

MICHAEL NEWTON

SIELŲ KELIONĖS

Žvelgiame nemirtingos sielos akimis

Kodėl esame čia, Žemėje? Kur keliausime po mirties? Kas nutiks, kai pateksime ten? Apie praeitus gyvenimus parašyta daugybė knygų, tačiau iki šios stulbinančios ir mąstyti skatinančios knygos pasirodymo buvo visiškai nedaug literatūros apie besitęsiantį sielų gyvenimą laukiant atgimimo.

Kai daktaras Maiklas Niutonas, atestuotas hipnoterapijos specialistas, pradėjo perkeldinėti savo klientus į praeitį padėdamas prisiminti jiems praeitus gyvenimus, jis netikėtai padarė stulbinantį atradimą – jog įmanoma į sielų pasaulį „pažvelgti“ esančiųjų hipnozės ar aukštesniosios sąmonės būsenos akimis. Tokios būsenos esantys klientai pasakodavo jam, ką jų siela darydavo tarp gyvenimų Žemėje.

Tai, ką perskaitysite, sudrebins išankstinę jūsų nuomonę apie mirtį. Daugelį metų knygos autorius šimtus žmonių perkėlė į sielų pasaulį. Čia atpasakoti 29 atvejai apima pasakojimus ypač religingų, dvasiškai abejingų ir tarpinės grandies žmonių – visi jie, atsakinėdami į klausimus apie anapus mūsų esantį pasaulį, parodė neįtikėtiną nuoseklumą.

Daktaras Niutonas suprato, kad gydymas, ieškant savo vietos sielų pasaulyje, jo klientams buvo daug prasmingesnis, nei paprasčiausias praeitų gyvenimų Žemėje atpasakojimas. „Sielų kelionės“ įprasmina daugybę tyrinėjimų bei išvalgų ir padeda suvokti nesąmoningus pasirinkimus bei tai, kaip ir kodėl mūsų bei mūsų mylimųjų sielos gyvena amžinai.

„Ši nuostabi, dėmesį prikaustanti knyga atskleidžia daugelį sielų pasaulio paslapčių.“

NAPRA žurnalas

„Sielų kelionės“ – tai vienintelė šiuo metu pasirodžiusi nauja metafizinė informacija.“

Dikas Sutpenas

„Ši knyga yra profesionalus ir išvalgus požiūris į gilesnius mūsų bandymus mėginant suprasti visa ko prigimtį.“

Praeitų gyvenimų tyrimo draugija ir
informacinis psichoterapijos biuletenis

Filosofijos mokslų daktaras V. B. Lukas ir socialinių mokslų magistre K. Klark

Skaitytojų atsiliepimai į „Sielų kelionės“

„Sielų kelionės“ yra tikras šedevras, kurį dar ilgai prisimins, kai kitas panašaus pobūdžio knygos jau bus užmirštos.

Frankas, Bostonas, Masačūsetsas

Jūsų knyga leido man pažinti savo vidų ir atrasti gyvenimo tikslą. Tai dvasingumas be jokių religinių dogmų. Kaipgi galėčiau atsidėkoti jums?

Viki, Amsterdamas, Olandija

Nusipirkusi „Sielų kelionės“, visur nešiojau ją su savimi, nes paprasčiausiai negalėjau nuo jos atsitraukti. Jūsų knyga sujaudino mane labiau, nei visos kitos mano perskaitytos knygos.

Viola, Torontas, Kanada

Man atrodo, kad dvasingumo kupina jūsų knyga pranoksta visas kitas knygas apie sielų pasaulį, jo dėsnius ir raidą.

Joti, Stambulas, Turkija

„Sielų kelionės“ – tai nuostabi dovana pasauliui, spinduliuojanti nenugalimą tiesą.

Madolė, Kona, Havajai

Turiu pripažinti, kad „Sielų kelionės“ yra įdomiausia ir rimčiausia knyga apie gyvenimą prieš inkarnaciją. Jokia kita knyga nėra tokia išsamī. Jos galios esmė – tai kritiškas klientų klausinėjimo būdas.

Zeljko, Tiubingenas, Vokietija

„Sielų kelionės“ yra klasikinis kūrinys, kurį privalėtų turėti kiekviena biblioteka. Ar žinote, kiek sielų ji sujaudino?

J. C., Dublinas, Airija

UDK 13

Ne224

M Niutono knyga „Sielų keliones“ – tai sensacija

Tik pasirodžiusi spaudoje, ji tapo pasauliniu bestseleriu

Šios knygos deka plačiajam skaitytojų ratui tapo priinama išsami mokslinė informacija apie tai, kas vyksta su žmogumi po jo mirties. Tai, kas rašoma knygoje, galutinai numeta paslapties skraistę nuo paties paslaptiškiausio proceso, kuris laukia kiekvieno iš mūsų

Pasirodo, viskas nėra taip blogai, kaip mums per daug tūkstantmečių pateikdavo įvairūs religiniai mokymai

Ši knyga leidžia mums pažvelgti į mirtį daug optimistiškiau – ne kaip į siaubingą bausmę, o kaip į galimybę stebuklingai pereiti į kitą gyvenimą, kupiną laisvės ir dvasinių išgyvenimų. Iš šios knygos Jūs sužinosite, kaip vyksta nuostabus sielos persikūnijimo procesas, kas mus pasitiks po fizinės mirties, kur mes vyksime toliau, kas bus mūsų Gidais ir angelais sargais, kuo jie užsima ir kuo mes užsimume po mirties, taip pat, kokios struktūros ir hierarchai egzistuoja tame mums nežinomame pasaulyje. Jūs taip pat sužinosite, kodėl ir kaip mes išsirenkame savo kūną, šalį, kurioje mes gyvename, profesiją, draugus ir net „priešus“

Ir visa tai ne kažkieno spehojimai ar prasimanymai, ne įvairių religijų legendos ir mitai, o moksliskai paremtų, atliktų vieno iš geriausių mūsų laikų hipnoterapeutų daktaro Maiklo Niutono tyrimų rezultatai

Ši knyga sudaryta dialogų su pacientais, kuriuos daktaras M Niutonas savo sukurtais regresyvos hipnozės metodais įvedavo į supersąmonės būklę ir jie prisimindavo tai, kas vyko su jais tarp fizinių įsikūnijimų, forma. Stebinantys ir dažnai netikėti pacientų atsakymai tapo apreiškimu net pačiam knygos autoriui. Ši knyga, be abejonės, aktuali, svarbi ir įdomi visiems gyvenantiems Žemeje žmonėms. Informacija, pateikiama šioje knygoje, anksčiau niekur nebuvo skelbiama

ISBN 13:978-1-56718-485-3

ISBN 10: 1-56718-485-5 (pbk.)

ISBN 978-9986-573-61-6

Versta iš: “JOURNEY OF SOULS”
First Edition Copyright © 1994 Michael Newton
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125-2989
www.llewellyn.com

© Leidykla „SATWA“

Iš anglų kalbos vertė Gintaras Kaminskas

Dailinikė Maria Khashchanskaya

Turinys

<i>Ižanga</i>	9
1 skyrius	
Mirtis ir pasitraukimas	17
2 skyrius	
Vartai į sielų pasaulį	27
3 skyrius	
Grįžimas į namus	37
4 skyrius	
Nukrypusios sielos	57
5 skyrius	
Orientavimasis	65
6 skyrius	
Perėjimas	85
7 skyrius	
Nauja erdvė	103
8 skyrius	
Mūsų vedliai	123
9 skyrius	
Pradedanti siela	141
10 skyrius	
Vidutinio lygmens siela	165
11 skyrius	
Pažengusi siela	191
12 skyrius	
Gyvenimo pasirinkimas	227
13 skyrius	
Naujo kūno pasirinkimas	249
14 skyrius	
Pasiruošimas naujam kūnui	279
15 skyrius	
Atgimimas	295
Pabaiga	307

Apie autorių

Maiklas Dafas Niutonas turi konsultavimo psichologijos daktaro laipsnį, yra atestuotas hipnoterapijos specialistas ir Amerikos konsultantų asociacijos narys. Jis dėsto keliose aukštosiose mokyklose ir tuo pačiu metu aktyviai užsiima privačia veikla Los Andžele. Daktaras Niutonas sukūrė kelionės per laiką technikas, kad savo hipnoterapijos klientus per praeitų gyvenimų prisiminimus gautų veiksmingai vesti link prasmingų sielos tarp gyvenimų potyrių. Knygos autorius laikomas mūsų dvasinio gyvenimo paslapčių atskleidimo pionieriumi, kurio patirtis perteikta nepaprastai populiarioje knygoje. „Sielų kelionės“ jau išversta į dešimt kalbų. Daktaras Niutonas yra pripažintas tarptautiniu mastu kaip sąmonės perkėlimo specialistas, dažnai pasirodantis radijo bei televizijos laidose ir skaitantis paskaitas Naujojo Amžiaus renginiuose. 1998 metais jis iš Tarptautinės transpersonalinių hipnoterapeutų specialistų asociacijos gavo kasmet teikiamą „Unikaliosios indelio“ apdovanojimą už mėginimus sujungti protą, kūną ir sielą. Jam buvo išreikšta didelė pagarba už kliniškius sielų atminties tyrinėjimus ir pomirtinio gyvenimo kosmologijos atradimus. Autorius yra istorikas, astronomas mėgejas ir keliautojas po visą pasaulį. Jis ir jo žmona Pegė dabar gyvena Sieros Nevados kalnuose Šiaurės Kalifornijoje.

Jei norite susisiekti su šios knygos autoriumi, rašykite jam „Llewellyn Worldwide“ leidyklos adresu ir mes persiųsime jūsų klausimus. Tiek autorius, tiek ir leidėjas ypač brangina jūsų nuomonę ir nori žinoti, kokį poveikį jums turėjo ši knyga. Rašykite šiuo adresu:

Dr. Michael Newton
c/o Llewellyn Worldwide
2143 Wooddale Drive,
Dept. K485-5, St. Paul,
MN 55125-2989, USA

Prašome įdėti sau adresuotą voką su pašto ženkle arba 1\$ išlaidoms padengti. Jei gyvenate ne JAV, įdėkite tarptautinio pašto siuntimo čekį.

Įžanga

Ar bijote mirties? Ar norite žinoti, kas nutiks jums mirus? Galbūt jūs turite sielą, kuri atkeliavo iš kažkur kitur ir sugrįš ten tik suirus jūsų kūnu? O gal tai viso labo tik baimės sukeltos fantazijos?

Paradoksalu, kad žmonės, vieninteliai iš gyvų būtybių Žemėje, norėdami gyventi normalų gyvenimą turi malšinti mirties baimę, nes biologinis mūsų instinktas neleidžia pamiršti šio paskutinio pavojaus. Mums pasenus, mirties vaiduoklis sąmonėje darosi ypač veiklus. Net religingi žmonės mano, kad mirtis yra jų asmenybės pabaiga. Milžiniška mirties baimė siejasi su mintimis apie nebūtį, kuri nutrauks bet kokius ryšius su artimaisiais ir draugais. Mirties akivaizdoje visi žemiški tikslai tampa beprasmyiai.

Jei mirtis išties būtų mūsų egzistavimo pabaiga, tuomet gyvenimas tikrai būtų beprasmyis. Visgi tam tikros žmonių galios leidžia patikėti pomirtiniu gyvenimu bei pajusti ryšį su aukštesnėmis jėgomis ir net su amžina siela. Jei tikrai turime sielą, tuomet kurgi ji keliauja po mirties? Ar tikrai anapus fizinės visatos yra kažkas panašaus į dangų, pilną protingų būtybių? Kaipgi jis atrodo? Kas bus, kai pateksime ten? Ar yra kažkokia aukščiausia galia, atsakinga už tokį rojų? Panašūs klausimai yra seni kaip pati žmonija ir daugeliui jie vis dar lieka didele paslaptimi.

Tikrieji atsakymai apie pomirtinio gyvenimo paslaptis daugeliui žmonių lieka paslėpti už nepasiekiamo šydo. Taip yra todėl, jog daugelis mūsų serga įgimta amnezija, dėl kurios siela sąmonės lygmenyje sutapa-

Sielų kelionės

---

tinama su protu. Per pastaruosius kelerius metus plačioji visuomenė išgirdo apie žmones, kurie laikinai mirė ir paskui vėl sugrįžo į šį pasaulį. Jie pasakojo matę ilgą tunelį, ryškias šviesas ir net trumpai sutikę draugiškas sielas, tačiau nė vienas šių pasakojimų, pasirodžiusių daugybėje knygų apie reinkarnaciją, neatskleidė mums nė vienos paslapties apie pomirtinį gyvenimą.

Ši knyga – tai asmeninis dienoraštis apie sielų pasaulį. Čia labai nuodugniai aprašomi tikri atsitikimai apie tai, kas mums nutinka pasibaigus žemiškam gyvenimui. Jūs pateksite anapus gerai žinomo tunelio ir pažvelgsite į sielų pasaulį bei sužinosite, kas nutinka sieloms prieš sugrįžtant į Žemę kitam gyvenimui.

Iš prigimties esu skeptikas, tačiau taip visai neatrodo pažvelgus į šios knygos turinį. Mano kaip psichologijos patarėjo ir hipnoterapeuto specializacija yra elgesio pokyčiai psichologinėms ligoms gydyti. Nemažą mano darbo dalį sudaro trumpalaikė kognityvinė perkaita, padedanti klientams suderinti savo mintis bei emocijas ir skatinanti teisingą elgseną. Mes kartu tyrinėjame jų pažiūrų prasmę, poveikį ir padarinius, nes aš esu įsitikinęs, kad jokia psichinė liga nėra išgalvota.

Savo praktikos pradžioje dėl polinkio į tradicinę psichoterapiją aš atmesdavau žmonių prašymus pažvelgti į praeitus gyvenimus. Naudodamas hipnozės ir kelionės per laiką technikas, nerimą keliančių prisiminimų ir vaikystės traumų priežastims atrasti, jaučiau, kad bet koks bandymas skverbtis į praeitą gyvenimą neatitinka normų ir peržengia klinikinės praktikos ribas. Mano susidomėjimas reinkarnacija ir metafizika buvo tik teorinis, kol pradejau dirbti su jaunu žmogumi ir mėginau padėti jam įveikti skausmą.

Šis klientas skundėsi visą gyvenimą jį kamuojančiu baisiu skausmu dešiniajame šone. Vienas hipnoterapijos būdų skausmui mažinti – tai padėti klientui pajusti dar didesnę skausmą, kad vėliau jis gebėtų savarankiškai kontroliuoti jį. Vienos skausmo stiprinimo sesijos metu šis žmogus įsivaizdavo, kad jį persmeigia peiliu. Ieškodamas tokių vaizdinių ištakų, aš galiausiai supratau, kad praeitame gyvenime jis buvo Pirmojo pasaulinio karo kareivis, kurį Prancūzijoje persmeigė durtuvu, todėl mums kartu pavyko visiškai panaikinti jo skausmą.

Drąsinamas savo klientų, pradėjau eksperimentuoti mėgindamas sugrąžinti juos į jų gyvenimo laikotarpį dar prieš šį atgimimą Žemėje. Iš pradžių jaudinausi, kad dabartinių žmogaus poreikių, įsitikinimų ir baimių derinys gali suformuoti iluzijų bangą, tačiau greitai supratau, kad giliai užslėpti prisiminimai atveria vartus į daugybę praeities potyrių, kurie yra visiškai realūs ir kuriuos tiesiog neprotinga ignoruoti. Pradėjau suprasti, kaip svarbu terapijoje yra atrasti ryšį tarp praeitų gyvenimų kūnų bei įvykių ir to, kuo esame dabar.

Tuomet padariau nepaprastai svarbų atradimą. Aš pastebėjau, jog į sielų pasaulį galima pažvelgti protu užhipnotizuoto žmogaus, kuris paskui papasakodavo man apie tai, ką veikė tarp žemiškų atgimimų

Duris į sielų pasaulį man atvėrė vidutinio amžiaus moteris, ypač imli hipnoterapijos klientė. Baigusi prisiminimus apie praeitą savo gyvenimą, ji staiga prakalbo apie vienatvę ir uždarumą. Ši neįprasta asmenybė visiškai spontaniškai peršoko į aukščiausią pakitusios sąmonės būseną. O aš, pats to nesuvokdamas, atradau akstiną tokiems potyriams – pasiūliau klientei paieškoti draugų netekimo priežasties ir tuo pačiu metu netyčiomis pavartočiau vieną žodį, tapusį impulsu dvasiniams prisiminimams. Aš paklausiau, ar buvo kokia nors draugų, kuriuos ji prarado, grupė.

Staiga mano klientė pradėjo verkti. Kai paklausiau, kas gi nutiko, ji atšovė: „Aš praradau keletą draugų iš savo grupės ir todėl jaučiuosi ypač vieniša“. Mane tai labai suglumino, tačiau paklausiau, kurgi yra ta draugų grupė. – Čia, nuolatinuose mano namuose, – paprastai atsake ji, – stebiu juos net šią akimirką!

Baigęs dirbti su šia kliente ir perklausęs jos balso įrašų, supratau, jog kelias į sielų pasaulį yra glaudžiai susijęs su praeitų gyvenimų prisiminimais. Yra daugybė knygų apie buvusius gyvenimus, tačiau nė vienoje nekalbama apie mūsų kaip sielų gyvenimą arba apie tai, kaip sužadinti dvasinius žmonių prisiminimus. Aš nusprendžiau pats pradėti tyrinėti ir per laiką įgijau tam tikrų gebėjimų per savo klientus patekti į sielų pasaulį. Dar supratau, jog vietos dvasinėje erdvėje atradimas yra daug prasmingesnis už paprasčiausius praeitų savo gyvenimų Žemėje atpasakojimus.

Kaipgi įmanoma hipnozės būdu atrasti sielą? Įsivaizduokite, kad protas turi tris koncentrinis ratus, kurių kiekvienas yra mažesnis už pas-

Sielų kelionės

---

kutinį ir esantis kito viduje, atskirtas tik proto sąmonės sluoksniu. Pirmas sluoksnis simbolizuoja sąmoningą protą, kritikos ir analizės šaltinį. Antras sluoksnis yra pasąmonė, kur iškart patenkame hipnozės metu ir tokiu būdu atveriamė vartus į atminties saugyklą, saugančią visą informaciją apie šį ir praeitus gyvenimus. Trečiasis – tai pats giliausias branduolys, kurį vadiname aukštesniąja sąmone. Tai paties aukščiausio lygmens mūsų asmenybės centras, aukščiausiųjų galių išraiška.

Aukštesnioji sąmonė yra tikrojo mūsų tapatumo namai, palaikomi pasąmonės, kurioje saugoma daugybės praeitų kūnų sukaupta patirtis. Aukštesnioji sąmonė – tai ne lygmuo, o pati siela. Ji yra išminties namai, o visa informacija apie pomirtinį gyvenimą pasiekia mus būtent iš šio informacijos šaltinio.

Kaip veiksmingai galime taikyti hipnozę tiesai atskleisti? Žmonės hipnozės būsenoje nei miega, nei patiria haliucinacijas. Tiesioginio transo būsenos mes nefantazuojame chronologine tvarka ir nematome jokių haliucinacijų. Transe esančių žmonių protas lėtai vibruoja nuo Beta budrumo būsenos ir per meditatyvią Alfa sritį dažnai pasiekia įvairius Tetos lygmenis. Teta yra hipnozė, o ne miegas. Miegodami mes pasiekiamo galutinį Delta būvį, kuomet informacija iš smegenų patenka į pasąmonę ir išsilieja sapnuose. Visgi Tetos būsenos sąmoningas protas kuo puikiau viską suvokia, todėl per atvertus atminties kanalus galime gauti ir siųsti informaciją.

Hipnozės būsenos esantys žmonės tiksliai perteikia pasąmonėje matomus vaizdus ir girdimus dialogus. Atsakydamas į klausimą, toks žmogus negali meluoti, tačiau dažnai klaidingai aiškina iš pasąmonės atėjusią informaciją, lygiai kaip ir mes panašiai elgiamės būdami sąmoningi. Hipnozės būsenos esantieji sunku suvokti tai, kuo jie netiki tikrovėje.

Kai kurie hipnozės kritikai tvirtina, kad transo būsenos esantys žmonės gali sufabrikuoti savo prisiminimus ir pateikti atsakymus, pritaikančius prie teorinės hipnotizuotojo peršamos schemos. Man atrodo, kad tokia taisyklė yra visiškai klaidinga. Savo praktikoje kiekvieną atvejį tiriu taip, lyg panašią informaciją girdėčiau pirmą kartą. Jei klientai nori tam tikru būdu nugalėti hipnozę ir tyčia sukurti kokią nors fantaziją apie sielų pasaulį arba pomirtinį gyvenimą, jų atsakymai gana greitai pradės

prieštarauti kitų klientų atsakymams. Jau savo praktikos pradžioje supratau kryžminės apklausos vertę ir nebuvo nė vieno atvejo, kad kas nors būtų norėjęs apgauti mane ar pamaloninti klaidingais teiginiais. Tiesą sakant, hipnozės būsenos esantys žmonės drąsiai ištaisydavo mane, jei neteisingai aiškindavau jų pasakojimus.

Didėjant mano kartotekai, bandymų ir klaidų metodu išmokau klausimus apie sielų pasaulį pateikti tinkama tvarka. Su aukštesniąja sąmone susitapatinę asmenys nelabai trokšta ką nors pasakoti apie sielų gyvenimą kitame pasaulyje, todėl durims į šį pasaulį atverti reikia turėti nemažą raktų rinkinį. Taip galiausiai sukūriau tinkamą metodą – per prisiminimus pateikti į skirtingas sielų pasaulio dalis žinodamas, kurias duris atverti tinkamu hipnozės sesijos metu.

Su kiekviena sesija įgavau vis daugiau pasitikėjimo ir vis daugiau žmonių juto, kad šį bei tą nutuokiu apie pomirtinį gyvenimą, todėl su visišku pasitikėjimu man apie tai pasakojo. Mano klientai yra ir nepaprastai religingi vyrai bei moterys, ir nieko bendro su jokiais tikėjimais neturintys asmenys. Kita nemaža dalis yra tarpinė grandis, pasižyminti pačia įvairiausia gyvenimo filosofija. Dirbdamas toliau padariau stulbinantį atradimą – kai tik klientai regresijos būdu susitapatindavo su savo siela, visi jie labai logiškai atsakinėjo į klausimus apie sielų pasaulį. Kai kurie žmonės, pasakodami apie savo kaip sielų gyvenimus, net vartojo tuos pačius žodžius ir vaizdinius.

Visgi panašūs daugelio klientų potyriai neužkirto man kelio tikrinti kiekvieną jų formuluotę ir aptikti ypatingą sielų veiklą. Žinoma, klientų pasakojimo būdas šiek tiek skyrėsi, tačiau to priežastis daugiau buvo sielos raidos lygmuo, o ne klientų dvasines erdvės suvokimo skirtumai.

Tyrimas buvo ypač lėtas, tačiau didėjant atvejų archyvui, galiausiai atradau modelį amžino pasaulio, kuriame gyvena mūsų sielos. Aš pastebėjau, kad pasakojimuose apie sielų pasaulį yra universalių tiesų, kurias supranta visos gyvenančiųjų Žemėje sielos. Būtent tokia įvairiausių žmonių įžvalga mane įtikino, kad jų pasakojimais tikėti galima. Nesu religingas žmogus, tačiau atradau, jog po mirties patenkame į tvarkingą ir kryptingą pasaulį, ir supratau, jog egzistuoja milžiniškas žemiško bei pomirtinio gyvenimo modelis.

Sielų kelionės

Galvodamas, kaip kuo geriau pristatyti savo atradimus, nusprendžiau, jog atvejų tyrimo metodas yra geriausias būdas skaitytojui įvertinti tai, ką klientas pasakoja apie pomirtinį gyvenimą. Kiekvienas mano atrinktas atvejis yra tiesioginis dialogas tarp manęs ir kliento. Informacija yra surinkta iš mano įrašų, darytų sesijos metu. Šioje knygoje visai neketinu pasakoti apie savo klientų gyvenimus, tai greičiau yra jų potyrių sielų pasaulyje aprašymas lyginant juos su žemišku gyvenimu.

Kai kuriems skaitytojams gali būti sunku suvokti sielą kaip nematerialų objektą, todėl pirmuose skyriuose aiškinama, iš kur sielos atsiranda ir kokią funkciją atlieka. Kiekvienas atvejis vietos taupymo sumetimais ir tam, kad skaitytojas galėtų laipsniškai suvokti sielos veiklą, yra sutrumpintas. Skyriai išdestyti taip, kad atskleistų įprastą sielų judėjimą į dvasinę erdvę ir iš jos, be to, jie pateikiami kartu su kita dvasine informacija.

Informaciją apie sielų keliones nuo mirties iki kitos inkarnacijos rinkau daugiau kaip trisdešimt metų. Jau aštuntajame dešimtmetyje sielų kelionės nuo mirties iki kitos inkarnacijos paskatino mane tirti ir mano ryžtas nuolatos augo. Visgi daugelis šioje knygoje aprašytų GTG (gyvenimas tarp gyvenimų) atvejų yra atrinkti iš pastarųjų 10 mano tyrinėjimų metų. Iš pradžių mane nustebino, kad kai kurie žmonės tam tikrus ankstesnius sielų gyvenimo epizodus prisiminė geriau nei vėlesnius. Visgi dėl tam tikrų priežasčių nė vienas klientas negalėjo prisiminti visos savo sielos gyvenimo chronologijos, kokią aprašiau šioje knygoje. Kai kuriuos savo dvasinio gyvenimo aspektus mano klientai prisiminė ypač ryškiai, tuo tarpu kitų prisiminimai buvo gana migloti, todėl net išdėstęs 29 atvejus, negaliu perteikti skaitytojui visos apie sielų pasaulį surinktos informacijos. Knygos skyriuose yra šiek tiek daugiau informacijos, nei vien 29 klientų prisiminimai.

Skaitytojui gali pasirodyti, kad mano klausimai kartais yra per sunkūs. Hipnozės seanso metu klientą būtina vesti tam tikra kryptimi, o dirbant su sielų pasauliu, vadovaujančiojo reikalavimai yra daug didesni, nei mėginant išgauti praeitų gyvenimų prisiminimus. Transo būsenos įprastas klientas yra linkęs klaidžioti ir tuo pačiu metu stebėti įvairiausias scenas bei vaizdus. Dažnai mano klientai nori, kad liaučiausi kalbėjęs, nes trokšta nutraukti savo pasakojimus ir paprasčiausiai mėgautis praeitų

sielos gyvenimų patirtimi. Tuomet stengiuosi būti švelnus ir atlaidesnis, tačiau mano sesijos paprastai trunka 3 valandas, todėl yra pakankamai laiko daug ką atskleisti. Žmonės kartais atvyksta iš labai toli ir dažnai nenori išvykti.

Didelį pasitenkinimą jausdavau stebėdamas kliento veidą pasibaigus sesijai. Tiems, kurie iš tiesų stebėjo mūsų nemirtingumą, gimsta naujas gilus suvokimas ir naujos galios. Prieš pažadindamas savo klientus dažnai įdiegiu jiems tam tikrą poįtaiginę atmintį. Sąmoningas suvokimas apie savo sielos gyvenimą, dvasinę erdvę bei fizinio planetų gyvenimo istoriją suteikia šiems žmonėms kryptingos tvirtybės ir energijos.

Galiausiai turiu pasakyti, kad tai, ką perskaitysite, gali šokiruoti jus ir pakeisti ankstesnį supratimą apie mirtį, be to, čia dėstoma medžiaga gali prieštarauti filosofiniams ir religiniams jūsų įsitikinimams. Bus ir tokių skaitytojų, kuriems knygoje pateikta informacija tik sustiprins jų nuomonę. Kitiems klientų pasakojimai pasirodys per daug subjektyvūs, primenantys mokslinės fantastikos kūrinius. Visgi kad ir kokie būtų jūsų įsitikinimai, aš tikiu, jog perskaitę šią knygą, susimąstysite apie tai, kokią reikšmę žmonijai gali turėti čia pateikta informacija apie pomirtinį gyvenimą, jei ji iš tiesų yra tiksliai.

Mirtis ir pasitraukimas

1 atvejis

K. (klientas): „O, *Dieve!* Aš nesu galutinai miręs, argi ne? Turiu omeny, jog mano kūnas negyvas, nes matau jį po savimi, tačiau aš plūduriuoju... Galu žvelgti žemyn ir matyti savo kūną, gulintį ligininės lovoje. Visi čia esantieji mano, kad esu negyvas, bet taip nera. Aš noriu šaukti, *ei, aš nemiriau!* Tai visiškai neįtikėtina... seselės ant mano galvos tiesia paklodę... pažįstamieji verkia. Jie mano, kad esu miręs, bet aš vis dar *gyvas!* Keista, nes mano kūnas yra visiškai miręs, tačiau aš skraidau virš jo. *Aš gyvas!*“

Siuos žodžius ištarė gilioje hipnozėje paskendęs vyras, dar kartą išgyvenęs mirtį. Jo žodžiai išsprūdo trumpais, sujaudintais protrūkiais ir buvo pilni baimės, nes jis pamatė ir pajuto, ką reiškia būti ką tik nuo fizinio kūno atsiskyrusia siela. Šis žmogus yra mano klientas, o aš ką tik pagelbėjau jam išgyventi praeito gyvenimo mirtį, jam atsilošus sėdint patogioje kėdėje. Šiek tiek anksčiau vadovaudamasis mano nurodymais, šis žmogus transo būsens pasinėrė į vaikystės prisiminimus. Mums kartu bandant patekti į motinos iščių laikotarpį, pasąmoningi jo potyriai pamažu darėsi vis panašesni.

Tada padedant apsauginiams vaizdiniams paruošiau jį dar vienam šuoliui į laiko ūkanas. Baigę šį svarbų proto parengties etapą per įsivaizduojamą laiko tunelį, savo klientą nukreipiau paskutinio jo žemiško gyvenimo link. Tai buvo trumpas gyvenimas, nes jis staiga mirė nuo gripo epidemijos 1918 metais.

Sielų kelionės

Daugybė keliautojų po sielų pasaulį pasakoja man apie raminančią muzikinių vibracijų galią. Iškart po mirties prasideda visokiausias triukšmas. Kai kurie klientai pasakoja palikę fizinį kūną girdintys dūzginą ar zvimbimą. Tai panašu į garsą stovint šalia telefono laidų, kurių intensyvumas gali skirtis, kol sielos dar nėra palikusios astralinės Žemės erdvės. Žmonės pasakoja, kad panašius garsus girdi būdami neįautros būklės. Šie žemi ir skambūs garsai darosi vis muzikalesni palikus tunelį. Neveltui tokia muzika vadinama visatos energija, nes ypač atgaivina sielą.

Aš manau, kad apie sluoksniuotą erdvę pasakojantys klientai mato astralius pasaulius. Metafiziniuose tekstuose daug prirašyta apie virš Žemės esančias nematerialias erdves. Pradedant senovės indų šventraščiais – Vedomis – ir baigiant vėlesniais rytų traktatais, astraliniai pasauliai apibūdinami kaip eilė nuo fizinio ar materialaus pasaulio nepriklausančių lygmenų, pamažu virstantys dvasine erdve. Su jais žmonės susiduria jau tūkstančius metų medituodami bei stebėdami savo protą. Astraliniai pasauliai dar apibūdinami kaip ne tokie tiršti tolstant nuo stiprios žemiškos įtakos.

Kitame pasakojime susipažinsite su siela, kuri vis dar yra nerami palikus tunelį. Tai vyras, kuris, sulaukęs 36 metų, mirė nuo širdies priepuolio Čikagos gatvėje 1902 metais. Jis paliko didelę šeimą: mažus vaikus ir be galo mylimą žmoną. Jie buvo labai neturtingi.

5 atvejis

Dr. N.: Ar viską aiškiai matote palikęs tunelį?

K.: Vis dar skverbiuosi pro... mane supančius putotus debesis.

Dr. N.: Noriu, kad judėtumėte ta pačia kryptimi ir pasakotumėte man, ką matote.

K. (pauzė): Ak... aš išėjau... Dieve mano, ši vieta tokia *didelė!* Čia taip švaru ir ryšku – netgi maloniai kvepia. Stebiu nuostabius ledo rūmus.

Dr. N.: Papasakokite daugiau.

Vartai į sielų pasaulį

K. (su nuostaba): Jie milžiniški... tarsi blizgantis, žėrintis kristalas... aplink mane žėri spalvoti akmenys.

Dr. N.: Kai kalbate apie kristalus, aš įsivaizduoju skaidrią materiją.

K.: Čia dominuoja pilkos ir baltos spalvos... tačiau plaukdamas pro jas, matau dar ir kitų spalvų... mozaikinių... visos blizga.

Dr. N.: Pažvelkite nuo šių ledo rūmų tolyn – ar kur nors matote ribas?

K.: Ne, ši erdvė begalinė... tokia didinga... ir taiki.

Dr. N.: Ką dabar jaučiate?

K.: Aš... negaliu galutinai mėgautis tuo... nenoriu eiti pirmyn... Mege (kliento žmona).

Dr. N.: Man atrodo, kad vis esate sunerimę dėl gyvenimo Čikagoje, ar tai trukdo jums judėti pirmyn sielų pasaulyje?

K. (pašoka sėdėdamas mano biuro kėdėje): *Puiku!* Matau link manęs einantį mano vedlį – jį žino, ko man reikia.

Dr. N.: Papasakokite man, kas vyksta tarp jūsų ir jūsų vedlio.

K.: Sakau jai, kad negalu judėti... jog man reikia žinoti, kad Megei ir mano vaikams viskas gerai.

Dr. N.: Ir ką atsako jūsų vedlys?

K.: Ji ramina mane – tačiau aš per daug išsiderinęs.

Dr. N.: Ką atsakote jai?

K. (rėkdamas): Sakau jai: „Kodėl leidote nutikti tam? Kaip galėjote taip pasielgti? Jūs man ir Megei suteikėte tiek skausmo, o dabar dar išskyrėte mus.“

Dr. N.: Ką daro jūsų vedlys?

K.: Ji mėgina paguosti mane. Sako man, kad elgiausi teisingai ir kad viskas eina reikiama linkme.

Dr. N.: Ar sutinkate su tokia nuomone?

K. (pauzė): Mintyse... regiu ateitį Žemėje... kad mano šeima ra-

Sielų kelionės

---

miai gyvena ir be manęs... pripažįstu savo mirtį... viskas bus gerai... mes vėl visi susitiksimė.

Dr. N.: Ir ką jaučiate?

K.: Jaučiu... ramybę... (atsidūsta)... dabar esu pasirengęs eiti pirmyn.

Prieš nagrinėdamas šio kliento susitikimą su savo vedliu, dar noriu pabrėžti, jog sielų pasaulį jis matė tarsį ledo rūmus. Kiti į dvasinę erdvę patekę mano klientai sako matantys pastatus ir esantys baldais apstatytuose kambariuose. Vien hipnozės būseną nesukuria tokių vaizdinių. Logiška, jog žmonės neprisimintų tokių fizinių struktūrų nematerialiame pasaulyje, jei natūrali Žemės aplinka nebūtų skirta padėti sielai pereinamuoju laikotarpiu po fizinės mirties. Kiekvienai su manimi bendraujančiai sielai tokie vaizdiniai turi individualią prasmę, visas jas dar veikia žemiška patirtis.

Kai siela sielų pasaulyje mato su Žeme susijusius vaizdus, tam yra savų priežasčių. Jos mato neužmirštamus namus, mokyklą, sodą, kalną ar jūros krantą, nes pozityvios dvasinės galios sudaro mums sąlygas nusiraminti stebint pažįstamus žemiškus mirazus. Žemiška patirtis niekur nedingsta – ji nuolatos pasireiškia sielai arba protui pasakiškų sapnų pavidalu, kaip ir dvasinio pasaulio vaizdiniai nuolatos pasireiškia žmonių protuose.

Aš su malonumu klausausi žmonių pasakojimų apie pirmuosius sielų pasaulio vaizdinius. Klientai dažnai mato laukus ar laukines gėles, toluoje dunksančius pilies bokštus ar vaivorykštes giedrame danguje. Tokie pirmieji nežemiški dvasinio pasaulio vaizdai nelabai kinta keičiantis gyvenimams, nors klientų pasakojimai gali šiek tiek skirtis. Pastebėjau, kad jei transo būsenos esantis žmogus toliau keliauja link sielų pasaulio, kad papasakotų apie praktinius dvasinio pasaulio aspektus, jo komentarai darosi panašesni į kitų žmonių komentarus.

Ką tik aptartą atvejį būtų galima pavadinti gana permaininga siela, nepaprastai prisirišusia prie giminingos sau sielos – Megės, – pasilikusios Žemėje. Neabejojama, kad kai kurios sielos daug ilgiau už kitas nešiojasi negatyvią sudėtingo praeito gyvenimo našta, nežiūrint raminančios sielų pasaulio aplinkos. Žmonės linkę manyti, kad visos sielos mirties metu

Vartai į sielų pasaulį

---

tampa visažinės. Tai ne visiškai teisinga, nes skiriasi prisitaikymo periodo trukmė, priklausanti nuo mirties aplinkybių, prisirišimų prie praeto gyvenimo akimirų ir pasirengimo lygmens.

Dažnai girdžiu perkeltų per laiką klientų pyktį, kai gyvenimas baigiasi staiga. Tokiomis aplinkybėmis į dvasinę erdvę patekusios sielos dažnai yra sumišusios ir susipainiojusios, nes joms be jokio perspėjimo tenka palikti mylimus žmones. Jos nėra pasirengusios mirčiai, todėl daugelis jų iškart palikusios kūną jaučiasi liūdnos ir viską praradusios.

Jei sielų traumas priežastis yra nebaigti reikalai, dažniausiai po mirties jos iškart sutinka vedlį. Šie nepaprastai tobuli dvasiniai mokytojai yra pasiruošę prisimti didžiausią smūgį dėl priešlaikinės mirties. 5 atvejo klientas galiausiai prisitaikys prie sielų pasaulio leisdamas savo vedliui padėti jam.

Aš atradau, kad prie įėjimo į dvasinę erdvę vedliai nesistengia galutinai panaikinti visų proto sutrikimų. Yra daug patogesnių akimirų ir vietų karminėms mirties ir gyvenimo pamokoms apžvelgti, jas aprašysiu vėliau. 5 atvejo vedlys pasiūle trumpam prisiminti žemiškus laikus kaip nusiramino priemonę parodant žmogui būsimą jo žmonos ir vaikų gyvenimą ir taip sudarant jam sąlygas tęsti dvasinę kelionę.

Nepaisant proto būsenos, iškart po mirties mano klientai susižavėję stebi dvasinio pasaulio stebuklus. Dažniausiai šis jausmas persipina su euforija dėl to, kad baigėsi visi žemiški rūpesčiai, ypač fizinis skausmas. Be to, sielų pasaulis keliaujančiai sielai yra nepaprastos ramybės erdvė. Nors iš pirmo karto gali pasirodyti, kad po mirties esame vieni, tačiau iš tiesų nesame izoliuoti ar palikti be pagalbos. Nematoma protinga energija visus mus veda vartų link.

Naujokai sielų pasaulyje neturi užtektinai laiko sklandyti aplink ir mąstyti, kur jie yra arba kas jiems nutiks. Mūsų vedliai ir daugybė giminingų sielų bei draugų laukia mūsų prie įėjimo ir yra pasirūžę duoti mums žinių, meilės bei užtikrinti, kad mums viskas gerai. Iš tiesų jų buvimą jaučiame jau iškart po mirties, o pirminis mūsų prisitaikymas didele dalimi priklauso nuo tokių mielų būtybių įtakos sugrįžusiai sielai

Grižimas į namus

Susitikimas su draugiškomis sielomis po mirties yra nepaprastai svarbus, tačiau kaipgi atpažinti jas? Aš atradau bendrą užhipnotizuotų savo klientų nuomonę apie tai, kaip sielos mato viena kitą dvasinėje erdvėje. Jos gali atrodyti kaip energijos masė, be to, sielos energija gali pademonstruoti ir žmogiškų bruožų. Tarpusavyje bendraudamos, sielos savo gabumus dažnai naudoja praeito gyvenimo formoms atkurti. Atkurta žemiško gyvenimo forma yra tik vienas iš nesuskaičiuojamos daugybės pavidalų, kuriuos sielos gali įgyti pasitelkusios pagrindinės savo energijos substanciją. Vėliau, 6 skyriuje pakalbesiu apie dar vieną sielų tapatumo bruožą – ypatingą spalvų aurą.

Daugelis klientų pasakoja, kad pirmas sielų pasaulyje sutiktas asmuo yra jų vedlys. Visgi palikus kūną, mus gali pasitikti ir gimininga siela. Vedliai ir giminingos sielos nėra tas pats. Jei atvykstančiai sielai pasirodo buvęs giminaitis ar artimas draugas, nuolatinis vedlys gali ir nepasirodyti. Pastebėjau, kad vedliai dažniausiai yra šalia ir savaip stebi naujoko atvykimą. Toliau aprašyto atvejo siela ką tik praėjo sielų pasaulio vartus, o ją pasitiko aukštesnio lygmens būtybė, akivaizdžiai turėjusi ryšių su naujoke ne vieną praeitą gyvenimą. Nors ši gimininga siela nėra pagrindinis mano klientes vedlys, čia jis pasitinka ją ir apgaubia meile bei saugumu.

6 atvejis

Dr. N.: Ką matote aplink save?

Sielų kelionės

K.: Man atrodo... lyg plaukčiau pirmyn... tyru baltu šmėliu... jis banguoja aplink mane... esu po milžinišku paplūdimio skėčiu su ryškiai spalvingais įsiuvais – visi jie tarsį garuojantys, tačiau sujungti kartu...

Dr. N.: Ar jus kas nors pasitinka?

K. (pauzė): Aš... galvojau, jog esu viena... tačiau... (ilgai dvejoja) tolumoje... och... šviesa .. juda link manęs... ak, negali būti!

Dr. N.: Kas tai?

K. (susijaudinusi): Dėde Čarlis! (garsiai) Dėde Čarli, aš *čia!*

Dr. N.: Kodėl iš pradžių jus pasitinka būtent šis asmuo?

K. (kupinu susirūpinimo ir nutolusiu balsu): Dėde Čarli, man taip trūko jūsų.

Dr. N.: (pakartojau savo klausimą).

K.: Nes iš visų giminaičių jį mylėjau labiausiai. Jis mirė, kai dar buvau vaikas, o aš taip ir nesusitaikiau su šia netektimi. (Nebraskos ūkyje, viename iš nesenai pasibaigusių klientės gyvenimų).

Dr. N.: Iš kur žinote, kad čia dėdė Čarlis? Ar jis kokių nors atpažįstamų bruožų?

K. (klientė iš susijaudinimo pasimuisto kėdėje): Taip, taip – kaip tik tokį jį ir atsimenu – džiaugsmingą, mielą, linksmą – dabar jis šalia manęs (tyliai juokiasi).

Dr. N.: Kodėl juokiatės?

K.: Dėdė Čarlis vis toks pat apkūnus.

Dr. N.: Ir ką jis daro toliau?

K.: Jis šypsosi ir tiesia man ranką...

Dr. N.: Ar tai reiškia, kad jis turi kūną su rankomis?

K. (juokiasi): Na, ir taip ir ne. Aš sklandau aplink, taip pat ir jis. Viskas vyksta... mano mintyse... matau jį visą... bet labiausiai suvokiu ištiestą jo ranką.

Dr. N.: Kodėl jis tiesia jums ranką materialiu būdu?

K. (pauzė): Tam... kad paguostų mane... ir vestų... toliau šviesos link.

Dr. N.: O ką jūs darote?

K.: Judu kartu su juo ir mes prisimename tuos gerus laikus, kai kartu žaisdavome ūkyje ant šieno.

Dr. N.: Ar jis suteikia galimybę viską matyti per savo protą, kad pažintumėte jį?

K.: Taip... tokį jį pažinojau praeitame savo gyvenime... todėl nėra ko bijoti. Jis žino, kad vis dar esu šokiruota dėl savos mirties (klientė staiga mirė po automobilio katastrofos).

Dr. N.: Tuomet iškart po mirties nepriklausomai nuo to, kiek mirčių patyrėme dėl praeitų gyvenimų, ar įmanoma išsigąsti, kol nepripasime prie esančios aplinkos?

K.: Tai ne visai baimė – taip nera – greičiau esu labai susijaudinusi. Kiekvieną kartą viskas vyksta truputį kitaip. Automobilio katastrofos metu buvau visai nepasiruošusi. Vis dar esu tarsi apkvaišusi.

Dr. N.: Viskas gerai, eikime pirmyn. Ką daro dedė Čarlis?

K.: Jis veda mane... ten, kur turėčiau eiti...

Dr. N.: Suskaičiuokime iki trijų ir eikime ten. *Vienas, du, trys!* Papasakokite, kas vyksta.

K. (po ilgos pauzės): Čia... aplink kitą žmonės... jie stebi... kaip artinuosi... atrodo, jog nori, kad prisijungčiau prie jų...

Dr. N.: Judėkite link jų. Ar jums atrodo, kad jie laukia jūsų?

K. (pripažindama): Taip! Iš tiesų, jaučiu, jog buvau su jais jau anksčiau... (pauzė). *Ne, neik!*

Dr. N.: Kas nutiko?

K. (ypač prislėgta): Dėde Čarlis palieka mane. Kodėl jis išeina?

Dr. N.: (Nutraukiu pokalbį ir bandau taikyti įprastas nuraminimo technikas, paskui tęsiame toliau). Atidžiau pažvelkite į savo protą. Privalote suprasti, kodėl dėdė Čarlis pasitraukia būtent dabar.

Sielų kelionės

K. (nusiraminiusi, bet su gailėsčiu): Taip... jis gyvena... kitoje vietoje nei aš... jis tik atvyko pasitikti mane... atvesti mane čia.

Dr. N.: Man atrodo, jog suprantu. Dėdė Čarlis turėjo pirmas sutikti jus po mirties ir įsitikinti, kad jums viskas gerai. Norėčiau paklausti, ar jaučiatės geriau, ar ši aplinka panaši į tikruosius namus?

K.: Taip, jaučiuosi geriau. Štai kodėl dėdė Čarlis paliko mane su kitais.

Vienas iš svarbesnių sielų pasaulio dėsnių yra tas, kad svarbūs mums žmonės dažnai pasitinka mus, net jei gyvena kitą gyvenimą kitame kūne. Tai bus paaiškinta 6 skyriuje, o 10 skyriuje pakalbėsiu apie sielų gebėjimą pasidalyti į kelias dalis, kad vienu metu Žemėje galėtų pasirodyti keliuose kūnuose.

Paprastai tokiu metu fizinė ir protinė žemiška našta sumažėja dėl dviejų priežasčių. Visų pirma, kruopščiai puoselėjama sielų pasaulio tvarka ir harmonija primena tai, ką praradome įgavę fizinę formą. Antra, stulbina tai, jog matome žmones, kurių visiškai nesitikėjome daugiau pamatyti po žemiškos jų mirties. Toliau pristatau dar vieną pavyzdį.

7 atvejis

Dr. N.: Kai jau šiek tiek pripratote prie sielų pasaulio aplinkos, papasakokite, kokią įtaką daro jums naujas pasaulis.

K.: Jis... nepaprastai šiltas ir raminantis. Jaučiu palengvėjimą toliau nuo Žemės. Noriu pasilikti čia visiems laikams. Nėra jokios įtampos ar rūpesčių, tik pasitenkinimas ir ramybe. Aš sklandau... kaip čia nuostabu...

Dr. N.: Ką dar galite pasakyti patekusi į kitą sielų pasaulio vartų pusę?

K. (pauzė): Daug kas pažįstama.

Dr. N.: Kas pažįstama?

K. (kiek dvejojama): Hm... žmonės... draugai... yra čia, manau.

Dr. N.: Ar šie žmonės yra buvę jūsų pažįstami Žemėje?

K.: Jaučiu... jų buvimą... pažįstamų žmonių...

Dr. N.: Viskas gerai, judėkime tolyn. Ką dar matote?

K.: Šviesas... neryškias... panašias į debesis

Dr. N.: Ar jums judant šviesos lieka tokios pačios?

K.: Ne, jos didėja... energijos gumulėliai... žinau, kad tai žmonės!

Dr. N.: Ar jūs judate link jų, ar jie juda pas jus?

K.: Mes judame link vienas kito, tačiau aš skrendu lėčiau, nes... nesu tikra, ką daryti...

Dr. N.: Tiesiog nusiraminkite, judėkite ir pasakokite man, ką matote.

K. (pauzė): Dabar regiu miglotus žmonių pavidalus – tik aukščiau juosmens. Jų kontūrai yra permatomi... matau juos kiaurai.

Dr. N.: Ar šios formos turi kokių išskirtinių bruožų?

K. (nekantriai): *Akys!*

Dr. N.: Ar matote tik akis?

K.:... Matau tik burnos kontūrus ir nieko daugiau. (išsigandusi) Dabar aplink mane vien akys... jos artėja...

Dr. N.: Ar kiekviena būtybė turi po dvi akis?

K.: Taip.

Dr. N.: Ar akys panašios į žmonių akis, su rainelėmis ir vyzdžiais?

K.: Ne... skirtingos... jos... didesnės... dideli akių obuoliai... spinduliuojantys šviesą... link manęs.. mintis... (su dideliu palengvėjimu) ach!

Dr. N.: Tęskite.

K.: Pradedu atpažinti jas – jos į mano protą siunčia vaizdinius – mintis apie save ir... formos virsta... žmonėmis!

Dr. N.: Žmonėmis su fiziniais žmogiškais bruožais?

Sielų kelionės

K.: Taip. Och... *žiūrėkite! Tai jis!*

Dr. N.: Ką matote?

K. (pradedą juoktis ir verkti tuo pačiu metu): Manau, kad tai... *taip*, tai Laris – jis priekyje visų. Jis pirmas, jį gerai matau... *Lari, Lari!*

Dr. N. (davęs klientei laiko šiek tiek pailsėti): Ar Lario siela yra pažįstamų sielų grupės priešakyje?

K.: Taip, dabar suprantu, kad priešakyje yra tie, kuriuos labiausiai noriu matyti... kai kurie draugai yra gale.

Dr. N.: Ar aiškiai visus matote?

K.: Ne, esantieji gale... yra neaiškūs... gana toli... tačiau, jaučiu jų buvimą. Laris yra priekyje... juda link manęs... *Lari!*

Dr. N.: Ar Laris yra ankstesniame gyvenime buvęs jūsų vyras?

K. (kalba skubėdama): Taip, mes taip nuostabiai gyvenome, Giunteris buvo toks stiprus. Jo šeimoje visi priešinosi mūsų vedyboms. Žanas pabėgo iš karinio jūrų laivyno, kad išgelbėtų mane nuo sunkaus gyvenimo Marselyje... visada troško manęs...

Klientė nepaprastai susijaudino pasakodama apie praėjusį savo gyvenimą. Laris, Giunteris ir Žanas buvo jos vyrai, bet viena ir ta pati gimininga siela. Buvau patenkintas, kad anksčiau radome progą išsiaiškinti, kas yra šie žmonės. Be Lario jos vyrais dar buvo devynioliktajame amžiuje gyvenęs prancūzų jūrininkas Žanas ir aštuonioliktajame amžiuje gyvenęs vokiečių aristokratų sūnus Giunteris.

Dr. N.: Ką dabar abu veikiate?

K.: Esame apsikabinę.

Dr. N.: Jei į jus šiuo metu žiūrėtų kas nors kitas, ką jis matytų?

K. (neatsako).

Dr. N. (klientė yra tiek sutelkusi dėmesį į savo artimą žmogų, kad per jos veidą teka ašaros. Palaukiu ir mėginu vėl klausinėti): Kaip jūs ir Laris galite atrodyti kitai jus stebinčiai sielai?

K.: Kitos sielos matys... dvi viena aplink kitą besisukančias ryškios šviesos santalkas, manau... (klientė pradeda rimti, o aš su popierine nosinaite padedu jai nusivalyti ašaras).

Dr. N.: Ir ką tai reiškia?

K.: Mes spaudžiame vienas kitą glėbyje... taip išreiškiame savo meilę... sąjungą... jaučiamės laimingesni...

Dr. N.: Kas vyksta po susitikimo su gimininga siela?

K. (klientė stipriai sugriebia kedės kraštus): O, jie visi čia, anksčiau tik jaučiau juos. Dabar dar daugiau juda link manęs.

Dr. N.: Ar tai vyksta po to, kai jūsų vyras priėjo prie jūsų?

K.: Taip... *Mama!* Ji juda link manęs... Man taip jos trūko... o, mama... (klientė vėl pradeda verkti).

Dr. N.: Nusiraminkite ..

K.: Prašau, neuždavinkite daugiau jokių klausimų, noriu pasimėgauti tuo... (klientė tyliai bendrauja su savo motina iš praeito gyvenimo).

Dr. N. (palaukiu minutę): Žinau, kad jums patinka šis susitikimas, tačiau turite man padėti sužinoti, kas vyksta.

K. (vos girdimai): Mes... mes paprasčiausiai laikome viena kitą... taip gera vėl būti kartu su ja ..

Dr. N.: Kaip jūs laikote vieną kitą neturėdamos kūnų?

K. (supykusi ant manęs): Mes apgaubiame viena kitą sava šviesa, ar neaišku.

Dr. N.: Papasakokite, ką sielos jaučia tokiomis akimirkomis?

K.: Jaučiasi tarsį būtų apgaubtos ryškiai šviesiu meilės apklotu.

Dr. N.: Suprantu...

K. (pokalbį pertraukia skambus klientės juokas): *Timai!*... tai mano brolis, jis mirė labai jaunas (nuskendo, kai klientei praeitame gyvenime buvo suėję 14 metų). Taip puiku vėl matyti jį čia. (klientė pamoja ranka) Be to, čia yra geriausia mano draugė Vilma, su kuria

Sielų kelionės

---

buvome artimos kaimynės. Dabar kartu juokiamės iš berniukų, kaip ir anksčiau tai darydavome sėdėdamos jos mansardoje.

Dr. N. (paskui klientė prisimena savo tetą ir keletą kitų draugų):
Kaip jums atrodo, kas lemia jus pasitinkančių žmonių seką?

K. (pauzė): Kaipgi, tai mūsų prisirišimas vienas prie kito, kas gi daugiau.

Dr. N.: Su kai kuriais gyvenote daugybę gyvenimų, tuo tarpu su kitais turbūt vos vieną ar du?

K.: Taip... daugiausia laiko praleidau su savo vyru.

Dr. N.: Ar kur nors aplink matote savo vedlį?

K.: Jis čia. Matau jį plaukiantį į šoną. Jis irgi pažįsta kelis mano draugus...

Dr. N.: Kodėl vedlį vadinate „jis“?

K.: Mes esame tokie, kokiais norime būti. Jis visada siejasi man su vyriška gimine. Tai teisinga ir visiškai natūralu.

Dr. N.: Ar jis stebi jus per visus gyvenimus?

K.: Žinoma, ir po mirties... čia, jis visada buvo ir bus mano globėjas.

Mūsų globėjų būrys jau iš anksto laukia mūsų vos patekus į sielų pasaulį. Pastarasis atvejis rodo, kaip pažįstami veidai gali sustiprinti naujai atvykusią sielą. Pastebėjau, kad tos pačios sielos laukiančių būtybių skaičius po kiekvienos mirties skiriasi. Nors sutikimo būdas įvairuoja priklausomai nuo specialių sielos poreikių, nėra jokių atsitiktinumų, nes dvasiniai mūsų partneriai tiksliai žino, kada ir kur laukti mūsų patekus į sielų pasaulį.

Dažnai mums svarbi būtybė lauks grupės priešakyje, nes norės būti kuo arčiau mūsų. Po kiekvienos fizinės mirties pasitinkančiųjų sielą skaičius skiriasi, o aukštesnio lygmens sieloms jis ypač sumažėja, nes joms nereikia daug dvasinės pagalbos. Šio skyriaus gale aprašytas 9 atvejis yra tokio tipo dvasinės kelionės pavyzdys.

6 ir 7 atvejai rodo vieną iš trijų būdų, kuriais dvasinėje erdvėje sutinkamos naujai atvykusios sielos. Šias dvi sielas iškart po mirties pasitiko svarbiausia būtybė, po kurios sekė mažiau reikšmingesnės. 7 atvejo klientas daug greičiau atpažino žmones nei 6 atvejo klientas. Sutikę sielų grupes, iškart po mirties atpažįstame, jog anksčiau jos yra buvę mūsų sutuoktiniais, tėvais, seneliais, broliais ar seserimis, dėdėmis, tetomis, pusbroliais, pusserėmis ir artimais draugais. Tomis akimirkomis ne kartą stebėjau jaudinančių emocijų scenų tarp savo klientų ir juos sutinkančių sielų.

Emociniai susitikimai, praėjus dvasinio pasaulio vartus, yra viso labo tik preliudija galutiniam apsigyvenimui ypatingų būtybių grupėje remiantis mūsų pačių brandumo lygmeniu. Tokie susitikimai yra dar vienas emociinis pakilimas aukštesniosios sąmonės prisiminimų grandinėje. Dvasinė organizacinė tvarka, įskaitant ir tai, kaip formuojamos grupės ir kaip jos bendrauja su kitomis būtybėmis, bus aprašyta kituose skyriuose.

Dabar svarbu suprasti, jog pasitinkančios būtybės gali ir nebūti mums skirta mokymosi grupė sielų pasaulyje. Taip yra dėl to, kad visi mums artimi žmonės yra skirtingo išsivystymo lygmens. Jeigu jie paprasčiausiai iš meilės ir geranoriškumo nusprendžia pasitikti mus iškart po mūsų mirties, tai dar nereiškia, jog bus mūsų mokymo grupės nariai mums atvykus į galutinį šios kelionės tašką.

Pavyzdžiui, 6 atvejo dėdė Čarlis aiškiai buvo daugiau pažengusi siela nei mano klientė, todėl galėjo net atlikti vedlio vaidmenį. Man buvo akivaizdu, kad vienas svarbiausių dėdės Čarlio sielos tikslų buvo padėti buvusiai savo giminaitei tiek Žemėje, tiek ir po mirties. Pirmas 7 atvejo klientės sutiktas svarbus asmuo buvo Laris, tikra gimininga to paties lygmens siela. Atkreipkite dėmesį, kad 7 atvejo klientės dvasinis vedlys per daug neišsiskyrė tarp buvusių jos giminaičių ir draugų. Visgi įvykiams plėtojantis, buvo galima numanyti, kad dvasinis vedlys vadovauja visam susitikimui, nors ir likdamas nuošalyje. Tą patvirtino ir kiti atvejai.

Kitas susitikimo po mirties būdas yra ramus ir prasmingas pasimatymas su dvasiniu savo vedliu, kuomet netoliese daugiau nėra jokių kitų būtybių, pavyzdžiui, 5 atvejis. Toliau aprašytas 8 atvejis irgi rodo tokio tipo susitikimą. Pomirtinio susitikimo rūšis priklauso nuo dvasinio mūsų

Sielų kelionės

---

vedlio ir mūsų charakterio bruožų. Kiekvieno tokio susitikimo trukmė įvairuoja, ją lemia konkretaus gyvenimo aplinkybės.

8 atvejis pabrėžia ypač artimus asmenų ir jų dvasinių vedlių ryšius. Daugelis vedlių turi gana keistus vardus, tuo tarpu kiti yra visiškai įprasti. Man įdomu, kad įprastas religijos terminas „angelas sargas“ čia vartojamas metafizine prasme ir reiškia įsijausti sugebančią sielą. Kalbant atvirai, anksčiau man labai nepatiko šis terminas, jis atrodė man tarsi persunktas primityvumu ir pasenusia mitologija, nesuderinama su šiuolaikiniu pasauliu. Daugiau apie angelus sargus taip negalvoju.

Ne kartą minėjau, kad sielos prigimtis yra dvilytė, o mano klientai tvirtina, kad lytis yra visiškai nesvarbi. Aš supratau, kad visos sielos gali jaustis tiek vyru, tiek ir moterimi. 6 ir 7 atvejai rodo, jog naujai atvykusiai sielai svarbu „matyti“ pažįstamus konkrečios lyties veidus. Tą patvirtina ir žemiau aprašytas atvejis. Kita priežastis, kodėl čia aprašiau 8 atvejį, buvo ta, jog norėjau parodyti, kaip ir kodėl sielos dvasinėje erdvėje vizualiai pasirodo žmogaus pavidalu.

8 atvejis

Dr. N.: Ką tik pradėjote tolti nuo astralinės žemiškos erdvės ir judėti sielų pasaulio link. Papasakokite man, ką jaučiate.

K.: Tyla... tokia ramybė...

Dr. N.: Ar kas nors pasitinka jus?

K.: Taip, tai mano draugė Reičelė. Ji visada pasitinka mane, kai mirštu.

Dr. N.: Ar Reičelė yra jums gimininga siela, su kuria bendravote praetuose gyvenimuose, ar ji visados gyvena čia?

K. (su pasipiktinimu): Ji ne visada būna čia. Ne, ji dažnai būna su manimi – mano mintyse – kai man prireikia jos. Ji yra asmeninis mano sargas (balse jaučiamas pasididžiavimas).

***Pastaba** Vedlių savybės, atskiriančios juos nuo giminingų sielų ir kitų paramą teikiančių būtybių, bus aptartos 8 skyriuje*

Dr. N.: Kodėl šią būtybę vadiname „ji“? Argi sielos nėra belytės?

K.: Tai tiesa, tiesiogine prasme, nes galime įgyti bet kurios lyties bruožų. Reičelė pasirodo man kaip moteris.

Dr. N.: Ar būdamas šiame pasaulyje esate pririštas prie vyriškų arba moteriškų savybių?

K.: Ne. Įvairiais periodais sielos yra linkę įgauti tai vienos, tai kitos lyties bruožų. Galų gale pirmenybė kuriai nors lyčiai dingsta.

Dr. N.: Ar galite papasakoti, kaip šiuo metu Reičelės siela žvelgia į jus?

K. (ramiai): Jauna moteris... prisimenu ją... nedidelę, švelnią bruožų... pasiryžimas veide... tiek daug išminties ir meilės.

Dr. N.: Ar pažinojote ją Žemėje?

K. (nostalgiškai): Labai seniai ji buvo man ypač artima... dabar ji mano sargas.

Dr. N.: Ką jaučiate žvelgdamas į ją?

K.: Tylą... ramybę... meilę...

Dr. N.: Ar vienas į kitą žvelgiate akimis, kaip žmonės?

K. (dvejoja): Panašiai... bet ne taip. Jūs regite protą anapus to, ką mes vadiname akimis, kadangi čia, Žemėje, jos yra tarsį sielos veidrodis. Žinoma, galime elgtis kaip ir žmonės Žemėje...

Dr. N.: Ką sielų pasaulyje galite suvokti taip, ką Žemėje suvokiame akimis?

K.: Jei žvelgiate į konkretaus žmogaus akis, net į ką tik sutiktų žmonių akis, matote pažįstamą šviesą... na, ji kažką sako apie tuos žmones. Būdamas žmogumi nedaug ką suvokiate, tačiau siela viską prisimena.

***Pastaba.** Iš savo klientų esu girdėjęs, jog dvasinės būtybės šviesa giminingos sielos akyse atsispindi įvairiausiai būdais. Kartą gyvenime ir pats esu sąmoningai patyręs panašų atpažinimą*

Sielų kelionės

---

akimirksniu, kai pirmą kartą pamačiau savo žmoną. Tai stulbinantis ir truputį baisus jausmas.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad jei du žmonės Žemėje žiūri vienas į kitą, jie gali pajusti, kad jau anksčiau yra susitikę?

K.: Taip, tai paramnezija.

Dr. N.: Grįžkime pas Reičelę į sielų pasaulį. Jei jūsų sargas nebūtų pasirodęs jums žmogaus pavidalu, ar būtumėte ją vis tiek atpažinęs?

K.: Suprantama, jog visada galime atpažinti vienas kitą mintimis, tačiau vizualiai daug maloniau. Žinau, jog skambės kvailokai, tačiau... tai socialinis reiškinys... pažįstamas veidas ramina.

Dr. N.: Matyti iš praeitų gyvenimų pažįstamų žmonių bruožus yra nuostabu, ypač prisitaikymo metu vos tik palikus Žemę.

K.: Priešingu atveju jaučiamės truputį pasimetę... vieniši... ir galbūt sutrikę... matydamos žmones tokius, kokie jie buvo iš tiesų, daug greičiau prisitaikau prie šios aplinkos, o matyti Reičelę apskritai yra didelis paskatinimas.

Dr. N.: Ar Reičelė iškart po jūsų mirties pasirodo jums žmogaus pavidalu, kad greičiau priprastumėte naujoje aplinkoje?

K. (nekantriai): O, taip, iš tiesų! Ji saugo mane. Man daug geriau, kai matau pažįstamas būtybes...

Dr. N.: Ar kalbatės su jomis?

K.: Čia niekas nekalba, mes bendraujame mintimis.

Dr. N.: Telepatiškai?

K.: Taip.

Dr. N.: Ar įmanomas privatus sielų bendravimas, kurio telepatiškai neužfiksuotų kitos sielos?

K. (pauzė): ... artimų santykių atveju, taip.

Dr. N.: Kaip tai vyksta?

Grižimas į namus

K.: Prisilietimu, tai vadiname bendravimu per prisilietimą.

Pastaba. Kai dvi sielos labai prisiartina viena prie kitos ir susilieja, mano klientai sako, kad tokiu atveju per prisilietimą galima sušsti slaptas mintis, kurios persiduoda kaip „elektriniai garso impulsai“. Dažniausiai užhipnotizuoti klientai nenori pasakoti man apie tokias asmenines paslaptis.

Dr. N.: Ar galite man paaiškinti, kokiu būdu siela gali perimti žmogiškus bruožus?

K.: Iš... savo energijos masės... paprasčiausia reikia pagalvoti apie savybes, kurių norėtumėte... tačiau negaliu pasakyti, kas suteikia mums galimybę tai daryti.

Dr. N.: Tuomet gal galite pasakyti, kodėl jūs ir kitos sielos tam tikrus bruožus perimate skirtingu metu?

K. (ilga pauzė): Tai priklauso nuo to, kur esate... kai matote kitą... ir nuo proto būklės.

Dr. N.: Tai aš ir noriu suprasti. Papasakokite man daugiau apie atpažinimą.

K.: Atpažinimas priklauso nuo asmens... jausmų, kai jis čia sutinka kitas sielas. Jos parodys, kaip nori pristatyti save ir ką, jų manymu, norite matyti jūs. Tai dar priklauso nuo susitikimo aplinkybių.

Dr. N.: Ar galite kalbėti konkrečiau? Kokios konkrečios aplinkybės gali lemti, kad energijos formos tam tikru būdu materializuojasi?

K.: Tą lemia tai, ar esate savoje teritorijoje ar svetimoje. Vienoje vietoje kitos sielos gali pademonstruoti vienokias savybes, tuo tarpu kitoje galite stebėti kitas.

Pastaba. Apie sielų „teritoriją“ papasakosiu vėliau.

Dr. N.: Ar turite omeny, kad siela gali pasirodyti vienu pavidalu prie įėjimo į sielų pasaulį ir visiškai kitu kitoje situacijoje?

Sielų kelionės

K.: Būtent.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Jau minėjau, mūsų prisistatymas kitam priklauso nuo konkrečių mūsų jausmų tuo metu.. nuo santykių su konkrečia būtybe ir nuo vietos.

Dr. N.: Prašau, pasakykite, ar viską supratau teisingai. Sielų prisistatymas ir atpažinimas priklauso nuo laiko bei vietos sielų pasaulyje, dar nuo psichologinės sielų būsenos susitikus.

K.: Taip, būtent taip. . viskas nepaprastai susiję.

Dr. N.: Tuomet kaipgi galima atpažinti tikrąją sielos sąmonės prigimtį tarp įvairių pavidalų?

K. (juokiasi): Jūsų pasirinktas įvaizdis nenuslepia to, kas esate iš tiesų. Bet kokių atveju, sielų pasaulio emocijos gerokai skiriasi nuo žemiškųjų. Jos daugiau... abstrakčios. Kodėl mes pasirenkame konkrečius bruožus ir mintis... na, tai priklauso nuo patvirtintų idėjų.

Dr. N.: Idėjų? Ar turite omeny konkrečius jausmus?

K.: Taip... kažką panašaus... nes šie žmogiški bruožai buvo fizinių mūsų gyvenimų dalis, kuomet kažką atrasdavome... kūrėme įvairiausias idėjas... visa tai yra... tęsiasi ir čia.

Dr. N.: Gerai, jei kiekviename praeitame gyvenime turėjote vis kitą veidą, kurį iš jų naudojate tarp žemiškų gyvenimų?

K.: Naudojame visus. Prisiimame tuos bruožus, kuriuos geriausiai atpažins jus matanti būtybė. Tai priklauso nuo to, su kuo norite bendrauti.

Dr. N.: O ką galite pasakyti apie bendravimą be jokių išskirtinių bruožų?

K.: Žinoma, mes bendraujame ir taip. Tai įprasta, tačiau man daug paprasčiau bendrauti su konkrečių bruožų turinčiomis būtybėmis.

Dr. N.: Ar pirmenybę teikiate tam tikriems veido bruožams?

Grižimas į namus

K.: Hmm... man patinka veidas su ūsais... su tvirtais žandikauliais...

Dr. N.: Ar turite omeny tuos laikus, kai buvote Džefas Taneris, Teksaso kaubojus?

K. (juokiasi): Taip, Džefo veidą turėjau ir kitų gyvenimų metu.

Dr. N.: Bet kodėl Džefas? Ar tai tik todėl, kad buvote juo paskutiniame gyvenime?

K.: Ne, tiesiog man patiko būti Džefu. Tai buvo laimingas ir paprastas gyvenimas. Po šimts velnių, aš puikiai atrodžiau! Mano veidas priminė tuos rūkančius berniukus iš skelbimų lentos, kuriuos buvo galima matyti nuolatos palei vieškelį (tyliai kikena). Man patinka demonstruoti ilgus, į viršų užraitytus Džefo ūsus.

Dr. N.: Tačiau tai truko tik vieną gyvenimą. Žmonės iš kitų jūsų gyvenimų gali ir neatpažinti jūsų tokiu pavidalu.

K.: O, jie greitai supras, kad tai aš. Galiu pakeisti išorinį pavidalą, tačiau dabar man labiausiai patinka būti Džefu.

Dr. N.: Taigi grįžkime prie jūsų minčių apie tai, kad visi mes iš tiesų turime vieną tapatybę nepriklausomai nuo veido bruožų.

K.: Taip, visus matote tokius, kokie jie iš tikrųjų yra. Kai kurie nori parodyti tik teigiamus savo bruožus, nes nori sudaryti kuo geresnį įspūdį apie save. Jie nesuvokia, jog daug svarbesni mūsų siekiai, o ne išvaizda. Mes iš visos širdies juokiamės dėl to, kaip sielos *noretų* atrodyti, kartais net naudoja veido bruožus, kurių niekada neturėjo Žemėje.

Dr. N.: Ar kalbame apie nevysiškai subrendusias sielas?

K.: Taip, žinoma. Kurį laiką jos net gali atkakliai laikytis savo... mes nesmerkiame... tačiau laikui bėgant prisitaiko.

Dr. N.: Sielų pasaulis man atrodo kaip aukštesnių, protingų ir visai žinių būtybių erdvė, o jūs kalbate, jog sieloms keičiasi nuotaika ir netgi apninka savimeilė, lyg vėl būtų sugrįžusios į Žemę.

K. (juoko protrūkis): Žmonės yra žmonės ir visiškai nesvarbu, kaip

jie atrodo materialiame pasaulyje.

Dr. N.: Ar yra sielų, išvykusių į kitas planetas, o ne į Žemę?

K. (pauzė): Kartais...

Dr. N.: Kokiais bruožais pasižymi sielos iš kitų planetų?

K. (vengdamas atsakymo): Aš... daugiau susiduriu su savais žmonėmis, tačiau konkrečiai situacijai galime įgyti bet kokių bruožų...

***Pastaba.** Rinkti informaciją iš klientų, galinčių prisiminti praėjusius gyvenimus materialiuose ir nematerialiuose pasauliuose, visada yra įdomu ir gana sunku. Vėliau matysime, kad tokius potyrius dažniausiai prisimena vyresnės, aukštesnio lygmens sielos*

Dr. N.: Ar sielų gebejimas perimti įvairius bruožus yra kūrėjo dovana?

K.: Nežinau, aš ne Dievas!

Kai kurie žmonės stebisi, kad sielos gali klysti. 8 atvejo kliento ir kitų mano klientų formuluoatės rodo, jog daugelis mūsų toli gražu nepasiekėme tobulų būtybių iš dvasinės erdvės lygmens. Pagrindinis reinkarnacijos tikslas yra tobulėjimas. Mano darbo esmė – tai psichologinė mūsų raidos visuma sielų pasaulyje ir už jo ribų

Jau matėme, jog nepaprastai svarbu patekus į sielų erdvę susitikti su kitomis būtybėmis. Be susitikimo su savo vedliais ir giminingomis sielomis dar minėjau ir trečią ėjimo pro vartus būdą. Tai daugiau nerimą keliantis variantas, nes sielos nepasitinka niekas.

Nors toks atvejis nėra dažnas tarp mano klientų, man vis dar gaila tų žmonių, kurie pasakoja esą vieniši traukiami nematomų jėgų link galutinio kelionės tikslo, kur galiausiai susitinka su kitomis būtybėmis. Tai panašu į išsilaipinimą kitoje žemėje, kur jau kažkada lankėtės, tačiau ten nėra jokių saugojimo kamerų ar turistinės informacijos, kur būtų galima paklausti, kaip čia orientuotis. Labiausiai tokios kelionės metu mane neramina tai, jog nėra jokių naujai atvykusios sielos aklimatizacijos ženklų.

Mano sampratos apie tai, ką reiškia būti vienišam praėjus sielų pasaulio vartus, nepatvirtina sielos, kurios keliauja vienos. Dažniausiai tokio tipo žmonės yra patyrę keliautojai. Tai vyresnės ir aukštesnio lygmens sielos, kurioms nereikia jokios pradinės paramos. Jos tiksliai žino, kur keliaus po mirties. Man atrodo, kad visas procesas joms yra pagreitintas, nes jos sugeba daug greičiau patekti į reikiamą vietą nei tos, kurias pasitinka kitos būtybės.

9 atvejo klientas jau nugyveno daugybę gyvenimų, apimančių tūkstančius metų. Maždaug 8 gyvenimus prieš šį žmonės liovėsi pasitikinėti jį prie sielos pasaulio vartų.

9 atvejis

Dr. N.: Kas jums nutinka mirties akimirką?

K.: Jaučiu milžinišką palengvėjimą ir greitai tolstu nuo Žemės.

Dr. N.: Ką galite pasakyti apie savo kelionę nuo Žemės link sielų pasaulio?

K.: Lekiu kaip šviesos stulpas.

Dr. N.: Ar visada keliaudavote panašiu būdu?

K.: Ne, tik po pastarųjų gyvenimų.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Žinau kelią, man nereikia nieko matyti, aš skubu.

Dr. N.: Ar nejaudina tai, kad jūsų niekas nepasitinka?

K. (juokiasi): Buvo laikai, kai susitikimai padėdavo man, tačiau daugiau man to nebereikia.

Dr. N.: Kas nusprendė, kad daugiau jums nereikalingi jokie susitikimai?

K. (pauzė, paskui gūžtelėjęs pečiais): Tai buvo... bendras sprendimas... tarp manęs ir mano mokytojo... kai supratau, kad galu pats valdyti situaciją.

Sielų kelionės

Dr. N.: Ar daugiau nesijaučiate pasimetęs ar vienišas?

K.: Gal juokaujate? Man daugiau nereikia, kad kas nors laikytų mane už rankos. Aš žinau, kur keliauju ir kuo greičiau noriu patekti ten. Mane tarsi traukia magnetas ir aš mėgaujuosi tokiau greičiu.

Dr. N.: Paašškinkite man, kaip veikia ši trauka, vedanti jus tikslo link?

K.: Judu ant bangos... šviesos spindulio.

Dr. N.: Ar šis spindulys elektromagnetinis?

K.: Na... jis panašus į radijo bangas, lyg kažkas sukinėja ratuką ir ieško man tinkamo dažnio.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad jums vadovauja nematoma jega be jokio laisvo apsisprendimo ir kad negalite nieko pagreitinti, kaip kad darėte iškart po mirties?

K.: Taip. Privalau keliauti šviesos bangomis... bangos yra kryptingos ir aš skrendu jų rodoma linkme. Tai nesudėtinga. Jie viską padaro už mane.

Dr. N.: Kas viską padaro?

K.: Tie, kurie valdo... tiksliai nežinau.

Dr. N.: Tuomet jūs nieko nevaldote. Jūs nesate atsakingas už galutinę kelionės tikslą.

K. (pauzė): Mano protas visiškai susiliejęs su judėjimo bangomis... skrendu rezonanso erdvėje...

Dr. N.: Rezonanso? Ar girdite garsus?

K.: Taip, bangų spindulys... vibruoja... esu jo viduje.

Dr. N.: Grįžkime prie jūsų sakinio apie radiją. Ar dvasinei jūsų kelionei daro įtaką vibracijos dažnis, pavyzdžiui, aukštas, vidutinis ar žemas rezonansas?

K. (juokdamasis): Tai nėra blogai – taip, aš einu teisingu keliu, lyg namo grįžtantis garso ir šviesos švyturys... ir tai yra mano asmeninės tonacijos, arba mano dažnio dalis.

Dr. N.: Negarantuojau, jog supratau, kaip šviesa ir vibracija gali nurodyti kryptį?

K.: Įsivaizduokite šviesos blyksnių viduje esantį milžinišką kameroną.

Dr. N.: Ar ten yra energija?

K.: Mūsų energija slypi energijos lauke. Taigi mes keliaujame ne tik linijomis... *patys* kuriame energiją... šių galių pritaikymas priklauso nuo mūsų patirties.

Dr. N.: Ar jūsų brandos lygmuo pradeda jums kontroliuoti greitį ir apsispręsti dėl kelionės krypties?

K.: Taip, tačiau ne iš pat pradžių. Apsisotojęs konkrečioje vietoje jau galėsiu judėti savarankiškai. Deja, dabar esu stumiamas ir privalau pasiduoti šioms jėgoms.

Dr. N.: Gerai, judėkite ir pasakokite man, kas vyksta.

K. (trumpa pauzė): Judu vienas... keliauju link pažįstamos erdvės... ten, kur man ir dera būti.

Hipnozės būsenos analitinis protas veikia kartu su sąmone ir tokiu būdu atsako į klausimus, adresuotus giliai paslėptiems prisiminimams. 9 atvejo klientas yra inžinierius elektrikas, todėl pasakodamas apie dvasinius išgyvenimus pavartojo kelis techninius terminus. Šio kliento polinkį sielos kelionę nusakyti techniniais terminais paskatino, bet ne diktavo mano užuominos. Visi klientai, atsakinėdami į mano klausimus apie sielų pasaulį, remiasi savo įgytomis žiniomis. Pastarasis klientas vartojo jam žinomus fizikinius terminus judėjimui nusakyti, tuo tarpu kiti klientai pasakojo apie sielų judėjimą vakuume.

Prieš tęsdamas pasakojimą apie sielų judėjimą dvasinėje erdvėje noriu aptarti tas būtybes, kurios dar nepateko į sielų pasaulį po fizinės mirties arba nukrypsta nuo įprasto kelionės maršruto.

Nukrypusios sielos

Būna taip sunkiai sužalotų sielų, jog jos atskiriamos nuo pagrindinio kelionės maršruto. Lyginant su visomis grįžtančiomis būtybėmis tokių neįprastų sielų skaičius nėra didelis. Ypač svarbu tai, kas gi joms nutiko Žemėje, nes jos padarė nemažą įtaką kitoms persikūnijusioms sieloms.

Yra dvi nukrypusių sielų rūšys. nepripažįstančios fizinio kūno mirties fakto ir besipriešinančios grįžimui į sielų pasaulį dėl asmeninio sielvarto ir tos, kurios, gyvendamos Žemėje, tapo kriminalinių nusikaltimų aukomis arba pačios bendrininkavo juose. Pirmu atveju siela pati pasirenka nukrypimą, tuo tarpu antru atveju dvasiniai vedliai neapibrėžtam laikui sąmoningai užkerta tokioms sieloms kelią nuo bendravimo su kitomis būtybėmis. Abiem atvejais tokių sielų vedliai yra nepaprastai susirūpinę jų perauklėjimu, tačiau čia aš kiekvieną tipą aptarsiu atskirai, nes situacija ir aplinkybės yra visiškai skirtingos.

Pirmą tipą vadiname šmėklomis. Šios sielos atsisako grįžti į namus po fizinės mirties ir dažnai daro gana nemalonią įtaką tiems, kurie savo žmogišką gyvenimą nori užbaigti ramybėje. Tokios nukrypusios sielos dažai klaidingai vadinamos „demoniškėmis dvasiomis“, nes kaltinamos su piktais ketinimais įsibrovę į kitų žmonių mintis. Tokios piktos dvasios tapo daugybės parapsichologų tyrinėjimų objektu. Deja, ši dvasingumo sritis siejasi su nesąžiningomis būtybėmis, gyvenančiomis jautrių žmonių jausmais.

Sielų kelionės

Nerami siela yra nesubrendusi būtybė, nebaigusi darbų praeitame žemiškame gyvenime. Jos gali ir neturėti jokio ryšio su žmogumi, kurį atakuoja. Žinoma, kai kurie žmonės yra patogūs ir imlūs rezervuarai neramioms sieloms, norinčioms parodyti irzlią savo prigimtį. Tai reiškia, kad gilioje meditacijoje pasinėręs asmuo gali apčiuopti erzinančių signalų iš nematerialių būtybių, kurių signalai gali svyruoti nuo paviršutiniškų iki provokuojančių. Tokios savo vietos nerandančios būtybės nėra dvasiniai vedliai. Tikrieji vedliai yra gydytojai, netrikdantys piktais signalais.

Labai dažnai tokios neramos sielos yra prisirišę prie konkrečios geografinės vietos. Vaiduoklių tyrinėtojai teigia, kad šios sutrikusios būtybės gyvena tarp žemiausių astralinų Žemės sferų ir sielų pasaulio. Remdamasis savo tyrimais negaliu teigti, kad šios sielos yra pasimetusios erdvėje ar esą demoniškos prigimties. Jos savo valia tam tikrą laiką pasilieka žemiškoje erdvėje po fizinės mirties dėl didžiulio nepasitenkinimo. Aš manau, kad tai pažeistos sielos, taip stipriai demonstruojančios sąmyšį, nusivylimą ir net priešišumą, kad net nenori bendrauti su savo vedliais. Mes žinome, kad įvairiais būdais, pavyzdžiui, egzorcizmu, galima rasti kontaktą su tokiomis būtybėmis ir valdyti jas, kad jos liautųsi trukdę žmonėms. Tokias sielas galima įkalbėti išvykti ir sėkmingai pasiekti sielų erdvę.

Jei sielų pasaulį valdo griežta tvarka su mumis besirūpinančiais vedliais, kodėl gi leidžiama egzistuoti prastai prisitaikančioms sieloms, skleidžiančioms neigiamą energiją kitoms būtybėms? Vienas paaiškinimas būtų tas, jog visi mes turime laisvą valią, net po mirties. Kitas – fizinėje visatoje patiriame tiek daug sukrėtimų, jog galima tikėtis ir dvasinių nukrypimų nuo normos. Vaiduokliai yra tik viena pasimetusių sielų energijos dalis, tuo tarpu kitos sielos tikslingai grįžta į dvasinę erdvę. Nelaimingos sielos, patekusios į savo pačių nežinojimo spąstus, greičiausiai yra daug didesnio sumanymo dalis. Atėjus tinkamam laikui jos bus paimtos iš astralinės žemiškos erdvės ir perkeltos į tinkamą vietą sielų pasaulyje.

Dabar pakalbėsiu apie dažnesnį neramių sielų tipą. Tai su piktais poelgiais susijusios sielos. Iš pradžių reikėtų pamąstyti, ar siela gali būti kalta ar nekalta, jei buvo susijusi su kriminaliniais veiksmais? Kas iš tiesų atsakingas – sielos protas ar žmogaus egoizmas, o gal jie atsakingi vienuodai? Retkarčiais klientas sako man: „Jaučiu, jog mane užvaldė kažkokia

jėga, verčianti mane daryti blogus darbus“. Yra proto ligomis sergančių žmonių, kurie jaučiasi valdomi gerų ir blogų jėgų, kurių, jų nuomone, jie negali kontroliuoti.

Nemažai metų eksperimentavęs su aukštesniąja užhipnotizuotų žmonių sąmone, padariau išvadą, kad penkis jausmus valdantys žmonės gali neigiamai paveikti sielą. Mes savo išorinį tapatumą išreiškiame vyraujančiais biologiniais poreikiais ir skatinamais aplinkos veiksniais, kurie viso labo yra laikini persikūnijusiai sielai. Nors žmogiška forma neslepia jokios uždaros, bloga lemiančios būtybės, kai kurios sielos nėra visiškai susitapatinusios. Su savo kūnu besipykstantys žmonės jaučiasi atskirti nuo gyvenimo.

Tokia padėtis nepanaikina sielos troškimo daryti viską, kad tik neištrauktų į blogų jėgų darbą. Tą rodo žmonių sąžinė. Labai svarbu skirti, kas neigiamai veikia mūsų protą ir kas ne. Išgirstas vidinis balsas, siūlantis susinaikinti arba sunaikinti kitą, nėra nei demoniška dvasinė būtybė, ateivių apsiųreikšimas, nei bloga linkintis vedlys išdavikas. Negatyvios jėgos sklinda iš mūsų pačių.

Negydomi destruktivūs emocinių ligų impulsai varžo sielos raidą. Turintieji neišspręstų asmeninių traumų nešiojasi savęs naikinimo daigus. Tokia kančia taip paveikia sielą, jog nesuvokiame savęs kaip vientisos būtybės. Pavyzdžiui, užkrečiamas elgesys ir perdeti geismai kaip asmens skausmo padarinys kludo pasireikšti sveikai sielai ir net gali laikyti ją kūno gniaužtuose.

Ar dabartinio smurto mastas reiškia, jog daug daugiau sielų dabar eina „klaidingu keliu“? Be viso kito, gyventojų perteklius ir proto būseną pakeičiančių narkotikų kultūra patvirtina šią nuomonę. Kita vertus, bendra užuojauta žmonių kančioms irgi dideja.

Jau minėjau, kad kiekvienu kraujuotos Žemės istorijos metu visada būdavo daugybė sielų, negalintių priešintis žmonių žiaurumams. Tam tikros sielos, kurių kūnai turi genetinį polinkį nenormaliai smegenis veikiančioms chemijai, ypač rizikuoja patekti į smurtinę aplinką. Yra daug pavyzdžių, kaip vaikus fiziškai ir emociškai traumuoja šeimos nariai, paskui suaugę jie patys tyčia žvėriškai elgiasi nejausdami jokio sąžinės graužimo. Sielos nėra tobulos, todėl jų prigimtį galima užteršti tokiu nedoru gyvenimu.

Sielų kelionės

Jei nusižengimai yra ypač rimti, mes vadiname juos blogiu. Mano klientai pasakoja, kad nė vienos sielos prigimtis nėra bloga, nors gali tokį pavidalą įgauti gyvendama Žemėje. Patologinį žmonių blogį apibūdina asmeninio bejėgiškumo ir silpnumo jausmas, kurį skatina bejėgės aukos. Nors žiauriai besielgiančios sielos dažniausiai yra žemo lygmens, sielos nesubrendimas nesisieja automatiškai su piktu elgesiu. Sielų evoliuciją sudaroėjimas nuo netobulybės link tobulybės, grindžiamas sunkių fizinių užduočių įveikimu. Sielos dar gali turėti polinkį pasirinkti aplinką, kur nesijaučia gerai ar yra demoralizuojamos. Taigi savo tapatumą jos gali pažeisti prastu pasirinkimu. Visgi visos sielos yra atsakingos už savo elgesį konkrečiuose kūnuose.

Kitame skyriuje sužinosime, kaip sielos, prieš susitikdamos su savo draugais, pirmą kartą su vedliais peržvelgia paskutinį savo gyvenimą. Tačiau kas nutinka sieloms, kurios dar turėdamos kūną sukėlė didelių kančių kitai būtybei? Jei siela nesugeba pakeisti primityviausių žmoniškų poreikių, kaipgi ji galės pasiašškinti pomirtiniame gyvenime? Čia natūraliai kyla klausimas apie kelionę į dangų arba pragarą už gerus ar blogus veiksmus, nes atsakingumas ilgai buvo religinių tradicijų dalis.

Ant mano biuro sienos kabo reprodukcija iš Egipto mirusiųjų knygos „Teismo scena“, kur vaizduojamas prieš 7 tūkstančius metų vykęs mitologinis mirties ritualas. Senovės egiptiečiai ypač akcentavo mirtį ir pasaulį anapus mirties, nes kosminiame jų panteone mirtis pateisindavo gyvenimą. Piešinyje matyti ką tik natūralia mirtimi miręs vyras, esantis tarp gyvųjų ir mirusiųjų pasaulių. Jis stovi prie daugybės svarstyklių, kur bus teisiamas už savo poelgius Žemėje. Ritualui vadovauja dievas Anubis, kruopščiai sveriantis vyro širdį ant vienos svarstyklių lėkštės, kuomet kitoje guli stručio plunksna, simbolizuojanti tiesą. Žmogaus širdis egiptiečiams simbolizavo asmens sielą-sąžinę. Tai didelės įtampos akimirka. Šalia tupi pabaisa su krokodilo galva ir atvertais nasrais, pasiruošusi praryti vyro širdį, jei blogi jo darbai nusvers gerus darbus. Neigiamas atsakymas prie svarstyklių užbaigtų šios sielos gyvenimą.

Apie šį paveikslą išklausiau ir kelių savo klientų nuomonę. Metafiziškai nusiteikę žmonės yra linkę tvirtinti, kad niekam nėra užverti vartai į pomirtinį gyvenimą nepriklausomai nuo to, kaip svarstyklės gali

Nukrypusios sielos

---

pasverti praeito gyvenimo veiksmus. Ar tai tiesa? Ar visos sielos turi vienodas galimybes sugrįžti į sielų pasaulį nepriklausomai nuo to, ką veikė gyvendamos kūne?

Norėdamas atsakyti į šį klausimą, iš pradžių turiu priminti, jog nemažai žmonių tiki, kad visos sielos nevyksta į tą pačią vietą. Šiuolaikinė teologija daugiau nusidėjėliams neakcentuoja pragaro ugnies ir sieros, nors daugybė religinių sektų teigia, kad šalia egzistuoja dvi proto būklės – gėrio ir blogio. Apie „blogas“ sielas senovinė filosofinė išmintis sako, kad jos yra atsiskyrusios nuo dieviškosios esmės, todėl po mirties yra teisiamos.

Tibeto mirusiųjų knyga, kuri yra tūkstančius metų už Bibliją senesnės religinės išminties šaltinis, pasakoja apie sąmonės būseną tarp gyvenimų (bardo), kuomet „mūsų atliktas blogis dvasiškai izoliuoja mus“. Jei rytiečiai tikėjo tam tikra vieta nusidėjėliams, ar ši idėja nėra panaši į vakarietišką skaistyklą?

Nuo pat pradžių krikščioniška doktrina skaistykla apibūdino kaip perenamą laikinos tremties būseną už nedideles nuodėmes žmonijai. Manoma, kad krikščioniška skaistykla yra kalčių atpirkimo, izoliacijos ir kančių vieta. Kai visa neigiama karma išvaloma, šioms sieloms galiausiai leidžiama įžengti į dangų. Kita vertus, mirtinių nuodėmių turinčios sielos pasmerktos gyventi pragare amžinai.

Ar pragaras egzistuoja tam, kad visam laikui geras sielas atskirtų nuo blogųjų? Mano tyrimai su klientų sielomis įtikino mane, kad sieloms nėra jokios specialios baisių kančių vietos išskyrus Žemę. Man pasakojo, kad visos sielos po mirties keliauja į tą patį pasaulį, kur joms dovanojama kantrybė ir meilė.

Dar sužinojau, kad kai kurios sielos iš tiesų yra izoliuojamos ir tai nutinka jų kelionės pradžioje su vedliais. Jos nėra skatinamos taip, kaip kitos sielos. Tie mano klientai, kurie pasidavė blogai įtakai ir neatsispyrė blogiems veiksams, atvykę į sielų pasaulį buvo izoliuoti. Gana ilgai šios būtybės nesusiliejo su kitomis sielomis.

Dar pastebėjau, kad pradedančios sielos, susijusios su ypač neigiamu žmogišku elgesiu, irgi yra izoliuojamos. Galiausiai jos patalpinamos į joms skirtą grupę, kur yra intensyviai mokomos ir griežtai prižiūrimos.

Tai nėra bausmė, o tam tikra skaistykla sielų tapatybei sustiprinti.

Nuodėmės Žemėje pasireiškia visokiausiomis formomis, todėl dvasiniai patarimai ir izoliacija kiekvienai sielai skiriasi. Tokie skirtumai nustatomi kelionės pradžioje, pasibaigus žemiškam gyvenimui. Izoliacijos ir perauklėjimo trukmė irgi skiriasi. Pavyzdžiui, girdejau pasakojimų apie pasimetusias sielas, kurios po izoliacijos iškart sugrįžo į Žemę, kad kuo greičiau apsivalytų dorais veiksmais. Žemiau pateikiu pasakojimą kliento, pažinojusio tokią sielą.

10 atvejis

Dr. N.: Ar sielos yra atsakingos už bendravimą su žmonėmis, kenkiančiais kitiems?

K.: Taip, tos, kurios žiauriai nuskriaudė kitus. Pažinojau keletą tokių sielų.

Dr. N.: Ką žinote apie tą būtybę? Kas nutiko po to, kai ji sugrįžo į sielų pasaulį po tokio gyvenimo?

K.: Jis... nuskriaudė merginą... baisiai... ir neprisijungė prie mūsų grupės. Jis buvo kruopščiai tiriamas, nes gyvendamas tame kūne elgėsi ypač žvėriškai.

Dr. N.: Kokia tai buvo bausmė?

K.: Bausmė yra... klaidingas aiškinimas... tai dvasinis atgimimas. Reikia pripažinti, kad tai priklauso nuo jūsų mokytojo. Mokytojai griežtesni tiems, kurie susiję su žiaurumu.

Dr. N.: Ką sielų pasaulyje reiškia „griežtesni“?

K.: Na, mano draugas negrįžo pas mus... savo draugus... po tokio apgailėtino gyvenimo, kuomet nuskriaudė merginą.

Dr. N.: Ar jis po mirties perėjo tuos pačius sielų pasaulio vartus, kaip ir jūs?

K.: Taip, bet jis nebuvo sutiktas... ir judėjo tiesiai ten, kur buvo vienas su mokytoju.

Nukrypusios sielos

Dr. N.: O kas jam nutiko vėliau?

K.: Vėliau... gana greitai... jis vėl sugrįžo į Žemę moters pavidalu... tarp žiaurių žmonių... fiziškai užgaulių... tai buvo sąmoningas pasirinkimas... mano draugas turėjo patirti tai...

Dr. N.: Ar jūs manote, kad ta siela kaltino žmogaus protą dėl paskutinio gyvenimo Žemėje ir merginos nuskriaudimo?

K.: Ne, jis pasirinko tai, ką padarė... jis kaltino tik savo paties gebėjimų nugalėti žmogiškas silpnybes trūkumą. Jis pats pasiprašė kitame gyvenime tapti nuskriausta moterimi ir pajusti tai... ką pats padarė kitai būtybei.

Dr. N.: Jei jūsų draugas nebūtų suvokęs savo kaltės ir toliau bendrautų su barbariškai besielgiančiais žmonėmis, ar jį galėtų sunaikinti kaip sielą sielų pasaulyje?

K. (ilga pauzė): Negalima galutinai sunaikinti energijos... tačiau ją galima perkeisti... sunkiai valdomą negatyvumą... sukauptą per daugybę gyvenimų... galima pertvarkyti.

Dr. N.: Kaip?

K. (neaiškiai): Ne griovimo būdu.. bet rekonstruojant...

10 atvejo klientas daugiau neatsake į jokių klausimus, o kiti klientai, pažinoję tokio tipo pažeistų sielų, pasake ne ką daugiau. Vėliau sužinosime šiek tiek daugiau apie protingos energijos susidarymą ir atnaujinimą.

Didelė dalis pasiklydusių sielų geba pačios išspręsti savo užterštumo problemą. Už nusikaltimus sumokėta kaina ir atlygis už gerus darbus siejasi su karmos dėsnio. Kitiems kenkiantys nusikalteliai besisukant karminio teisingumo ratui atgailaus už tai patys tapę aukomis. Bhagavadgitoje, kuri išlaikė tūkstančių metų išbandymus, yra toks posakis: „Piktos prigimties sielos privalo susigražinti prarastas dorybes“.

Joks pomirtinio gyvenimo tyrinėjimas nebūtų prasmingas neišsiaiškinus, kaip karma siejasi su priežastingumu ir teisingumu visoms sieloms. Pati karmos sąvoka neakcentuoja nei gerų, nei blogų veiksmų. Tai greičiau pozityvių ir negatyvių žmogaus veiksmų *padarinys*. Teiginys

Sielų kelionės

„mūsų gyvenimuose nebūna atsitiktinumų“ nereiškia, jog karma yra varmoji jėga. Ji viso labo skatina mus įsisąmoninti mums teikiamas pamokas. Ateitį lemia praetis, nuo kurios neįmanoma pabėgti, ypač kai žeidžiame kitus.

Tobulėjimo esmė yra suvokimas, jog mums yra suteikta galimybė tobulinti savo gyvenimą ir drąsa būtiniems pokyčiams įgyvendinti, kuomet mūsų veiksmai neatneša pageidaujamų rezultatų. Jei nugalime baimę ir nebijome rizikuoti, mūsų karma prisitaiko prie naujo pasirinkimo. Kiekvieno gyvenimo pabaigoje, užuot susidūrę su pabaisa, galinčia praryti mus, patys tampame griežčiausiais savo kritikais šalia mokytojų-vedlių. Štai kodėl karma yra ir teisinga, ir gailestinga. Padedami dvasinių patarėjų ir giminingų sielų, atrandame tinkamą būdą savo elgesiui atpirtki.

Kai kurie reinkarnacija tikintys žmonės mano, kad jei negatyvios sielos per tam tikrą laiką neišmoksta joms skirtų pamokų, jos bus pašalintos ir pakeistos aukštesnio lygmens sielomis

Nėra vieno visoms sieloms būdo, padedančio atrasti save. Vienas klientas sakė: „Sielos paskiriamos į Žemę karo metu“. Tai reiškia, kad jos turi laiko ir galimybių tobulėti. Tos, kurios ir toliau žiauriai elgiasi gyvendamos kūne, privalo nugalėti šiuos sunkumus ir dėti visas pastangas pasikeisti. Aš supratau, kad jokia neigiama karma nėra pririšta prie sielos, norinčios veikti šioje planetoje.

Diskutuojama, ar siela yra galutinai kalta dėl neprotingų, antivisuo-
meniškų ir destruktivių žmonijos veiksmų. Sielos privalo išmokti individualiai bendrauti su vis nauju joms paskirtu kūnu. Nesikeičiantis sielos tapatumas paženkliną žmogaus protą savitu charakteriu. Visgi pastebėjau keistą dvigubą sielos proto ir žmogaus smegenų ryšį. Apie tai pakalbėsiu kituose skyriuose, kai skaitytojas jau bus daugiau sužinojęs apie sielų gyvenimą sielų pasaulyje.

Orientavimasis

Kai mus po mirties pasitikusios būtybės pasitraukia, esame pasirenkę keliauti į gydančią erdvę. Paskui toliau vyksime persiorientavimui, kur mus paprastai tikrina mūsų vedlys.

Visas dvasines aplinkas esu linkęs vadinti vietomis ar erdvėmis paprasčiausiai dėl patogumo, nes turime reikalą su nematerialia visata. Stebina toliau pateiktų dviejų klientų pasakojimo panašumas, nepaisant to, kad reiškinius jie vadina skirtingais vardais. Dažnai girdžiu tokius terminus: kambarys, miegamosios vietos ir trumpų sustojimų zonos, tačiau dažniausias yra gydanti erdvė.

Įsivaizduoju gydymo instituciją, ligoninės kiemą ar lauko kariuomenės chirurgijos ligoninės padalinį pažeistoms sieloms, kurios atvyksta iš žemiškų kovos laukų. Pasirinkau gana aukšto lygmens klientą, daugelį kartų perėjusį atsinaujinimo procesą.

11 atvejis

Dr. N.: Kur keliauja jūsų siela po susitikimo su draugais, pasitikusiais jus po mirties?

K.: Kurį laiką esu vienas... kertu begalines erdves...

Dr. N.: Kas vyksta toliau?

K.: Nematoma jėga kreipia mane link uždaros erdvės – vartų į tyros energijos zoną.

Dr. N.: Kaip atrodo ta zona?

K.: Man... tai gydantis indas.

Dr. N.: Paaiškinkite kuo smulkiau, ką jaučiate ten?

K.: Mane stumia į priekį, matau ryškų šiltą spindulį. Jis pasiekia mane kaip skystos energijos srovė. Tai tarsi... garai, besisukantys aplink mane... švelniai paliečiantys mano sielą lyg būtų gyvi. Paskui jie įsigeria į mane kaip ugnis ir aš maudausi bei esu apvalytas nuo įvairiausių skausmų.

Dr. N.: Ar kažkas maudo jus, ar šviesos spindulys apgaubia jus savaime?

K.: Esu vienas, bet kažkas mane valdo. Mano prigimtis maudoma... atgaivinama po gyvenimo Žemėje.

Dr. N.: Girdėjau, kad ši vieta primena gaidiną dušą po sunkaus dienos darbo.

K. (juokiasi): Po sunkaus gyvenimo. Tai daug geriau, nes čia nesušlapsite.

Dr. N.: Jūs daugiau neturite fizinio kūno, tai kaipgi toks energijos dušas gali išgydyti sielą?

K.: Įsiskverbęs... į mano būtybę. Aš tiek pavargęs nuo praeito gyvenimo ir turėto kūno.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad fizinis kūnas ir žmogaus protas palieka sielai tam tikras žymes net ir po mirties?

K.: Žinoma, taip! Tam, kas esu, didelę įtaką padarė buvęs kūnas ir protas.

Dr. N.: Net jeigu visiems laikams atsiskyrėte nuo to kūno?

K.: Kiekvienas kūnas... palieka žymę... bent jau kuriam laikui. Turėjau tokių kūnų, nuo kurių net ir dabar negaliu išsilaisvinti. Jei net esate laisvas nuo jų, dar kurį laiką prisiminate tuos kūnus.

Dr. N.: Gerai, norėčiau, kad tęstumėte pasakojimą apie gydantį dušą ir apie tai, ką jaučiate.

Orientavimasis

K.: Esu apgaubtas šviesos... ji skverbiasi pro mane... nuplauna pačius pavojingiausius virusus. Ji leidžia man išsilaisvinti nuo visų praeito gyvenimo pančių... ir transformuoja mane, kad vėl tapčiau pilnaverte būtybe.

Dr. N.: Ar šis dušas vienodai veikia visus?

K. (pauzė): Kai buvau jaunesnis ir mažiau patyręs, atvykdavau čia pasimetęs. Ši energija tuomet neatrodė man tokia veiksminga, nes nežinojau, kaip panaudoti ją galutiniam apsisvalymui nuo neigiamų padarinių. Nepaisant gydančios energijos, gana ilgai nešiojau sienas žaizdas.

Dr. N.: Manau, kad suprantu. Tai gi ką veikiate dabar?

K.: Dabar jaučiuosi atsigavęs, palieku šią erdvę ir skrendu į ramesnę vietą pabendrauti su savo vedliu.

Ši vieta, kurią pavadinau gydančiu dušu, yra tik sugrįžtančių sielų reabilitacijos preliudija. Paskui eina orientacijos pakopa (ypač jaunesnėms sieloms), į kurią įeina svarbus pokalbis su savo vedliu. Ką tik atsinaujinusi siela į šią vietą atvyksta ką tik baigtam gyvenimui išanalizuoti. Orientavimasis dar primena priėmimo į darbą pokalbį, emociškai išlaisvinantį sielą ir padedantį prisitaikyti sielų pasaulyje.

Užhipnotizuoti žmonės, kalbantys apie vedlių patarimus orientavimosi metu, sako, kad jų vedliai yra švelnūs, bet nenuolaidūs. Pakaks įsivaizduoti mėgstamą pradinės mokyklos mokytoją. Tai ryžtinga ir rūpestinga būtybė, pažįstantį jūsų mokymosi išpročius, stipriąsias bei silpnąsias puses ir jūsų baimes, visada pasirūžusį pagalbėti, jei tik mėginate siekti tikslo. Jei ne, visa jūsų raida sustoja. Mokiniai nuo dvasinių savo mokytojų nieko negali nusišėpti. Telepatiniame pasaulyje nėra jokių gudravimų ar apgaulių.

Įvairūs orientavimosi atvejai gerokai skiriasi, priklausomai nuo individualios sielos sandaros ir proto būklės pasibaigus žemiškam gyvenimui. Sielos pasakoja, kad orientavimasis dažniausiai vyksta kambaryje. Tokios aplinkos baldai ir pirmo susitikimo intensyvumas po kiekvieno gyvenimo irgi gerokai įvairuoja. Žemiau aprašytas atvejis yra trumpas orientavimosi pavyzdys, rodantis aukštesniųjų jėgų norą nuraminti sugrįžusią sielą.

12 atvejis

K.: Šios vietos centre yra mano miegamasis, kur buvau toks laimingas būdamas vaikas. Matau rožėmis papuoštus savo tapetus, lovą ant keturių kojelių su gurgždančiomis spyruoklėmis ir močiutės man austą rausvą lovos užtiesalą. Su močiute mes dažnai nuoširdžiai kalbėdavomės. Kai būdavau neramus, jis iškart pasirodydavo – paprasčiausiai sėdėdavo ant mano lovos krašto kartu su mylimais žaisliniais gyvūneliais ir laukdavo manęs. Kaip visada, raukšlėtas jos veidas buvo kupinas meilės. Dabar matau, kad ji iš tiesų yra mano vedlys Amefas, su kuriuo dalinuosi prisiminimais apie ką tik pasibaigusio mano gyvenimo skausmus ir džiaugsmus. Žinau, jog kartais klysdavau, tačiau ji tokia gera man. Daug ką prisiminę, mes juokiamės ir verkiame Tuomet aptariame tai, ko nepadarėme praeityje gyvenime, bet galėjau padaryti. Ji supranta, kad šiame nuostabiame pasaulyje turiu pailsėti. Mėginu atsipalaiduoti. Visai nesirūpinu, ar dar kada nors grįšiu į Žemę. Tikrieji mano namai yra čia.

Akivaizdu, jog aukštesnio lygmens sieloms šioje pakopoje orientavimasis nereikalingas. Tai nereiškia, kad dešimt procentų mano klientų, pasiekę šią pakopą, paprasčiausiai grįždami iš Žemės plaukia ant bangų vadovaujami savo vedlių. Visi be išimties yra atsakingi už praėjusio savo gyvenimus, kiekvienas asmuo teisiamas pagal tai, kaip suvokė savo gyvenimo vaidmenį ir kokių konkrečių veiksmų ėmėsi. Vėliau aukštesnio lygmens sielas apklausia mokytojai. Į mažiau patyrusias būtybes didelį dėmesį kreipia patarėjai, nes staigus perėjimas iš fizinės į dvasinę erdvę joms yra gana sunkus.

Kito atvejo klientas išgyveno daug gilesnę terapeutinę dvasinę orientaciją. Vedliai dažniausia tyrinėja asmenų požiūrį ir jausmus norėdami pasiūlyti būsimą elgseną. 13 atvejo klientė yra stipri, imponantiška 32 metų moteris, vidutinio ūgio ir svorio. Apsivilkusi džinsus, batus ir laisvą palaidinukę, Hester į mano biurą atvyko nepaprastai susijaudinusi.

Jos problemas buvo galima suskirstyti į tris dalis. Ji buvo nepatenkinta nekilnojamojo turto agento darbu, nes jis atrodė jai per daug materi-

alistinis ir nedėkingas. Be to, jai trūko moteriško seksualumo. Ji paminėjo savo sieninę spintą, pilną nuostabių, tačiau „dėvėti šlykščių“ drabužių. Tada ši klientė papasakojo man, kaip ji visą gyvenimą gana lengvai manipulavo vyrais, nes „manyje vyrauja vyriška agresija, dėl kurios kaip moteris jaučiuosi nepilnavertė“. Būdama maža ji vengė lėlių ir suknelių, ją labiau domino įvairiausi žaidimai su berniukais.

Vyriški jos jausmai laiku bėgant nemažėjo, o sutuoktinį susirado tik todėl, kad jis pripažino jos dominavimą tarpusavio santykiuose. Hester pasakojo, kad jai patiko seksas su juo tol, kol ji viską valdė, ir jis neprieštaravo. Be to, mano klientė skundėsi dešinės galvos pusės skausmais virš ausies, kurį medikai po ilgų tyrinėjimų susiejo su įtampa.

Mūsų sesijos metu supratau, jog daugelį praeitų gyvenimų Hester buvo vyru, o aukščiausią kulminaciją pasieke būdama Rosu Feldonu, Oklahomos valstijoje dirbančiu kaltintoju 19 a. devintajame dešimtmetyje. Rosas, sulaukęs 33 metų, nusizudė – šovė sau į galvą viešbučio kambaryje. Jis buvo ypač nepatenkintas savo kaip kaltintojo gyvenimu.

Dialogui tęsiantis skaitytojas pastebes intensyvius emocijų protrūkius. Kelionės per laiką – terapeutai tai vadina „perdėta reakcija“ esant atgaivinimo pakopoje (t. y., naujo gyvenimo pradžioje), priešingai besikaitaliojančiai transo būsenai, kur klientai yra tik dalyviai-stebėtojai.

13 atvejis

Dr. N.: Kurlink judate palikusi gydantį dušą?

K. (susirūpinusi): Pasimatyti su savo patarėju.

Dr. N.: Kas jis?

K. (pauzė): Dizas... ne... jo vardas Klodas.

Dr. N.: Ar kalbėjotės su Klodu, kai tik patekote į sielų pasaulį?

K.: Tada dar nebuvo pasiruošusi. Tiesiog norėjau pamatyti savo tėvus.

Dr. N.: Kodėl dabar vykstate pasimatyti su Klodu?

K.: Aš... turiu kažkaip... atsiskaityti... dėl savęs. Tai darome po

Sielų kelionės

---

kiekvienos mano žemiškos mirties, tačiau šį kartą tikrai esu keblioje padėtyje.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Nes nusižudžiau.

Dr. N.: Jei žmogus nusižudo Žemėje, ar tai reiškia, kad jis bus baudžiamas sielų pasaulyje?

K.: Ne, čia nėra jokių bausmių, tai žemiškas bruožas. Klodas bus nusivylęs, kad per anksti „pasitraukiau iš žaidimo“ ir neturėjau užtektinai drąsos sunkumams įveikti. Kaip išeitį pasirinkau mirtį, o tai reiškia, kad vėliau turėsiu sugrįžti ir vėl susidursiu su panašiomis problemomis. Anksti pasitraukusį paprasčiausiai veltui išsikvojau nemažai laiko.

Dr. N.: Taigi ar niekas neteis jūsų dėl savižudybės?

K. (trumpam susimąsto). Na, mano draugai nepagirs manęs dėl tokio sprendimo. Esu labai nusivylusį dėl to, ką padariau.

Pastaba Tai įprastas dvasinis požiūris į savižudybę, tačiau noriu pridurti, kad tie, kurie savižudybę pasirenka chroniškam fiziškam skausmui nutraukti ar pabėgti nuo visiško neįgalumo, gyvendami sielų pasaulyje nejaučia jokie sąžinės graužimo. Jų vedliai ir draugai irgi gana palankiai žiūri į tokio tipo savižudybę.

Dr. N.: Viskas gerai, apsistokime ties jūsų pokalbiu su Klodu. Papasakokite, prašau, ką matote patekusi į pasimatymo su patarėju erdvę.

K.: Įeinu į kambarį, su sienomis... (juokiasi). O, tai Bakhornas!

Dr. N.: Kas tai?

K.: Žymus galvijų prižiūrėtojų baras Oklahomoje. Ten nuolatos lankiausi ir jaučiausi laiminga: draugiška atmosfera, medžiu iškaltos sienos, oda aptrauktos kėdės. (pauzė) Matau Klodą sėdintį vienoje tų kėdžių ir laukiantį manęs. Dabar pasikalbėsime.

Orientavimasis

Dr. N.: Kaip jums patinka Oklahomos baras sielų pasaulyje?

K.: Tai vienas iš nuostabių būdų mūsų protams nuraminti, tačiau tuo viskas ir baigiasi. (giliai atsidususi). Mūsų pokalbis nebus panašus į vakarėlį bare.

Dr. N.: Laukdama būsimo pokalbio su vedliu apie praeitą savo gyvenimą atrodo šiek tiek susijaudinusi.

K. (teisindamasi): Nes pralaimėjau! Noriu pamatyti jį ir paaiškinti, kodėl man nepavyko. Gyvenimas yra toks *sunkus!* Bandau viską daryti teisingai... bet...

Dr. N.: Ką daryti teisingai?

K. (sielvartaudama). Susitarėme su Klodu, kad sėksiu įgyvendinti užsibrėžtus tikslus. Jis iš manęs kaip iš Roso daug tikisi. Po velnių! Dabar turėsiu pasirodyti jam su...

Dr. N.: Gal jaučiatės, kad neįgyvendinote sutarties su savo patarėju sąlygų – išmokti duotas pamokas gyvenant Roso kūne?

K. (nekantriai): Ne, elgiausi pasibaisėtinai. Ir žinoma, turėsiu vėl kartoti viską iš pradžių. Kartais atrodo, kad nieko neatliekame iki galo. (pauzė) Suprantate, jei ne Žemės grožis – paukščiai, gėlės, medžiai – niekad negrįžčiau atgal. Ten per daug rūpesčių.

Dr. N.: Matau, kad esate prislegta, tačiau ar nemanote...

K. (susijaudinusi pertraukia pokalbį): Ir jūs negalite apgauti nei savęs, nei kitų. Visi čia tave gerai pažįsta. Nuo Klodo nieko nenuslėpsiu.

Dr. N.: Noriu, kad giliai įkveptumėte ir toliau pasakotumėte apie Bakhorno barą.

K. (klientė godžiai nuryja ir išsitiesia): Įeinu ir atsisėdu apvalioje kėdėje šalia Klodo prieš barą.

Dr. N.: Kaip jums atrodo, ar Klodas irgi yra sunerimęs dėl praeito jūsų gyvenimo, kaip ir jūs?

K.: Ne, labiausiai nusivylusi savo veiksmais esu aš ir jis tai žino. Patarėjus galima supykinti, tačiau jie mūsų nežemina, nes yra per daug išsilavinę.

Vedlio patarimai orientavimosi metu gydo sielą, tačiau tai nereiškia, kad visos pažangai trukdančios kliūtys yra pašalintos. Skausmingi emociniai praetų gyvenimų prisiminimai taip paprastai neišnyksta kaip kūnai Hester be jokių iškraipymų turi pamatyti negatyvų savo gyvenimą Roso kūne.

Hipnozės metu atkurtos dvasinės orientacijos scenos padeda man kaip terapeutui. Pastebėjau, kad psichodramatinių žaidimų metodai yra ypač naudingi norint apibrėžti su dabartiniu elgesiu susijusius jausmus ir senus įsitikinimus. 13 atvejo klientė perėjo gana ilgą orientavimosi pakopą, kurią ką tik trumpai aprašiau. Šiuo mūsų pokalbio metu pakeičiau klausimų kryptį ir įtraukiau į juos klientės vedlį.

Toliau nagrinėdamas Roso Feldono gyvenimą, prisiimsiu trečiosios šalies arba tarpininko tarp Roso ir Klodo vaidmenį. Tokiu būdu noriu sukeisti vaidmenis, kuomet Hester-Rosas išsakytų Klodo mintis. Kliento ryšys su savo vedliu yra priemonė šių aukštesnių būtybių pagalbai gauti ir pažvelgti į problemas daug rimčiau. Kartais man atrodo, jog sesijų metu į mane kreipiasi mano paties vedlys.

Ypač atsargiai žiūriu į vedlių kvietimą be rimtos priežasties. Pokalbio su vedliu palengvinimas visada atneša pačių keisčiausių pasekmių. Jei mano kišimasis yra netaktiškas ar nereikalingas, vedliai tyliai užblokuoja kliento atsakymą ar leidžia jam pavartoti sunkiai suprantamą metafizinę kalbą.

Turėjau atvejų, kai jų vedliai jų balsu kalbėjo taip gergždžiančiai ir nedarniai, kad vos galėjau suprasti jų atsakymus. Kai klientai kalba už savo vedlius, o ne vedliai kalba už save klientų lūpomis, balso moduliacija paprastai būna gana darni. Šiuo atveju Klodas lengvai išsako savo nuomonę Hester lūpomis ir leidžia man tam tikrose ribose dirbti su *jo* klientu.

Dr. N.: Rosai, turime abu suprasti, kas vyksta su jumis psichologine prasme nuo pat orientavimosi su Klodu pradžios? Noriu, kad padėtumėte man. Ar norite man pagelbėti?

K.: Taip, žinoma.

Dr. N.: Gerai, padarykite man vieną neįprastą paslaugą. Suskaičia-

vęs iki trijų, galėsite prisimti dviejų asmenų – savo ir Klodo – vaidmenis. Tokia padėtis leis jums išsakyti savo ir savo vedlio mintis. Atrodys, kad atsakinėdamas į klausimus tarsis pats tapote savo vedliu. Ar esate pasirengęs?

K. (dvejodamas): Aš... manau, kad taip.

Dr. N. (greitai): *Vienas-du-trys!* (ant kliento kaktos uždedu savo ranką perkaitai pagreitinti.) *Dabar jūsų lūpomis kalba Klodas.* Jūs sėdite prie stalo prieš Roso Feldono sielą. Ką sakote jam? *Greitai!* (noriu, kad klientas atsakytų be jokių išankstinių apmąstymų apie sudėtingą mano klausimą).

K. (reaguoja lėtai, kalba kaip jo paties vedlys): Tu žinai, kad galėjai pasielgti ir geriau...

Dr. N.: *Greitai* – vėl tapkite Rosu Feldonu. Persėskite į kitą stalo pusę ir atsakykite Klodui

K.: Aš... bandžiau... tačiau nemačiau tikslo...

Dr. N.: Vėl pereikite į kitą pusę. Tapkite Klodu ir atsakykite Rosui. *Greitai!*

K.: Jei būtum galėjęs ką nors pakeisti savo gyvenime, ką būtum daręs?

Dr. N.: *Atsakykite kaip Rosas*

K.: Nebūčiau... paperkamas... pmūgais ir valdžia.

Dr. N.: *Atsakykite kaip Klodas*

K.: Kodėl leidote, kad tai atitolintų jus nuo ankstesnių įsipareigojimų?

Dr. N. (pažeminu balsą): Viską darote kuo puikčiausiai. Ir toliau persėdinėkite nuo vienos stalo pusės į kitą. Dabar atsakykite į savo vedlio klausimą.

K.: Norėjau priklausyti... norėjau jaustis svarbus visuomenėje... pranokti kitus ir mėgautis... savo galia.

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Ypač mėgautis moterimis. Pastebėjau, kad mėginote išnaudoti jas seksualiai, užkariauti jų širdis, bet neprisirišti.

Dr. N.: Kalbėkite kaip Rosas.

K.: Taip... tai tiesa... (purto galvą). Man nereikia aiškinti, jūs ir taip viską žinote.

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Turi pasinerti į savo savimonę ir ten paieškoti atsakymo.

Dr. N.: Atsakykite kaip Rosas.

K. (nenorėdamas paklusti): Jei nebūčiau valdęs tų žmonių, jie būtų valdę mane.

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Toks elgesys nėra pateisinamas ir nevertas tavęs. Tapai ne tu, kuo norėjai tapti iš pradžių. Mes atidžiai parinksime tau tėvus.

Pastaba. Feldono šeima buvo kukliai gyvenantys ūkininkai, sąžiningi ir kantrūs. Jie daug paaukojo, kad Rosas galėtų studijuoti teisę.

Dr. N.: Atsakykite kaip Rosas.

K. (paskubomis): Taip, žinau, jie auklėjo mane beveik idealistiškai norėdami padėti man, tačiau tai nėra kiek negelbėjo. Jūs matėte, kas atsitiko. Pradėjęs dirbti advokatu, buvau prasiskolinęs... nieko nesugebantis... be jokios įtakos. Daugiau nenorėjau būti neturtingas ir saugoti žmones, kurie negalėjo mokėti man. Aš nekenčiau fermos – kiaulių ir karvių. Man patiko būti tarp galingų žmonių, todėl pradėjęs dirbti prokuroru sugalvojau reformuoti sistemą ir pagelbėti ūkininkams. Tai buvo neteisinga sistema.

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Tave sugadino sistema. Paaiškink, kaip tai nutiko.

Dr. N.: Atsakykite kaip Rosas.

K. (įsikarščiavęs): Žmonės buvo priversti mokėti baudas, tačiau

negalėjo to padaryti. Kitus pasiūčiau į kalėjimą dėl nusizengimų, kurių jie nepadarė, kitus pakoriau! (balsas nutrūksta). Tapau legaliu žudiku.

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Kodėl jautėte pareigą teisti nusikaltėlius, kurie buvo nuskriaudę kitus žmones?

Dr. N.: Atsakykite kaip Rosas.

K.: Kai kurie... buvo... paprasti žmonės, kaip ir mano tėvai, tapę sistemos aukomis... nes jiems paprasčiausia reikėjo išgyventi... kiti buvo... protiškaai atsilikę...

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Ką gali pasakyti apie savo teistų žmonių aukas? Argi nepasirinkai teismininko profesijos visuomenei padėti ir fermų bei miestelių saugumui užtikrinti?

Dr. N.: Atsakykite kaip Rosas.

K. (garsiai): *Argi nematote, jog man nepavyko – primityvi visuomenė pavertė mane žudiku!*

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Tačiau tu nusižudei?

Dr. N.: Atsakykite kaip Rosas.

K.: Aš išklydau iš kelio... negalėjau sugrįžti atgal ir būti niekuo... negalėjau ir eiti pirmyn.

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Tu labai lengvai prisijungi prie tų, kurie siekė tik asmeninės naudos ir garbės. Tai ne tavo stilius. Kodėl pasislepei nuo paties savęs?

Dr. N.: Atsakykite kaip Rosas.

K. (supykęs): Kodėl daugiau man nepadėjote, kaip pradėjau dirbti viešuoju gynėju?

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

Sielų kelionės

K.: Kodėl manai, kad privalau gelbėti tave kiekvieną akimirką?

Dr. N. (paprčiau Hester atsakyti kaip Rosas, tačiau po paskutinio klausimo ji nutilo, todėl aš įsiterpiau): Rosai, leiskite įsiterpti. Man atrodo, jog Klodas nori išsiaiškinti, ką norite gauti už dabar jaučiamą skausmą ir už tuos išgyvenimus, kai kaltinate jį praeitame gyvenime.

K. (pauzė): Man atrodo... kad norėčiau užuojautos ir supratimo.

Dr. N.: Gerai, į šį klausimą atsakykite kaip Klodas.

K. (labai lėtai): Ką dar galėčiau dėl tavęs padaryti? Tu pats daug ko nepadarai dėl savęs. Aš juk bandžiau diegti tau santūrumą, kuklumą, atsakomybę, užsibrėžtus tikslus, tėvų meilę, tačiau tu nekreipei į tai jokio dėmesio ir buvai aklas alternatyviems veiksams.

K. (Rosas atsakė be mano komandos): Žinau, jog nepastebėjau jūsų ženklų... nepasinaudojau man suteiktomis galimybėmis... aš bijojau...

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Kokią savo savybę labiausiai vertini?

Dr. N.: Atsakykite savo vedliui.

K.: Norą kažką pakeisti Žemėje. Iš pradžių troškau kažkuo pagerinti Žemės gyventojų gyvenimą.

Dr. N.: Atsakykite kaip Klodas.

K.: Tu anksti atsisakei šios užduoties, o dabar vėl matau, jog atsisakai tau suteiktų galimybių, bijai rizikuoti, pasirinkai žalingą kelią ir mėgini tapti tuo, kuo nesi, ir todėl man liūdna.

Mėginant atkurti orientavimosi fazę hipnozės seanso metu, gimsta netikėti perėjimai. Atkreipkite dėmesį, kai 13 atvejo klientė kalba Klodo vardu, jos atsakymai yra daug aiškesni ir ryžtingesni, tačiau jie gerokai skiriasi nuo pačios Hester arba jos lūpomis kalbančio Roso atsakymų. Man ne visada pavyksta profesionaliai perteikti savo žodžiais klientų kalbą, kai jie kalba savo vedlių vardu. Nepaisant to, praeito gyvenimo

prisiminimai dažnai virsta dabartinio gyvenimo problemomis nepriklausomai nuo pasirinktos dvasinės aplinkos.

Man visai nesvarbu, ar mano klientė ir jos vedlys iš tiesų kalbėjosi Bakhorno bare. Juk Rosas Feldonas jau seniai yra miręs. Bet Hester pateko į tokią keblią padėtį ir aš noriu padaryti viską, kad sustabdyčiau destruktivų jos elgesį. Kelias minutes mes kartu aptarėme tai, ką jos vedlys išsakė dėl savistabos stokos, susvetimėjimo ir prarastų vertybių. Paklausęs Klodo dėl tolesnio bendradarbiavimo, aš nutraukiau orientavimosi sceną ir iškart nukreipiau Hester link kitos dvasinės pakopos prieš pat jos šiandieninį atgimimą.

Dr. N.: Ką galite pasakyti apie dabartinio savo kūno pasirinkimą atsižvelgdama į visas žinias apie gyvenimą Roso kūne ir daug geriau suvokdama dvasinį savo tapatumą?

K.: Pasirinkau moterišką lytį, kad žmonės nebijotų manęs.

Dr. N.: Tikrai? Tuomet kodėl pasirinkote tokį stiprų ir įtaigingą dvidešimtojo amžiaus moterišką kūną?

K.: Jie nematys juodai apsirengusio prokuroro teismo salėje. Šį kartą būsiu siurprizų dėžutė!

Dr. N.: Siurprizų dėžutė? Ką tai reiškia?

K.: Žinau, jog būdama moteris būsiu ne tokia baugi vyrams. Galėčiau užklupti juos ir mirtinai išgąsdinti.

Dr. N.: Kokio tipo vyrus?

K.: Stiprius vyrus – visuomenės galios struktūrą – pačiupti juos, kai jie yra užliūliuoti apgaulingo saugos jausmo, nes esu moteris.

Dr. N.: Pačiupti juos ir ką daryti toliau?

K. (dešinį kumštį sugriebia kaire ranka): Paimti juos ir apsaugoti paprastus žmones nuo ryklių, norinčių suvalgyti visas mažas žuvels pasaulyje.

Dr. N. (savo klientę grąžinu į dabartį, tačiau jis vis dar lieka aukštesniosios sąmonės būsenos): Noriu suprasti priežastis, kodėl pasi-

Sielų kelionės

---

rinkote būti moterimi. Jūs norėjote padėti tokiems patiems žmonėms, ko negalėjote padaryti būdama vyrų praeitame gyvenime? Ar teisingai supratau?

K. (nuliūdusi): Taip, bet tai nėra geriausias būdas. Jis nesuveikė taip, kaip tikėjaisi. Vis dar esu nepaprastai stipri ir energinga, tačiau energija liejasi iš manęs netinkama kryptimi.

Dr. N.: Kuria kryptimi?

K. (ilgesingai): Vėl elgiuosiu taip pat. Piktnaudžiauju žmonėmis. Pasirinkau vyrus gąsdinantį moters kūną ir visai nesijaučiu moterimi.

Dr. N.: Pateikite kokį nors pavyzdį.

K.: Seksualiniame gyvenime ir verslo sferoje. Vėl žaidžiu jėgos žaidimus... ignoruoju principus. Ir vėl einu iš kelio (kaip Rosas). Šį kartą darau įvairiausias machinacijas su nekilnojamuoju turtu. Mane ypač traukia pinigai. Noriu garbės

Dr. N.: Ir kaip tokia padėtis žeidžia tave, Hester?

K.: Pinigų ir padėties poveikis yra man tarsi nuodai, kaip ir praeitame gyvenime. Kaip moteris nepadariau nieko, kad pakeisčiau savo potraukį valdyti žmones. Aš tokia... kvaila...

Dr. N.: Ar manote, kad pasirinkimas būti moterimi buvo klaidingas?

K.: Taip, kaip vyras jausčiausi daug natūraliau. Bet man atrodė, kad būdama moterimi būsiu šiek tiek... subtilesnė. Norėjau viską išbandyti kitos lyties kailyje ir Klodas man tai leido. (Klientė susmuko kėdėje). Kokia grubi klaida.

Dr. N.: Ar nemanote, kad esate per daug griežta sau, Hester? Man atrodo, kad moters kūną pasirinkote dar ir todėl, nes norėjote įgyti moteriškos įžvalgos ir nuojautos, kurios atskleistų naujų galimybių ir padėtų įvaldyti duotas pamokas. Jūs galite turėti vyrišką energiją ir tuo pačiu būti moterimi.

Prieš baigdamas pasakoti apie šį atvejį, norėčiau pakalbėti apie homoseksualumą. Daugelis mano klientų teikia pirmenybę vienai kuriai

nors lyčiai. Tai negalioja aukštesnio lygmens sieloms, kurios pasirinkdamos lytį bet kokių atveju išlaiko vidinę pusiausvyrą. Prie žemės prisirišusių sielų teikiama pirmenybė vienai ar kitai lyčiai dar nereiškia, kad yra nelaimingos pasirinkusios kitą lytį.

Hester nebūtinai yra homoseksualė ar biseksualė. Homoseksualai gali būti patenkinti arba nepatenkinti savo anatomija. Jei mano klientas yra gėjus, jis dažnai klausia, ar jo homoseksualumo priežastis yra „netinkamos lyties“ pasirinkimas. Pasibaigus sesijai, paprastai atsakymas į šį klausimą būna atsakytas.

Nepriklausomai nuo aplinkybių, leidžiančių sieloms pasirinkti lytį, sprendimas jau būna priimtas prieš atvykstant į Žemę. Kartais homoseksualai dar prieš atgimimą nusprendžia paeksperimentuoti ir pasirenka rečiau ankstesniuose gyvenimuose turetą lytį.

Mūsų visuomenė į homoseksualus žiūri nelabai palankiai ir tai tam tikru būdu komplikuoja jų gyvenimą. Kai tokį kelią pasirenka mano klientas, šį sprendimą galima sieti su karminiu poreikiu pagreitinti asmeninį sudėtingų lyčių skirtumų suvokimą dėl tam tikrų įvykių praeitame gyvenime. 13 atvejo klientas pasirinko moterišką lytį norėdamas išspręsti problemas, patirtas būnant Rosu Feldonu.

Ar Hester būtų ką nors laimejusi nuo pat gimimo žinodama apie savo kaip Roso Feldono gyvenimą, ar geriau palaukti daugiau kaip 30 metų ir patirti tai hipnozės būsenos? Nesugebėjimas prisiminti praeitų gyvenimų vadinamas amnezija. Tokia būseną glumina tuos, kurie yra pripratę prie reinkarnacijos. Kodėl turetume apgraibomis mėginti išsiaiškinti, kas esame ir kaip privalome elgtis, be to, spėlioti, ar kokia nors dvasinė būtybė iš tiesų besirūpina mumis? Sesiją su šia moterimi užbaigiau paklausęs jos apie amneziją.

Dr. N.: Kodėl manote, kad negalite sąmoningai prisiminti savo gyvenimo Roso Feldono kūne?

K.: Kai prieš grįždamą į Žemę renkamės kūną ir kuriame tam tikrus planus, tariamės su savo patarėjais.

Dr. N.: Tariatės apie ką?

Sielų kelionės

K.: Susitariame... neprisiminti... kitų gyvenimų.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Mokytiis nuo nulio yra daug geriau, nei remiantis buvusiu elgesiu ir žinoti iš anksto, kas tau nutiks.

Dr. N.: Tačiau ar nebūtų naudinga žinoti praeito gyvenimo klaidas, kad būtų galima išvengti jų dabartyje?

K.: Jei žmonės žinotų apie praeitus savo gyvenimus, daugelis per daug apie juos galvotų ir nemėgintų tai pačiai problemai ieškoti kitų sprendimų. Į naują gyvenimą būtina... žvelgti kuo rimčiau.

Dr. N.: Ar yra ir kitų priežasčių?

K. (pauzė): Anot mūsų vedlių, be senų prisiminimų yra mažiau rūpesčių... dėl... keršto praeičiai... atlyginti už mums padarytą blogį.

Dr. N.: Gerai, man atrodo, kad tai kažkaip paveikė jūsų motyvaciją ir elgesį šiame gyvenime.

K. (energingai): Todėl ir atėjau pas jus.

Dr. N.: Ar vis dar galvojate, kad visiškas negebėjimas prisiminti žemiškų gyvenimų yra labai svarbus mūsų pažangai?

K.: Dažniausiai taip, tačiau tai nėra visiška sąmonės užtemimas. Tam tikrų protrūkių būna sapnuose... krizių metu... žmonės dažnai suvokia, kurią kryptį pasirinkti. O kartais truputį suklaidina draugai...

Dr. N.: Ar kalbėdama apie draugus, turite omeny būtybes iš sielų pasaulio?

K.: Uch... jie duoda užuominų, spinduliuoja idėjas... buvau su tuo susidūrusi.

Dr. N.: Ir visgi atėjote pas mane norėdama atrakinti savo sąmonę.

K. (pauzė): Mes... turime galimybę žinoti, kai to prireikia. Išgirdusi apie jus, jau buvau pribrendusi pokyčiams. Klodas leido man su jumis pamatyti savo praeitį, nes tai naudinga man.

Orientavimasis

Dr. N.: Ar priešingu atveju jūsų amnezija būtų nepaliesta?

K.: Taip, ir tai reikštų, jog man dar nereikia kai ko žinoti.

Aš manau, kad kai klientai tam tikru metu negali būti užhipnotizuoti ar transo būsenos tik padrikai ką nors prisimena, tokiam prisiminimų blokavimui yra atitinkamų priežasčių. Tai nereiškia, kad tie žmonės neturi praeities prisiminimų, jei nėra pasirengę išsakyti juos.

Mano klientė žinojo, kad kažkas trukdo jos raidai ir norėjo pašalinti tai. Aukštesnioji sielos sąmonė slepia savyje nepertraukiamą atminties giją ir mūsų tikslus. Atėjus tinkamam metui privalome materialius savo poreikius suderinti su sielos buvimo čia tikslais. Derindamas praeities ir dabarties patirtį mėginu vadovautis sveiku protu.

Išorinis mūsų tapatumas nepriklausomai nuo dabartinės padėties niekada nepaliekia mūsų vienu ir prikausto pasirinktame kūne. Apmąstymų, meditacijos ar maldos metu prisiminimai apie tai, kas esame, kiekvieną dieną skverbiasi į mus rinktinių minčių pavidalu. Per amnezijos debesį mums duodamos įvairiausios užuominos savo buvimui pateisinti.

Nuslopinęs Hester galvos skausmų priežastį, užbaigiau su ja sesiją ir sustiprinau jos norą būti moterimi ne vien dėl to, kad gąsdintų vyrus. Leidau jai susilpninti gynybos priemones ir patariau būti ne tokia agresyvia. Mes aptarėme būdus, kaip pertvarkyti profesinius tikslus, aš pabrėžiau tokias profesijas, kurios leidžia pagelbėti žmonėms. Galiausiai jai pavyko savo gyvenimą pamatyti kaip puikią galimybę mokytis, o ne kaip netinkamą lyties pasirinkimą.

Pasibaigus mūsų bendravimui, nesilioviau žavėtis žiauriu sielų atvirumu. Kai sielos nugyvena sau ir kitiems naudingą gyvenimą, į sielų pasaulį jos grįžta džiaugsmingai nusiteikusios. Visgi kai gyvenimas būna iššvaistytas veltui, ypač ankstyvos savižudybės atveju, sielos grįžta gana prislėgtos.

Pastebėjau, kad jei orientavimasis kankina klientą, tai pagrindinė to priežastis yra šiurkštumas, kuriam padedant siela vėl prisimena praeityje įgytų žinių. Po fizinės mirties, neįkalintą žmogiškame kūne sielą staiga apgaubia žinojimas. Gyvenime pridarytos kvailystės orientavimosi metu smogia mums ypač aštriai. Nukreipęs savo klientus giliau į sielų pasaulį, stebiu daugiau ramybės ir minties skaidrumo.

Sielos kuriamos iš didelės meilės ir išminties, todėl atvykus į kokią nors planetą, pavyzdžiui, Žemę, ir prisijungus prie fizinių būtybių, besivystančių iš primityvios struktūros, jas šokiruoja ten praktikuojamas smurtas. Žmonėms yra būdingas pyktis ir neapykanta, jų baimių ir skausmo pasekmė, susijusi su išgyvenimu pradedant akmens amžiumi.

Tarp sielos ir jos šeimininko jų pačių labai persipina teigiamos ir neigiamos emocijos. Jei siela pažintų tik meilę ir ramybę, ji niekada galutinai neįvertintų šių teigiamų jausmų. Reinkarnacijos Žemėje tikslas – nugalėti baimę esant žmogaus kūne. Visos sielos, kurios per daugybę gyvenimų savo atkaklumu mėgina nugalėti neigiamus jausmus, susijusius su baime, į sielų pasaulį dažnai sugrįžta pažeistos ir palūžusios, kaip ir 13 atvejo klientė. Toks negatyvumas dažnai pasireiškia net sielų erdvėje ir gali perėti į kitą fizinį gyvenimą. Kita vertus, egzistuoja ir kompromisas. Tai džiaugsmas ir tikras malonumas dėl to, kad individualios sielos prigimtis Žemėje pasireiškia per laimingą žmogišką būtybę.

Susitikimai su savo vedliu leidžia mums pradėti ilgą savęs įvertinimo procesą, trunkantį daugelį gyvenimų. Greitai turėsime kitą susitikimą su keliomis aukštesnio lygmens būtybėmis. Praeitame skyriuje minėjau senovės Egipto tradiciją, kai ką tik mirusių kūnų sielos patenka į Teismo salę atsiskaityti už praeitą savo gyvenimą. Vienu ar kitu pavidalu iškart po mirties mūsų laukia kankinantis teismas, esantis daugelio kultūrų religinių įsitikinimų dalis. Kartais pernelyg jautrūs asmenys, patekę į traumuojančias situacijas, pasakoja, jog patyrė išėjimą iš kūno ir košmariškų vizijų, kuomet baisūs vaiduokliai viliojo juos į pomirtinio gyvenimo tamsą, o ten juos teisė demoniški teisėjai.

Bunant ramios ir atpalaiduojančios hipnozės būsenos, kai veikia visi proto lygmenys, mano klientai pasakoja, kad pradinė orientavimosi sesija su savo vedliais paruošia juos susitikimui su aukštesnėmis būtybėmis. Žodžiai *teismo salė* ir *teismo procesas* nėra vartojami šiems įvykiams nusakyti. Ne vienas klientas šias protingas būtybes pavadino direktoriais ir net teisėjais, tačiau dažniausiai jie vadinami mokytojų taryba arba tiesiog vyresniaisiais. Tokią tarybą sudaro 3–7 nariai, o kadangi sielos pasirodo jiems jau peržengusios sielų pasaulio slenkstį, apie tai detaliau papasakosiu kito skyriaus gale.

Orientavimasis

Visi sielos vertinimo susitikimai nepriklausomai nuo to, ar jie vyksta su vedliais, giminėgomis sielomis ar mokytojų taryba, turi vieną bendrą bruožą. Praeito gyvenimo vertinimas ir analizė, kuriuos gauname nuosprendžio forma, yra grindžiami originaliais mūsų pasirinkimo tikslais ir gyvenimo darbais. Tikrinama ir kritikuojiama mūsų motyvacija, tačiau niekas mūsų nesmerkia taip, kad pradėtumėme kentėti. Kaip jau minėjau ketvirtame skyriuje, tai nereiškia, kad sieloms atleidžiama už kitiems padarytą žalą vien todėl, kad jos dėl to gailisi. Kitame gyvenime pagal karmos dėsnį jos atsakys už savo veiksmus. Man pasakojo, kad dvasiniai mūsų mokytojai nuolat primena mums, jog žmogaus protas neturi įgimto moralės jausmo, todėl visa atsakomybė tenka sąžinei. Nepaisant to, sielų pasaulyje tvyro atleidumo dvasia. Šis pasaulis ir mums skiriamas tobulėjimo užduotys yra amžini. Kovoje už tobulybę mums visada bus suteiktos įvairiausios galimybės.

Pasibaigus pirmam pokalbiui su vedliu, paliekame orientavimosi vietą ir prisijungiame prie organizuotos tėkmės, perkeliančios milžinišką kiekį sielų į kitą erdvę, primenančią centrinį priėmimo punktą.

Perėjimas

Visos sielos nepriklausomai nuo savo patirties galiausiai atvyksta į pagrindinį sielų pasaulio uostą, kurį vadinu tarpine zona. Jau minėjau, kad iškart po mirties jos juda įvairiu greičiu, priklausomai nuo dvasinės brandos. Atrodo, kad po orientavimosi stadijos sielų pasaulyje daugiau negali būti jokių aplinkkelių. Akivaizdu, jog didelė dalis sugrįžtančių sielų keliauja čionai masinio tranzito forma.

Kartais sielas į šį pasaulį lydi jų vedliai. Pastebėjau, kad taip dažnai atsitinka jaunesnėms sieloms. Kitoms vadovauja nematoma jėga, stumianti jas tarpinės zonos link ir paskui pas jų belaukiančias būtybes. Man atrodo, kad kitų būtybių palyda priklauso nuo sielos vedlio norų. Paprastai skubėjimas nėra pagrindinė priežastis, tačiau šiame kelionės etape sielos negaišta veltui laiko. Jausmai šios kelionės metu priklauso nuo proto būsenos po kiekvieno gyvenimo.

Sielų susitikimas ir perkeltas vyksta dviem tarpsniais. Tarpinė zona nėra panaši į stovyklavietę. Sielos surenkamos čia ir paskui joms paskiriamas galutinis kelionės tikslas. Girdedamas pasakojimus apie šį kelionės tarpsnį, įsivaizduoju save vaikščiojantį sostinės oro uosto terminale šalia daugybės kitų keliautojų, iš kur galime skristi įvairiausiomis kryptimis. Anot vieno mano kliento, tarpinė zona primena didelio vežimo rato stebulę, iš kur stipiniais mus nugabena į mums skirtas vietas.

Mano klientai pasakoja, kad tokioje stebulėje juda nesuskaičiuojama daugybė pasimetusių sielų, labai tvarkingai ir be jokių susigrūdimų. Kitas asmuo šią erdvę pavadino Los Andželo greitkeliu be automobilių

Sielų kelionės

---

spūsties. Sielų pasaulyje gali būti ir kitokių panašių rato stebulių su savais įėjimais ir išėjimais, tačiau kiekvienas klientas į ten ir atgal randa individualų kelią.

Pasakojimai apie sielų pasaulio prigimtį patekus į tarpinę zoną, gero kai skiriasi nuo pirmų įspūdžių apie sluoksnius ir miglas. Atrodo, jog dabar siela keliauja per milžinišką galaktikos debesį į daug vieningesnę dangišką erdvę. Kol mano klientų sielos sklando atviroje tarpinės zonos erdvėje, pasirengusios toliau keliauti link nurodytų vietų, aš mėgaujuosi klausydamas susijaudinusių jų balsų. Jos yra apakusios nuo joms atsivėrusio amžino pasaulio ir tiki, kad kažkur čia yra kūrybos branduolys.

Žiūrėdamos į visiškai atsivėrusį skliautą, jos pasakoja, kad sielų pasaulis pasižymi įvairiausiais švytėjimais. Nieko neišgirdau pasakojant apie rašalo spalvos tamsą, kurią paprastai siejame su kosmoso platybėmis. Šio amfiteatro priekyje klientų stebimi sielų susibūrimai atrodo kaip miriadais ryškių šviesų, sklindančių įvairiomis kryptimis. Vienos jų juda greitai, tuo tarpu kitos paprasčiausiai plaukia pasroviui. Tolesnes energijos santalkas jos apibūdina kaip mistinių šydų salas. Man buvo teigiama, kad vienas nuostabiausių sielų pasaulio bruožų yra nuolatinis jausmas, jog tikrai egzistuoja didžiulė protinė galia, viską kreipianti slėpingos harmonijos link. Žmonės sako, kad tai – tyros minties erdvė.

Mintys įgauna įvairių formų. Šiame grįžimo etape jos pradeda nujausti jų laukiančius susitikimus su kitomis sielomis. Kai kurios jau laukia prie vartų į sielų pasaulį, tačiau su daugeliu kitų dar teks susitikti. Sielos, norinčios bendrauti su kitomis, ypač judėdamos, be jokios išimties įgyvendina savo svajonę vos pagalvojusios apie norimą būtybę. Akimirkiniu kviečiamas asmuo atsiranda keliaujančios sielos mintyse. Toks telepatinis sielų bendravimas pasitelkus energiją yra nematomas kontaktas, tuo tarpu dvi šalia viena kitos esančios energijos formos formuoja tiesioginį ryšį. Beveik sutampa mano klientų pasakojimai apie sielų kelionių pobūdį, maršrutus ir galutinius kelionės tikslus, tačiau kiekvienas asmuo savo kelyje mato skirtingus dalykus.

Peržvelgiau visą savo duomenų bazę ieškodamas kliento, kurio potyriai, keliaujant šiuo maršrutu link galutinio kelionės tikslo būtų vaizdingi ir neprieštaraujantys kitų klientų pasakojimams. Pasirinkau tikrai

brandžią sielą, išvalgų 41 metų grafikos dizainerį. Šio asmens siela minėtu keliu keliavo daugybę kartų.

14 atvejis

Dr. N.: Dabar esate pasirengęs galutiniam savo kelionės etapui link tikrųjų savo namų sielų pasaulyje. Suskaičiavus iki trijų visos šios paskutinės kelionės detalės taps visiškai aiškios. Jums bus nesunku perteikti viską, ką matote, nes šis maršrutas jums yra pažįstamas. Ar esate pasiruošęs?

K.: Taip.

Dr. N. (įsakmiu balsu): *Vienas* – pradėdame. *Du* – jūsų siela jau paliko orientavimosi erdvę *Trys!* Greitai, kokie pirmieji įspūdžiai?

K.: Atstumai čia... beribiai... begalinė erdvė... amžinai...

Dr. N.: Taigi jūs manote, kad sielų pasaulis yra nesibaigiantis?

K. (ilga pauzė): Kalbant atvirai, iš mano buvimo vietos jis atrodo begalinis, tačiau, kai iš tiesų pradėtu judėti, jis keičiasi.

Dr. N.: Kaip keičiasi?

K.: Viskas lieka... neaišku... tačiau kai... pradėtu judėti greičiau... matau, jog judu milžiniškoje taurėje, apverstoje dugnu aukštyn. Nežinau, kur yra taurės kraštai ir ar apskritai tokie yra.

Dr. N.: Vadinas, judėjimas leidžia pajusti sielų pasaulio sferiškumą.

K.: Taip, tačiau tai tik... uždaros vienovės jausmas... kuomet judu dideliu greičiu.

Dr. N.: Kodėl greitas judėjimas gimdo buvimo taurėje jausmą?

K. (ilga pauzė): Tai keičia. Nors atrodo, kad sklendant sielai kelias yra tiesus, tačiau kai pradėtu judėti greičiau pagal kontakto liniją, atsiranda sferiškumo jausmas.

Dr. N.: Ką turite omeny sakydamas kontakto linija?

Sielų kelionės

K.: Ypatingą kelionės tikslą.

Dr. N.: Kaip greitas judėjimas parinktu maršrutu keičia sielų pasaulio suvokimą sferišku?

K.: Nes greitai judant linijos atrodo... išlenktos. Jos akivaizdžiai linksta ir varžo mano judėjimą.

Pastaba Kiti į linijinius pasakojimus linkę klientai kalba apie kelionę kryptingomis galios linijomis, turinčiomis erdviųjų kvadratinio išsidėstymo savybių. Vienas asmuo jas pavadino vibruojančiomis stygomis.

Dr. N.: Ar mažesnė laisvė reiškia silpnesnę asmeninę kontrolę?

K.: Taip.

Dr. N.: Ar galite tiksliau apibūdinti savo sielos judėjimą šiomis lenktomis kontakto linijomis?

K.: Viskas vyksta nepaprastai tikslingai, kai mano sielą nematoma jėga verčia judėti šiomis linijomis. Lyg būčiau balto vandens tėkmėje, tik ne tokio tiršto kaip vanduo, nes ši srovė yra gerokai lengvesnė už orą.

Dr. N.: Vadinasi, būdamas šioje dvasinėje erdvėje nejaučiate į vandenį panašaus tirštumo.

K.: Ne, nejaučiu, tačiau noriu pasakyti, kad mane neša taip, lyg būčiau povandeninėje srovėje.

Dr. N.: Kodėl jums taip atrodo?

K.: Na, čia visi mes tarsi plaukiame arba esame nešami pasroviui greitoje tėkmėje, kurios negalima valdyti... aukštyn ir žemyn po visą erdvę... nieko nejausdami tvirto aplink save.

Dr. N.: Ar matote virš savęs ir po savimi kitų tikslingai keliaujančių sielų?

K.: Taip, lyg visi po mirties būtumėme pradėję kelionę atskiroje tėkmėje, o dabar suplaukėme į vieną milžinišką upę.

Perėjimas

Dr. N.: Kada matote daugiausia sugrįžusių sielų?

K.: Kai upės susilieja į... sunku nusakyti...

Dr. N.: Pamėginkite.

K. (pauzė): Mes susirenkame... jūroje... kur visi labai letai judame verpetais. Tada jaučiu, lyg būčiau vėl traukiamas į mažesnę ir ramesnę intaką... kuo toliau nuo tokios daugybės minčių... ir judu pas tuos, kuriuos pažįstu.

Dr. N.: Ar vėliau, įprastų sielos kelionių metu, irgi jaučiate judėjimą panašiomis tėkmėmis bei upėmis?

K.: Ne visai taip. Tai kas kita. Mes grįžtame namo lyg neršti plaukiančios laišos. Kai ten nukeliaujame, daugiau mūsų jau taip ne spaudžia. Tuomet galime dreifuoti.

Dr. N.: Kas jus verčia judėti grįžtant į namus?

K.: Aukštesnės būtybės. Tie, kurie yra atsakingi už mūsų grįžimą namo.

Dr. N.: Pavyzdžiui, jūsų vedlys?

K.: Manau, kad aukštesnės būtybės

Dr. N.: Ką dar jaučiate šiomis akimirkomis?

K.: Ramybę. Čia tokia ramybė, jog visiškai nesisinori išvykti.

Dr. N.: Kas dar?

K.: Tam tikra nuojauta, kai lėtai judu energijos tėkmėje.

Dr. N.: Gerai, dabar noriu, kad toliau judėtumėte su šia energija link galutinio tikslo. Atidžiai žvalgykitės ir pasakokite, ką matote.

K.: Matau... įvairias šviesas... santalkomis... viena nuo kitos atskirta... galerijomis...

Dr. N.: Ar sakydamas galerijos turite omeny daugybę užtvarų?

K.: Hmm... panašiau į ilgą... koridorių... kai kur išsipučiantį... ir besitęsiantį toli toli.

Dr. N.: O šviesos?

Sielų kelionės

K.: Tai žmonės. Sielos žmonių erdviuose galerijose, kurių šviesa atspindi man. Taipgi matau aplink save daugybę šviesų santalkų.

Dr. N.: Ar šios koridoriuje esančios žmonių grupelės yra atskirtos?

K.: Ne, čia nėra jokių sienų. Nieko nėra struktūriško, jokių kampų. Tai sunku tiksliai nupasakoti...

Dr. N.: Viskas gerai. Papasakokite, kas jūsų nupieštame koridoriuje šviesos santalkas skiria vieną nuo kitos?

K.: Žmonės... skiria... ploni ir kuokštuoti... plaušeliai... nudažantys šviesą pieno spalva, kuri atrodo kaip matinis stiklas. Man judant pro šalį jų energija ypač ryškiai švyti.

Dr. N.: Kaip šiose santalkose atskiriate individualias sielas?

K. (pauze) Kaip šviesos taškelius. Daugybė taškų... kabo lyg apšviestos vynuogės.

Dr. N.: Aš šios santalkos yra atskiros sielų energijos grupės, kurias skiria tam tikra erdvė?

K.: Taip... jos susijungusios į mažas grupes... o aš judu link man priklausančios grupes

Dr. N.: Ką dar jaučiate judėdamas pro šias grupes?

K.: Jaučiu jų mintis... tokias skirtingas... ir kartu... tokias harmoningas... bet... (sustoja).

Dr. N.: Tęskite.

K.: Nepažįstu tų, šalia kurių plaukiu... nesvarbu.

Dr. N.: Gerai, judėkite toliau šalia šviesos santalkų, kurios yra tarsi koridoriaus tęsinys. Pamėginkite perteikti, kaip iš tolo jums atrodo visa jus supanti erdvė.

K. (juokiasi): Lyg ilgas jonvabalys, su išsipūtusiais ir susitraukusiais šonais... jo judėjimas yra... ritmiškas.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad juda pats koridorius?

K.: Taip, jo dalys... svyruoja tarsi kaspinas vėjyje, kai judu toliau.

Dr. N.: Skriskite toliau ir pasakokite, kas vyksta.

K. (pauze): Esu prie kito koridoriaus krašto... pamažu lėtinu greitį.

Dr. N.: Kodėl?

K.: (ypač sujaudintas). Nes... o, puiku! Artėju link tos vietos, kur yra mano draugai.

Dr. N.: Ir kaip jaučiate šią akimirką?

K.: Fantastiškai! Čia pažįstama protų struktūra... pasiekianti mane... pagavau jų aitvaro uodegą .. prisijungiau prie jų mintimis... esu *namie!*

Dr. N.: Ar jūsų draugų grupė yra izoliuota nuo kitų, kituose koridoriuose esančių grupelių?

K.: Niekas nėra galutinai izoliuotas, nors kai kurioms jaunesnėms sieloms ir gali taip atrodyti. Čia esu ne naujokas ir turiu daugybę draugų (tarė su kukliu pasitikėjimu).

Dr. N.: Taigi jaučiate ryšį su kitais koridoriais, net su juose esančiomis sielomis, kurių nepažįstate iš praeitos patirties.

K.: Taip, tai dėl ankstesnių ryšių. Čia vyrauja vienybė.

Dr. N.: Koks yra pagrindinis skirtumas bendraujant su kitomis sielomis, lyginant su gyvenimu Žemeje?

K.: Čia niekas nėra svetimas. Čia nėra jokio priešiško kitiems asmenims.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad kiekviena siela yra draugiška kitai sielai nepriklausomai nuo buvusių ryšių įvairiose situacijose?

K.: Taip, būtent. Tai kažkas daugiau, nei vien draugiškumas.

Dr. N.: Kokių būdu?

K.: Mes suvokiame universalų tarpusavio ryšį, dėl kurio visi esame viena komanda. Čia nėra jokių įtarinėjimų.

Dr. N.: Kaip toks požiūris pasireiškia tarp pirmą kartą susitikusių sielų?

Sielų kelionės

K.: Visišku atvirumu ir palankumu.

Dr. N.: Tuomet gyvenimas Žemėje sieloms turėtų būti sudėtingas?

K.: Taip, ypač jaunesnėms sieloms, nes jos vyksta į Žemę tikėdamos, kad su jomis bus teisingai ir dorai elgiamasi. Jei taip nėra, jas apima šokas. Kai kurioms prireikia net kelių gyvenimų prirasti prie žemiško kūno.

Dr. N.: Ar jaunos sielos, kovodamos su nepalankia žemiška aplinka, yra mažiau produktyvios, nei dirbdamos su žmogaus protu?

K.: Turėčiau atsakyti teigiamai, nes protas į mūsų sielas atneša daug baimės ir smurto. Tai sunku, tačiau mes ir atvykstame į Žemę... norėdamos nugalėti...

Dr. N.: Kaip manote, ar jaunos sielos yra lengviau pažeidžiamos, o sugrįžus į savo grupę joms reikia daugiau paramos?

K.: Visiškai teisinga. Visi mes norime grįžti į namus. Ar galima nutraukti pokalbį, nes noriu pabendrauti su savo draugais?

Jau minėjau, kad apie dvasinius reiškinius pasakojantys klientai vartoja panašius žodžius. Visgi 14 atvejo klientas išsakė keletą naujų terminų. Dažnai girdžiu žodžius *srovė*, *tėkmė*, susijusius su bendru kryptingu judėjimu, tuo tarpu žodis *debesis* paprastai simbolizuoja į dreifavimą panašią judėjimo laisvę. Ypač populiarūs yra vizualiniai vaizdai, formuojantys energijos masės ir sielų grupių išraišką, išduodančią pačias sielas. Aš pats jau vartoju keletą tokios dvasinės kalbos terminų.

Pažįstamų būtybių grupelės, laukiančios sugrįžtančios sielos, gali būti didelės ar mažos priklausomai nuo sielos išsivystymo lygmens ir kitų veiksnių, kuriuo aptarsiu šiek tiek vėliau. Lyginant su 14 atveju, žemiau aprašytas atvejis rodo daug siauresnį sielų pasaulio suvokimą, nes kliento siela yra ne tokia brandi.

15 atveju sielos kelionė iš tarpinės zonos į jos namus yra gana greita. Atvejis labai informatyvus, nes klientė jaučia stiprų prisirišimą ir pagarbą tiems, kurie valdo sistemą. Ji yra ne tokia patyrusi ir šiek tiek jaudinasi dėl to, kad kuo tiksliau perteiktų tai, ką mato, todėl turime dar vieną grupės buveinės dvasinių požymių interpretaciją.

15 atvejis

Dr. N.: Noriu pakalbėti su jumis apie jūsų kelionę į nuolatinę buvimo sielų pasaulyje vietą. Dabar jūsų siela keliauja būtent link ten. Papasakokite, ką jaučiate ir matote.

K. (susinervinusi): Aš... judu... kažkokiu paviršiumi...

Dr. N.: Paviršiumi?

K. (sumišusi): Aš... plaukiu... tam tikroje grandinėje. Tarsi rangyčiausi pro... tarpusavyje susijusias grandis... ūkanotą labirintą... paskui... jis atsiveria!

Dr. N.: Kas tai?

K. (apimta pagarbios baimės): Patekau į... didelę erdvę... matau daugelį kitų sielų... besirangančių aplink mane... (auga klientės nepasitenkinimas).

Dr. N.: Atsipalaiduokite, dabar esate tarpinėje zonoje. Ar vis dar regite savo vedlį?

K. (dvejodama): Taip... jis šalia... priešingu atveju pasimesčiau... čia tokia beribė erdvė...

Dr. N. (savo ranką uždedu ant klientės kaktos): Atsipalaiduokite ir prisiminkite, kad jau esate čia buvusi, nors viskas ir atrodo nauja. Ką veikiate dabar?

K.: Mane... neša... greitai... kitus palieku tolumoje... paskui... atsiduriu tuščioje erdvėje... atviroje...

Dr. N.: Ar tai reiškia, kad viskas aplink jus yra juoda?

K.: Čia niekada nebūna juoda... šviesa... paprasčiausiai dėl mano greičio atsiranda tamsesnių šešėlių. Kai sumažinu greitį, viskas paryškėja (kiti asmenys irgi panašiai pasakoja).

Dr. N.: Tęskite ir pasakokite, ką dar matote.

K.: Dar matau... žmonių gūžtas...

Dr. N.: Ar turite omeny žmonių grupeles?

K.: Taip, tarsi avilius. Dar jie panašūs į judančių šviesų puokštes... skraidančius jonvabalius...

Dr. N.: Gerai, judėkite ir papasakokite, ką jaučiate.

K.: Šiluma... draugyste... empatija... tai fantastiška... hmm... ?

Dr. N.: Kas tai?

K.: Sulėtinau greitį ir viskas pasikeitė.

Dr. N.: Kaip?

K.: Viskas daug aiškiau ir konkrečiau (pauzė). Pažįstu šią vietą.

Dr. N.: Ar pasiekete savo avilį (sielų grupelę)?

K. (ilga pauzė): Dar ne, bent man taip atrodo...

Dr. N.: Paprasčiausiai apsidairykite ir tikslai atpasakokite, ką matote ir jaučiate.

K. (klientė pradeda drebėti): Čia... žmonių sambūriai... tolumoje... tačiau... *čia!*

Dr. N.: Ką matote?

K. (išsigandusi): Pažįstami žmonės.. mano šeimos nariai... tolumoje... bet... (sielvartaudama). *Man atrodo, kad negaliu jų pasiekti!*

Dr. N.: Kodėl?

K. (visiškai susipainiojusi, beveik pro ašaras): Nežinau! Dieve, jie nežino, kad esu čia (klientė pradeda grumtis kėdėje, paskui ištiesia ranką link sienos ir išskečia pirštus). *Negaliu pasiekti savo tėvo!*

Pastaba. *Trumpam nutraukiau klausinęjimą. Šios klientės tėvas turėjo didelę įtaką pastarajam jos gyvenimui, todėl jai reikia pritaikyti papildomas nuraminimo technikas. Dar prieš tęsdamas sesiją, nusprendžiau sustiprinti apsauginį jos skydą.*

Dr. N.: Kaip manote, kodėl jūsų tėvas yra tolumoje ir jūs negalite pasiekti jo?

K. (per ilgą pauzę nuvaliau klientės veidą, kuris jau buvo visas

Perėjimas

šlapias nuo ašarų ir prakaito): Nežinau...

Dr. N. (uždedu ranką ant klientės kaktos ir įsakau): Susisiekite su savo tėvu, dabar pat!

K. (po akimirkos klientė nusiramina): Gerai... jis liepia man būti kantriai, tuomet viskas paaiškės... noriu vykti ten ir būti šalia jo.

Dr. N.: O ką jis sako apie tai?

K. (nuliūdusi): Jis sako... kad prirėikus visada gali būti mano mintyse ir... aš išmoksiu tai daryti geriau (bendrauti telepatiškai), tačiau jis turi pasilikti ten, kur yra dabar...

Dr. N.: Kaip manote, kodėl jūsų tėvas yra kitoje vietoje?

K. (pro ašaras): Jis nepriklauso mano aviliui.

Dr. N.: Dar kas nors?

K.: Direktorai... jie ne. (vėl verkia) nesu tikra...

***Pastaba** Dažniausiai, kai mano klientai kalba apie dvasinius persikėlimus, mėginu išvengti per didelio kišimosi. Šiuo atveju klientė yra sumišusi ir pasimetusi, todėl šiek tiek vadovauju jai.*

Dr. N.: Pamažykime, kodėl negalite dabar pat pasiekti savo tėvo buvimo vietos. Ar toks atskyrimas gali būti aukštesnių būtybių sprendimas, nes jos tiki, kad dabar yra metas individualiems apmąstymams apie save ir kad dabar jums patartina bendrauti su savo lygmens sielomis?

K. (klientė atsigauja): Taip, tikiu tokiu sprendimu. Turiu patį išspręsti savo problemas... kartu su kitais, panašiais į mane. Direktorai skatina mus... ir mano tėvas irgi padeda man tai suprasti.

Dr. N.: Ar esate patenkinta šia procedūra?

K. (pauzė): Taip.

Dr. N.: Viskas gerai, prašau tęskite pasakojimą nuo to momento, kai tolumoje pamatėte kai kuriuos savo šeimos narius. Kas vyksta toliau?

K.: Na, vis dar lėtinu greitį... pamažu judu... ta pačia kryptimi. Pro šalį praslenka kitos žmonių santalkos (grupelės). Paskui sustoju.

***Pastaba** Jaunesnėms sieloms yra ypač svarbus galutinis susijungimas su savo grupe Vienas iš hipnozės atsibudęs klientas šią sceną apibūdino kaip jausmą, kad prieblandoje grįžta namo po ilgos kelionės. Kirtęs kaimus ir sugrįžęs į savo miestą, jis galiausiai prieina reikiamą gatvę Priešakiniuose aplinkinių namų languose dega šviesos, todėl, lėtai eidamas pro šalį, gali matyti viduje esančius žmones, paskui pasiekia reikiamą namą. Traso būsenos esantys žmonės gali vartoti žodžius **santalka** ir **avilys** savo namams apibūdinti, toks apibūdinimas tampa konkretnis jiems prisijungus prie konkrečios grupės Tada savo aplinką klientai sieja su miestais, mokyklomis ir kitais žinomais objektais, kurie jiems asocijuojasi su saugumu ir malonumu*

Dr. N.: Kokie yra jūsų įspūdžiai pasiekus kelionės tikslą?

K.: Čia... daug judėjimo... netoliese daug žmonių. Kai kuriuos pažįstu, kitų ne.

Dr. N.: Ar galime prie jų dar labiau prisiartinti?

K. (staiga mano klientė pakelia balsą ir taria su pasipiktinimu): Jūs nesuprantate! Aš nejudu link *jų*. (rodo pirštu į mano biuro sieną).

Dr. N.: Kokia problema?

K.: Man nereikia ten vykti. Negalima be jokios priežasties judėti bet kuria kryptimi.

Dr. N.: Tačiau jau pasiekėte savo kelionės tikslą?

K.: Nesvarbu. Negaliu judėti ten link (vėl rodo pirštu į kažkokį minityse regimą objektą).

Dr. N.: Ar tai susiję su informacija apie jūsų tėvą?

K.: Taip, susiję.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad jūsų sielos energija negali laisvai

judėti, pavyzdžiui, už jūsų grupės ribų?

K. (rodydama į šalį): *Jie* ne mano grupėje.

Dr. N.: Paaiškinkite, kas tokie.

K. (žemu balsu): Tie, kurie šalia, tai *jų* vieta (rodo žemyn į grindis). Tai *mūsų* vieta. Mes esame čia (patvirtindama savo teiginį linkteli galva).

Dr. N.: Kas jie tokie?

K.: Na, kiti, žinoma, žmonės ne mano grupėje (isteriškai kvatodama). O, *žiūrėkite!*... mano žmonės, nuostabu vėl juos matyti. Jie juda link manęs!

Dr. N. (norėdamas paskatinti spontaniškus atsakymus elgiuosi taip, lyg šią informaciją girdečiau pirmą kartą): Iš tikrųjų? Tikrai nuostabu. Ar šie žmonės susiję su praeitu jūsų gyvenimu?

K.: Daugiau nei su vienu gyvenimu (su pasididžiavimu). Tai mano žmonės!

Dr. N.: Ar šios būtybės yra jūsų grupės nariai?

K.: Žinoma, esu su jais jau gana ilgai. Smagu vėl visus matyti (klientė nesitveria džiaugsmu, todėl leidžiu jai trumpam pasimėgauti tuo reginiu).

Dr. N.: Per visai trumpą laiką matau gerokai pasikeitusį jūsų požiūrį. Stebėkite tolumoje esančius kitus žmones. Kaip atrodo jų gyvenama aplinka?

K. (susijaudinusi): *Nenoriu* žinoti. Tai ne mano reikalas. Argi nematote? Nesu prie jų prisirišusi. Man užtenka tų, su kuriais privalau būti. Kuriuos pažįstu ir myliu.

Dr. N.: Matau, tačiau prieš kelias minutes buvote apimta sielvarto, kad negalite priartėti prie savo tėvo.

K.: Dabar suprantu, kad jis priklauso kitai grupei.

Dr. N.: Kodėl to nesupratote ką tik atvykusi?

K.: Nežinau. Galbūt iš pradžių buvau šokiruota. Dabar suprantu,

Sielų kelionės

---

kaip čia viskas vyksta. Man grįžta suvokimas.

Dr. N.: Kodėl šalia nebuvo jūsų vedlio, kad viską paaiškintų prieš pamatant tėvą?

K. (ilga pauzė): Nežinau.

Dr. N.: Galbūt tose grupėse yra ir kitų jums žinomų bei mylimų žmonių. Ar turite omeny, kad dabar neturite su jais jokio kontakto, kuomet atradote tinkamą vietą sielų pasaulyje?

K. (nuliūdusi dėl manęs). Ne, tačiau turiu ryšį su savo protu. Kodėl taip sunku tą suvokti? Ketinu *pasilikti čia*.

Dr. N. (dar kartą paraginu klientę norėdamas gauti papildomos informacijos): Taigi jūs nenorite aplankyti kitų grupių?

K.: *Ne!* To negalima daryti! Negalima vykti į *kitas* grupes ir susilieti su jų energija.

Dr. N.: Bet argi protinis kontaktas jau nėra kišimasis į jų energiją?

K.: Tai įmanoma, tačiau tik tinkamu metu. Kai jie yra laisvi ir gali bendrauti su manimi...

Dr. N.: Taigi norite pasakyti, kad kiekvienas čia priklauso tam tikrai grupei ir neklaidžioja lankydamas kitas grupes ar mėgindamas rasti su jomis kontaktą netinkamu metu.

K. (nurimusi): Taip, jie gyvena savoje erdvėje, kur vyksta mokymas. Aplink juda tik direktoriai...

Dr. N.: Ačiū už tokius detales paaiškinimus. Ar norite pasakyti, kad jūs ir jūsų grupės draugai ypač stengiasi nepažeisti kitos grupės ribų?

K.: Visiškai teisingai. Bent jau tokios taisyklės šioje erdvėje.

Dr. N.: Ar toks paprotys nevaržo jūsų?

K.: O ne, čia tiek daug erdvės ir laisvės, net ir laikantis visų taisyklių.

Dr. N.: O jei nesilaikysite? Kas apsprendžia tinkamą vietą kiekvienai sielų grupei?

Perėjimas

K. (pauzė): Mums padeda mokytojai, priešingu atveju pasiklystumėme.

Dr. N.: Man atrodė, kad jau buvote pasiklydusi, kai pirmą kartą čia atvykote?

K. (abejodama): Aš neturėjau ryšio... buvau pasimetusi... jūs greičiausiai nesuprantate, kokia čia milžiniška erdvė.

Dr. N.: Pažvelkite į visas aplink esančias erdves. Ar visas šis pasaulis yra prigrūstas sielų?

K. (juokiasi): Kartais pasimetame – tai mūsų pačių kaltė – ši vieta išties didelė. Štai kodėl ji niekada nebūna perpildyta.

Du šiame skyriuje aprašyti atvejai rodo du skirtingus pradedančios ir pažengusios sielų požiūrius į paskutinę grįžimo fazę. Kiekvienas dalyvis savaip interpretuoja panoramą nuo tarpinės zonos iki galutinio taško savoje grupėje. Kai kuriems mano klientams perėjimas nuo sielų pasaulio vartų iki savosios grupės yra gana greitas, todėl atvykus jiems reikia laiko prisitaikyti.

Prisimindami tarpsnį tarp atvykimo į sielų pasaulį ir apsigyvenimo nuolatinėje vietoje, mano klientai kartais nerimauja, kad svarbūs asmenys nedalyvavo sutikime ar kad šis klientas negalėjo bendrauti su jais telepatiška. Dažniausia tai būna ką tik pasibaigusio gyvenimo tėvai ar sutuoktiniai. Pereinamojo tarpsnio pabaigoje to priežastis paprastai paaiškėja. Dažniausiai ji siejasi su persikūnijimu.

Jau žinome, kad ką tik sugrįžusią vidutinio lygmens sielą užvaldo palaimos jausmas. Pažįstami asmenys suburiami į banguojančias ryškios šviesos santalkas. Kartais atvykusį keliautoją pasitinka su specifiniais muzikos garsais. Vienas klientas pasakojo: „Man artėjant prie savo namų, girdžiu monotonišką daugybės balsų gaudesį, lyg garsą Aaaaa, ir matau visus juos greitai vibruojančius tarsi šilta, ryški energija. Žinau, jog tai bekūnės būtybės.“

Tai reiškia, kad viename ar keliuose kūnuose persikūnijusios sielos šiuo metu nedalyvauja aktyviai sutinkant naują sielą. Kitas klientas aiškino: „Jie tarsi miegotų su įjungtu autopiloto režimu – visada žinome,

kas yra ir ko nėra.“ Nuo įsikūnijusių sielų sklinda blanki šviesa, su vos pulsuojančiomis energijos struktūromis. Atrodo, jog tokios sielos su niekuo daugiau nebendrauja. Visgi jos gali ramiai pasveikinti sugrįžusią sielą grupės viduje.

Mano klientai gana skirtingai suvokia ribas tarp skirtingų grupių priklausomai nuo sielos amžiaus. Kito atvejo aprašyme bus akcentuojamas sielų mobilumas. Vidutinio lygmens siela, užimta įprastiniais darbais, pasakoja, kad pasidalijimas grupėmis primena tos pačios mokyklos klases. Turėjau ir tokių klientų, kurie jautėsi visiškai izoluoti jų pačių mokykloje. Užhipnotizuoti žmonės, vadovaujami mokytojų-vedlių, taip dažnai vartoja dvasinių mokyklų analogiją, kad jau man tapo įpročiu vartoti tą pačią terminologiją.

Jau minėjau, jog prieš prisijungdamos prie savos grupės sielos kviečiamos į Vyresniųjų tarybą, kuri nėra kaltintoja, o paprasčiausiai labai nuodugniai tiria sielos veiklą prieš nukreipdama ją į konkrečią grupę. Mano klientams dažnai būna gana sunku perpasakoti man visas ten vykstančio pokalbio detales. Esu įsitikinęs, kad tokie slopinimai yra tikslingi.

Štai ką pasakoja kitas klientas: „Kai susitikau su draugais, mano vedlys Veronika (jaunesnioji kliento mokytoja) veda mane į kitą vietą susitikti su Vyresniaisiais. Ji yra šalia manęs, kad paaikšintų, ko nesuprantu, ir padėtų nušviesti paskutinio mano gyvenimo veiklą. Kartais ji kalba mano vardu kaip advokatė, tačiau Kvazelis (vyresnysis kliento vedlys, atvykęs prieš Veroniką) turi didelę galią komisijoje. Prieš mane visada būna šeši Vyresnieji ilgais baltais drabužiais. Jų veidai nepaprastai malonūs, jie vertina mano suvokimą apie ką tik pasibaigusį mano gyvenimą ir tai, kaip galėjau geriau išnaudoti savo gebėjimus. Man laisvai leidžiama išsakyti savo neviltis ir troškimus. Visus vyresnuosius jau pažįstu, ypač du iš jų, kurie daugiausia mane klausinėja ir atrodo jaunesni už kitus. Man atrodo, jog galiu atskirti, kuris yra vyras, o kuris – moteris. Kiekvienas savitai klausinėja mane, tačiau visi yra sąžiningi ir teisingi. Nuo jų nieko negalima nuslėpti, tačiau kartais pasimetu, kai jie pradeda nepaprastai greitai bendrauti mintimis. Kai nieko nesuprantu, Veronika išverčia man, ką jie sako apie mane, nors jaučiu, kad ji ne viską man sako. Prieš sugrįždamas į Žemę turėsiu dar kartą pasimatyti su jais.“

Perėjimas

Prisijungę prie pažįstamų „bendraklasių“ savoje grupėje, sielos mažiau, kad galiausiai sugrįžo į namus. Jų bendravimas su kitomis sielomis savo forma ir funkcijomis primena studentų priėmimą į aukštąją mokyklą. Ši grupę priimama remiantis žiniomis ir esamu raidos lygmeniu. Kaip ir kiekviename kurse, tam tikri studentai sklandžiau bendrauja su mokyto-
lais, kiti ne taip sklandžiai. Kitame skyriuje apžvelgsiu priėmimo į grupes procesą ir tai, kaip sielos suvokia save atitinkamoje dvasinėje erdvėje.

Nauja erdvė

Daugelis sielos buvimu tikinčių žmonių mano, kad visos sielos gyvena vienoje didelėje bendruomenėje. Ne vienas mano klientas prieš sesijos pradžią irgi tuo tikėjo, tačiau prabudęs iš hipnozės pasakodavo, kad kiekviena būtybė sielų pasaulyje turi jai skirtą vietą. Tiesiog pradėjęs tirti sielų pasaulį su užhipnotizuotais žmonėmis, nesitikėjau pasigirsti apie organizuotas sielų paramos grupes. Įsivaizdavau palikusias Žemę sielas, be tikslo plaukiojančias milžiniškoje erdvėje.

Grupės parinkimas priklauso nuo sielos lygmens. Po fizinio kūno mirties sielos kelionė baigiasi apsigyvenimu jai skirtoje vietoje, jei tik tai nėra labai jauna siela arba izoliuota dėl 4 skyriuojamų priešasčių. Vietoje grupėje gyvenančios sielos yra seni geri draugai, kurių suvokimo lygmuo yra beveik toks pats.

Kai transo būsenos žmonės kalba apie gyvenimą sielų grupėje, jie dažniausia turi omeny nedidelę bendruomenę būtybių, turinčių tiesioginį ir dažną tarpusavio kontaktą, panašų į šeimos narių bendravimą. Tokios būtybės yra labai jautrios viena kitai ir toli pranoksta žemiškąją draugiškumo sampratą.

Antrinės sielų grupės yra tarsi bendruomenės paramos grupės, kurių nariai jau ne tokie artimi vienas kitam. Didėsnes antrines grupes sudaro milžiniškos pirminių grupių santalkos, primenančios vieno tvenkinio lelijų lapiją. Dvasiniai tvenkiniai yra beribiai. Negirdėjau, kad tokios antrinės grupės turėtų mažiau kaip tūkstantį sielų. Daugybė pirminių grupių, sudarančių vieną antrinę grupę, tarpusavyje bendrauja tik atsitiktinai arba ap-

Sielų kelionės

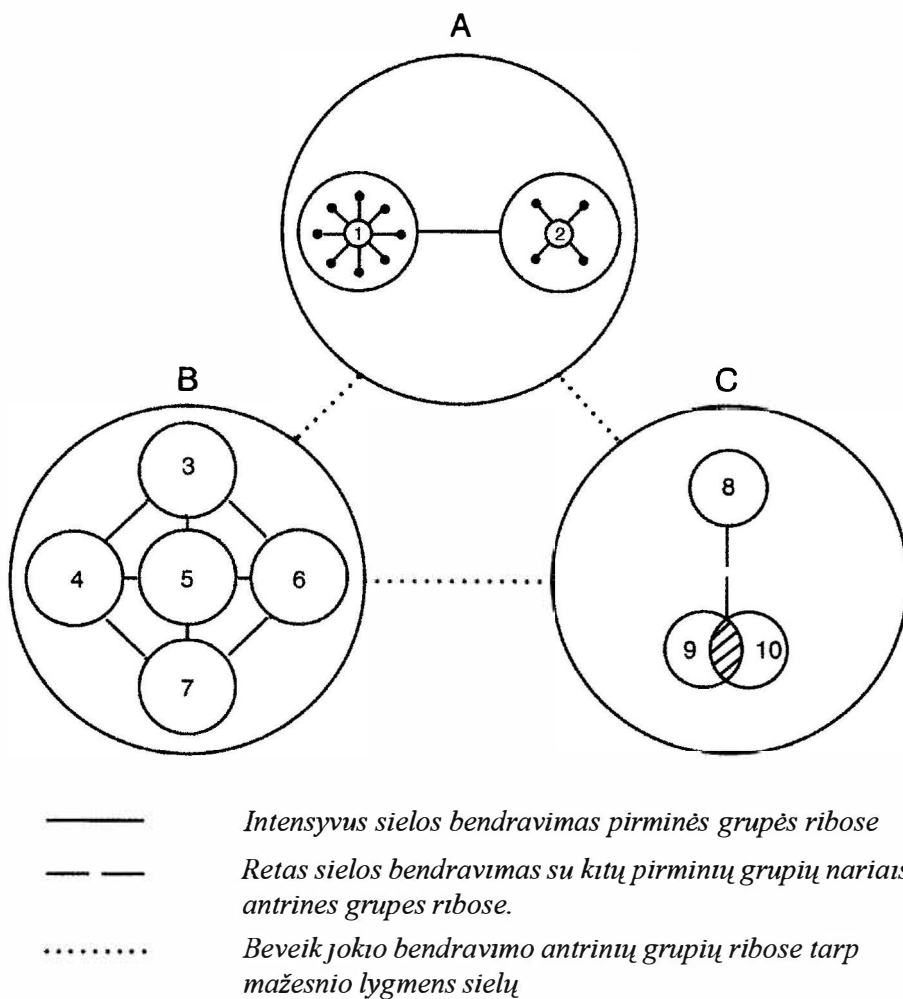
skritai neturi jokio kontakto. Labai retai bendrauja sielos, priklausančios dviem skirtingoms antrinėms grupėms, nes visiškai pakanka sielų savoje grupėje.

Mažesnių pogrupių, priklausančių pirminėms grupėms, sielų skaičius gerokai skiriasi. Juos sudaro nuo 3 iki 25 sielų. Man pasakojo, kad paprastai joms priklauso 15 sielų ir tai vadinama Vidiniu ratu. Bet koks darbinis kontaktas tarp įvairių grupių narių remiasi inkarnacijos metu išmoktomis pamokomis. Tai gali būti susiję su praeito gyvenimo ryšiais ar su tam tikrais konkrečios sielos bruožais. Įvairių grupių narių bendravimas paprastai siejasi su antraeiliais šių sielų vaidmenimis Žemėje. Pavyzdžiu galėtų būti vidurinės mokyklos bendraklasis, su kuriuo kartu mokėtės, tačiau dabar jį matote tik per klasės draugų susitikimus.

Vienos grupės nariai yra artimai susiję visiems laikams. Tokias grupes paprastai sudaro vienmintės, bendrą tikslų turinčios sielos, nuolatos padedančios viena kitai tuos tikslus įgyvendinti. Žemiškos inkarnacijos metu jos dažniausiai gyvena kartu kaip giminės ar artimi draugai.

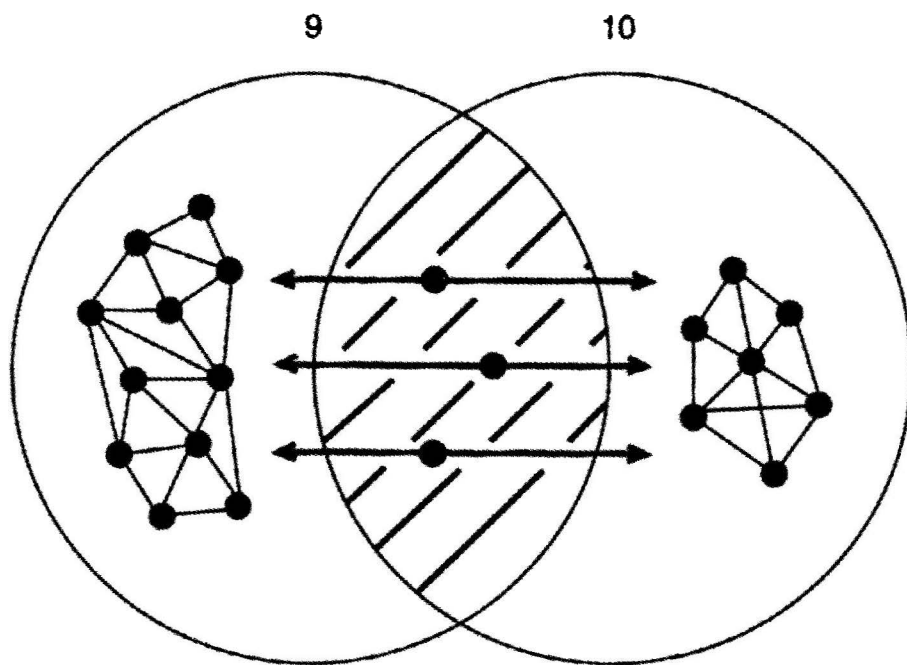
Toje pačioje grupėje daug dažniau randu kliento brolių ar seserį iš praėjusio gyvenimo, nei jo ar jos tėvus. Tėvai dažnai pasitinka mus prie vartų į sielų pasaulį po mirties Žemėje, tačiau daugiau juos retai tematome. To priežastis nėra brandos lygmuo, nes tėvų sielos gali būti ir žemesnio lygmens, nei jų palikuonių. Tai daugiau priklauso nuo socialinio panašaus amžiaus brolių ir seserų išsilavinimo. Nors tėvai yra pagrindiniai asmenys, lemiantys gerą ir blogą savo vaiko karminį poveikį, labiausia mūsų asmeinei raidai įtakos turi santykiai su sutuoktiniais, broliais, seserimis ar artimais draugais. Žinoma, tai nėra kiek nesumenkina tėvų, dėdžių, tetų ir senelių reikšmės, kurie įvairiais būdais tarnauja mums.

1 ir 2 piešiniuose matyti dvasinė sielų aplinka. 1 piešinyje, siela iš 1 grupės, esančios didesnėje antrinėje grupėje A, artimai bendrauja su visomis kitomis sielomis iš 1 grupės. Visgi kai kurios sielos, esančios pirminėse 9 ir 10 grupėse (2 piešinys), irgi gali dirbti drauge. Jaunesnės sielos iš antrinių A, B ir C grupių gali arba nežymiai bendrauti, arba visai nebendrauti sielų pasaulyje bei Žemėje. Artimus ryšius tarp sielų lemia jų artimumas grupėje ir žinios bei giminingumas dėl bendros žemiškos patirties.

1 piešinys. Socialinis bendravimas tarp pagrindinių ir šalutinių sielų grupių

Šioje diagramoje matyti bendras sielų santykis pirminėse grupėse (1–10) ir antrinėse grupėse (A, B, C). Bendras grupių ir jų narių skaičius yra spėjamas, nes tokia schema įvairuoja priklausomai nuo kiekvieno asmens vietos sielų pasaulyje.

2 piešinys. Socialinis bendravimas pirminės grupės ribose

Ši schema rodo išsipletusias 9 ir 10 grupes (iš 1 piešinio) kaip nedąžno dviejų grupių persipynimo pavyzdį. Čia matyti tam tikrų sielų tarpusavio kontaktas (brūkšniuota sritis). Jos atrankos būdu bendrauja su abiejų grupių nariais

Iš kito atvejo aprašymo matyti, ką reiškia sugrįžti į savo grupę po fizinės mirties.

16 atvejis

Dr. N.: Ką veikiate palikusi tarpinę zoną ir atvykusi į jums priklausančią dvasinę erdvę?

K.: Su savo draugais einu į mokyklą.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad esate tam tikroje dvasinėje klasėje?

K.: Taip, čia mes mokomės.

Dr. N.: Noriu, kad supažindintumėte mane su šia mokykla nuo pat jūsų atvykimo momento, kad galėčiau suprasti, kas vyksta. Pradėkite nuo to, ką matote iš šalies.

K. (nedvejodama): Matau kvadratinę graikų šventyklą su didžiulėmis kolonomis. Ji nuostabi. Atpažįstu ją, nes čia sugrįžtu po kiekvieno ciklo (gyvenimo).

Dr. N.: Ką klasikinė graikų šventykla daro sielų pasaulyje?

K. (gūžtelėjo pečiais): Nežinau, kodėl ji pasirodo man tokiu būdu, nors ir atrodo nepaprastai natūraliai... nuo tada, kai gyvenau Graikijoje.

Dr. N.: Gera, tęskime. Ar kas nors atvyksta pasitikti jūsų?

K. (klientė plačiai nusišypso): Mano mokytoja Karla.

Dr. N.: Kokiu būdu ji pasirodo prieš jus?

K. (ryžtingai): Matau ją atemančią nuo įėjimo į šventyklą... kaip dievybę... aukštą. . dėvinčią gražiai krintančius drabužius... vienas petys apnuogintas... jos plaukai susukti į kuodą ir susegti aukso spalvos smeigtuku... ji prieina prie manęs.

Dr. N.: Pažvelkite į save. Ar dėvite tokius pačius drabužius?

K.: Atrodo... jog visi esame vienodai apsirengę... iš mūsų sklinda tviskanti šviesa... galime keistis... Karla žino, jog man patinka jos stilius.

Sielų kelionės

Dr. N.: Kur kiti?

K.: Karla nuvedė mane į mokyklą. Matau didelę biblioteką. Ramiai šnekučiuojasi nedidelės žmonių grupelės... prie stalų. Tai... rimtas... šiltas... saugos jausmas, toks pažįstamas man.

Dr. N.: Ar visi šie žmonės atrodo kaip suaugę vyrai ir moterys?

K.: Taip, tačiau mano grupėje daugiau moterų

Dr. N.: Kodėl?

K.: Nes mano „valentingumas“ joms labiausiai tinka šiuo metu.

***Pastaba.** Mano klientės vartojamas žodis valentingumas lyties pirmenybei nurodyti yra neįprastas pasirinkimas, tačiau jis tinka. Valentingumas chemijoje yra teigiama ar neigiama savybė, kuri su kitais elementais išlaiko proporciją. Grupėse esančios sielos gali būti linkusios labiau prie vyrų ar moterų, ar būti vienodai tolerantiškos abiem lytims.*

Dr. N.: Gerai, ką darote toliau?

K.: Karla veda mane prie artimiausio stalo, o mano draugai iškart sveikina mane. Taip gera sugrįžti.

Dr. N.: Kodėl su jumis šioje šventykloje yra būtent tie žmonės?

K.: Nes mes visi priklausome vienai mokymosi grupei. Net negaliu nusakyti, kokia esu laiminga vėl būdama su jais (klientę ši scena išblaško, todėl tik po minutės vėl pradėdu klausinėti).

Dr. N.: Papasakokite, kiek žmonių yra su jumis bibliotekoje?

K. (sustoja ir mintyse skaičiuoja): Apie dvidešimt.

Dr. N.: Ar visi dvidešimt yra artimi jūsų draugai?

K.: Visi esame artimi, pažįstu juos ne vieną šimtmetį. Visgi penk. yra artimiausi mano draugai.

Dr. N.: Ar visi dvidešimt čia esančiųjų yra panašaus išsilavinimo lygmens?

K.: Uch... beveik. Kai kurie yra daugiau pažengę.

Dr. N.: Kokioje grupės vietoje esate pagal savo žinias?

K.: Maždaug per vidurį.

Dr. N.: Kokioje mokymosi vietoje esate palyginti su penkiaais artimiausiais draugais?

K.: Mes esame beveik tame pačiame lygmenyje, daug dirbame kartu.

Dr. N.: Kaip juos vadinate?

K. (tyliai kikena): Kiekvieną vadiname maloniniais vardais.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Hmm... savo tapatybei apibūdinti.

Dr. N.: Koks yra maloninis jūsų vardas?

K.: Dagys.

Dr. N.: Ar jis rodo kokį nors asmeninį jūsų bruožą?

K. (pauzė): Mane pažįsta... kaip staigiai reaguojančią į naujas gyvenimo ciklų situacijas.

Dr. N.: Kaip vadinate artimiausią savo draugą ir kodėl?

K. (tyliai juokiasi): Purslais. Jis dažnai blaškosi į visas puses... ir taip greitai išsekvoja savo energiją, jog ji taškosi įvairiomis kryptimis, visai kaip Žemėje jo taip mėgstamas vanduo.

Dr. N.: Jūsų šeimos grupė atrodo nepaprastai charakteringa. Ar galite papasakoti, ką jūs ir jūsų draugai veikiate šioje bibliotekoje?

K.: Aš einu prie savo stalo ir mes visi vartome knygas.

Dr. N.: Knygas? Kokias knygas?

K.: Gyvenimo knygas.

Dr. N.: Apibūdinkite jas kiek galima aiškiau ir tiksliau.

K.: Tai paveikslų knygos, storais baltais kampais, dviejų ar trijų colių storio, labai didelės...

Sielų kelionės

Dr. N.: Atverskite vieną gyvenimo knygą ir paaiškinkite, ką joje matote jūs ir jūsų draugai.

K. (pauzė, kol klientės rankos susiliečia ir vėl nutolsta, lyg ji vartytų knygą): Čia teksto nėra. Viską matome gyvuose paveikslėliuose.

Dr. N.: Ar tai panašu į kiną?

K.: Taip, tie paveikslėliai įvairių matmenų. Jie juda... keičiasi .. iš kristalo centro... kuris kinta priklausomai nuo atspindėtos šviesos.

Dr. N.: Taigi paveikslėliai nėra plokšti, o judančios šviesos bangos turi gylį, ar taip?

K.: Taip, jos gyvos.

Dr. N.: Paaiškinkite, kaip jūs ir jūsų draugai naudojasi knygomis.

K.: Iš pradžių atvertus knygą ji dar nėra sufokusuota. Tada galvojame, ko norime, kristalas iš tamsaus virsta šviesiu ir .. išsilygina. Tada galime matyti... miniatiūrose... praeitus savo gyvenimus ir alternatyvas.

Dr. N.: Kaip šiose knygose traktuojamas laikas?

K.: Rėmeliais... puslapiiais... laiką sutirština pačios gyvenimo knygų.

Dr. N.: Nenoriu per daug gilintis į jūsų praeitį, tačiau žvilgterėkite į knygą ir pasakykite, ką matote iš pat pradžių.

K.: Savidisciplinos praeitame savo gyvenime stoką, nes apie tai daugiausia galvoju. Matau save mirstančią jauną dėl meilužių ginčo. Mano pabaiga buvo visiškai beprasmė.

Dr. N.: Ar knygoje galite matyti būsimus gyvenimus?

K.: Galima įžvelgti ateities galimybes... tik labai abstrakčiai pamokų forma... dažniausia šios galimybės pasireiškia vėliau padedant kitiems. Šios knygos skirtos mūsų praeities veiksams parbrėžti.

Dr. N.: Ar galite atpasakoti savo įspūdžius apie šioje bibliotekoje esančią savo grupėje atmosferą?

Nauja erdvė

K.: Visi padedame vienas kitam išsiaiškinti savo klaidas. Mūsų mokytojas tai įeina, tai išeina, todėl daug studijuojame kartu ir diskutuojame apie savo pasirinkimo vertę.

Dr. N.: Ar šiame pastate yra dar kitų, studijoms skirtų kambarių?

K.: Ne, šitas skirtas mūsų grupei. Šalia yra kitų pastatų, kur studijuoja kitos grupės.

Pastaba. Skaitytojas gali remtis 1 piešiniu (89 puslapis), B ratu. Tuomet jis supras, ką čia noriu pasakyti. Diagramoje 3–7 grupės simbolizuoja retą grupių bendravimą, nors jos yra visai arti viena kitos sielų pasaulyje

Dr. N.: Ar besimokantieji šiuose pastatuose yra daugiau ar mažiau pažengę, nei jūsų grupės nariai?

K.: Ir daugiau, ir mažiau pažengę.

Dr. N.: Ar jums leidžiama aplankyti kitus pastatus, kur studijuoja kitos sielos?

K. (ilga pauzė): Yra vienas pastatas, kurį lankome reguliariai.

Dr. N.: Kuris?

K.: Tai vieta naujokams. Mes padedame jiems, kai nėra jų mokytojo. Malonu, kai esi reikalingas.

Dr. N.: Padėti kaip?

K. (juokiasi): Atlikti namų darbus.

Dr. N.: Tačiau ar tai ne mokytojų-vedlių pareiga?

K.: Na, mokytojai... yra tiek pažengę pirmyn... ši grupė labai vertina mūsų pagalbą, nes galime lengvai bendrauti tarpusavyje.

Dr. N.: Taigi jūs šiek tiek mokote šios grupės sielas.

K.: Taip, tačiau to nedarome niekur kitur.

Dr. N.: Kodėl? Kodėl daugiau pažengusių sielų grupės negali atvykti į jūsų biblioteką ir kartais pagelbėti jums?

Sielų kelionės

K.: Jos to nedaro, nes esame jau ne naujokai. Be to, mes ir patys nesikišame į jų reikalus. Jei noriu su kuo nors susisiekti, darau tai už mokymų centro ribų.

Dr. N.: Ar galite bet kur klajoti, jei netrukdate kitoms sieloms mokytis?

K. (išsisukinėdama): Man patinka būti šalia šventyklos, tačiau galiu pasiekti bet ką.

Dr. N.: Man susidarė įspūdis, kad jūsų sielos energiją riboja ši erdvė, net jei ir galite siekti daug toliau.

K.: Nesijaučiu suvaržyta... čia pakankamai daug vietos judėjimui... tačiau mane ne viskas traukia.

Šios klientės teiginys apie nevaržymą atrodo prieštarauja dvasinės erdvės riboms. Kai pirmą kartą perkeliu klientą į sielų pasaulį, jų vizijos pasireiškia spontaniškai, ypač apie to pasaulio tvarką ir savo vietą bendruomenėje. Vidutinio lygmens klientai dažnai kalba apie asmeninę erdvę, gyvenimą ir darbą, ir niekas nekalba apie sielų pasaulio suvaržymus. Pokalbio metu daugelis klientų pasakoja, jog gali visur laisvai judėti ir keliauti ten, kur poilsiui ir pabendravimui susirenka įvairiausių išsilavinimo lygmenų sielos.

Tokiose bendrose zonose sklidančios sielos užsiima įvairiausia veikla. Kai kurios yra gana žaismingos, pavyzdžiui, vyresnės „erzina“ jaunesniąsias dėl būsimų jų išbandymų. Vienas klientas taip pasakojo: „Mes krečiame pokštus vienas kitam kaip tikri vaikai. Slėpynių metu kai kurios jaunesnės sielos pasimeta, tada mes padedame joms vėl atrasti save“. Dar man pasakojo, kad kartais grupėse pasirodo „svečių“, linksminančių ir pasakojančių pasakojimus tarsi viduramžių trubadūrai. Kita klientė užsiminė, kad jos grupei patikdavo stebėti kažkokį keistai atrodantį personažą vardu Humoras, kuris netikėtai pasirodydavo ir savo kvailiojimais visus prajuokindavo.

Dažnai užhipnotizuotiems žmonėms sunku paaiškinti tikrąją sielų bendravimo prasmę. Viena iš pramogų, apie kurią man dažnai pasakoja, – tai sielų sustojimas ratu, kad galėtų dar geriau sukoncentruoti savo pro-

to energiją. Tuomet dažnai minimas ryšys su aukštesnėmis jėgomis. Kai kurie žmonės pasakojo: „Minčių ritmai yra tokie harmoningi, kad suformuoja kažką panašaus į dainavimą“. Kai sielos sukasi viena aplink kitą, persipina viena su kita ir išsiskiria egzotiškoje šviesų bei spalvų aplinkoje, gali gimti nuostabus šokis. Šokio sukuryje, tarsi pamojus burtų lazdele, gali atsirasti šventyklos, valtys, gyvūnai, medžiai ar paplūdimiai. Tokie vaizdiniai kaip planetų simboliai turi konkrečią reikšmę sielų grupėms, stiprina teigiamus prisiminimus iš praeitų gyvenimų. Tokio tipo materialių daiktų atkūrimas visiškai neliūdina sielų, kurios vėl trokšta gyventi žiniame pasaulyje. Tai greičiau yra džiugus prisiminimas tų istorinių įvykių, padėjusių formuoti jų asmenybes. Man tokios mitinės apraiškos atrodo apeiginės prigimties ir kartu gerokai pranokstančios įprasto ritualo ribas.

Nors užhipnotizuoti žmonės teigia, kad tam tikros sielų pasaulio vietos atlieka tą pačią funkciją, konkretūs atskirų zonų vaizdai gali skirtis. Taigi mokymosi pastatas, pastarojo kliento apibūdintas kaip graikų šventykla, kito asmens gali būti vadinamas šiuolaikine mokykla. Kiti teigiamai būna visiškai priešaringi. Pavyzdžiui, daugelis mintimis sielų pasaulyje keliaujančių mano klientų pasakoja, jog aplinkinė erdvė yra tarsi rutulys (praeitas atvejis), tačiau paskui dar priduria, kad sielų pasaulis uždaras, jis begalinis.

Manau, turime nepamiršti, kad žmonės transo būsenos yra linę viską vertinti per savo žemiškos patirties prizmę. Tik nedaugelis žmonių pabudę iš transo pasakoja man, jog negali žemiškais terminais nusakyti to, ką patyrę sielų pasaulyje. Kiekvienas asmuo abstrakčią dvasinę aplinką paverčia jiems svarbiais interpretacijos simboliais. Kartais asmuo net netiki tuo, ką mato hipnozės būsenos, ypač jei bendrauja su manimi pirmą kartą. Tai dėl to, kad sąmoningas kritiškas jų protas nesilauja siuntęs savo signalus. Transo būsenos esantieji greitai prisitaiko prie to, ką fiksuoja jų sąmonė.

Pradėjęs rinkti informaciją apie sielų grupes, savo vertinimus grindžiau sielų žinių lygmeniu. Visgi taikant tik šį identifikavimo kriterijų, buvo sunku greitai perkelti klientą į kitą erdvę. 16 atvejo klientė atėjo pas mane dar tik man pradėjus tirti sielų pasaulį. Šis susitikimas man buvo

Sielų kelionės

---

ypač svarbus, nes sesijos metu sužinojau, kad sielas galima skirti ir pagal spalvas.

Iki šio atvejo klausydavausi savo klientų pasakojimų apie jų matomas spalvas sielų pasaulyje ir nelabai kreipdavau į tai dėmesį. Klientai minėdavo sielos energijos masės atspalvius, tačiau aš to neįvertinau ir todėl neuždavinėjau atitinkamų klausimų.

Jau buvau susipažinęs su Kirlian fotografija ir naujausiais parapsichologijos tyrimais, kurie patvirtino, kad kiekviena gyva būtybė turi savitą spalvotą aurą. Žmogus greičiausiai turi jonizuotą energijos lauką, supantį mūsų kūnus ir susijusį su vitalinių galių laukais, vadinamais čakromis. Dvasinė energija buvo apibūdinama man kaip judanti gyvybinė jėga, elektromagnetinės energijos kiekis, reikalingas sielai fiziniame erdvėje išlaikyti ir galintis būti dar vienu skirtingų žemiškų spalvų atsiradimo veiksmu.

Dar buvo teigiama, kad žmogaus aura atspindi mintis bei emocijas, susijusias su fizine asmens sveikata. Aš domėjausi, ar tokie asmens bruožai turi tiesioginį ryšį su tuo, ką man pasakojo apie sielų dvasinėje erdvėje sklaidžiamą šviesą.

Baigęs 16 atvejo sesiją, supratau, kad sielų spinduliuojama šviesa nėra visiškai balta. Anot mano klientų, kiekviena siela formuoja savitą spalvotą aurą. Toliau aprašytas atvejis padėjo man išsiaiškinti tokių sielos apraiškų prasmę.

Dr. N.: Viskas gerai, judėkite už mokymosi šventyklos ribų ir pasakokite, ką matote aplink ar tolumoje?

K.: Žmones, dideles žmonių santalkas.

Dr. N.: Kiek jų?

K.: Hmm... tolumoje... negaliu suskaičiuoti... šimtai ir šimtai... jų tiek daug.

Dr. N.: Ar jaučiatės susijusi su visomis šiomis sielomis?

K.: Ne visiškai. Net negaliu jų visų matyti. Tai tarsi... rūkas... tačiau mano grupė yra šalia.

Dr. N.: Jei jūsų kompaniją iš maždaug 20 sielų pavadinčiau pirmine grupe, ar tuomet esate kaip nors susijusi su didesne antrine šalia

esančių sielų grupė?

K.: Mes... visi esame susiję, tačiau netiesiogiai. Nepažįstu kitų...

Dr. N.: Ar skiriate fizines kitų sielų savybes taip pat, kaip tai darėte su sava grupe šventykloje?

K.: Ne, tai nebūtina. Viskas yra daug natūraliau. Visas būtybes paprasčiausiai suvokiu kaip sielas.

Dr. N.: Pažvelkite į tolį. Kaip suvokiate visas tas sielas? Kaip jos atrodo?

K.: Kaip skirtingos šviesos, judančios aplink lyg skraidantieji jonvabaliai.

Dr. N.: Ar nuolatos tarpusavyje bendraujančios sielos, pavyzdžiui, mokytojai ir mokiniai, visą laiką yra kartu?

K.: Taip elgiasi mano grupės nariai, tačiau mokytojai yra ypač artimi tarpusavyje, kai nepadedą mums mokytis.

Dr. N.: Ar iš savo vietos matote nors vieną mokytoją-vedlį?

K. (pauzė): Keletą... taip... žinoma, jų daug mažiau, nei mūsų. Matau Karlą su dviem savo draugais.

Dr. N.: Kaip atpažįstate vedlius nematydama fizinių jų bruožų? Ar galite paprasčiausiai pažvelgti į ryškias šviesas ir suvokti, kad kai kurios iš jų yra vedliai?

K.: Žinoma, tai gana paprasta. Tačiau jie nėra visi balti.

Dr. N.: Turite omeny, kad sielos nėra visiškai baltos?

K.: Iš dalies tai teisinga. Mūsų energijos stiprumas gali paryškinti mus.

Dr. N.: Ar Karla ir du jos draugai spinduliuoja skirtingus baltos spalvos atspalvius?

K.: Ne, jie apskritai nėra balti.

Dr. N.: Nesuprantu jūsų.

K.: Ji ir du jos draugai yra mokytojai.

Sielių kelionės

Dr. N.: O koks čia skirtumas? Ar norite pasakyti, kad vedliai spinduliuoja ne baltos spalvos energiją?

K.: Taip, teisingai.

Dr. N.: Tuomet kokios jie spalvos?

K.: Geltonos, žinoma.

Dr. N.: O... ar visi vedliai spinduliuoja geltoną energiją?

K.: Ne, ne visi.

Dr. N.: Ką?

K.: Karlos mokytojas yra Valeras. Jis mėlynas. Kartais matome jį čia. Gražus vaikinai. Nepaprastai sumanus.

Dr. N.: Mėlynas? Kodėl mėlynas?

K.: Valeras sklaidžia šviesiai mėlyną šviesą.

Dr. N.: Vysiškai susipainiojau. Jūs nieko nepasakojote, kad jūsų grupėje yra dar vienas mokytojas vardu Valeras.

K.: Jūs neklausėte. Beje, jis nėra mūsų grupėje. Nei Karla. Jie priklauso kitoms grupėms.

Dr. N.: Ar šie vedliai turi geltonas ir mėlynas auras?

K.: Taip.

Dr. N.: Kokių dar energijos spalvų matote aplink?

K.: Jokių.

Dr. N.: Kodėl nėra raudonų ar žalių energijos spindulių?

K.: Kai kurie yra rausvi, bet žalių nėra.

Dr. N.: Tačiau kodėl?

K.: Nežinau, nors kartais apsižvalgius, ši vieta atrodo kaip Kalėdų eglutė.

Dr. N.: Noriu daugiau sužinoti apie Valerą. Ar kiekviena dvasinė grupė turi po du mokytojus?

K.: Hmm... nebūtinai. Karlą moko Valeras, todėl turime du moky-

tojus. Jį ne dažnai matome. Be mūsų jis dar dirba su kitomis grupėmis.

Dr. N.: Taigi Karla pati yra mokinė, mokanti mažiau už save pažengusiuosius?

K. (lyg pasipiktinusi): Man jį užtektinai pažengusi!

Dr. N.: Gerai, ar padėsite man išsiaiškinti spalvų schemas? Kodėl Karla spinduliuoja geltoną, o Valeras – mėlyną energiją?

K.: Tai paprasta. Valeras... visus pranoksta savo žiniomis, todėl skleidžia tamsesnius spindulius.

Dr. N.: Ar mėlynas atspalvis, lyginant su geltonu ar visiškai baltu, rodo sielų skirtumą?

K.: Tą ir noriu jums pasakyti. Melyna yra tamsesnė už geltoną, o geltona ryškesnė už baltą, priklausomai nuo jūsų lygmens.

Dr. N.: Tuomet Valero spindėjimas yra ne toks ryškus, kaip Karlos, o jos energija spindi ne taip ryškiai, kaip jūsų, nes jūs esate žemesnio raidos lygmens, ar tiesa?

K. (juokiasi): Daug žemesnio. Abu jie skleidžia daug intensyvesnę ir stabilesnę šviesą nei manoji.

Dr. N.: Ar geltona Karlos spalva skiriasi nuo baltos jūsų spalvos pagal tai, kiek esate pažengusi?

K. (su pasididžiavimu): Pamažu darausi rausvai balta. Galiausiai būsiu aukso spalvos. Neseniai pastebėjau, kad geltona Karlos spalva truputį paryškėjo. To tikėjausi. Ji tokia išmintinga ir gera.

Dr. N.: Tikrai, ar kada nors jos energija spindės tamsiai mėlynai?

K.: Ne, iš pradžių šviesiai mėlynai. Viskas vyksta laipsniškai, mūsų energija tirštėja pamažu.

Dr. N.: Ar šios trys pagrindinės spalvos – balta, geltona ir mėlyna – simbolizuoja sielų raidos lygį ir yra aiškiai matomos visoms sieloms?

K.: Taip, o pokyčiai yra labai lėti.

Sielų kelionės

Dr. N.: Apsidairykite. Ar šioje erdvėje matote visas sielų energiją simbolizuojančias spalvas?

K.: O ne! Daugiausia baltos spalvos, truputį geltonos ir visai mažai mėlynos.

Dr. N.: Dėkoju už puikius paaiškinimus.

Nuolatos visų transo būsenos klausinėju apie jų spalvų atspalvius. Be bendro sielų pasaulio baltumo mano klientai dar mini daugybę kitų sielų, skleidžiančių įvairiausių baltos spalvos atspalvius. Matyt, neutrali balta ar pilka spalva yra pradinis raidos lygmuo. Paskui dvasinės auros susimaišo su pagrindinėmis raudona, geltona ir mėlyna spalvomis. Nedaugelis mato žalsvos spalvos atspalvius, susimaišiusius su geltona ar mėlyna.

Galima tik spėlioti, ar iš klientų išgirsti pasakojimai suderinami su spalvų spektrą valdančiais fizikos dėsniais. Visgi radau ir tam tikrų panašumų. Vėsesnių žvaigždžių skleidžiamos šviesos energija yra raudonai oranžinė, tuo tarpu karštesnių žvaigždžių spalvų spektras įvairuoja nuo geltonos iki šviesiai mėlynos spalvos. Temperatūra veikia šviesos bangas, kurios yra matomos skirtingo dažnio spektro vibracijos. Žmogaus akis fiksuoja tokias bangas kaip šviesių-tamsių spalvų skalę.

Sielų energijos spalvos turbūt neturi nieko bendro su vandeniliu ir heliu, tačiau galimas ryšys su stipriu elektromagnetiniu lauku. Man atrodo, kad visų sielų spindėjimą lemia vibracinis judėjimas, derantis su harmoninga dvasinės išminties vienvove. Kai kurie kvantinės fizikos teiginiai leidžia spėti, kad visa visata yra sudaryta iš vibracinių bangų, įvairiais dažniais darančių įtaką fiziniams objektams. Šviesa, judėjimas, garsas ir laikas – visi jie tarpusavyje susiję fiziniėje erdvėje. Tą patvirtino ir mano klientų pasakojimai.

Galiausiai padariau išvadą, kad fizinė ir dvasinė mūsų sąmonė skleidžia ir priima šviesos energiją. Tikiu, kad individualios vibracinės bangos formuoja kiekvienos sielos aurą. Sielų skleidžiamos šviesos ryškumas, spalva ir forma yra proporcingi jų žinių ir suvokimo lygiui. Tą rodo ir tobulėjant didėjanti šviesos koncentracija. Energijos pobūdis ne tik rodo, kas esame, bet ir pabrėžia mūsų gebėjimą gydyti kitus bei atsinaujinti.

Užhipnotizuoti žmonės naudoja spalvas sielų išvaizdai apibūdinti, ypač iš toli, nes sielos yra beformės. Bendraudamas su klientais, sužinojau, kad aukštesnio lygmens sielos skleidžia daug greičiau judančias energijos daleles, kurios dažniausia būna mėlynos, o esant didžiausiai energijos koncentracijai – violetinės. Žemės spektro atveju mėlynų-violetinių bangų ilgis yra pats trumpiausias, o energijos viršūnėje virsta nematomomis ultravioletinėmis bangomis. Jei spalvos ryškumas tiesiogiai susijęs su išmintimi, tuomet žemesnio dažnio sielų skleidžiamos baltos-geltonos spalvų bangos turėtų reprezentuoti mažesnę vibracinės energijos koncentraciją.

3 piešinyje matyti sielų klasifikacija pagal spalvą, kurią sukūriau remdamasis savo klientų pasakojimais. Pirmoje kolonoje yra dvasinė sielų būseną arba išsimokslinimo lygmuo. Paskutinė kolona rodo mūsų vedlio statusą ir mūsų gebėjimą bei pasiruošimą tarnauti kitiems. Apie tai bus aiškina kitame skyriuje. Mokymasis prasideda vos mus sukūrus

Sielų lygmenų klasifikacija

Mokymosi pakopa	Kinetinė spalvų skalė	Vedlio padėtis
I lygmuo: pradedantysis	Balta (ryški ir vienaarūšė)	Nėra
II lygmuo: žemesnis vidutinis	Labai šviesi (rausvi atspalviai, pereinantys į geltonus)	Nėra
III lygmuo: vidutinis	Geltona (be jokių baltos spalvos pėdsakų)	Nėra
IV lygmuo: aukštesnis vidutinis	Tamsiai geltona (ryški aukso spalva, pereinanti į mėlynus atspalvius)	Jaunesnysis
V lygmuo: pažengęs	Šviesiai mėlyna (be jokių gel- tonos spalvos pėdsakų, perei- nanti į violetinę)	Vyresnysis
VI lygmuo: ypač pažengęs	Tamsiai mėlyna-violetinė (apsupta spindinčios šviesos)	Meistras

Sielų kelionės

---

kaip sielą ir pagreitėja gavus pirmą užduotį fiziniame kūne. Po kiekvienos inkarnacijos suvokimas gilėja, net jei kartais galime grįžti atgal, paskui rasti atramą ir vėl judėti pirmyn. Visgi galiu drąsiai teigti, kad jei siela pasiekė tam tikrą lygį, jis nebus prarastas.

3 piešinyje parodžiau 6 inkarnuotų sielų lygmenis. Nors klientus suskirsčiau į dideles pradedančiųjų, vidutinio lygmens ir pažengusiųjų kategorijas, tarp jų yra daug subtilių skirtumų, ypač ties II ir IV lygmenimis. Pavyzdžiui, norint išsiaiškinti, ar siela jau pasiruošusi perėti iš I į II lygmenį, reikia ne tik žinoti, kiek dar liko baltos energijos, bet ir išanalizuoti kliento atsakymus į klausimus apie mokymąsi. Praeito gyvenimo pasiekimai, ateities lūkesčiai, bendravimas su grupe ir pokalbiai su savo vedliu – visa tai formuoja asmens vystymosi aprašą.

Kai kurie klientai nesutinka su mano teiginiu, jog sielų pasaulis yra socialinių ir organizuotų struktūrų valdoma vieta, kaip parodyta 3 piešinyje. Kita vertus, tie patys klientai nuolatos kalba apie suplanuotą ir tvarkingą tobulėjimo procesą, kuriam įtaką daro bendraminčiai ir mokytojai. Jei sielų pasaulis išties primena vieną didelę mokyklą su daugybe klasių, kurioms vadovauja mokytojai, tuomet jis tikrai turi tam tikrą struktūrą. 3 piešinys yra pagrindinis modelis, kurį naudoju savo tyrinėjimams. Žinau, jog jis nėra tobulas, tačiau tikiu, jog būsiami kelionės per laiką terapeutai papildys šią schemą sielos brandai įvertinti.

Šis skyrius gali sudaryti įspūdį, kad dvasinėje erdvėje sielas skirsto pagal šviesos lygmenį, kaip ir žmonės Žemėje skirstomi pagal visuomenės klases. Visgi socialinės sielų pasaulio aplinkos negalima prilyginti žemiškajai. Sielų žinias rodo skirtingi šviesos dažniai, tačiau visi jie turi bendrą energijos šaltinį. Sielas vienija mintis. Jei visa veikla sielų pasaulyje būtų žemiausio lygmens, tuomet mokymo sistema būtų gana silpna. Sena žemiška koncepcija, kai vienoje klasėje mokosi įvairaus amžiaus mokiniai, riboja tų mokinių galimybes. Sielų pasaulyje sielos mokosi su savo lygmens būtybėmis. Profesionalūs mokytojai-vedliai gambiausias sielas ruošia užimti jų vietą.

Taigi yra praktinių priežasčių, kodėl sielų pasaulyje sudaromos sąlygos sielų mokymosi lygmeniui ir raidai įvertinti. Ši sistema skatina nušvitimą ir tobulėjimą. Svarbu suvokti, kad jei ir kenčiame dėl netinka-

mo mokymosi užduočių pasirinkimo, mus visada saugo, palaiko ir mums vadovauja tobulos sielos – mūsų mokytojai.

Daugelį šimtmečių sielų hierarchijos idėja buvo Rytų ir Vakarų kultūros dalis. Platonas kalbėjo apie sielų transformaciją nuo vaikystės iki pilnametystės, kuomet jos pereina kelias moralinės brandos pakopas. Graikai tikėjo, kad žmonija iš amoralios, nebrandžios ir prievartinės virsta socialiomis būtybėmis, kurioms nesvetimas gailestis, kantrybė, užuojauta, dorumas ir meilė. Antrame šios eros amžiuje krikščioniškai teologijai didelę įtaką padarė neoplatoninė Plotino kosmologija, kurioje buvo pabrėžiama sielų hierarchija. Aukščiausia būtybė buvo Aukščiausiasis arba Dievas kūrėjas, sukūręs visas sielas. Galiausiai visos žemesnio lygmens sielos visiems laikams susijungs su aukščiausia siela.

Klasifikuodamas sielų raidą nesu linkęs pabrėžti nei socialinių, nei intelektualų veiksmų. Aukštesnio lygmens sielos Žemėje dažnai gyvena kukliai. Lygiai kaip ir didelę įtaką visuomenėje turintys asmenys nebūtinai yra subrendę dvasiškai. Dažniausiai yra atvirkščiai.

Turėdamas omeny sielų raidą, negalų pervertinti sielų grupių vaidmens. Devintame skyriuje apie pradedančias sielas (I ir II lygmenys) bus tirama, kaip veikia sielų grupė. Prieš tęsdamas norėčiau apibendrinti tai, ką sužinojau apie pagrindinius sielų grupių veiklos principus.

- Nepaisant sukūrimo laiko, naujokės sielos priskiriamos naujai sielų grupei pagal savo suvokimo lygmenį.
- Į naujai suformuotą sielų grupę ateityje nepriimami jokie nauji nariai.
- Sielos į grupes skirstomos remiantis sisteminga procedūra. Dėmesys kreipiamas į ego panašumus, kognityvų suvokimą, išraišką ir troškimus.
- Nepriklausomai nuo dydžio pirminės grupės tiesiogiai nebendrauja viena su kita, tačiau pirminių ir antrinių grupių sielos bendrauti gali.
- Pirminės I ir II lygmenų grupės gali skilti į mažesnius pogrupius, tačiau pirminės grupės vienybe išlaikoma.

Sielų kelionės

- Vienos grupės narių mokymosi tempai skiriasi. Tam tikros sielos tobulėja greičiau už kitas, nors jos nebūtinai geriau išmano visus mokymosi dalykus. Vidutinio lygmens sieloms, rodančioms tam tikrų gebėjimų (gydymas, mokymas, kūryba etc.), leidžiama dalyvauti specialiose grupėse aukštesnio lygmens darbams atlikti, nors jos vis dar lieka savose grupėse.
- Kai sielos visuose lygmenyse pagal savo poreikius, motyvus ir galimybes pasiekia III lygmenį, iš jų formuojamos „nepriklausomo mokymosi“ grupės. Dažniausiai jų vedliai ir toliau prižiūri jas per vieną mokytoją. Tokiu būdu nauja grupelė būtybių, galutinai pasiekusių III lygmenį, suburiama iš daugybės pirminių grupių, įeinančių į vieną ar kelias antrines grupes.
- IV lygmenį pasiekusioms sieloms suteikiama daugiau laisvės už grupės ribų. Nors sieloms tobulėjant grupė mažėja, artimi ryšiai tarp pirminės grupės narių niekada nenutrūksta.
- Dvasiniai vedliai taiko įvairiausius mokymo metodus priklausomai nuo grupės sudėties.

Mūsų vedliai

Niekada nedirbau su klientu transo būsenos, neturėjusiu savo vedlio. Kai kurie vedliai hipnozės metu labiau matomi, tuo tarpu kiti – mažiau. Paprastai klašiu klientų, ar kambaryje jie tauto, ar jaučia esant nematerialią būtybę. Jei taip, ta būtybė paprastai yra išsauginis vedlys. Dažnai klientas nematerialią būtybę pajunta prieš vizualizuodamas veidą ar išgirdamas balsą. Daug medituojantys žmonės yra geriau susipažinę su panašiomis vizijomis nei tie, kurie nebendravo su savo vedliu.

Susipažinęs su dvasiniu savo mokytoju, žmogus patenka į meile permelktą kūrybinę aplinką. Savo vedlių dėka pradedame geriau suvokti gyvenimo tęstinumą ir savo kaip sielos tapatumą. Vedliai yra gailestingos būtybės, nes vaidina svarbiausią vaidmenį sprendžiant mūsų likimą.

Vedliai – sudėtingos būtybės, ypač būdami meistrais. Sielos suvokimo lygmuo iki tam tikros ribos lemia jai paskirto vedlio lygmenį. Nuo konkretaus vedlio brandos dar priklauso, ar jis vadovaus vienam, ar daugeliui mokinių. Aukščiausio lygmens vedliai dažniausia sielų pasaulyje ar Žemėje dirba su visa sielų grupe. Be to, jie turi pagalbininkų. Pastebėjau, kad kiekviena sielų grupė turi vieną ar kelis naujus mokytojus. Dėl to žmogus gali turėti ne vieną vedlį.

Klientų išsakyti vedlių vardai svyruoja nuo įprastų, mįslingų ar keistai skambančių iki visiškai keistų. Dažnai jie siejasi su konkrečiu praeitu gyvenimu, kuomet tas mokytojas fiziškai bendravo su konkrečiu mokinium. Kai kurie klientai negali žodžiais perteikti savo vedlių vardų, nes

Sielų kelionės

---

tų garsų negalima pakartoti, nors jie ir girdi juos hipnozės metu. Tiems žmonėms sakau, kad daug svarbiau suprasti, kodėl jiems paskirtas konkretus vedlys, o ne stengtis įsiminti jų vardus. Dažnai klientai savo vedlius vadina paprastai: direktoriumi, patarėju, instruktoriumi ar paprasčiausiai savo draugu.

Reikia ypač kritiškai žvelgti į žodžio draugas interpretaciją. Kai į transo būseną pasinėręs žmogus kalba apie dvasinį draugą, dažniausiai jis turi omeny giminingą sielą ar bendraminčių grupės narį, o ne vedlį. Mūsų draugai egzistuoja tame pačiame ar net žemesniame lygmenyje nei mes. Jie iš sielų pasaulio gali mintimis padrašinti mus Žemėje ir būti inkarnuotais materialiais pagalbininkais einant gyvenimo keliu.

Vienas svarbiausių mano darbo su klientais tikslų yra padėti jiems sąmoningame lygmenyje ir įvertinti jų vedlių vaidmenį. Pastarieji tobulo-
mis mokymo technikomis valo mus. Idejos, kurias įsivaizduojame esant mūsų pačių, gali būti suformuotos mumis besirūpinančio vedlio. Be to, vedliai guodžia mus išbandymų metu, ypač kai mums reikia paguodos dar esant vaikais. Prisimenu vieną nuostabų teiginių mano klientės, kai paklausiau, kada savo gyvenime ji pajuto esant vedlį. „O, tai atsitiko man fantazuojant“, – tarė ji. „Prisimenu, kai mano vedlys buvo šalia pirmą mano dieną mokykloje. Tada tikrai buvau išsigandusi. Jis atsisėdo ant mano rašomojo stalo ir paskui rodė kelią į prausyklą, nes bijojau paklausti mokytojo.“

Personifikuotų dvasinių būtybių sąvoką randame gilioje senovėje vos žmogui tapus mąstančia būtybe. Antropologiniai priešistorinių žmonių gyvenviečių tyrinėjimai leidžia spėti, kad toteminiai jų simboliai atliko asmeninės apsaugos funkciją. Vėliau, maždaug prieš 5 tūkstančius metų, kai atsirado pirmieji miestai-valstybes, senovės dievybės susimaišė su valstybine religija. Nauji dievai buvo sunkiau pasiekiami ir net kėlė baimę. Taigi asmens ir šeimos dievybės vaidino nepaprastai svarbų apsauginį vaidmenį kasdieniame žmonių gyvenime. Asmens sielos dievybė buvo tarsi angelas sargas žmogui ar jo šeimai, į ją buvo galima kreiptis dieviškos pagalbos ištikus krizei. Tokia tradicija pasiekė ir mūsų laikus.

Turime du pavyzdžius iš priešingų JAV pakraščių. Aumakua yra asmeninis havajiečių dievas. Polinezijos gyventojai tiki, kad jų protėviai gali bendrauti su gyvais šeimos nariais pavirtę žmonėmis, gyvūnais ar žuvimis

Mūsų vedliai

Vizijose ar sapnuose Aumakua gali arba padėti žmogui, arba papeikti jį. Šiaurės Rytų Amerikoje gyvenantys irokėzai vidinę dvasinę žmogaus galią vadina Orenda, kuri turi ryšį su aukščiausia asmenine Orendos dvasia. Sergėtojas gali pasipriešinti į žmogų nukreiptoms blogio jėgoms. Sielų sargų, atliekančių ir vedlių vaidmenį, sąvoka yra įvairių Amerikos indėnų religinių sistemų dalis. Zunų gentys, gyvenančios pietvakarių Amerikoje, sakytinėje savo mitologijoje turi į dievus panašių būtybių. Jas vadina „gyvenimo kūrėjais bei saugotojais“ ir laiko sielų prižiūrėtojais. Yra ir tokių kultūrų, kuriose manoma, kad be Dievo dar kažkas saugo juos bei dirba jų labui.

Aš manau, kad žmonėms visada reikėjo už Dievą žemesnių antropomorfinių būtybių, norint sukurti juos supančių dvasinių jėgų paveikslą. Melsdamiesi ar medituodami žmonės nori rasti kontaktą su būtybe, iš kurios galėtų semtis įkvėpimo. Daug lengviau pagalbos prašyti iš to, kurį galima aiškiai vizualizuoti mintyse. Sunkiau įsivaizduoti aukščiausiąjį Dievą, todėl daugeliui žmonių yra sunku rasti su juo tiesioginį kontaktą. Nepriklausomai nuo skirtingų religinių įsitikinimų ir tikėjimo lygmenų žmonės jaučia, kad jei ir yra aukščiausiasis Dievas, tai jis per daug užimtas, kad rūpintųsi asmeninėmis jų problemomis. Žmonės dažnai mano, kad neverta ieškoti tiesioginio ryšio su Dievu. Dėl to pagrindinės pasaulio religijos turi pranašus, realiai gyvenusias asmenybes, atliekančias tarpininko tarp žmonių ir Dievo vaidmenį.

Kai kurie šių pranašų užima ypač aukštą dvasinę padėtį, todėl daugiau nebegelbsti atskiriems žmonėms. Tai sakydamas nė kiek nenoriu sumenkinti visų didžiųjų pranašų dvasinės įtakos savo pasekėjams. Milijonai žmonių iš šių didžiųjų sielų, įsikūnijusių Žemėje kaip pranašai konkrečiu istoriniu laikotarpiu, vis dar gauna milžinišką dvasinę naudą. Širdies gilumoje žmonės tiki ir visada tikėjo, kad yra kažkas, kažkokia jiems artima būtybė, su kuria galima rasti asmeninį kontaktą.

Laikaisi teorijos, kad vedliai religingiems žmonėms pasirodo kaip jų tikėjimo simboliai. Kartą per valstybinę televiziją buvo rodoma mergaitė iš dievobaimingos krikščioniškos šeimos, kuri patyrė trumpalaikę mirtį ir teigė, kad matė Jėzų. Kai jos paprašė pieštuku nupiešti tai, ką matė, ji nupiešė neaiškų mėlyną žmogų, apsuptą šviesos aureolės.

Mano klientai padėjo man suprasti, kiek daug jie yra priklausomi nuo dvasinių savo vedlių ir kaip dažnai pasinaudoja jų patarimais. Pradėjau tikėti, kad būtent mūsų vedliai, o ne Dievas, yra tiesiogiai už mus atsakingi. Šie išmintingi mokytojai lieka su mumis tūkstančius metų ir padeda mums išverti įvairiausių išbandymus. Pastebėjau, kad priešingai būdravimo būsenai transo būsenoje esantieji nekaltina Dievo dėl savo nelaimių. Daug dažniau, kai jaučiamės esantys siela, pagrindinis mūsų nepasitenkinimo smūgis tenka asmeniui vedliui.

Manęs dažnai klausia, ar mokytojai-vedliai mums parenkami sąmoningai ar atsitiktinai. Deja, į šį klausimą sunku atsakyti. Atrodo, kad vedliai sielų pasaulyje paskiriami neatsitiktinai. Tikiu, kad individualus jų mokymo stilius ir darbo metodai visiškai atitinka mūsų sielos esmę.

Pavyzdžiui, girdėjau apie jaunesnius vedlius, kurie praeituose gyvenimuose įveikė ypač sunkius išbandymus ir yra priskiriami panašių polinkių turinčioms sieloms. Atrodo, kad tokie empatiški padėjėjai vertinami pagal tai, kaip veiksmingai gali daryti teigiamą poveikį konkrečiai sielai.

Visi vedliai į savo mokinius žvelgia su užuojauta, tačiau mokymo metodai skiriasi. Kai kurie jų nuolatos padeda savo mokiniams Žemėje, tuo tarpu kiti iš savo auklėtinių reikalauja mokytis patiems ir atvirai beveik neskatina jų. Žinoma, sielos branda yra labai svarbus veiksnys. Pažengusieji gauna mažiau paramos nei naujokai. Be raidos lygmens dar kreipiu dėmesį į individualių troškimų galią, kuri lemia vedlio teikiamos pagalbos formą ir dažnį.

Kalbant apie lyties priskyrimą, neaptikau jokio ryšio tarp klientų ir vedlių lyties. Apskritai žmonės visai natūraliai priima vedlio lytį. Galima spėlioti, kad to priežastis yra ilgalaikis mokinių bendravimas su savo vedliais, o ne tai, kad viena lytis yra veiksmingesnė už kitą mokant konkrečius mokinius. Kai kurie vedliai pasirodo tai vyro, tai moters pavidalu, ir tai dar kartą patvirtina, kad sielos yra belytės. Vienas klientas teigė: „Mano vedlys kartais būna Aleksas, kartais Aleksisas, o priklausomai nuo mano poreikio gauti moterišką ar vyrišką patarimą gali įgyti bet kurios lyties formą.“

Iš jau paminėtų teiginių galiu daryti išvadą, kad sielų pasaulyje mokytojas parenkamas ypač atidžiai. Kiekvienas žmogus turi bent vieną

Mūsų vedliai

---

vyresnį vedlį arba meistrą, priskirtą sielai nuo pat jos sukūrimo. Vėliau daugelis žmonių gauna naują, papildomą vedlį, pavyzdžiui, Karlą iš praeito atvejo. Kad būtų lengviau suprasti, tokius mokytojus pavadinau jaunesniaisiais vedliais.

Tikslo siekiantys jaunesnieji vedliai savo mokymosi pradžios gali laukti baigę III lygmenį ir žengiantys link aukštesnių lygmenų. Iš tikrųjų, mūsų kaip papildomų vedlių mokymas prasideda dar prieš pasiekiant IV lygmenį. Žemesnėse raidos pakopose padedame kitiems kaip draugai, o tarp žemiškų gyvenimų patarinėjame savo grupės nariams. Jaunesniųjų ir vyresniųjų vedlių mokymai vyksta meistrų-vedlių valia, kurie sielų pasaulyje jaunesniems vedliams sudaro tam tikrą vadovybę, primenančią globos tarybą. 10 ir 11 skyriuose matysime, kaip vyksta vedlio mokymas, ir pakalbėsime apie pažengusias sielas.

Ar visi vedliai turi vienodus mokymo gebėjimus ir ar tai turi įtakos grupės dydžiui, prie kurios esame priskirti sielų pasaulyje? Toliau pateiktame dialoge šį klausimą aptarinėju su patyrusia siela.

17 atvejis

Dr. N.: Man nepaprastai įdomu sužinoti apie sielų tapimą mokytojais dvasinėje erdvėje ir kaip tai susiję su jų gebėjimais padėti žemesnio lygmens sieloms. Ar sieloms leidžiama dirbti su kitomis sielomis pirmosioms tapus vedliais?

K.: Tik turinčioms pakankamai praktikos.

Dr. N.: Įsivaizduoju, jog vienam patyrusiam vedliui net ir su pagalbininku yra didžiulė atsakomybė vadovauti milžiniškoms sielų grupėms.

K.: Jiems tai nėra sudėtinga. Grupės dydis neturi jokios reikšmės

Dr. N.: Kodėl?

K.: Kai pasiekiate kompetentingo mokytojo lygmenį, jums priskiriamų sielų skaičius nėra svarbus. Vienose grupėse yra daugybė sielų, kitose visai nedaug.

Sielų kelionės

Dr. N.: Tačiau jei esate vyresnysis vedlys, turintis šviesiai mėlyną aurą, grupės dydis neturi jokios reikšmės, ir jūs galite susitvarkyti su bet koku skaičiumi sielų?

K.: Aš taip nesakiau. Daug priklauso nuo sielos padėties grupėje ir lyderių patirties. Jūs žinote, kad didelėse grupėse jiems irgi padeda.

Dr. N.: Kam?

K.: Vyresniesiems vedliams.

Dr. N.: Kas jiems padeda?

K.: Prižiūrėtojai.

Dr. N.: Girdėjau, kad juos dar vadina mokytojais meistras.

K.: Tai ne pats blogiausias jų apibūdinimas.

Dr. N.: Kokios spalvos energiją jie spinduliuoja?

K.: Tai... rausvai violetinė spalva.

Pastaba. Kaip jau matėte 3 piešinyje, ką tik perėjusieji į V lygmenį spinduliuoja mėlyną dangaus spalvos energiją. Augant brandumui aura darosi tirštesnė, iš pradžių virsta tamsiai mėlyna, o galiausiai tamsiai violetine, būdinga visus lygmenis perėjusiems aukšto lygio meistras

Dr. N.: Jei vedliai taiko skirtingus mokymo metodus, tuomet ką jie turi bendro?

K.: Jie nebūtų mokytojai, jei nemylėtų mokymo ir netrokštų padėti mums.

Dr. N.: Tuomet paaiškinkite, kodėl kai kurios sielos tampa vedliais. Pasirinkite įprastą vedlį ir papasakokite, kokias savybes turi pažengusią sielą.

K.: Jos turi būti gailėstingos, tačiau ne per daug atlaidžios. Jos nepuola iškart kritikuoti ir neverčia savęs mėgdžioti. Be to, savo vertybių visiškai neprimeta kitiems.

Dr. N.: Gerai, vedliai to nelinkę daryti. Jeigu jie per daug nevaržo sielų, tuomet kokį svarbų vaidmenį jie vaidina?

K.: Uh... jie kelia savo aplinkos dvasią ir pasitikėjimą. Visi žinome, kad jie patys daug ką patyrė. Mus priima tokius, kokie iš tikrųjų esame ir supranta, kad galime klysti.

Dr. N.: Man atrodo, kad sielos yra nepaprastai ištikimos savo vedliams.

K.: Būtent, nes vedliai niekada nepalieka sielų.

Dr. N.: Koks, jūsų nuomone, svarbiausias bet kurio vedlio bruožas?

K. (nė kiek nesvyruojant): Gebėjimas įkvėpti kitus ir stiprinti pasitikėjimą savimi.

Kito atvejo klientė pasakoja apie Žemėje įsikūnijusio vedlio veiklą. Tai Ova, simbolizuojantis ištikimą mokytoją. Matyt, kad savo kaip vedlio veiklos pradžioje jis turėjo prižiūrėti mano klientę (18 atvejis), o jo darbo metodai visai nepakito. Mano klientė apstulbo, kai sužinojo apie paskutinę savo vedlio inkarnaciją.

Pirmą kartą Ova mano klientės gyvenime pasirodė apie 50 metus prieš mūsų erą. Tada jis buvo senas žmogus, gyvenantis romėnų karių nusiaubtame žydu kaimė. Tuo metu mano klientė buvo maža mergaitė, likusi našlaite po romėnų puolimo prieš vietinius disidentus. Pasakojimą apie praeitą savo gyvenimą ji pradėjo tuo, kad dirbo smuklėje tarnaitė-verge. Ją nuolatos mušdavo smuklės savininkas, o kartais prievartaudavo romėnai, užeidavę pasilinksminti. Sulaukusi 26 metų, ji mirė nuo pervargimo, žiaurus elgesio ir nevilties. Štai ką ji, pasinėrusi į savo sąmonę, papasakojo apie kaimė gyvenusį senuką: „Dirbau dieną bei naktį ir buvau tarsi apkvaišusi nuo skausmo bei pažeminimo. Jis buvo vienintelis man mielas žmogus, mokęs pasitikėti savimi ir tikėti kažkuo aukštesniu bei tyresniu nei žiauri mano aplinka.“

Vėliau, susijungusi su aukštesniąja sąmonę, ši klientė papasakojo apie kitus savo gyvenimus, kur Ova buvo patikimas draugas, o kartą – net brolis. Tokioje būsenoje ji suvokė, kad visi tie žmonės buvo vienas ir tas

Sielų kelionės

---

pats asmuo ir gebėjo jį įvardyti kaip savo vedlį Ovą. Buvo gyvenimų, kai Ova visai nepasirodė, o kartais fizinis kontaktas su juo buvo tik trumpalaikis, kuomet jis atvykdavo pagelbėti jai. Visiškai netikėtai paklausiau, ar Ova pasirodė dabartiniame jos gyvenime? Po akimirkos dvejonių klientė pradėjo nevaldomai drebėti. Jos skruostais pradėjo tekėti ašaros ir ji sušuko mintyse kažką pamačiusi.

18 atvejis

K.: O Dieve – jaučiau tai! Žinojau, kad jis kažkoks neįprastas.

Dr. N.: Kas?

K.: Mano sūnus! Ova yra mano sūnus Brendonas.

Dr. N.: Ar iš tiesų jūsų sūnus yra Ova?

K.: Taip, taip! (kartu juokdamasi ir verkdamą). Žinojau tai! Jutau viską nuo pat tos akimirkos, kai pagimdžiau jį. Mačiau kažką nuostabiai pažištamą, ne vien bejėgį kūdikį... ach...

Dr. N.: Ką konkrečiai žinojote, kai jis gimė?

K.: Nežinojau to, bet jam gimus jaučiau daugiau nei vien motinos susijaudinimą gimus pirmam vaikui. Jaučiau, kad jis atėjo padėti man, argi nematote? Tai fantastiška, tai tiesa, tai jis!

Dr. N. (prieš tęsdamas nuraminau klientę, nes mačiau, kad sukindamasi iš susijaudinimo gali iškristi iš gilios mano biuro kėdės) Kodėl, jūsų nuomone, Ova pasirodė jūsų sūnaus Brendono pavidalu?

K. (daug ramiau, bet vis dar tyliai verkdamą): Kad padėtų man šiuo sunkiu metu... apsuptai šaltų žmonių, nemėgstančių manęs. Jis žinojo, kad ilgą laiką gyvenau varguose, ir nusprendė kuo greičiau pasirodyti man. Mes nieko neplanavome iki mano gimimo... kokia nuostabi staigmena...

Pastaba Tuo metu mano klientė kovojo už pripažinimą ypač konkurencingoje verslo srityje. Be to, ji turėjo vedybinių problemų,

Mūsų vedliai

---

daugiausia dėl to, kad buvo pagrindinė šeimos maitintoja. Vėliau sužinojau, kad ji išsiskyrė

Dr. N.: Ar pajutote ką nors neįprasto atsivežusį vaiką į namus?

K.: Taip, tai prasidėjo dar ligoninėje ir šis jausmas niekada neapleido manęs. Kai žvelgiu į jo akis... jos ramina mane. Kartais namo grįžtu visiškai išsekusi, pavargusi ir nugalėta, tada paleidžiu auklę ir greitai dėl visko supykstu. Tačiau jis toks kantrus man. Man net nereikia užsiimti su juo. Jis žvelgia į mane taip... išmintingai. Iki šiol nesuvokiau, ką tai gali reikšti. Dabar žinau! Kokia palaima. Nebuvau tikra, ar apskritai galėsiu turėti vaikų – bet dabar viską matau.

Dr. N.: Ką matote?

K. (tvirtu balsu): Kai mėginu daryti tam tikrą pažangą savo veiklos srityje, žmones darosi griežtesni, nepriima to, ką žinau ir ką galiu padaryti. Su savo vyru visada pykstamės. Jis kaltina mane, kad per daug dėmesio skiriu karjerai. Ova (Brendonas) atėjo čia, kad suteiktų man stiprybės ir padėtų nugalėti...

Dr. N.: Kaip manote, ar gerai, kad atradome, jog jūsų sūnus šiame gyvenime yra Ova?

K.: Taip, jei Ova nenorėtų, kad tai žinočiau, kad atėjo į mano gyvenimą, tuomet nebūčiau atvykusi pas jus. Net nebūčiau apie tai pagalvojusi.

Toks išskirtinis atvejis rodo emocijų svaigulį, kurį klientas jaučia radęs kontaktą su savo vedliu. Atkreipkite dėmesį, kad Ovos pasirinktas vaidmuo neperžengia įprasto giminingos sielos pasirinkto vaidmens ribų. Jis pasirodė ne kaip jos sutuoktinis, nors to nebuvo nė viename praeitame jos gyvenime. Žinoma, giminingos sielos be sutuoktinių vaidina ir kitų vaidmenų, tačiau įsikūnijęs vedlys paprastai vengia padėties, kuri gali trukdyti kartu dirbančioms sieloms. Viena iš giminingų šios klientės sielų buvo sena mokyklos laikų meilė.

Remdamasis visa gauta informacija, mėginu spėti, kad Ova jaunesniu metu vedliu tapo per pastaruosius 2 tūkstančius metų. Greičiausiai jis

Sielų kelionės

---

jau bus pasiekęs mėlynos spalvos vyresniojo vedlio lygį, kai ši klientė bus pasirengusi baltą aurą pakeisti į geltoną. Nepriklausomai nuo to, kiek amžių tai truks, Ova liks jos vedliu, net jei daugiau ir nepasirodys jai žemiškame pasaulyje.

Ar savo branda kada nors pasivysime savo vedlius? Galbūt, tačiau to savo tyrimuose dar nesu sutikęs. Greitai besivystančios sielos yra tikrai gabios, bet ne mažiau gabūs yra ir joms padedantys vedliai.

Gana įprasta, kad Žemėje su siela dirba keli vedliai, ir kiekvienas taiko savus mokymo metodus. Šiuose atvejuose vienas vedlys yra pagrindinis, nors daugiau patyręs vyresnysis vedlys gali būti mažiau pastebimas kasdienės veiklos verpetuose. Tokiōs dvasinės mokytojų poros atsiradimo priežastis yra ta, kad jaunesnysis vedlys irgi dar mokosi (pavyzdžiui, jaunesniajam vedliui vadovauja vyresnysis) arba abiejų vedlių ryšys yra labai senas ir tvirtas (pavyzdžiui, tarp vyresniojo vedlio ir meistro). Vyresnysis vedlys gali būti narys sielų grupės, kuriai vis dar vadovauja meistras, prižiūrintis kelias tokias grupes.

Vedlių būreliai netrukdo vienas kitam sielų pasaulyje ar už jo ribų. Turiu artimą draugą, kurio vedliai demonstruoja darnų dviejų mokytojų darbą. Šį atvejį pristatau kaip pavyzdinį, nes man pavyko išsiaiškinti, kaip du asmens vedliai bendrauja įvairiose gyvenimo situacijose. Vyresnysis mano draugo vedlys pasirodo švelnios Amerikos indėnų šamanės Kuan pavidalu. Ji yra apsirengusi paprastais elnio kailio drabužiais, ilgį jos plaukai gražiai dengia jos pečius, o švelnus veidas maudosi šviesos spinduliuose. Kai jos prireikia, Kuan visada pasirodo reikiamu metu ir padeda mano draugui nepasimesti sunkiu metu bei nesusidėti su blogais žmonėmis.

Kuan troškimą palengvinti sunkaus mano draugo gyvenimo našta papildė įdomi vyriška asmenybė Gilesas. Tai aiškiai vyresnysis vedlys, kuris sielų pasaulyje jau greit pasieks meistro lygį. Tokiu pavidalu jis pasirodo ne taip dažnai, kaip Kuan. Į aukštesniąją mano draugo sąmonę Gilesas įsiveržia netikėtai. Žemiau rasite pavyzdį, kaip vyresniojo vedlio veiksmas skiriasi nuo jaunesniojo vedlio veiklos.

19 atvejis

Dr. N.: Kokiu būdu pasirodo jums Gilesas, kai esate paskendęs apmąstymuose apie rimtas problemas?

K. (juokiasi): Ne taip, kaip Kuan. Paprastai jam patinka... pasislapstyti iš pradžių... už... mėlyno rūko šydo. Prieš pastebėdamas išgirstu jį tyliai kikenant.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad iš pradžių jis pasirodo mėlynos energijos pavidalu?

K.: Taip... norėdamas šiek tiek papokštauti. Jam patinka slapukauti, tačiau tai netrunka ilgai.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Nežinau, galbūt norėdamas įsitikinti, kad man tikrai jo reikia.

Dr. N.: Gerai, kaip atrodo Gilesas pasirodęs jums?

K.: Kaip ariškas nykštukas.

Dr. N.: Tuomet jis labai mažas?

K. (vėl juokiasi): Elfų dydžio susivėlusiais plaukais, dengiančiais raukšlėtą jo veidą. Toks jis atrodo kaip visiškas nevaleika ir nuolatos juda visomis kryptimis.

Dr. N.: Kodėl jis taip elgiasi?

K.: Gilesas yra suktas ir nekantrus personažas. Jis dažnai nepritariamai žiūri ir tuo pačiu laksto aplink mane sunėręs už nugaros rankas.

Dr. N.: Kaip galite paaiškinti tokį elgesį?

K.: Gilesas nėra toks kvalifikuotas, kaip kiti vedliai... tačiau yra labai protingas ir... klastingas.

Dr. N.: Ar galite tiksliau paaiškinti, kuo toks elgesys siejasi su jumis?

K. (įsitempęs): Gilesas išmokė mane į gyvenimą žvelgti kaip į šachmatų žaidimą, kurio lenta yra Žemė. Konkretūs ėjimai duoda

Sielų kelionės

---

konkrečių vaisių, lengvų sprendimų nebūna. Kažką planuoju, tačiau dažniausiai gyvenimo žaidimas krypta ne taip, kaip norisi. Kartais galvoju, kad jis šioje šachmatų lentoje paspendžia man daugybę pynklių, kurių turiu išvengti.

Dr. N.: Ar jums duoda naudos tokia jūsų vedlio mokymo technika? Ar Gilesas padeda spręsti problemas šiame gyvenimo žaidime?

K. (pauzė): ... Kiek vėliau... čia (sielų pasaulyje)... tačiau Žemėje jis verčia mane dirbti velniškai sunkiai.

Dr. N.: Ar galite atsisakyti jo ir dirbti vien su Kuan?

K. (gailiai šypsosi): Čia taip nebūna. Be to, jis nuostabus.

Dr. N.: Taigi mes negalime pasirinkti savo vedlių?

K.: Ne. Jie renkasi mus.

Dr. N.: Ar nutuokiate, kodėl turite du vedlius, taip skirtingai sprendžiančius jūsų problemas?

K.: Ne, nežinau, tačiau nepaisant to jaučiuosi labai laimingas. Kuan... yra maloni... ir reguliariai padeda man.

Pastaba. Sielos kai kurių Amerikos indėnų, kažkada gyvenusių Šiaurės Amerikoje, virsta galingais dvasiniais vedliais tiems, kurie dabar gyvena jų žemėse. Daugybė amerikiečių, teigiančių turį tokius vedlius, tik sustiprina mano įsitikinimą, kad sielas vilioja ta geografinė aplinka, kurią pažįsta iš ankstesnių inkarnacijų.

Dr. N.: Kas jums labiausiai patinka iš Gileso mokymo metodų?

K. (liūdnai): Tai, kaip jis žaidžia su manimi – beveik tyčiojasi iš manęs ragindamas žaisti geriau ir liautis gailėti savęs. Kai būna ypač sunku, jis baksteli man ir ragina eiti pirmyn... bei išnaudoti visas savo galimybes. Gilesas nepasižymi dideliu subtilumu.

Dr. N.: Ar būdamas Žemėje, nuolatos jaučiate Gileso mokymą, net kai nedirbate kartu?

K.: Taip, kai medituoju ir pasineriu į save... arba sapnuodamas.

Mūsų vedliai

Dr. N.: Ir Gilesas ateina, kai jums reikia jo?

K. (po tam tikrų dvejonų): Ne... nors ir atrodo, kad esu su juo amžinai. Kuan dažniau mane aplanko. Negaliu kliautis Gilesu kiekvienoje situacijoje, nebent iškilus tikrai rimtai problemai. Jis išsiskinėja.

Dr. N.: Apibendrinkite savo jausmus Kuan ir Gilesui.

K.: Kuan myliu kaip motiną, tačiau be Gileso disciplinos nebūčiau tu, kas esu. Abu jie yra įgudę mokytojai, nes sudaro man sąlygas mokytis iš klaidų.

Šie du vedliai bendradarbiauja kaip komandos instruktoriai. Tai įprasta žmonėms, turintiems du vedlius. Šiuo atveju Gilesas mėgaujasi sokratiškai duodamas karmines pamokas. Iš pradžių jis neduoda jokių užuominų, tačiau pasirūpina, kad problemų sprendimas mano draugui niekada nebūtų lengvas. Kuan priešingai guodžia ir drąsina.

Kai šis klientas atvyksta pas mane hipnozės seansui, jau žinau, kad kažkur netoliese yra Kuan, o Gilesas yra aktyvus ir veikia pirmame plane. Jis yra globėjiškas vedlys, kaip ir visi vedliai, tačiau be jokių nuolaidžiavimų. Nelaimės į mano draugo gyvenimą plūsta ypač dažnai, kad dėtų visas pastangas, ir tik tada netikėtai ateina sprendimas. Kalbant atvirai, Gilesą vertinu kaip griežtą prižiūrėtoją, nors toks mano požiūris ne visiškai sutampa su mano kliento vertinimu, kuris yra dėkingas Gilesui už suteiktus iššūkius.

Koks yra įprastas dvasinis vedlys? Iš savo patirties žinau, kad dviejų vienuodų vedlių nebūna. Man atrodo, kad šių pasišventusių būtybių požiūris į mane nuolatos kinta pradėjus naują sesiją ar net sesijos metu. Jos gali būti linkusios bendradarbiauti ar kliudyti, tolerantiškos ar nedraugiškos, išsiskinėjančios ar nuoširdžios, o kartais paprasčiausiai nesidominčios, ką darau su savo klientu. Nepaprastai gerbiu vedlius, nes šios galingos būtybės vaidina nepaprastai reikšmingą vaidmenį sprendamos mūsų likimą, nors kartais niekais paverčia mano klausinėjimus. Jos gana mįslingos, nes jų elgesys su manimi kaip tarpininku yra visiškai nenuspėjamas.

Praeito amžiaus pradžioje su užhipnotizuotais žmonėmis dirban-
tiems tarpininkams buvo įprasta pasikviesti kokią nors nematerialią

Sielų kelionės

---

būtybę „kontrolė“, kurios dėka transo būsenos pasinėręs žmogus rasdavo kontaktą su sielų pasauliu. Buvo pastebėta, kad dvasines kontroles (su vedliu ar be jo) energetika siejasi su transe esančiojo emocijomis, intelektu ir dvasiniais pasiekimais. Be to, pabrėžiamas harmoningas ryšys tarp šių būtybių ir tarpininko.

Jei kontroliuojanti būtybė blokuoja mano tyrimus su klientu, iškart bandau ieškoti priežasčių, kodėl taip nutiko. Su kai kuriais blokuojančiais vedliais kovoju dėl kiekvieno informacijos trupinėlio, tuo tarpu kiti vedliai suteikia man beveik neribotą laisvę. Niekada nepamirštu, kad jie turi pilną teisę blokuoti mano kišimąsi į jų prižiūrimų sielų gyvenimą. Visgi šios būtybės su mano klientais būna visai neilgai. Kalbant atvirai, geriau jau neturėčiau jokio kontakto su kliento vedliu, kuris sesijos pradžioje gali padėti man, o paskui blokuoti kliento atmintį.

Tikiu, kad priežastys, skatinančios vedlį blokuoti kliento išsakomą informaciją, gerokai pranoksta norą pasipriešinti konkretiems psichologinės terapijos metodams. Aš nuolatos ieškau naujų duomenų apie sielų pasaulį. Vedlys, padedantis klientui prisiminti praeitus gyvenimus, gali ignoruoti mano klausimus apie gyvenimą kitose planetose, sielų pasaulio struktūrą ar pačią kūrybą. Štai kodėl galiu viso labo tik fragmentiškai kaupti dvasines paslaptis ir fiksuoti tik tą informaciją, kurią mano klientai perdavė man su savo vedlių leidimu. Jaučiu, kad bendrauti su klientais ir jų vedliais man padeda mano paties vedlys.

Retkarčiais klientas išsako nepasitenkinimą konkrečiu savo vedliu. Paprastai tai laikina. Bet kuriuo metu žmonės gali pagalvoti, kad jo vedlys elgiasi per daug nesuprantamai, nepadeda jam ar paprasčiausiai nekreipia į jį dėmesio. Vienas klientas kartą pasakė, kad ilgą laiką bandė gauti kitą vedlį. Jis pasakojo: „Mano vedlys prikuria man įvairiausių kliūčių ir visai manimi nesirūpina.“ Žmogus teigė, kad jo noras pakeisti vedlį buvo atmestas. Pastebėjau, kad po dviejų paskutinių žemiškų gyvenimų gana ilgą laiką sielų pasaulyje jis praleido vienas, nes nepanoro spręsti savų problemų. Jis pyko ant savo vedlio, kad pastarasis negelbėjo jo iš sudėtingų situacijų.

Žinoma, kartais mūsų mokytojai kreipia į mus mažiau dėmesio, tačiau pastebėjau, kad gali tikrai nutolti, jei nepatenkinti mokiniai vengia

spręsti realias problemas. Vedliai mums linki visa ko geriausio, todėl kartais būna taip, kad, norėdami pasiekti tam tikrų tikslų, privalome iškęsti daug skausmo. Vedliai negali padėti mums tobulėti, jei nesame pasirengę dėl konkrečių pokyčių išnaudoti visų savo galimybių.

Ar yra priežasčių, dėl kurių turėtumėme bijoti savo vedlių? Penktoje skyriuje (13 atvejis) matėme akivaizdžiai jaunesnę sielą, kuri iškart po mirties labai jaudinosi susitikusi savo vedlį Klodą. Paprastai toks nerimas ilgai netrunka. Galime jausti graužatą dėl to, kad turime aiškinti savo vedliams, kodėl nepasiekėme tam tikrų tikslų, tačiau jie viską supranta. Jie nori, kad patys įvertintumėme praeitą savo gyvenimą ir pasimokytumėme iš savo pačių klaidų.

Mano klientai savo vedliam jaučia pačius įvairiausius jausmus, tačiau baimės – niekada. Priešingai, jie dažniau nerimauja, kad sunkiomis gyvenimo akimirkomis vedliai gali palikti juos. Mūsų ryšys su vedliais primena mokytojo ir mokinio santykius, o ne teisiamojo ir teisėjo. Asmeniniai vedliai padeda iškęsti atskirtį ar izoliaciją, kurią kiekviena siela paveldi vos tik gimusi Žemėje nepriklausomai nuo šeimos spinduliuojamos meilės. Vedliai padeda atrasti savo tapatybę perpildytame pasaulyje.

Žmonės nori žinoti, ar vedliai visada pasirodys pašaukus juos. Norėdami padėti mums, vedliai elgiasi gana įvairiai, nes kruopščiai įvertina, kiek iš tiesų mums jų reikia. Manęs dažnai klausia, ar hipnozė yra geriausias būdas ryšiui su savo vedliu atrasti. Natūralu, jog aš pasitikiu hipnoze, nes žinau, koks stiprus ir veiksmingas yra šis būdas dvasinei informacijai gauti. Visgi hipnozė su kvalifikuotu tarpininku nėra patogi kasdienėje rutinoje, tuo tarpu meditacija, malda ir galbūt telepatinis bendravimas šiuo atveju yra daug veiksmingesni. Savihipnozė kaip gilios meditacijos forma yra puiki alternatyva, kurią gali rinktis bijantys būti užhipnotizuoti kitų arba nenorintys, kad dvasiniame jų gyvenime atsirastų kitas žmogus.

Nepriklausomai nuo naudojamų metodų mes visi iš aukštesniosios sąmonės galime siųsti toli sklindančias minčių bangas. Kiekvieno asmens mintys yra tarsi kodai vedliams apie tai, kas mes ir kur esame. Gyvendami Žemėje, ypač įtampos akimirkomis, daugelis žmonių jaučia, kad kažkas stebi juos. Dažnai mes to nesugebame apibūdinti, tačiau ši galia egzistuoja.

Sielų kelionės

Ryšys su savo siela yra pirmas kopėčių laiptelis ieškant aukštesniųjų galių. Bet kokius protinius bandymus atrasti Dievą šiuo metu kontroliuoja mūsų vedliai. Be to, jie patys turi vedlius, užimančius aukštesnį laiptelį. Visos kopėčios simbolizuoja nepertraukiamą liniją link protingos energijos šaltinio, kur kiekvienas laiptelis yra visumos dalis. Nepaprastai svarbu tikėti, kad į pagalbos maldą bus atsakyta. Štai kodėl vedliai yra tokie svarbūs dvasiniam ir laikinam mūsų gyvenimui. Jei esame atsipalaidavę ar susikoncentravę, galime išgirsti vidinį balsą. Ir jei net galutinai nesuvoikiame siųstos žinios, turime tikėti tuo, ką girdime.

Nacionaliniai psichologų tyrimai rodo, kad vienas iš dešimties žmonių girdi balsus, dažniausiai esančius mokomosios prigimties. Daugelis žmonių jaučia tikrą palengvėjimą suvokę, kad vidiniai jų balsai nėra su proto ligomis susijusios halucinacijos. Dėl jų tikrai neverta nerimauti, nes vidinis balsas yra tarsi jūsų paties asmeninis patarėjas. Daug dažniau tokių balsų šaltinis yra mūsų vedliai.

Skirtingoms sieloms paskirti vedliai dirba kartu siųsdami vienas kitam skubius pranešimus. Atėjus kritinei situacijai, žmonės nesugeba pagalbėti sau, todėl jiems į pagalbą reikiamu metu atskuba patarėjai, draugai ir net nepažįstamieji.

Vidinė galia, kurią gauname kasdieniame gyvenime, ateina ne kaip vedlio įvaizdis, o kaip jausmas, kad esame ne vieni. Į vidinį savo balsą įsiklausantys asmenys teigia, jog jaučia asmeninę ryšį su anapus jų esančia energija, teikiančia paramą ir paguodą. Jei norite šią vidinės paramos sistemą vadinti įkvėpimu ar intuicija, taip ir darykite, nes ji simbolizuoja tiek mus pačius, tiek ir aukštesnes galias.

Sunkiomis akimirkomis esame linkę ieškoti pagalbos, kad viskas kuo greičiau išsispęstų. Būdami transo būsenos, mano klientai mato, kad jų vedliai iškart neskuba padėti spręsti problemas, o stengiasi pateikti tam tikrų užuominų, kaip tai padaryti. Tai viena priežasčių, kodėl ypač atsargiai elgiuosi informacijos blokavimo atveju hipnozės metu. Įžvalga geriausiai atskleidžia konkrečiam asmeniui pritaikytas ritmas. Sumanus mokytojas nenori, kad vienu metu jo mokiniu būtų parodyti visi problemos sprendimo būdai. Mes skirtingai interpretuojame apreiškimus.

Man atrodo, kad prašant pagalbos iš aukštesnės galios, geriausia ne-
tik kalauti greitų pokyčių. Mūsų gyvenimo sėkmę lemia planavimas, tačiau
konkrečioms tikslams pasiekti turime ir alternatyvių metodų. Ieškant pa-
galbos siūlyčiau prašyti jos tik kitam gyvenimo etapui. Prašydami visada
tikėkite pasirošę netikėtoms galimybėms. Tikėkite ir nepraraskite kuklu-
mo, atsiverkite įvairiausiems keliams, vedantiems sprendimo link.

Po mirties nepatiriame liūdesio, primenančio širdgėlą esant fizi-
kame kūne. Jau pastebėjome, kad sielos nėra bejausmės būtybės. Mus
stebinčios jėgos irgi jaučia tai (ši jausmą vadinu dvasiniu sielvartu), kuon-
met mato mus, pasirinkusius ne tą kelią ir kenčiančius įvairiausius skaus-
mus. Žinoma, giminingos sielos ir grupės nariai kenčia kartu su mumis,
tačiau tą patį jaučia ir mūsų vedliai. Pastarieji grupės diskusijų ar orien-
tavimosi pokalbių metu gali to ir neparodyti, tačiau jaučia prieš mus atsai-
komybę kaip mokytojai.

11 skyriuje papasakosiu apie vedlį, pasiekusį V lygmenį. Niekada
nesutikau IV lygmenį pasiekusio asmens arba meistro. Man atrodo, kad
Žemėje vienu metu nėra daug pažengusių sielų. Daugelis VI lygmens sielų
yra per daug užimtos planavimu ir vadovavimu, kad dar rūpintųsi žemiška
savo inkarnacija. Iš klientų pasakojimų apie V lygmenį susidaro įspūdis,
kad VI lygmens sieloms jau nėra ko mokytis, tačiau jaučiu, kad vis dar
Žemėje įsikūnijančios V lygmens sielos gali ir nežinoti visų ezoterinių
užduočių, vykdomų meistro lygmens sielų.

Kartą per sesiją su pažengusia siela išgirdau užuominų apie dar
aukštesnį sielų lygmenį nei VI. Tos būtybės, kurioms yra pavaldūs net
meistrai, spinduliuoja tamsiausios violetinės spalvos energiją. Jos grei-
čiausiai yra labai artį Kūrėjo. Man pasakojo, kad šios slėpiningos būtybės
yra sunkiai pastebimos, tačiau labai gerbiamos sielų pasaulyje.

Vidutinio lygmens klientas nežino, ar dvasinius vedlius galima pri-
skirti žemesnei nei dieviškajai kategorijai, ar dėl jų pasiekimų laikyti
žemesnio lygmens dievybėmis. Bet kokios idėjos šiuo klausimu yra
toleruotinos, jei ramina, kelią dvasią ir turi prasmę konkrečiai būtybei.
Nors daugelis mano klientų yra linkę vedlius laikyti pusdieviais, jie nėra
dievai. Mano nuomone, vedliai yra nei daugiau, nei mažiau dieviški nei

Sielų kelionės

---

mes, todėl yra matomi asmens pavidalu. Per visą mano tyrimų istoriją nė vienas klientas nematė Dievo. Užhipnotizuoti žmonės pasakoja, kad jaučia sielų pasaulį valdančios aukštesniosios jėgos buvimą, tačiau nenori vartoti žodžio Dievas kūrėjui apibūdinti. Turbūt geriausiai apie tai yra pasakęs filosofas Spinoza: „Dievas nėra Jis, kuris yra, o Tai, kas yra.“

Kiekviena siela turi aukščiausią dvasinę galią, susijusią su jos egzistavimu. Visos sielos yra tos pačios dieviškos esmės, kylančios iš vienos aukščiausios sielos, dalis. Ši protinga energija yra universalus pobūdžio, todėl visi esame dieviškos prigimties. Jei mūsų siela atspindi tik nedidelę dieviškos energijos dalį, tuomet mūsų vedliai yra tarsi veidrodis, leidžiantis matyti save kūrėjo dalimi.

Pradedanti siela

Yra dvi pradedančių sielų rūšys: tos, kurios yra iš tiesų jaunos ir neturi daug patirties už sielų pasaulio ribų, ir tos, kurios jau ne kartą buvo įsikūnijusios Žemėje, tačiau vis dar nepasiekė reikiamos brandos. Abiejų tipų pradedančių sielų galima rasti tarp I ir II lygmenų.

Tikiu, kad beveik trys ketvirtadaliai žmogaus kūne gyvenančių sielų vis dar neperkopė pradinių raidos lygmenų. Žinau, jog tai nusiminimą keliantis teiginys, nes rodo, kad žmonių visuomenė viso labo yra pradinėje mokymosi pakopoje. Kita vertus, kalbėdamas, kad žmonių drasko kultūriniai nesutarimai ir smurtas, nesu linkęs keisti savo nuomonės apie didelį procentą Žemėje gyvenančių žemesnio lygmens sielų. Nepaisant to tikiu, kad kiekvienas šimtmetis kelia žmonių sąmoningumą.

Per daugybę tyrimų metų statistiškai fiksavau klientų sielų lygį. Žinoma, skaičiai daugiausia rodė žemesnį lygmenį, nes klientai nebuvo parinkti atsitiktinai. Kitaip tariant, mano tiriamos sielos daugiausia yra žemesnio lygmens, nes yra neturtingi žmonės, ieškantys paramos ir atvyksta pas mane norėdami gauti tam tikros informacijos.

Jei kam įdomu, tai procentais mano klientus galima suskirstyti taip: I lygmuo, 42%; II lygmuo, 31%; III lygmuo, 17%; IV lygmuo, 9%; V lygmuo 1%. Visgi šiuos skaičius pritaikyti visiems 6 milijardams Žemės gyventojų būtų neprotinga, tačiau galima spėti, kad V lygmens sielų Žemėje yra apie kelis šimtus tūkstančių.

Sielų kelionės

Mano klientai tvirtina, kad žemišką inkarnaciją sielos baigia visiškai subrendusios. Viena svarbiausių priežasčių, kodėl yra tiek daug žemiausio lygmens sielų, yra greitai augantis žmonių skaičius ir naujų sielų poreikis ką tik gimusiems vaikams. Žmonių Žemėje per dieną gimsta apie 260 tūkstančių. Žmonijos poreikis naujoms sieloms reiškia, kad jas reikia imti iš mažiau pažengusių sielų telkinio, kurioms tam tikram lygiui pasiekti prireiks daugiau inkarnacijų.

Aš esu labai jautrus jausmams klientų, kurie išties yra žemiausiose raidos pakopose. Negaliu suskaičiuoti, kiek kartų naujas klientas atėjo į mano biurą ir tarė: „Žinau, kad esu sena siela, tačiau negaliu išspręsti tam tikrų problemų.“ Visi norime būti išmintingi ir brandūs, nes žmonėms nepatinka, kai juos vadina pradedančiais. Kiekvienas atvejis yra unikalus. Kiekvienos sielos charakterį sudaro daugybė kintančių savybių, be to, skiriasi tobulėjimo tempas ir sieloms paskirtų vedlių ypatybės. Manau, kad mano užduotis yra meginti paaiškinti tai, ką klientai išsako apie savo kaip sielos pažangą.

Turiu ne vieną atvejį, kuomet klientas vis sugrįžta į Žemę jau daugiau kaip 30 tūkstančių metų ir vis dar neperkopia I ar II lygmenų. Priešingas atvejis irgi įmanomas, nors greitas dvasinis tobulejimas nėra įprastas reiškinys. Kabant apie ugdymo modelį, kai kurios pamokos mokiniams yra sunkesnės už kitas. Viena mano klientė su savo pavydu negalėjo susidoroti apie 850 metų, tačiau to ilgo periodo gale jai beveik pavyko nugalėti aklą prisirišimą. Kitas beveik 1700 metų ieškojo visokiausių galimybių valdyti kitus. Visgi galiausiai pradėjo jausti užuojautą visoms gyvoms būtybėms.

Žemiau rasite pokalbį su absoliučiai nauja siela. Ši naujokė dar neturi jokių grupės pavestų užduočių, nes turėjo per mažai praeitų gyvenimų. Pirmame gyvenime ją nužudė 1200 metais Šiaurės Sirijoje mongolų antplūdžio metu. Jos vardas buvo Šabeza, jos gyvenvietė buvo užgrobita. Visus gyventojus išžudė, kai jai tebuvo vos 5 metai.

20 atvejis

Dr. N.: Šabeza, ką jaučiate po mirties sugrįžusi į sielų pasaulį?

Pradedanti siela

K. (šaukdama): Jaučiuosi apgauta! Tas gyvenimas buvo toks žiaurus! Negalėjau pasilikti. Tebuvau maža mergaitė, bejėgė kam nors padėti. Kokia klaida!

Dr. N.: Kieno klaida?

K. (sąmokslininkišku tonu): Mano vado. Pasitikėjau jo nuovoka, tačiau jis suklydo nusiuntęs mane į tokį žiaurų pasaulį, kur mane nužudė vos teprasidėjus gyvenimui.

Dr. N.: Tačiau jūs sutikote ateiti į Šabazos kūną?

K. (nuliūdusi): Nežinojau, kad Žemė yra tokia baisi vieta, kupina baimės. Man nepapasakojo visų faktų, o visas kvailas gyvenimas tebuvo klaida, už kurią turi atsakyti mano vadas.

Dr. N.: Ar nieko nepasimokėte iš to gyvenimo?

K. (pauzė): Pradėjau mylėti... taip, tai buvo nuostabu... mano brolis... tėvai... tačiau tai truko tik akimirka...

Dr. N.: Ar tame gyvenimo nenutiko nieko gero?

K.: Mano brolis Achmedas... būti su juo...

Dr. N.: Ar Achmedas yra šalia jūsų dabartiniame gyvenime?

K. (staiga klientė atsistoja): Negaliu patikėti! Achmedas yra mano vyras Bilas – tas pats asmuo – kaipgi gali...?

Dr. N. (nuraminęs klientę, paaiškinau sielos perkėlimo į naują kūną procesą ir toliau tęsiau sesiją): Ar matėte Achmedą sielų pasaulyje palikusį Šabazos kūną?

K.: Taip, mūsų vadas visus čia sukviečia...

Dr. N.: Ar Achmedas spinduliuoja tos pačios spalvos energiją, kaip ir jūs, o gal yra skirtumų?

K. (pauzė): Mes... visi esame balti.

Dr. N.: Papasakokite, ką ten veikiate.

K.: Mūsų vadas tai atvyksta, tai išvyksta, o Achmedas ir aš... paprasčiausiai dirbame kartu.

Dr. N.: Ką dirbate?

Sielų kelionės

K.: Mėginame išsiaiškinti, ką galvojame vienas apie kitą ir apie žemišką patirtį. Man vis dar labai gaila, kad mus taip greitai išžudė... tačiau buvome laimingi... vaikštinėjome saulėje... kvėpavome Žemės oru... mylėjome.

Dr. N.: Sugrįžkite į tuos laikus, kai kartu gyvenote su Achmedu, galbūt kai buvote vieni. Ką jautėte, kai buvote kuriami?

K. (sunerimusi): Nežinau... tiesiog buvau ten... galvodama...

Dr. N.: Ar prisimenate, kada pradėjote mąstyti kaip protinga būtybė?

K.: Man atrodė... kad jau egzistavau... tačiau nesuvokiau savęs, kol nepatekau į šią ramią vietą kartu su Achmedu.

Dr. N.: Ar turite omeny, kad pradėjote geriau save suvokti, kai pradėjote bendrauti su kita siela be savo vedlio?

K.: Taip, su Achmedu.

Dr. N.: Grįžkite į tuos laikus, kai dar nebuvote sutikusi Achmedo. Kaip tuomet jautėtės?

K.: Maloniai... saugiai... mano protas atsiveria... tuomet jį buvo su manimi.

Dr. N.: Ji? Man atrodė, kad jūsų vedlys yra vyriškos lyties?

K.: Aš neturiu omeny savo vedlio... kažkas buvo šalia manęs lyg... motina ir tėvas... daugiausia motina...

Dr. N.: Ką jautėte?

K.: Nežinau... švelnią šviesą... kintančius bruožus... negaliu tiksliai nusakyti... meilės vibracijas... padrąsinimą...

Dr. N.: Ar tai buvo jūsų kaip sielos kūrimo metu?

K.: Taip... viskas miglota... buvo kitų... padėjėjų... kai gimiau.

Dr. N.: Ką dar galite papasakoti apie jūsų kūrimo aplinką?

K. (ilga pauze): Kiti... myli mane... kaip vaikų darželyje... paskui mes išvykome... ir aš pasilikau su Achmedu bei mūsų vadu.

Dr. N.: Kas iš tikrųjų sukūrė jus ir Achmedą?

K.: Aukščiausiasis.

Sužinojau, kad ką tik gimusioms sieloms dvasinėje erdvėje egzistuoja kažkas panašaus į gimdymo namus. Vienas klientas pasakojo: „Tai vieta, kur vaikiška šviesa paskirstoma į tam tikras gardeles, kuriose formuojasi sielų branduoliai.“ Ketvirtame skyriuje matėme, kaip galima „pervarkyti“ pažeistas sielas. Spėju, kad Šabazos apibūdinti kūrybos centrai turi tą pačią funkciją. Kitame skyriuje (22 atvejis) daugiau sužinosite apie asmens kūrybos zonas, kur pirminė, neapibrėžta energija virsta konkrečia asmenybe.

20 atvejo klientė turi akivaizdžių nebrandžios sielos bruožų. Tai 67 metų moteris, kurios gyvenimas susiklostė visiškai pražūtingai. Ji nei buvo kilni kitiems, nei jautė kokią nors atsakomybę už savo veiksmus. Ši klientė atėjo pas mane ieškodama atsakymo į klausimus apie tai, kodėl gyvenimas apgavo ją ir neatnešė lauktos laimės. Sesijos metu sužinojome, kad Achmedas buvo ir pirmas jos vyras Bilas. Ji seniai paliko jį dėl kito vyro, su kuriuo irgi išsiskyrė dėl savo nesugebėjimo bendrauti su žmonėmis. Be to, ji beveik nejaucia jokio ryšio su savo vaikais.

Pradedančioji siela gali gyventi daugybę gyvenimų, pasinėrusi į sumaištį ir apatiją bei veikiama žemiškos aplinkos, kuri gerokai skiriasi nuo sielų pasaulio darnos ir harmonijos. Žemesnio lygmens sielos yra linkusios nusileisti žmonių visuomenės įstatymams ir socialinei-ekonominei struktūrai, verčiančiai vienus žmones būti pavaldžius kitiems. Napatyrusią sielą gali uždusinti dėl nepriklausomo mąstymo stokos. Be to, tokios sielos dažniausiai būna egoistiškos ir sunkiai priima kitus tokius, kokie jie iš tikrųjų yra.

Visiškai nenoriu priešti niūraus paveikslo sielų, sudarančių Žemės populiaciją, jei tik mano skaičiavimai yra teisingi. Žemesnio lygmens sielos irgi gali turėti nemažai teigiamų bruožų. Priešingu atveju, niekas negalėtų tobulėti. Tokių sielų neverta dėl nieko smerkti, nes kiekviena jų kažkada buvo pradedančioji.

Jei dėl nepalankių gyvenimo situacijų supykstame, įsižeidžiame ar pasimetame, tai tikrai nereiškia, kad mūsų siela yra neišsivysčiusi. Sielų

Sielų kelionės

---

raida yra gana sudėtinga, tačiau visi mes tam tikru būdu ir greičiu einame pirmyn. Labai svarbu pripažinti savo klaidas, vengti savimaršos ir turėti pakankamai drąsos bei savarankiškumo klaidoms taisyti.

Vienas svarbesnių ženklų, kad siela jau užbaigė naujokės pakopą, yra sąlyginės jos dvasinės izoliacijos pabaiga. Iš nedidelių šeimyninių kokonų tokios sielos perkeliamos į didesnę pradedančiųjų sielų grupę. Šioje pakopoje jos jau yra mažiau prižiūrimos ir ne tiek priklausomos nuo vedlių globos.

Jaunesnes sielas, sužinojusias, kad jos jau yra rimtos grupės dalis, aplanko nepaprasta palaima. Pastebėjau, kad dažniausiai tai įvyksta baigus penktą gyvenimą Žemėje nepriklausomai nuo dalinėje izoliacijoje praleisto laiko. Kai kurie tokios naujos grupės nariai yra giminaičių ir draugų sielos, su kuriomis jauna siela buvo susijusi praeituose savo gyvenimuose Žemėje. Ypač svarbu formuojant naują sielų grupę yra tai, kad visi jos nariai yra naujos sielos, susibūrusios į grupę pirmą kartą.

Septintame skyriuje matėme, kaip sielų grupė pasirodė prie jos prisijungusiai 16 atvejo klientei, ir vizualinį būdą gyvenimo patirčiai aptarti. 21 atvejo klientas siūlo dar detalesnį pasakojimą apie sielų grupės dinamiką ir grupės narių tarpusavio įtaką. Sielų gebėjimas išmokti tam tikras pamokas nėra vienodas, jis priklauso nuo polinkių, motyvų ir ankstesnės patirties. Pirminės grupės sukurtos taip, kad kiekvienas jų narys galėtų kuo nors padėti kitiems. Tokia darna gerokai pranoksta žemiškąją.

Nors 21 atvejis yra vieno grupės nario pasakojimas, aukštesnioji jo sąmonė leidžia mums gauti objektyvią informaciją apie tai, kas gi vyksta grupėse apskritai. Mano klientas papasakos apie milžinišką, vyrų dominuojamą sielų grupę. Trukšmingas šios grupės būtybes sieja polinkis atkreipti į save dėmesį ir savimyla. Bendri problemų sprendimo būdai leidžia joms dirbti kartu.

Ekstravagantiškas šių sielų elgesys tam tikra prasme yra jų išvalgos dalis. Visi grupės nariai viską žino vienas apie kitą, todėl humoras yra tiesiog būtinas. Kai kuriems skaitytojams gali būti sunku suprasti, kodėl sielos juokiasi iš savo silpnybių, tačiau humoras yra pagrindas savęs apgaudinėjimui ir veidmainystei atskleisti.

Pradedanti siela

Egoizmo gynimas yra tiek gerai žinomas kiekvienam sielų grupės nariui, kad tobulėjimas yra rimtas akstinas pokyčiams. Dvasinės „terapijos“ priežastys yra nuoširdi bendraminčių reakcija, tarpusavio pasitikėjimas ir troškimas tobulėti kartu su kitais. Sieloms gali skaudėti, todėl šalia turi būti globėjiškų būtybių. Gydomoji sielų grupės galia yra stulbinanti.

Grupės nariai bendrauja naudodami kritiką ir visi kartu siekia bendrų tikslų. Geriausiai savo klientams galiu pagelbėti naudodamasis informacija apie jų sielų grupę, nes ji yra pagrindinė jų apmokymo priemonė. Mokomasi tiek iš giminingų sielų, tiek ir iš grupę prižiūrinčių vedlių.

Žemiau aprašyto atvejo klientas baigė savo gyvenimą kaip olandų menininkas iš Amsterdamo. Jis visai jaunas mirė nuo plaučių uždegimo 1841 metais ir buvo ką tik pelnęs pripažinimą kaip dailininkas. Mes ką tik prisijungėme prie jo sielų grupės, o klientas prapliupo juokais.

21 atvejis

Dr. N.: Kodėl juokiatės?

K.: Vėl esu su savo draugais, kurie sugalvojo man naują galvosūkį.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Nes vėl aviu įmantrius, sagtimi užsegamus batus ir dėviu akso-minį ryškiai žalią švarką su geltonais apvadais iš abiejų pusių. Be to, ant mano galvos puikuoja si didžiulė dailininko skrybėlė.

Dr. N.: Ar jie juokiasi iš jūsų drabužių?

K.: Būtent! Aš nepaprastai didžiavausi savo apranga ir iš tiesų atkreipiau Amsterdamo kavinių lankytojų dėmesį. Man patiko toks vaidmuo ir aš puikiai jį vaidinau. Nenoriu prarasti jo.

Dr. N.: Kas vyksta toliau?

K.: Aplink mane yra seni mano draugai, mes kalbame apie gyvenimo kvailumą ir juokiamės iš to, kaip Žemėje viskas yra dramatiška ir kaip rimtai ten į viską žiūrime.

Dr. N.: Ar jūs ir jūsų draugai nemanote, kad yra svarbu Žemėje į gyvenimą žvelgti rimtai?

Sielų kelionės

K.: Matote, Žemė yra didelė scena ir visi tai žinome.

Dr. N.: Ar visi grupės nariai taip mano?

K.: Žinoma, mes suvokiame save kaip mižiniško spektaklio aktorius.

Dr. N.: Kiek narių yra jūsų sielų grupėje?

K. (pauzė): Na, mes dirbame su... kitais... tačiau penki iš mūsų yra ypač artimi.

Dr. N.: Kaip jie vadina jus?

K.: Lemu, ne, ne taip, Alumu... tai aš.

Dr. N.: Gerai, Alumai, papasakokite apie artimiausius savo draugus.

K. (juokiasi): Norkrosas... yra pats linksmiausias... bent jau pats triukšmingiausias.

Dr. N.: Ar Norkrosas yra grupės lyderis?

K.: Ne, jis tiesiog pats garsiausias. Čia visi esame lygūs, nors ir turime savų skirtumų. Norkrosas yra stačiokiškas ir per daug savimi pasitikintis.

Dr. N.: Tikrai? Tuomet ką galite pasakyti apie jo elgesį Žemėje?

K.: O, jis visiškai nesąžiningas, tačiau nepavojingas.

Dr. N.: Kas iš jūsų grupės yra pats ramiausias ir kukliausias?

K. (ironiškai): Spėkite – tai Vilas.

Dr. N.: Ar dėl to Vilas yra mažiau veiklus grupės narys?

K.: Kas jums į galvą šovė? Vilas turi ypač įdomių minčių apie kitus narius.

Dr. N.: Pavyzdžiui?

K.: Kai gyvenau Olandijoje, mirus mano tėvams, mane įvaikino viena danų šeima. Jie turejo nuostabų sodą. Vilas man primena mano skolą jiems – tas sodas įkvėpė mane tapyti ir tapti tikru menininku... nors ir neišnaudojau visų savo galimybių.

Pradedanti siela

Dr. N.: Ar Vilas apie tai dar išsakė kokių nors minčių?

K. (liūdnai): Kad mažiau girtuokliaučiau ir daugiau tapyčiau. Kad mano menas buvo... jau pradėjęs daryti poveikį žmonėms... (klientas atsilošia) tačiau neketinau viso savo laiko skirti tapybai!

Dr. N.: Ar gerbiate Vilo nuomonę?

K. (giliai atsidusęs): Taip, jis yra mūsų sąžinė.

Dr. N.: Ką gi sakote jam?

K.: Aš sakau: „Užėigos namų šeimininke, rūpinkis savo reikalais – juk jau spėjai pasilinksminti.“

Dr. N.: Ar Vilas buvo užėigos namų šeimininkas?

K.: Taip, Olandijoje. Ir viską darė, kad gautų kuo didesnę pelną.

Dr. N.: Ar manote, kad jis neteisingai elgėsi?

K. (gailėdamasis): Ne... ne visai... visi žinome, kad jis daug prarado gelbėdamas keliaujančius vargšus, neturinčius nei maisto, nei pastogės. Jis tikrai daug pasitarnavo kitiems.

Dr. N.: Man atrodo, kad dėl telepatinio bendravimo yra sunku kažką tvirtinti, nes galutinė tiesa yra visiems žinoma.

K.: Taip, visi žinome, kad Vilas daro pažangą – velniai griebtų!

Dr. N.: Ar nerimaujate, kad Vilas tobulėja greičiau už kitus?

K.: Taip... mums buvo taip malonu... (klientas prisiminė ankstesnį gyvenimą su Vilu, kuomet jie būdami broliais keliavo po Indiją).

Dr. N.: Kas bus su Vilu?

K.: Greitai jis paliks mus – visi tai žinome – kad galėtų bendrauti su tais, kurie irgi jau paliko mus.

Dr. N.: Aluma, kiek sielų jau paliko jūsų grupę?

K. (ilga pauzė, paskui liūdnai): O... išėjo dvi sielos... galiausiai pasivysime jas... bet ne dabar. Jos neišnyko, mes paprasčiausiai daugiau nematome jų energijos.

Dr. N.: Kas dar be Vilo ir Norkroso yra jūsų grupėje?

Sielų kelionės

K. (pagyvėjęs): Dubris ir Trinijanas – dabar jie gyvena pačius nuostabiausius laikus!

Dr. N.: Koks yra skiriamasis jūsų grupės bruožas?

K. (su pasigardžiovimu). Nuotykiškai! Jaudulys! Čia turime tikrų pionierių. (klientas laimingas tęsia toliau). Dubris ką tik baigė audringą jūrų kapitono gyvenimą. Norkrosas buvo laisvas prekybininkas. Iš gyvenimo stengemės išsunkti kiek galima daugiau, nes sugebame imti tai, kas siūloma.

Dr. N.: Alumai, iš jūsų lūpų girdžiu daug pasitenkinimo savimi.

K. (gindamasis): O kas čia blogo? Juk žinote, kad mūsų grupė nėra kuklumo įsikūnijimas.

Dr. N.: Ką galite papasakoti apie praeitą Trinijano gyvenimą?

K. (reaguoja audringai): Jis buvo vyskupas! Ar galite patikėti? Kokį veidmainystė.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Koks savęs apgaudinėjimas! Norkrosas, Dubris ir aš sakėme jam, kad jo pasirinkimas būti dvasininku neturi nieko bendro su gerumu, dosnumu ir dvasingumu.

Dr. N.: Ir kaip gi Trinijano siela mėgina apsiginti?

K.: Jis sako, kad daugelui žmonių dovanojo paguodą.

Dr. N.: Ką jūs, Norkrosas ir Dubris, atsakote jam?

K.: Kad jis visiškai praskydo. Norkrosas sako, kad jam reikėjo tik pinigų, priešingai būtų galėjęs būti paprastu kunigu. Aš laikausi tos pačios nuomonės. Atspėkite, ką apie tai mano Dubris!

Dr. N.: Nežinau, pasakykite man.

K.: Hm, kad Trinijanas išsirinko didelį miestą su turtinga katedra, kurį į plačias Trinijano kišenes pribėrė krūvas pinigų.

Dr. N.: O ką sako pats Trinijanas?

K.: O, žaviuosi jo dėvėtais prabangiais ryškiai raudonais drabužiais. Puikus apdaras ir žiedas, kurį jis taip mylėjo. Visur aplink vien auk-

sas ir sidabras. Dar paminėjau jo troškimą mėgautis savo avių bandos liaupsinimais. Trinijanas nieko negali nuo mūsų nuslėpti, jis norėjo lengvo ir patogaus gyvenimo, kur būtų penimas ir saugomas.

Dr. N.: Ar jis mėgina paaiškinti tokio pasirinkimo motyvus?

K.: Taip, tačiau Norkrosas priekaištauja jam. Jis kaltina Trinijaną suviliojus jauną mergaitę iš savo parapijos. (linksmai). Taip, tai tikrai nutiko!... Kokia paguoda parapijiečiams. Mes žinome, kas iš tiesų yra Trinijanas – tikras nenaudėlis!

Dr. N.: Ar Trinijanas kaip nors pateisino savo elgesį grupės nariams?

K. (klientas rimsta): Na, kaip ir visada. Jis nesusivaldė, nes mergaitei reikėjo jo. Ji neturėjo šeimos, o jis irgi jautėsi vienišas, nes privalėjo kęsti celibatą. Jis teigia, kad pasirinkęs dvasininko gyvenimą, mėgino pabėgti nuo kasdienės įprastų žmonių rutinos ir pamilo merginą.

Dr. N.: Kaip jūs, Norkrosas ir Dubris dabar vertinate Trinijaną?

K. (rūsčiai): Mes manome, kad jis mėgina sekti Vilo pėdomis (kaip tobulesnės sielos), tačiau jam nesiseka. Religiniai jo ketinimai neatneša jam jokios naudos.

Dr. N.: Alumai, jūsų kalbos apie Trinijano pastangas tobulėti ir kažką keisti atrodo gana begėdiškos. Pasakykite atvirai, ką jaučiate Trinijanui?

K.: O, mes paprasčiausiai erziname jį...

Dr. N.: Savo pramogomis jūs galbūt niekinate tai, kas galėjo būti geras Trinijano ketinimas.

K. (lūdnai): Jūs teisus... visi žinome... tačiau matote... Norkrosas, Dubris ir aš... nenorime prarasti jo...

Dr. N.: Ką apie Trinijaną sako Vilas?

K.: Jis gina pirminius gerus Trinijano ketinimus ir sako jam, kad gyvendamas bažnyčioje jis pateko į savęs garbinimo spąstus. Trinijanas nori tiek daug dėmesio ir garbinimo.

Dr. N.: Atleiskite, kad kritiškai žvelgiu į jūsų grupę, Alumai, tačiau man atrodo, kad jūs visi to trokštate, galbūt išskyrus Vilą.

K.: Na, Vilas gali būti ir pasipūtęs. Leiskite prasitarti, kad jo problema yra išdidumas, ir Dubris labai atvirai jam tą primena.

Dr. N.: Ar Vilas tą neigia?

K.: Ne, neneigia... jis sako, kad bent jau dirba su šia problema.

Dr. N.: Kuris iš jūsų grupės yra jautriausias kritikai?

K. (paузė): O, man atrodo, kad Norkrosas, tačiau mums visiems sunku pripažinti savo klaidas.

Dr. N.: Sakykite atvirai, Alumai, ar jūsų grupės narius erzina, kad nuo kitų nieko negalima nuslėpti ir kad visą praeito gyvenimo trūkumai matomi kaip ant delno?

K. (paузė): Mes jautriai į tai reaguojame, tačiau ne liguistai. Čia labai gerai suprantame vienas kitą. Aš norėjau padovanoti žmonėms estetinį pasitenkinimą ir per meną tobulėti, tačiau ką padariau? Vakarais lakstydavau po Amsterdamo kanalus ieškodamas įvairiausių pramogų. Pagrindinis mano tikslas liko nuošalyje.

Dr. N.: Jei viską išsakysite grupės nariams, kokios galite tikėtis jų reakcijos? Pavyzdžiui, kaip vienas kitą vertinate jūs ir Norkrosas?

K.: Norkrosas dažnai pabrėžia, kad vengiu atsakomybės už save ir už kitus. Pats Norkrosas mėgsta turtus ir galią... tačiau savanau džiai esame abu, tik aš daug daugiau mėgstu girtis. Visgi mums abiem nelabai sekasi.

Dr. N.: Kaip Dubris su savo trūkumais dera jūsų grupėje?

K.: Jam patinka vadovauti kitiems. Jis apsigimęs lyderis. Anksčiau buvo kapitonas, piratas – atkakli asmenybė. Nepatarčiau stoti jam skersai kelio.

Dr. N.: Ar jis buvo žiaurus?

K.: Ne, tik grubokas. Kaip kapitonas jis buvo nepaprastai gerbiamas. Dubris su savo priešais jūroje kovodavo negailestingai, tačiau rūpinosi savais žmonėmis.

Pradedanti siela

Dr. N.: Jūs pasakojote, kad Vilas padėdavo keliaujantiems vargšams, tačiau nieko nesakėte apie teigiamas savo gyvenimų akimirkas. Ar dar kuris nors iš jūsų grupės gali pasigirti nesavanaudiškais veiksmais?

K. (susikaupęs): Šį bei tą galiu papasakoti apie Dubrį.

Dr. N.: Ir ką gi?

K.: Jis atliko vieną ypatingą darbą. Kartą užėjus audrai, vienas jūrininkas nuo laivo stiebo nukrito į atvirą jūrą ir pradėjo skęsti. Tada Dubris apsirišo aplink juosmenį virvę ir šoko nuo denio į vandenį. Rizikuodamas savo gyvybe, jis išgelbėjo savo komandos draugą.

Dr. N.: Kaip kiti jūsų grupės nariai reaguoja į šį įvykį?

K.: Giriame ir garbiname Dubrį už tokį kilynį jo poelgį. Priėjome prie bendros išvados, kad nė vienas iš mūsų praeituose gyvenimuose negalėjo pasigirti tokia drąsa.

Dr. N.: Taip. Visgi ar Vilo gyvenimas smuklėje, kuomet jis maitindavo ir apgyvendindavo nepažįstamus žmones, negalėjusius jam niekuo atsilyginti, nėra tikra dosnumo apraiška, verta didesnio dėmesio?

K.: Žinoma, ir mes atiduodame jam deramą pagarbą. (juokiasi). Jis turi daugiau taškų savo naudai nei Dubris.

Dr. N.: Ar iš grupės gaunate priekaištų už paskutinį savo gyvenimą?

K. (pauzė): Norėdamas išgyventi kaip menininkas, turėjau ieškoti globėjų, tačiau buvau geras žmonėms... man patiko teikti malonumą. Grupės nariai pripažįsta, kad esu geros širdies.

Kiekvienas mano klientas yra savaip prisirišęs prie savo grupės nepriklausomai nuo charakterio ypatybių. Žmonės linkę manyti, kad sielos dvasinėje erdvėje neturi žmoniškų trūkumų. Aš manau, kad egzistuoja daugybė panašumų tarp sielų grupių ir žmonių šeimų. Pavyzdžiui, Norkrosas man yra tarsi maištingas atpirkimo ožys, tuo tarpu jis ir Alumas yra kiekvieno trūkumų ieškotojai. Alumas sako, kad Norkrosas paprastai

pirmas patikrina bet kokius aiškinimus ar savanaudiškus grupės narių pasiteisinimus dėl praeitų gyvenimų nesėkmių. Atrodo, kad jis dėl savęs neturi jokių abejonių ir yra visiškai patenkintas savo elgesiu. Tai gali reikšti jo nepatikimumą, nes Norkrosas iš visų jėgų stengiasi neatsilikti nuo grupės.

Įtariu, kad pats Alumas gali būti grupės talismanas (dažniausiai tai būna jauniausias žemiškos šeimos vaikas) su visomis savo kvailystėmis. pasididžiavimu ir lengvabūdišku požiūriu į rimtas problemas. Kai kurios sielos yra trapesnės ir mažiau apsaugotos už kitas. Vilo elgesys rodo, kad savo siekimu link tobulybės jis yra tikrasis lyderis (ar vyriausias šeimos narys). Iš Alumo pasakojimų susidariau įspūdis, kad Vilas yra mandagiausias grupės narys, daugiausia dėl to, kad nepaprastai daug pasiekė per pastaruosius gyvenimus Žemėje. Kaip ir žmoniškoje šeimoje, sielų grupės narių vaidmenys gali keistis, tačiau man sakė, kad kinetinė Vilo energija darosi rožinė, o tai rodo, jog jis jau pasiekė II lygmenį.

Žmogiškas kategorijas aš priskiriu nežemiškomis sieloms, daugiausia dėl sielų, grįžusių į Žemę pasireikšti žmonių visuomenėje. Visgi sielų grupėse nematau neapykantos, įtarumo ir nepagarbos. Užuojautos kupinoje aplinkoje nėra jokių kovų dėl valdžios, nes sielų grupių nariai negali valdyti vieni kitų ar turėti kokių nors paslapčių. Sielos gali nepasitikėti tik savimi, bet ne kitais bendruomenės nariais. Regiu dvasios tvirtybę, užsispyrimą ir norą tobulėti naujame žemiškame gyvenime. Norėdamas daugiau sužinoti apie socialinę sielų grupės dinamiką, užduodu Alumui dar keletą klausimų.

Dr. N.: Aluma, ar tikite, kad tarpusavio kritika visada yra pageidautina?

K.: Žinoma, juk nėra jokio priešiško. Mes jaučiame malonumą kritikuodami vienas kitą, tačiau tai tik... tam tikras pripažinimas, kas iš tiesų esame ir kurlink turėtume eiti.

Dr. N.: Ar kuris nors jūsų grupės narys kada nors gėdijosi ar jautė kaltę dėl praeito savo gyvenimo?

K.: Tai... žmonių ginklai... ir per daug primityvūs tam, ką jaučiame mes.

Dr. N.: Gerai, patyrinėkime jūsų jausmus kitu būdu. Ar jaučiatės saugesnis, jei jus kritikuoja būtent vieni, o ne kiti grupės nariai?

K.: Ne, tikrai taip nesijaučiu. Mes nepaprastai gerbiame vienas kitą. Didžiausia kritika kyla iš mūsų pačių.

Dr. N.: Ar apgailestaujate dėl savo elgesio kuriame nors praeitame gyvenime?

K. (ilga pauzė): Taip... galuosi, jei ką nors nuskriaudžiau... ir... visi čia žino viską apie mano klaidas. Visgi mes mokomės.

Dr. N.: Ir kaip išnaudojate savo žinias?

K.: Diskutuojame tarpusavyje... ir mėginame patobulėti kitame gyvenime.

Dr. N.: Iš to, ką jau man papasakojote, susidariau įspūdį, kad jūs, Norkrosas ir Dubris, bardami vienas kitą, greičiausia mėginate išlaisvinti užslopintus savo jausmus dėl savo pačių trūkumų.

K. (susimąstęs): Mes išsakome ciniškas pastabas, tačiau jos nepanašios į žemiškąsias. Be kūnų kritiką priimame šiek tiek kitaip. Kiekvieną matome tokį, koks jis iš tikrųjų yra, be jokio pasipiktinimo ar pavydo.

Dr. N.: Nenoriu primesti jums kokias nors mintis, tačiau noriu žinoti, ar jūsų grupės ekstravagantiškumas gali reikšti užslėptą nepilnavertiškumo kompleksą.

K.: O, tai kažkas kito. Kaip sielos mes esame suvaržytos, abejojame savo gebėjimais... ir savo pasitikėjimu tobulėti.

Dr. N.: Taigi ar turint abejonių dėl savęs yra normalu išsakyti ciniškas pastabas apie kitos būtybės ketinimus?

K.: Žinoma, tačiau norime, kad kiti pastebėtų mūsų nuoširdumą dirbant su individualiomis programomis. Kartais kelią pastoja per didelė savigarba, tuomet naudojame vienas kitą kovai su ja.

Kitoje dialogo dalyje pristatau dar vieną su grupiniu gydymu susijusį dvasinį fenomeną. Apie tokią veiklą girdėjau įvairiausių aiškinimų, juos palaiko ir 21 atvejo klientas.

Dr. N.: Alumi, mes daug kalbame apie jūsų grupės tarpusavio santykius. Papasakokite man apie dvasinę energiją, palaikančią jus šio proceso metu.

K. (dvejodamas): Nesu tikras, kad galiu tai pasakoti...

Dr. N.: Gerai pagalvokite. Ar nėra kitų priemonių, kuriomis protiną energiją stiprintų jūsų grupės harmoniją?

K. (ilga pauzė): A... turite omeny *kūgius*?

Dr. N. (žodis *kūgis* man yra dar negirdėtas, tačiau suprantu, kad einu tinkama kryptimi): Taip, *kūgius*. Paaiškinkite, kaip *kūgiai* siejasi su jūsų grupe?

K. (lėtai): Na, *kūgiai* padeda mums.

Dr. N.: Kaip gi *kūgiai* padeda jums? Man atrodo, kad apie tai jau girdėjau, tačiau noriu išgirsti ir jūsų nuomonę.

K.: Jūs žinote, jo forma leidžia mums būti jo viduje.

Dr. N.: Kokia konkrečiai yra jo forma. Pasakokite kiek galima aiškiau.

K.: Jis yra cilindrinis, labai ryškus. Jis virš mūsų ir aplink mus. *Kūgis* yra siauras viršuje, ir platus apačioje, todėl tinka mums visiems. Kaip ir po didele balta kepure, galime plaukioti po juo ir taip išnaudoti jį.

Dr. N.: Ar esate tikras, kad tai nėra gydantis dušas, kurį patyrėte ką tik sugrįžęs į sielų pasaulį.

K.: O ne, tai individualus apvalymas – žemiškoms dėmėms nuplauti. Man atrodo, jūs žinote...

Dr. N.: Taip, žinau. Noriu, kad paaiškintumėte, kuo *kūgis* skiriasi nuo gydančio dušo?

K.: *Kūgis* lieja energiją žemyn kaip krioklys ir tokiu būdu leidžia susikoncentruoti į grupės vienybę.

Dr. N.: Ką jaučiate būdamas *kūgyje*?

K.: Jaučiame, kad mūsų mintys išsiplečia... paskui išsirikiuoja... ir

Pradedanti siela

---

vėl susitraukia... pripildytos papildomų žinių.

Dr. N.: Ar ši protinga energija padeda jums kaip grupei geriau sutelkti mąstymą?

K.: Taip, padeda.

Dr. N. (sąmoningai didindamas įtampą): Jei atvirai, Alumai, man atrodo, kad toks kūgis „išplauna“ individualias jūsų mintis. Be to, būtent ginčai ir nesutarimai daro jus asmenybėmis.

K. (juokiasi): Mums niekas neplauna smegenų! Argi nieko nežinote apie pomirtinį gyvenimą? Jis suteikia mums reikiamos išvalgos bendram darbui.

Dr. N.: Ar kūgis visada pasiekiamas?

K.: Jis visada ten, kai mums jo prireikia.

Dr. N.: Kas valdo kūgį?

K.: Tie, kas prižiūri mus.

Dr. N.: Jūsų vedlys?

K. (miršta iš juoko): Šato? Jis per daug užimtas keliaudamas savo zonoje.

Dr. N.: Ką tu norite pasakyti?

K.: Mes jį suvokiame kaip cirko meistrą arba režisieriaus padėjėją mūsų grupei.

Dr. N.: Ar Šato aktyviai dalyvauja jūsų grupės diskusijose?

K. (purto galvą): Ne visiškai – vedliai paprastai į tai nesikiša. Mus kurį laiką palieka vienus ir tai puiku.

Dr. N.: Ar nemanote, kad Šato nebuvimui yra kažkokia priežastis?

K. (pauzė): O, jam turbūt nuobodu, kad taip lėtai tobulėjame. Nors jis ir mėgsta vaidinti ceremonijų meistrą.

Dr. N.: Kokiu būdu?

K. (tyliai kikendamas): Jis netikėtai pasirodo prieš mus karščiausių diskusijų metu, svaido mėlynas kibirkštis ir atrodo kaip burtininkas,

kuris iš tiesų yra visagalintis tarpininkas!

Dr. N.: Burtininkas?

K. (vis dar juokdamasis): Šato pasirodo ilgaais, ryškiai mėlynais drabužiais su aukšta, smailia skrybėle. Su krentančia balta barzda jis paprasčiausiai atrodo puikiai ir mes juo žavimės.

Dr. N.: Iš jūsų pasakojimo įsivaizduoju dvasinę Merliną.

K.: Rytietišką Merliną, jei pageidaujate. Kartais visiškai neperprantamas. Jam patinka triukšmingai įžygiuoti, ypač kai renkames kitą gyvenimą. Jis žino, jog labai vertiname jo pasirinkimą.

Dr. N.: Šalia viso to teatrališkumo dar norėčiau žinoti, ar Šato yra stipriai emociškai prisirišęs prie jūsų grupės.

K. (šaipydamasis iš manęs): Klausykite, jis žino, kad esame laukinių kompanija, ir žaidžia tuo nė kiek nemėgindamas prisitaikyti. Visgi jis nepaprastai išmintingas.

Dr. N.: Ar Šato yra atlaidus jūsų grupei? Man atrodo, kad jis per daug neslopina jūsų ekstravagantiškumo.

K.: Šato su mumis pasiekia norimą rezultatą, nes yra griežtas ir nepamokslaujantis. Todėl gerbiame jį.

Dr. N.: Aš vedlį Šato suvokiate kaip konsultantą, kartais pasirodantį patikrinti, ar viskas gerai, ar kaip aktyvų prižiūrėtoją?

K.: Jis netikėtai pasirodo, kad duotų temą mūsų diskusijoms. Paskui pranyksta ir vėliau sugrįžta pasiklausyti, kaip mes spręstumėme konkrečias problemas...

Dr. N.: Duokite kokios nors jūsų grupėje aptarinėtos problemos pavyzdį.

K. (pauzė): Šato žino, kad per daug tapatiname save su Žemėje vaidinančiais aktoriais. Jis vis pabrėžia... jog esame gana paviršutiniški. Šato mėgina įtikinti mus, kad eitumėme iš vidaus į išorę, o ne atvirščiai.

Dr. N.: Taigi Šato pastabos yra rimtos, tačiau jis žino, kad jums ypač patinka linksmitis.

K.: Taip, štai kodėl Šato su mumis, bent man taip atrodo. Jis žino, kad neišnaudojame daug mums suteiktų galimybių, ir padeda mums išsiaiškinti tas kebias situacijas, į kurias patenkame. Tokiu būdu sudaro mums sąlygas judėti pirmyn.

Dr. N.: Iš to, ką pasakėte, man atrodo, jog jūsų grupė yra tarsi jūsų vedlio vadovaujama dirbtuvė.

K.: Taip, jis palaiko mūsų dvasią ir padeda tobulėti.

Aš sužinojau, kad skirtingai nuo mokymo auditorijų ar žemiškų terapijos grupių, sielų pasaulio mokytojai-patarėjai nėra aktyvūs grupės lyderiai. Nors Šato ir jo mokiniai yra nepaprastai įdomi sielų šeima, daugelis jos bruožų primena įprastas pirmines sielų grupes. Vedlio vadovavimas daugiau yra tėviškas nei diktatoriškas. Šiuo atveju Šato yra tiesioginis patarėjas, o ne grupės savininkas, be to, jis grupei nekelia nė mažiausios grėsmės. Šį empatišką vedlį jaunos sielos priima ypač šiltai, o jis tinka vyriškiems jų polinkiams. Dialogą baigsiu dar keliais klausimais apie grupę kaip dvasinį vienetą.

Dr. N.: Kodėl jūsų grupės nariai, būdami Žemėje, linkę būti vyriškomis asmenybėmis?

K.: Žemė yra veiksmo planeta, atlyginanti už fizinę pastangą. Mes linkę priimti vyrišką lytį, kad galėtumėme daryti įtaką įvykių eigai... kurti savo aplinką... ir būti pripažintais.

Dr. N.: Moterys visuomenėje irgi yra įtakingos. Kaip jūsų grupė tikisi daryti pažangą be moteriškos patirties?

K.: Mes tai suprantame, tačiau žvėriškai trokštame būti nepriklausomi. Iš tikrųjų, dažnai per daug energijos išsekvojame veltui, tačiau vis tiek moteriška patirtis nelabai mus domina.

Dr. N.: Jei savo grupėje neturite moteriškų narių, kur jų ieškote žemiškoms savo užduotims įgyvendinti?

K.: Netoli yra sielų, geriau tinkančių moteriškiems vaidmenims. Aš gerai sutariu su Džose, kuri buvo šalia ne viename praetame gyvenime, o Trinijanas yra prisirišęs prie Nijalos... yra ir kitų...

Dr. N.: Alumai, mūsų pokalbį norėčiau baigti klausimu apie dvasinius jūsų ryšius ir jūsų grupės kilmę.

K. (ilga pauzė): Aš... negaliu pasakyti... kartą mes paprasčiausiai susirinkome kartu.

Dr. N.: Gerai, bet kažkas gi turėjo suburti bendrų polinkių turinčius asmenis? Ar manote, kad tai galėjo būti Dievas?

K. (suglumęs): Ne, kiek žemiau pagrindinio šaltinio... aukščiau-siejį...

Dr. N.: Šato, ar kiti į jį panašūs vedliai?

K.: Ne, aukštesni... planuotojai... daugiau nieko negaliu pasakyti.

Dr. N.: Kiek anksčiau minėjote, kad keli seni jūsų draugai, pasiekę tam tikrą lygį, sumažino savo dalyvavimą grupėje. Ar prie jūsų prisijungia naujų narių?

K.: Niekada.

Dr. N.: Ar todėl, kad naujas narys gali sunkiai prisitaikyti prie senesnių narių?

K. (juokiasi): Nesame tokie blogi! Tai dėl to, kad esame per daug susiję tarpusavyje, o naujokai neturi su mumis jokių praeities ryšių.

Dr. N.: Ar jūsų grupė tiki, kad diskutuodama apie praeitus gyvenimus prisideda prie žmonių visuomenės gerinimo?

K. (pauzė): Mes norime dalyvauti visuomenės veikloje ir mesti iššūkį senoms tradicijoms bei patyrinėti pagrindines nuostatas. Manau, kad fiziniame aplinkoje įnešame energijos... ir juoko...

Dr. N.: Ko imatės tikslams siekti baigę diskusijas, gal ieškote naujos inkarnacijos?

K. (entuziastingai): O taip! Kiekvieną kartą prieš išvykdamas į Žemę atsisveikinu ir sakau: „Pasimatysime čia visi P.M. (po mirties).“

Šis atvejis pasakoja apie tų pačių pažiūrų ir truputį egoistiškas sielas, kurios remia ir vertina viena kitos jausmus bei požiūrį. Tai raktas

sielų grupių susidarymui suvokti. Supratau, kad daugelis grupių dar turi subgroupius, kuriuos sudaro sielos, turinčios bendrų problemų, trukdančių jų tobulėjimui. Visgi ir tokios sielos skiriasi pagal savo jėgas bei silpnybes. Kiekvienas grupės narys geriausiomis savo savybėmis prisideda prie bendrų šeimos tikslų siekimo.

Nenoriu, kad 21 atvejis sudarytų įspūdį, jog kelios artimų draugų rate likusios sielos simbolizuoja visų originalios grupės sielų elgesį. Kai suformuojama pirminė 15–20 narių grupė, jų gabumai ir polinkiai mažai skiriasi. Tačiau pagalbinė grupė kuriama taip, kad kiekvienas jos narys turėtų savų polinkių, jausmų ir reagavimo būdų. Dažniausiai mano klientai pasakoja apie grupę iš abiejų lyčių sielų, priklausančių šiems tipams: 1) drąsus, lankstus, atkaklus; 2) švelnus, ramus, ištikimas ir šiek tiek nekaltas; 3) mėgstantis malonumus, linksmas, pokštaujantis ir mėgstantis rizikuoti; 4) rimtas, patikimas, apdairus; 5) ekscentriškas, entuziastingas, nuoširdus; 6) kantrus, tvirtas, nuovokus; 7) mažus, gudrus, ryžtingas; 8) novatoriškas, išradingas, mokantis prisitaikyti. Visgi jei visa grupė yra linkusi į ekscentriškumą ar drąsą, apdairiausias grupės narys kitai sielų grupei gali pasirodyti ne toks drąsus.

Neverta nė abejoti, kad 21 atvejo apibūdintos sielos iki tikros brandos turės nueiti dar ilgą kelią. Visgi jos kažkuo prisideda prie Žemės gyvybingumo. Vėlesni klausimai šio atvejo klientui atskleidė šių sielų veiklą XX amžiuje. Pavyzdžiui, Alumas yra grafikos dizaineris ir ne visą darbo dieną dirbantis profesionalus gitaristas, grojantis kartu su dainininke Džose. Artimai susijusios šio atvejo sielos linkusios pasirinkti vyriškus vaidmenis, tačiau tai nė kiek nesumažina jų galimybės bendrauti su jaunomis moteriškomis sielomis. Pirminės sielų grupės sudaro abiejų lyčių asmenys. Jau minėjau, kad aukšto lygmens sielos žemiškame gyvenime neteikia pirmenybės nė vienai lyčiai.

Noras parodyti savo tapatumą yra svarbus akstinas sieloms, pasirinkusioms sugrįžti į Žemę praktinėms pamokoms įsisavinti. Kartais žemesnio lygmens sielos keblumų priežastis yra skirtumas tarp to, kaip ji save suvokia būdama sielų pasaulyje lyginant su veikla fiziniame pasaulyje. Sieloms sąmyšį gali kelti tai, kuo jos yra žemiškame gyvenime. Atrodė, kad 21 atvejo klientas toje erdvėje neturėjo jokių konfliktų, tačiau

abejoju, kad per pastaruosius gyvenimus Alumas daug patobulėjo. Visgi gyvenimiškoji patirtis iki tam tikros ribos gali kompensuoti to gyvenimo įžvalgos stoką.

Mūsų trūkumai ir moraliniai prieštaravimai sielų pasaulyje vertinami daug griežčiau nei Žemėje. Jau matėme, kaip sielų grupės kritiškai nagrinėja sprendimų priėmimo atspalvius. Pirminės grupės nariai tiek ilgai kartu dirbo Žemėje, kad jaučia atsakomybę vienas už kitą ir už visą grupę. Tai skatina visų sielų grupių priklausomybės jausmą ir netgi sudaro įspūdį, kad tarp grupių egzistuoja minčių barjerai, ypač tarp žemesnio lygmens sielų. Nepaisant to, neatskiriama sielos gyvenimo Žemėje dalis yra vienatvė ir nepripažinimas, todėl dvasinėje erdvėje tapatumo jausmą nuolatos stiprina šilta giminingų sielų aplinka.

Socialinė sielų grupių struktūra nepanaši į žmonių grupes Žemėje Nors tarp sielų ir yra tam tikrų artimiau draugaujančių porų, nieko nesu girdėjęs apie uždaras grupes ar izoliuotas sielas. Man pasakojo, kad į grupę sugrįžusios sielos iš tiesų kartais laiką leidžia vienos, pasinėrusios asmeniniuose apmąstymuose. Sielos Žemėje artimai bendrauja šeimos rate, o sielų pasaulyje aktyviai dalyvauja grupės gyvenime. Visgi daugiausia jos išmoksta būdamos vienos.

Bendraudamas su baltą šviesą spinduliuojančiomis klientų sielomis, supratau, kad žemesnio lygmens sielos yra dažnai atskiriamos nuo grupės, kad galėtų individualiai dirbti su paprastais energijos projektais Viena gana jauna siela prisimena, kaip viena buvo tam tikroje uždaroje aplinkoje ir mėgino su savo energija sujungti „judantį galvosūkį“ – paslėptus geometrinius cilindrus, sferas, kubus ir kvadratus. Šias figūras klientas apibūdino kaip daugiamates, spalvingas ir holografines. Jis pasakojo: „Turime mokytis stiprinti savo energiją, kad geriau suprastumėme išsklaidytus bei permaišytus objektus ir suteiktumėme jiems tinkamą formą.“ Kitas klientas teigė: „Šie išbandymai suteikia Stebėtojams informacijos apie mūsų vaizduotę, kūrybiškumą ir išradingumą, be to, jie visada drąsina mus, o ne teisia.“

Visų lygmenų sielos būdamos vienos užsiima ir dar kita veikla. Iš jų tikimasi, kad jos praleis laiką sutelkusios mintis į pagalbą esantiems Žemėje (ar kituose fiziniuose pasauliuose), kuriuos anksčiau pažinojo

Pradedanti siela

---

ir jais rūpinosi. Remiantis mano surinkta informacija, jos vyksta į tam tikrą erdvę, kurią kartais vadina apsaugine zona. Čia sielos patenka į „daugiamatį, sidabriškai mėlynos energijos lauką“ ir sutelkia mintis į pasirinktą geografinę erdvę. Man pasakojo, kad toks pratimas padeda sutelkti ir atpalaiduoti teigiamą vibracinę energiją teritorijai kurti. Tai reiškia, kad ant savo mūščių bangų sielos keliauja link konkrečių žmonių, pastatų ar į konkrečią vietą, norėdamos paguosti ar kažką pakeisti.

Vidutinio lygmens siela

Kai mūsų sielos po II lygmens patenka į vidutinę raidos pakopą, sielų grupės veikla gerokai sumažėja. Tai nereiškia, kad vėl esame izoliuoti, kaip nutinka naujokės atveju. Vidutinį raidos lygmenį pasiekusios sielos mažiau bendrauja su pirmine grupe, nes jau turi pakankamai patirties ir brandos nepriklausomam darbui. Jos mažina ir savo inkarnacijų skaičių.

Pasiekę III ir IV lygmenis, pagaliau esame pasirengę prisiimti daug didesnę atsakomybę. Mokytojo-mokinio santykiai su savo vedliu virsta bendrai dirbančių kolegų darbu. Seni mūsų vedliai gauna naujų mokinių, todėl ateina ir mūsų eilė įgyti mokymo įgūdžių, kurie galiausiai suteiks mums teisę patiems tapti vedliais.

Jau minėjau, kad man ypač sunku apibūdinti pereinamųjų II ir IV lygmenų sielų raidą. Pavyzdžiui, kai kurios IV lygmens sielos išmėgina mokytojo vaidmenį dar būdamos III lygmenyje, tuo tarpu kitos pasiekusios IV lygmenį jaučiasi netinkamos būti gerais vedliais.

Nepaisant aukštų moralės ir elgesio standartų, vidutinį brandos lygmenį pasiekusios būtybės nepaprastai kukliai vertina savo pasiekimus. Žinoma, kiekvienas atvejis yra skirtingas, tačiau pastebėjau daug didesnę šio ir aukštesnių lygmenų klientų šaltakraujiškumą. Tiek sąmonės, tiek ir pasąmonės lygmenyse daugiau jaučiu pasitikėjimą, o ne įtarinėjimą. Šie žmonės demonstruoja stiprų tikėjimą žmonijos ateitimi, drąsinantį juos supančius asmenis.

Sielų kelionės

Mano klausimai brandesnei sielai yra daugiau orientuoti į ezoterines idėjas apie prasmę ir kūrybą. Prisispažįstu, jog pasinaudojau galimybe iš tokių sielų gauti žinių, neprieinamų žemesnio lygmens sieloms. Kai kurie klientai pasakojo, kad per stipriai spaudžiau juos mėgindamas išgauti dvasinius jų prisiminimus, ir jie buvo teisūs. Pažengusios šio pasaulio sielos puikiai suvokia universalų gyvenimo planą. Iš jų noriu sužinoti kiek galima daugiau.

Kito atvejo klientas jau yra pasiekęs paskutinę III lygmens raidos pakopą ir spinduliuoja geltonos spalvos energiją be jokių rausvų atspalvių. Tai buvo nedidelis, sunkiai apibūdinamas maždaug 50 metų vyras. Pirmą kartą sutikęs mane, jis elgesi nepaprastai mandagiai, ir man pasirodė net per daug rimtas. Jaučiau, jog už apsimestinio jo drovumo slepiasi daug gilesni jausmai, o labiausiai stulbino tamsios ir niūrios jo akys, kurios tapo dar išraiškingesnės jam pradėjus ypač įtikinamai pasakoti apie save.

Jis teigė, kad dirbo labdaros organizacijoje, kuri dalydavo maistą benamiams, o kartą buvo žurnalistu. Šis klientas nuvažiavo nemažą atstumą, kad aptartų su manimi darbinio entuziazmo silpnėjimą. Jis sakė, kad yra pavargęs ir likusią gyvenimo dalį norėtų praleisti vienas ramioje aplinkoje. Pirmos sesijos metu apžvelgėme reikšmingiausias praeitų jo gyvenimų akimirkas, kad vėliau galėtumėme rasti kuo palankesnę modelį šiam gyvenimui.

Greitai perkėliau klientą į ankstesnius jo gyvenimus, pradedant akmens amžiumi maždaug prieš 30 tūkstančių metų. Mums keliaujant per laiką, pastebėjau kliento polinkį elgtis kaip vienišas vilkas, priešingai tų laikų tendencijoms gyventi gentimis. 3000–500 metais prieš mūsų erą mano klientas daugiausia gyveno Viduriniuose Rytuose, kuomet iškilo pirmieji miestai-valstybės, susijusios su šumerų, babiloniečių ir egiptiečių kultūromis. Nepaisant to, net būdamas moterimi, jis vengė šeimos gniaužtų, dažnai net atsisakydavo turėti vaikų. Būdamas vyru, pirmenybę teikė klajokliškam gyvenimui.

Kai pasiekėme vidurinius amžius Europoje, jau buvau pripratęs prie maištaujančios sielos, besipriešinančios tironiškai visuomenei. Gyvendamas Žemėje, šis žmogus kėlė aplinkinių dvasią ir ragino atsisakyti bet kokių baimių, nors ir neprisidėjo prie jokių grupuočių. Kęsdamas sun-

Vidutinio lygmens siela

čiausius išmėginimus ir nesėkmes, jis ir toliau gyveno klajūno gyvenimą, paskendęs mintyse apie laisvą judėjimą.

Kai kurie jo gyvenimai nebuvo labai reikšmingi, tačiau XII amžiuje radau jį Centrinėje Amerikoje acteko kūne, organizuojantį indėnų būrį kovoti prieš aukščiausio dvasininko priespaudą. Jį nužudė kaip paniekintąjį, tačiau dėl jo nuolatos tarpusavyje kovojusios gentys pradėjo problemas spręsti taikiai.

XIV amžiuje ši siela buvo europiečių metraštininkas, kuris, norėdamas geriau suprasti Azijos žmones, šilko keliu keliavo į Kiniją. Visada gabus kalboms (toks jis yra ir šiandien), mano klientas mirė viename Azijos valstiečių kaimelyje, laimingai sulaukęs senyvo amžiaus. XVII amžiaus pradžioje Japonijoje jis priklausė „Kraujuojančios gervės“ klanui. Jo nariai buvo gerbiami ir nepriklausomi samdiniai samurajai. Šio gyvenimo gale mano klientas gyveno slapstydamasis nuo šalį valdančių Tokugavos siogūnų, nes silpnesnius jų priešininkus konsultuodavo kovos klausimais.

Dažnai jausdamasi pašaliete ir nuolatos ieškodama tiesos įvairiose šalyse, ši siela nuolatos ieškojo gyvenimo prasmės ir padėdavo visiems, kuriuos tik sutikdavo savo kelyje. Buvau nustebintas, kai staiga XIX amžiuje radau jį Amerikos pasienio ūkininko žmonos kūne. Ūkininkas mirė vos jiems susituokus. Sužinojau, kad klientas sąmoningai panorė būti našle su vaikais, pririštą prie gabaliuko žemės ir kito turto.

Baigęs šią sesiją, sužinojau, kad dirbau su pažengusia siela, nors ji ir turėjo dar daug mūsų neapžvelgtų gyvenimų. Ji jau beveik pasiekė IV lygmenį, todėl visai nenustebčiau, jei pirmas jos pasirodymas Žemėje būtų įvykęs prieš 70, o ne prieš 30 tūkstančių metų. Kaip jau minėjau, pažangai nebūtinai reikalingi šimtai fizinių gyvenimų. Kartą turėjau klientą, kuris III lygmenį pasiekė vos po 4000 žemiškų inkarnacijų metų, bet tai retas reiškinys.

Su savo klientu kalbėjau apie dabartinį jo gyvenimą ir jam būdingus mokymosi metodus ankstesniuose gyvenimuose. Jis paaiškino, kad niekada nebuvo vedęs ir kad jam ypač artima socialinio neprisirišimo idėja. Pasiūliau jam apmąstyti keletą alternatyvų. Visų pirma, man atrodė, kad jo šaltumas, bendraujant su kitais žmonėmis, trukdo jo pažangai. Baigęs

šią sesiją, jis labai troško patyrinėti jo turimą informaciją apie sielų pasaulį kitoje sesijoje. Kitą dieną jam atvykus pas mane, padėjau jam susijungti su aukštesniąja sąmone ir tokiu būdu tęsėme toliau.

22 atvejis

Dr. N.: Kokių vardų jus vadina sielų pasaulyje?

K.: Mane vadina Nentumu.

Dr. N.: Nentuma, ar šiuo metu šalia jūsų yra kitų sielų, ar esate vienišas?

K. (pauzė): Šalia yra du seni mano draugai.

Dr. N.: Kaip juos vadina?

K.: Raulas ir Sendži.

Dr. N.: Ar visi trys esate didesnės, kartu dirbančios sielų grupės dalis?

K.: Mes buvome... tačiau dabar visi trys dirbame... daugiau individualiai.

Dr. N.: Ką visi trys veikiate šią akimirką?

K.: Ieškome būdų, kaip kuo geriau galėtumėme padėti vienas kitam inkarnacijų metu.

Dr. N.: Papasakokite, kaip padedate vienas kitam.

K.: Padedu Sendži išmokti atleisti sau už savo klaidas ir atrasti tai, ko ji iš tiesų verta. Jai reikia liautis visą laiką Žemėje vaidinti motinos vaidmenį.

Dr. N.: Kaip ji padeda jums?

K.: Ji pabrėžia, kad man trūksta bendrumo jausmo.

Dr. N.: Duokite kokį nors pavyzdį, kaip Sendži padeda jums spręsti šią problemą.

K.: Pavyzdžiui, ji buvo mano žmona Japonijoje, kai lioviausi būti kariu (kažkas neramina Nentumą, tačiau po geros pauzės jis tęsia

---

Vidutinio lygmens siela

---

toliau). Su Sendži mėgsta tuoktis ir Raulas, tuomet lieku vienas.

Dr. N.: Kaip vienas kitam padedate jūs ir Raulas?

K.: Padedu jam ugdyti kantrybę, o jis padeda man slopinti mano polinkį vengti bendruomenės gyvenimo.

Dr. N.: Ar Žemėje visada būnate kaip du vyrai ir viena moteris?

K.: Ne, galime keistis vaidmenimis ir kartais taip darome, tačiau mums patinka dabartinis variantas.

Dr. N.: Kodėl visi trys dirbate nepriklausomai nuo savo grupės?

K. (pauzė): Visi jie yra čia... kai kurie atsiliko... kiti sprendami savo problemas, gerokai pralenkė mus.

Dr. N.: Ar turite vedlį arba mokytoją?

K. (švelniu balsu): Ji yra Aidė.

Dr. N.: Man atrodo, kad esate jai ypač palankus. Kaip sekasi bendrauti su ja?

K.: Puikiai, tačiau tai nereiškia, kad mūsų požiūriai visada sutampa.

Dr. N.: Dėl ko tarp jūsų dažniausiai kyla konfliktai?

K.: Ji retai inkarnuojasi, o aš tvirtinu, kad jai reikėtų dažniau susipažinti su esama Žemės aplinka.

Dr. N.: Ar mintimis esate tiek susijęs su Aide, kad žinote viską apie jos kaip vedlio mokymą?

K. (purto galvą ir tuo pačiu metu mąsto): Mes galime uždavinėti klausimus... tačiau klausiname tik to, ką žinome. Aidė rodo man, kuo galėčiau praturtinti savo patirtį.

Dr. N.: Ar vedliai gali paslėpti savo mintis taip, kad nebūtų galima nė kiek įsiskverbti į jų protus?

K.: Taip, senesnėji yra ypač įgudę tai daryti. Jie žino, kaip filtruoti mums nereikalingą informaciją, nes ji tik sutrikdytų mus.

Dr. N.: Ar ir jūs mokotės filtruoti vaizdus?

K.: Truputį mokiausi.

Dr. N.: Štai kodėl daugelis žmonių pasakoja, kad jų vedliai ne galutinai atsako į visus jų klausimus.

K.: Taip, o dar labai svarbus yra klausimo tikslas... kada klausiama ir kodėl. Tam tikra informacija kartais gali net pakenkti.

Dr. N.: Ar jums patinka Aidė kaip asmenybė nekreipiant dėmesio į jos mokymo technikas?

K.: Taip... labai norėčiau, kad kada nors ji sutiktų vykti su manimi.

Dr. N.: Ar tikrai norite kartu su ja įsikūnyti Žemėje?

K. (šelmiškai išsišiepė): Sakiau jai, kad galėtumėme dar artimiau bendrauti sielų pasaulyje, jei ji sutiktų retkarčiais įsikūnyti su manimi Žemėje ir susituokti su manimi.

Dr. N.: Ir ką Aidė atsakė į tokį pasiūlymą?

K.: Ji nusijuokė ir tarė, kad pagalvos apie tai, jei įrodysiu, kad tai duos naudos.

Tada paklausiau Nentumo, kiek ilgai Aidė yra su juo susijusi, ir sužinojau, kad ją paskyrė vedliu šiems asmenims, kai visi pasiekė III lygmenį. Nentumas, Raulas ir Sendži dar yra globojami seno meistro vedlio, kuris yra su jais nuo pat jų gimimo. Būtų netikslu tvirtinti, kad aukštesnio lygmens sielos dažniausiai gyvena atsiskyrusios. Šis klientas pasakojo man, kad bendrauja su daugybe sielų. Raulas ir Sendži paprasčiausiai buvo artimiausi jo draugai.

III ir IV lygmenys yra ypač svarbūs sielų raidai, nes tada jos prisima atsakomybę už jaunesnes sielas. Vis dėlto vedliais netampama staiga. Kaip ir kitomis sielų gyvenimo akimirkomis, šiuo atveju sielas kruopščiai tikrina. Vidutinis lygmuo yra išbandymo metas galimiems mokytojams. Kol mūsų aura yra geltona, mūsų patarėjai paskiria mums kokią nors jaunesnę sielą ir paskui įvertina mūsų vadovavimą tiek sielų, tiek ir fiziniame pasaulyje.

Jei toks preliminarus mokymas vyksta sėkmingai, tik tada mums leidžiama tapti jaunesniuoju vedliu. Ne kiekvienas tinka mokymui, tačiau

Vidutinio lygmens siela

---

tai netrukdo jums tapti aukšto lygmens siela, spinduliuojančia melyną energiją. Kaip ir visi, vedliai irgi turi savų gabumų bei trūkumų. Kai pasiekiame V lygmenį, mūsų gabumai sielų pasaulyje jau yra gerai žinomi. Pagal savo gebėjimus gauname įvairiausių profesinių pareigų, kurias dar aptarsiu šiame skyriuje. Įvairūs mokymosi keliai galiausiai veda mus link to paties tikslo – dvasinės pilnatvės. Įvairovė yra kiekvienos sielos pažangos dalis, o aš mėginu išsiaiškinti, kaip 22 atvejo klientas perėjo į III lygmenį.

Dr. N.: Nentumai, ar Aidė ruošia jus vedliu manydama, kad domitės tokia veikla?

K. (žaibiškai): Taip, tuo domiuosi.

Dr. N.: Tuomet jau tobulėjate kaip vedlys?

K. (kukliai): Nekreipkite į tai per didelio dėmesio. Esu viso labo prižiūrėtojas... padedantis Adei ir vykdydamas nurodymus.

Dr. N.: Ar mėginate mėgdžioti jos mokymo stilių?

K.: Ne, mes skirtingi. Kaip mokinys ar prižiūrėtojas negaliu daryti to, ką ji sugeba padaryti.

Dr. N.: Kada supratote, kad esate pasirengęs būti prižiūrėtoju ir pradėjote dvasiškai padėti kitiems.

K.: Tai... suvokimas, ateinantis po daugybės gyvenimų... kad esi daug harmoningesnis su pačiu savimi ir gali pagelbėti žmonėms kaip siela ar fizinė būtybė.

Dr. N.: Ar šiuo metu kaip prižiūrėtojas veikiate sielų pasaulyje ar už jo ribų?

K. (sunkiai formuluoja atsakymą): Esu už jo ribų... dviejuose gyvenimuose.

Dr. N.: Ar šiuo metu gyvenate du gyvenimus?

K.: Taip.

Dr. N.: Kur gyvenate kitame gyvenime?

K.: Kanadoje.

Dr. N.: Ar geografinė vieta yra svarbi jūsų kanadietiškai užduočiai?

K.: Taip, pasirinkau neturtingą šeimą kaime, kur būsiu labiau reikalingas. Gyvenu mažame kalnų miestelyje.

Dr. N.: Papasakokite daugiau apie savo gyvenimą Kanadoje ir savo pareigas.

K. (lėtai): Prižiūriu savo brolių Bilį. Jo veidas ir rankos siaubingai apdegę užsidegus virtuvės viryklei, kai jam tebuvo ketveri metai. Man tada buvo suėję dešimt.

Dr. N.: Ar jums tiek pat metų Kanadoje ir dabartiniame gyvenime Amerikoje?

K.: Maždaug tiek pat.

Dr. N.: O koks pagrindinis jūsų uždavinys Kanadoje?

K.: Rūpintis Biliu. Padėti jam pamatyti pasaulį anapus jo skausmo. Jis beveik aklas, o dėl subjauroto jo veido jį visiškai ignoruoja visuomenė. Mėginu įtikinti jį pripažinti gyvenimą ir pareškoti savo viduje, kas jis yra iš tiesų. Skaitau jam ir einu su juo pasivaikščioti miške, laikydamas jį už dilbio. Už rankų nelaikau, nes jos yra labai subjaurotos.

Dr. N.: Ką galite pasakyti apie savo kanadietiškus tėvus?

K. (be pasididžiavimo): Pats esu tėvas. Mano tėvas išvyko po gaisro ir niekada nesugrįžo. Jis buvo silpnas žmogus, nemielas šeimai net prieš gaisrą. Man motinos siela ypač... nelabai gerai veikia jos kūne. Jiems reikia tvirtesnės asmenybės.

Dr. N.: Fiziškai stiprios?

K. (juokiasi): Ne, Kanadoje esu moteris. Bilio sesuo. Mano motinai ir broliui reikia dvasiškai stipraus žmogaus, gebančio išlaikyti šeimą ir vesti ją pirmyn.

Dr. N.: Ar jūs išlaikote šeimą?

K.: Esu kepėja ir niekada neištekėsiu, nes negaliu palikti jų.

Vidutinio lygmens siela

Dr. N.: Kokia pagrindinė jūsų brolio pamoka?

K.: Įgyti nuolankumo ir nepasiduoti tokiam žiauriam gyvenimui.

Dr. N.: Kodėl neprisiėmėte apdegusio savo brolio vaidmens? Ar toks scenarijus būtų jums per didelis iššūkis?

K. (vaipydamasis): Hm, kartą jau išgyvenau panašią situaciją!

Pastaba. Šis klientas buvo fiziškai sužalotas ne viename praetame gyvenime.

Dr. N.: Įtariu, kad kažką panašaus išgyvenote. Įdomu, ar Bilio siela galėjo fiziškai sužaloti jus kuriame nors praetame jūsų gyvenime?

K.: Manau, kad viename mano gyvenime būtent taip ir buvo. Kai kentėjau, šalia buvo kitas prižiūrėtojas, kurio pagalba mielai naudojaisi. Dabar atėjo Bilio eilė, ir aš esu čia, kad padėčiau jam.

Dr. N.: Ar prieš gyvenimą Kanadoje žinojote, kad jūsų brolis įsikūnys šiame kūne?

K.: Žinoma, su Aide aptarėme visą situaciją. Ji sakė, kad Bilio sielai reikalingas prižiūrėtojas, o aš ypač tinku šiam vaidmeniui, nes praetame gyvenime su šia siela turėjau neigiamų kontaktų.

Dr. N.: Be Bilio karminių pamokų kai ką norima pasakyti ir jums, nes esate kūne moters, kurios laisvė yra gerokai suvaržyta. Jūs negalite paprasčiausiai viską mesti ir išvykti, ką darėte praetuose gyvenimuose.

K.: Tai tiesa. Gyvenimo sudėtingumas matuojamas tuo, kokį iššūkį jis meta *jums*, o ne kitiems. Man būti Bilio prižiūrėtoja yra daug sunkiau, nei tuomet, kai mane prižiūrėjo kita siela.

Dr. N.: Kokia buvo pati sunkiausia jūsų kaip prižiūrėtojo užduotis?

K.: Prižiūrėti vaiką... ir padėti jam nugalėti bejėgiškumą... iki pat pilnametystės... mokyti vaiką drąsiai priimti kančią.

Dr. N.: Bilio gyvenimas yra kraštutinis pavyzdys, tačiau atrodo, kad Žemės vaikai turi kęsti daug didesnę fizinių ir emocinių skausmą.

K.: Be sąlyčio su skausmu ir mėginimo nugalėti jį niekada nesužinosite, kas iš tiesų esate. Reikia pripažinti, kad kuo daugiau skausmo ir bėdų patirsite vaikystėje, tuo daugiau turėsite galimybių praplėsti savo galimybes.

Dr. N.: Kaip jums sekasi vaidinti prižiūrėtojo vaidmenį Kanadoje?

K.: Kanadoje man tenka daug sunkesnis pasirinkimas nei Amerikoje. Visgi tikiu savimi... ir sugebu savo žinias pritaikyti praktikoje.

Dr. N.: Ar Aidė skatina jūsų norą greitinti savo tobulėjimą pasirinkus du vienu metu vykstančius gyvenimus?

K.: Ji visada palaiko mane... nes praetyje ne per daugiausiai nuveikiau.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Gyvenimo deriniai gali būti varginantys ir kurstantys nesantaiką, o pastangos gali duoti priešingų rezultatų.

Dr. N.: Gerai, jūs padedate žmonėms abiejuose savo gyvenimuose, tačiau ar kada nors gyvenote prieštaringus gyvenimus, kuomet viename elgėtės prastai, o kitame dorai?

K.: Taip, tačiau tai buvo gana seniai. Tai vienas iš paralelinių gyvenimų pranašumų. Vienas gyvenimas gali atsverti kitą. Visgi tokia situacija gali kelti tam tikrą sunkumą.

Dr. N.: Tuomet kodėl vedliai leidžia vienu metu gyventi du gyvenimus?

K. (piktai žvilgtelėjęs į mane): Sielos negyvena grubioje biurokratinėje aplinkoje. Mums leidžiama klysti ir mokytis iš klaidų.

Dr. N.: Man susidarė įspūdis, kad, anot jūsų, vidutinio lygmens sielai geriau gyventi vieną gyvenimą.

K.: Galbūt taip, dažniausiai, tačiau yra ir kitų motyvų pagreitinti įsikūnijimą.

Dr. N.: Pavyzdžiui...?

K. (patenkintas): Atlygis už paralelinius gyvenimus yra galimybė

daug ilgiau pasilikti sielų pasaulyje apmąstymams.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad ramybės periodas po dviejų vienu metu vykusių gyvenimų gali būti ilgesnis?

K. (šypsosi): Žinoma, juk dviem gyvenimams išanalizuoti reikia daugiau laiko.

Dr. N.: Nentumai, dar turiu keletą klausimų apie sielos susidvejinimo mechanizmą. Kokiu būdu sielos energija pasidalija į kelias dalis?

K.: Esame... energijos prisunktų vienetų dalelės. Esame kilę iš vieno šaltinio.

Dr. N.: Kas yra originalus šaltinis?

K.: Kūrėjas.

Dr. N.: Ar kiekviena jūsų sielos dalelė yra lyg atskiras užbaigtas vienetas?

K.: Taip, būtent.

Dr. N.: Ar visos jūsų sielos energijos dalelės po inkarnacijos palieka sielų pasaulį?

K.: Tam tikra mūsų dalis niekada neišsikūnija fiziniame pasaulyje, nes niekada galutinai neatsiskiriame nuo kūrėjo.

Dr. N.: Ką veikia sielų pasaulyje likusi mūsų dalis, kai mes įsikūnijame Žemėje viename ar keliuose kūnuose?

K.: Tai... potenciali energija... laukianti, kol vėl susijungs su likusia mūsų energija.

Daugelis mano kolegų, dirbančių su praeitais klientų gyvenimais, ne kartą klausėsi pasakojimų apie skirtingose Žemės vietose vienu metu gyvenusių sielą. Kartais siela tuo pačiu metu įsikūnija į tris ar net daugiau kūnų. Beveik visose raidos pakopose esančios sielos geba gyventi kelis fizinius gyvenimus, tačiau mano tyrimuose tokie atvejai yra gana reti.

Daugybei žmonių atrodo, kad sielos gebėjimas dalytis dvasinėje erdvėje ir paskui įsikūnyti į kelis ar daugiau kūnų prieštarauja jų susikur-

Sielų kelionės

---

tai nuomonei apie individualią, nedalomą sielą. Prisipažinsiu, jog pirmą kartą išgirdęs pasakojimą apie du vienu metu gyvenamus kliento gyvenimus pasijutau neįtikėtai. Suprantu, kodėl kai kuriuos žmones glumina dualios sielos idėja, ypač su tuo susijęs teiginys, kad ta pati siela vienu metu gali gyventi skirtinguose išmatavimuose. Visgi turime suprasti, kad jei mūsų sielos yra dalis vienos aukščiausios sielos, galinčios dalytis ar išsiplėsti ir tokiu būdu kurti kitas sielas, tuomet šios protingos energijos palikuonys irgi geba dalytis ir vėl susijungti.

Rinkti informaciją apie aukščiausių raidos pakopų sielų veiklą kartais yra gana sunku. Taip yra todėl, kad sudėtinga šio lygmens sielų atminties ir žinių prigimtis dažnai neleidžia atskirti, ko šie žmonės nežino, arba žino, tačiau nenori sakyti. 22 atvejo klientas daug ką žinojo ir buvo nepaprastai atviras mano klausimams. Tas atvejis panašus į kitus pasakojimus apie sielų mokymo įvairovę dvasinėje erdvėje.

Dr. N.: Nentumai, noriu sugrįžti prie jūsų veiklos sielų pasaulyje, kuomet nesate per daug susirūpinęs žemiškomis inkarnacijomis, daugiau bendraujate su kitų grupių sielomis ir mokotės tapti vedliu. Ar galite man papasakoti, kokia dar veikla užsiimate sielų pasaulyje?

K. (ilga pauzė): Taip, yra ir kitų pamokų...

Dr. N.: Kiek?

K. (atsargiai): Manau, kad keturios.

Dr. N.: Kaip pavadintumėte tas veiklos sritis?

K.: Pasaulis be ego, Visažinis pasaulis, Kūrybos ir griovimo pasaulis, Kintamo laiko pasaulis.

Dr. N.: Ar tie pasauliai egzistuoja fizinėje visatoje?

K.: Tik vienas, kiti yra bemačios erdvės.

Dr. N.: Gerai, pradėkime nuo bemačių pasaulių. Ar šios trys sielų pasaulio erdvės skirtos tik sieloms?

K.: Taip.

Dr. N.: Kodėl šias erdves vadinate pasauliais?

Vidutinio lygmens siela

K.: Nes suvokiu jas kaip... buveinę dvasiniam gyvenimui.

Dr. N.: Taigi visi trys yra proto erdves?

K.: Taip, būtent taip.

Dr. N.: Koks yra Pasaulis be ego?

K.: Tai mokymosi būti vieta.

Dr. N.: Girdėjau apie jį, tik gana skirtingai apibūdinamą. Ar jame yra pradedančių sielų?

K.: Taip, ką tik sukurtos sielos ten mokosi suvokti save. Tai kilmės arba atsiradimo pasaulis.

Dr. N.: Ar būtybės kuriamos atsitiktine tvarka, ar pradedančios sielos turi tam tikrą pasirinkimą?

K.: Nauja siela neturi jokio pasirinkimo. Jūsų charakteris priklauso nuo to.. kaip į vieną vietą sutelkiama jums skirta energija.

Dr. N.: Ar egzistuoja koks nors būdas priskirti sielai tam tikras savybes – vienu daugiau, o kitų mažiau.

K. (ilga pauzė): Man atrodo, kad daugelis veiksnių lemia, kas iš tikrųjų esame. Ką tikrai žinau, kad sielai priskirtas ego tampa įsipareigojimu jo davėjams.

Dr. N.: Ką tai reiškia?

K.: Tai reiškia, kad privalau viską daryti kuo tobuliau.

Dr. N.: Ar minėto pasaulio tikslas yra tai, kad aukštesnės būtybės paskiria sieloms konkrečias savybes?

K.: Taip, nauja siela yra tyra energija, be jokio ego. Pasaulis be ego dovanoja jums tapatybę.

Dr. N.: Tuomet kodėl jį vadinate Pasauliu *be* ego?

K.: Nes naujai sukurtos sielos atvyksta be ego. Naujos sielos sąmonėje dar nėra „aš“ idėjos. Būtent čia sielos buvimui suteikiama prasmė.

Dr. N.: Ar nuolatos kuriamos sielos su individualiomis savybėmis?

K.: Kiek žinau, taip.

Sielų kelionės

Dr. N.: Noriu, kad į šį klausimą atsakytumėte kuo konkrečiau. Kai jums suteikiamos tam tikros savybės, ar tai automatiškai reiškia, kad esate tinkamas įsikūnyti Žemėje žmogaus kūne?

K.: Nebūtinai. Planetos negyvena amžinai.

Dr. N.: Noriu žinoti, ar tam tikros sielos turi polinkį konkrečioms fizinio gyvenimo formoms?

K. (pauzė): Negaliu to paneigti.

Dr. N.: Nentumai, ar pradėjęs savo kaip sielos gyvenimą turėjote galimybę pasirinkti kitas planetas?

K.: Naujoms sieloms pasirinkti padeda vedliai. Mane patraukė žmonės.

Dr. N.: Ar turėjote ir kitų galimybių?

K. (ilga pauzė): Taip... tačiau tada viskas buvo labai miglota. Dažniausiai mums pasiūlomas vienas ar du nesudėtingi pasauliai, kur nėra per daug atsakingų darbų. Tada man pasiūlė šią rūsčią planetą.

Dr. N.: Ar Žemė yra rūsti?

K.: Taip. Kai kuriuose pasauliuose tenka įveikti fizinius nepatogumus, net kančią. Kiti siejasi su protiniais išbandymais. Tuo tarpu Žemėje yra ir viena, ir kita. Už gerą elgesį tokiuose pasauliuose mus gerbia ir šlovina. (šypsodamasis). Tie, kurie mažai keliauja, vadina mus nuotykių mėgėjais.

Dr. N.: Kas iš tiesų jus traukia Žemėje?

K.: Žmonių panašumas, kurį jie jaučia vienas kitam kovodami tarpusavyje... vienu metu varžydami ir bendradarbiaudami.

Dr. N.: Ar tai ne prieštaravimas?

K. (juokiasi): Tai ir traukia mane – tarpininkauti klysti linkusių žmonių ginčuose, kurie tokie pasipūtę ir trokštantys savigarbos. Visgi žinote, kad žmogaus smegenys yra unikaliai.

Dr. N.: Kaip?

Vidutinio lygmens siela

K.: Žmonės yra egocentriški, tačiau pažeidžiami. Jie gali būti pikti ir nedori, tačiau vis tik yra linkę į geranoriškumą. Žemėje elgiamasi drąsiai arba neryžtingai. Vyksta nuolatinė kova tarp žmonių vertybių. Tokia įvairovė traukia mane.

Dr. N.: Kokios dar žmonių gyvenimo akimirkos gali paskatinti sielą įsikūnyti Žemėje?

K.: Hm... įsikūnijusieji Žemėje... trokšta padėti žmonėms suvokti, kad už regimo jų gyvenimo slepiasi begalybė, ir išreikšti tikrą dosnumą bei geranoriškumą. *Aistra* kovoti už savo vietą pasaulyje – štai viena patraukliausių žmonių savybių.

Dr. N.: Bet žmonės linkę ir blogiems darbams.

K.: Tai aistros dalis, kuri laikui bėgant irgi keičiasi. Kai žmonėms sunku, dažnai jie tampa... visiškai kilnūs.

Dr. N.: Galbūt pati siela puoselėja teigiamas savybes?

K.: Stengiamės stiprinti tai, kas jau sukurta.

Dr. N.: Ar sielos sugrįžta į Pasaulį be ego po to, kai įgyja ten tapatumą?

K. (nenoromis): Taip... bet aš nenoriu apie tai kalbėti...

Dr. N.: Gerai, apie tai nekalbėsime, tačiau man pasakojo, kad kai kurios sielos sugrįžta ten, jei jų elgesys fiziniame pasaulyje būna visiškai netvarkingas. Man atrodo, kad tokios sielos suvokiamos kaip netobulos ir todėl sugrįžta į savo kilmės vietą tam tikrai dvasinei operacijai.

K. (klientas susierzinęs purto galvą): Tokie teiginiai įžeidžia ir erzina mane. Iš kur tokios mintys? Tos sielos, turinčios savo raidai trukdančių savybių, gydomos teigiama energija.

Dr. N.: Ar ši procedūra galioja tik Žemėje įsikūnijusioms sieloms?

K.: Ne, jaunos sieloms irgi gali prireikti gydymo kaip paskutinio išsigelbėjimo.

Dr. N.: Ar pagijusioms sieloms leidžiama sugrįžti į savo grupes ir vėl įsikūnyti fiziniame pasaulyje?

K. (giliai atsėdusęs): Taip.

Dr. N.: Ar galite Pasaulį be ego palyginti su Visažiniu pasauliu?

K.: Tai visiškos priešybės. Pastaroji erdvė nėra skirta jaunoms sieloms.

Dr. N.: Ar kada nors lankėtės Visažiniame pasaulyje?

K.: Ne, dar nesu tam pasirengęs. Tik suvokiū, jog reikia siekti patekti ten.

Dr. N.: Ką dar žinote apie šią dvasinę erdvę?

K. (ilga pauzė): Tai apmąstymų vieta... galutinis protinis planavimo ir projektavimo pasaulis. Negaliu daug apie jį papasakoti, išskyrus tai, kad ši erdvė yra galutinis visų minčių tikslas. Ten formuojami visų gyvų būtybių jausmai.

Dr. N.: Ar Visažinis pasaulis yra aukščiausia abstrakcijos forma?

K.: Taip, čia susijungia turinys su forma – racionalumas su idealais. Tai tokia erdvė, kur įmanoma realizuoti visas svajones.

Dr. N.: Jei nesate ten buvęs, iš kur žinote apie tą pasaulį?

K.: Mes gauname... trumpų ir miglotų įspūdžių... kaip akstiną, drąsinantį mus dėti visas pastangas baigti savo darbą ir prisijungti prie meistrų.

Sielų pasaulio pamatas yra žinojimo erdvė, kurią klientai vadina įvairiausiais vardais. Apie šį visuotinį absoliutą gaunu tik skurdžių užuominų, nes netgi pažengę mano klientai negalėjo pasigirti tiesiogine buvimo ten patirtimi. Visos sielos trokšta patekti ten ir būti sugertos to branduolio, ypač kai jau gerokai priartėja prie jo ir susigundo tuo, ką dar gali įžvelgti. Bijau, kad Visažinį pasaulį galima pažinti tik padedant daugiau nebeįsikūnijančiai, aukštesnio nei 5 lygmens sielai.

Dr. N.: Jei Pasaulis be ego ir Visažinis pasaulis yra priešingose sielos patirties pusėse, tuomet kur galima įterpti Kintamo laiko pasaulį?

K.: Šią erdvę gali pasiekti visos sielos, nes ji simbolizuoja fizinį jų pačių pasaulį. Mano atveju, – Žemę.

Vidutinio lygmens siela

Dr. N.: Ar tai fizinis matmuo, apie kurį kalbėjote?

K.: Ne, Žemės sfera man tik imituojama.

Dr. N.: Ar tuomet visos sielos sielų pasaulyje tyrinėja ne tą patį imituojamą pasaulį?

K.: Ne tą patį. Kiekviena siela tyrinėja savo pačios geografinę planetą, kur paprastai įsikūnija. Fizinė prasme jos realios... tik laikinai.

Dr. N.: Ar jūs fiziškai gyvenate imituojamoje Žemėje ar naudojate ją kitais tikslais?

K.: Naudoju ją mokymo tikslais.

Dr. N.: Kodėl trečią pasaulį vadinate Kintamo laiko pasauliu?

K.: Nes galime pakeisti laiko seką konkrečioms įvykiams tirti.

Dr. N.: Koks pagrindinis tokių tyrimų tikslas?

K.: Patobulinti gyvenimo pasirinkimą. Tokie tyrimai stiprina pasirinkimo gebėjimus ir paruošia Visąžiniam pasauliui.

***Pastaba.** Nefizinėms erdvinėms darbo zonoms nusakyti klientai dažnai vartoja žodį pasaulis. Tokios erdvės gali būti mažytės arba nenusakomai didelės, be to, jos gali būti įvairiausių matmenų. Tikiu, kad anapus laiko ribų gali būti ir kitokia realybė, skatinanti įvairiopą mokymosi patirtį. Apie praeities, dabarties ir ateities sambūvį bus kalbama kituose dviejuose skyriuose (23 ir 25 atvejai).*

Dr. N.: Dar nekalbėjome apie Kūrybos ir griovimo pasaulį. Tai greičiausiai trijų matmenų pasaulis, apie kurį kalbėjote jau anksčiau.

K.: Taip, ir mums labai patinka naudotis juo.

Dr. N.: Ar jis skirtas visoms sieloms?

K.: Ne, ne visoms. Ką tik pradėjau dirbti jame. Ten esu laikomas naujoku.

Dr. N.: Prieš leidžiantis į smulkmenas dar noriu paklausti, ar šis fizinis pasaulis yra panašus į Žemę?

K.: Ne, ne visai panašus. Jis daug didesnis ir kažkiek vėsesnis. Čia mažiau vandens – kelį vandenynai, panašūs į Žemės.

Dr. N.: Ar ši planeta yra toliau nuo savo žvaigždės nei Žemė nuo saulės?

K.: Taip.

Dr. N.: Jei šį fizinį pasaulį pavadinčiau Žemė II, nes jis geografiškai gana panašus į mums žinomą planetą, ar danguje jis būtų netoli Žemės I?

K.: Ne.

Dr. N.: Kur yra Žemė II lyginant su Žeme I?

K. (pauze): Negaliu to sakyti.

Dr. N.: Ar Žemė II yra Paukščių tako galaktikoje?

K. (ilga pauzė): Ne, daug toliau.

Dr. N.: Ar galiu matyti Žemės II galaktiką per teleskopą iš savo namo kiemo?

K.: Manau, kad taip.

Dr. N.: Ar tos planetos galaktika yra spiralinė, kaip ir mūsų, ar ji yra elipsinė? Kaip ji atrodytų per teleskopą iš daug toliau?

K.:... kaip ilga nusidriekusi... grandinė... (sunerimęs) negaliu daugiau pasakoti.

***Pastaba.** Būdamas astronomu mėgėju, stebinčiu dangų pro didžiulį veidrodinį teleskopą, dažnai darau si ypač smalsus, kai sesijos metu pradedam kalbėtis apie astronomiją. Kliento atsakymai į panašius klausimus dažnai nepateisina mano lūkesčių. Niekada nežinau, ar to priežastis yra informaciją blokuojantys vedliai, ar tai, jog klientas neturi fizinės atskaitos sistemos tarp Žemės ir likusios visatos.*

Dr. N. (užduodu pagrindinį klausimą): Man atrodo, kad vykstate į Žemę II ir įsikūnijate ten į kokios nors protingos būtybės kūną?

Vidutinio lygmens siela

K. (garsiai): Ne! Būtent to ten ir nenorime daryti.

Dr. N.: Kada vykstate į Žemę II?

K.: Tarp žemiškų gyvenimų.

Dr. N.: Kodėl vykstate į Žemę II?

K.: Vykstame ten kurti ir paprasčiausiai mėgautis savimi kaip laisva siela.

Dr. N.: Ar netrukdate Žemės II gyventojams?

K. (entuziastingai): Ten *nėra* žmonių... ten taip ramu... neturime jokių įsipareigojimų, klaidžiojame tarp miškų, dykumų ir sklandome virš vandenynų.

Dr. N.: Kokia aukščiausia gyvybės Žemėje II forma?

K. (išsisukinėdamas): Nedideli gyvūnai... ne ypač protingi.

Dr. N.: Ar gyvūnai turi sielą?

K.: Taip, visos gyvos būtybės turi sielą, tačiau pas kai kurias yra vos paprasčiausi proto energijos fragmentai.

Dr. N.: Ar jūsų arba jūsų draugų sielos atsirado iš žemesnių gyvybės Žemėje I formų po jūsų sukūrimo?

K.: Mes tiksliai nežinome, tačiau niekas taip nemano.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Nes protingą energiją tvarko... gyvenimo evoliucija. Augalai, vabzdžiai, ropliai – visi jie priklauso tam tikrai sielų šeimai.

Dr. N.: Ar visos gyvų būtybių kategorijos yra atskirtos viena nuo kitos?

K.: Ne. Kūrėjo energija vienija visas gyvas būtybes visatoje.

Dr. N.: Ar esate kaip nors susijęs su kūryba?

K. (krūptelėjęs): O, *ne!*

Dr. N.: Gera, ką atrenka kelionei į Žemę II?

K.: Tuos, kurie susiję su Žeme. Palyginus su Žeme, tai poilsio vieta.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Čia nėra peštynių, barnių ar kovų dėl valdžios. Čia tvyro pirmą kartą atmosfera ir visas gyvenimas yra... nepaprastai ramus. Ši vieta skatina grįžti į Žemę ir paversti ją tokiu pačiu rojus kampe.

Dr. N.: Gerai, matau, jog šis rojus sodas leidžia jums ilsėtis be jokių rūpesčių, tačiau dar minėjote, kad atvykstate čia kurti.

K.: Taip.

Dr. N.: Vadinasi, neatsitiktinai sielos iš Žemės vyksta į geografiškai panašų pasaulį?

K.: Taip, neatsitiktinai.

Dr. N.: Ar ir kitos sielos, nepririštos prie Žemės, vyksta į fizinius pasaulius, panašius į jų gyventas planetas?

K.: Taip... jaunesni pasauliai su daug paprastesniais organizmais... kad išmoktumėme kurti be jokių protingesnių gyvybės formų.

Dr. N.: Tęskite.

K.: Galima eksperimentuoti su kūryba ir stebėti, kaip viskas vyksta. Jaučiamės tarsi laboratorijoje, kur energiją galime paversti apčiuopiamais daiktais.

Dr. N.: Ar tie daiktai panašūs į Žemėje I esančiuosius?

K.: Taip, tik į žemiškus. Štai kodėl esu čia.

Dr. N.: Pradėkite nuo jūsų atvykimo į Žemę II ir paaiškinkite, ką veikiate iš pat pradžių?

K. (stengiasi ignoruoti mano klausimą, tačiau galiausiai sako): Aš... nekaip jaučiuosi.

Pastaba. Klientas jaučia kažkokį pasipriešinimą, todėl kelias minutes palaukiu ir vėl klausiu: „Suskaučiavus iki trijų jūs būsite pailsėjęs ir nuspręsite, ką jūs ir Aidė galite papasakoti man. Vienas, du, trys!“ kartoju savo klausimą.

K.: Mėginu suprasti, ką gi privalau nuveikti Žemėje. Paskui minityse bandau suformuoti objektą ir sukurti tą patį pasitelkęs tik labai mažus energijos kiekius. Mokytojai padeda mums... valdyti. Turiu pastebėti savo klaidas ir ištaisyti jas.

Dr. N.: Kas yra mokytojai?

K.: Aidė ir Mulkafgilas (ypač pažengęs kliento vedlys)... šalia yra ir kitų mokytojų .. nelabai gerai visus pažįstu.

Dr. N.: Pasakokite kiek įmanoma aiškiau. Ką konkrečiai veikiate?

K.: Mes... formuojame daiktus...

Dr. N.: Gyvus objektus?

K.: Dar nesu tam pasirengęs. Eksperimentuoju su pagrindiniais elementais – vandeniliu ir deguonimi, – ir mėginu sukurti kosminę medžiagą... akmenis, orą, vandenį... kuriu miniatiūrinius pavyzdžius.

Dr. N.: Ar iš tiesų kuriate pagrindines mūsų visatos medžiagas?

K.: Ne, tik naudoju esamus elementus.

Dr. N.: Kokiū būdu?

K.: Pasirenku pagrindinius elementus ir pakraunu juos savo energijos impulsais... ir jie keičiasi.

Dr. N.: Keičiasi į ką?

K. (paprastai): Man ypač sekasi kurti akmenis...

Dr. N.: Kaip su savo energija kuriate akmenis?

K.: Mokydamasis sušildyti ir atšaldyti... dulkes... sukietinti jas.

Dr. N.: Ar iš dulkių darote ir mineralus?

K.: Už mus tai daro mokytojai... jie duoda mums šią medžiagą... dujos išgaruoja ir susidaro vanduo... ir taip toliau...

Dr. N.: Noriu suprasti tai kuo tiksliau. Ar jūs mokotės kurti naudodami savo energijos šilumą, slėgą ir šaltį?

K.: Beveik taip – kaitaliodami energijos spinduliavimo sroves.

Dr. N.: Taigi jūs iš tiesų chemiškai nekuriate akmenis ir vandens medžiagų?

K.: Ne, jau minėjau, kad mano darbas – tai keisti daiktus... maišant tą, ką man duoda. Žaidžiu su savo energijos dažniais ir dozėmis. Tai sudėtinga, bet įmanoma...

Dr. N.: Įmanoma! Maniau, kad medžiagą kuria gamta.

K. (juokiasi): O kas, jūsų manymu, yra gamta?

Dr. N.: Na, tai, kas kuria pagrindinius elementus jūsų eksperimentams – pirmines fizines medžiagas.

K.: Kūrėjas .. ir tie, kurie kuria daug didesniais kiekiais nei aš.

Dr. N.: Gerai, jūs kuriate negyvus daiktus, pavyzdžiui, akmenis.

K.: Hm... tai daugiau mėginimas nukopijuoti tai, ką matome prieš save... ką jau pažįstame. (tarsi pavėluota mintis). Man patinka augalai... tačiau dar nesugebu sukurti jų.

Dr. N.: Taigi pradėsite nuo pačių mažiausių ir nuolatos didinate apimtį?

K.: Taip. Kopijuojame daiktus ir lyginame juos su originalais, kad paskui galėtumėme kurti didesnius modelius.

Dr. N.: Atrodo, jog sielos tarsi vaikai smėlio dėžėje žaidžia su žaislais.

K. (šypsosi): Mes ir *esame* vaikai. Energijos tėkmės reguliavimas primena lipdymą iš molio.

Dr. N.: Ar šioje mokymo klaseje yra pirminės jūsų grupės narių?

K.: Šiek tiek. Daugiausia atvyksta iš bet kurių sielų pasaulio vietų, tačiau visi buvo įsikūniję Žemėje.

Dr. N.: Ar visi kuria tą patį?

K.: Žinoma, kai kuriems kažkas sekasi geriau, todėl padedame vieni kitiems. Aplink visada yra mokytojų, duodančių užuominų ir patarimų, kaip tobulėti... tačiau... (sustoja)

Dr. N.: Kas?

K. (suglumęs): Jei būnu grubus ir kažką padarau ne per geriausiai, nerodau to Aidei ir išardau.

Dr. N.: Duokite kokį nors pavyzdį.

K.: Augalai... dar nesugebu tinkamai panaudoti savo energiją ir sukelti reikiamų cheminių reakcijų.

Dr. N.: Ar jums nesiseka formuoti augalus?

K.: Taip, todėl ir sunaikinu nevykusius pavyzdžius.

Dr. N.: Ar tai turėjote omeny kalbėdamas apie griovimą? Ar galima sunaikinti energiją?

K.: Energijos negalima sunaikinti. Mes iš naujo surenkame ją ir vėl mėginame kurti įvairiausių derinius.

Dr. N.: Nesuprantu, kodėl kūrėjui kuriant prireikia jūsų pagalbos.

K.: Mūsų pačių labui. Šia veikla užsiimame tam, kad įvertinus mūsų darbą teigiamai galėtumėme iš tiesų pasitarnauti gyvoms būtybėms.

Dr. N.: Nentumai, jei mes visi tobulėjame kaip sielos, tuomet man atrodo, kad sielų pasaulis yra milžiniška organizacinė piramidė, kurios viršūnėje yra aukščiausia galia.

K. (atsidūsta): Ne, jūs neteisus. Tai ne piramidė. Visi esame to paties ilgo audinio siūlai. Visi esame įpinti į vieną medžiagą.

Dr. N.: Man sunku įsivaizduoti vieną medžiagą, kai yra tiek daug sielų tobulumo lygmenų.

K.: Įsivaizduokite geriau judančią aplinką, o ne pagal privatumus ir trūkumus suskirstytas sielas.

Dr. N.: Visada maniau, kad sielos nuolatos tobulėja ir juda aukšтын.

K.: Žinau, tačiau pamėginkite įsivaizduoti, kad judame skersai..

Dr. N.: Duokite kokį pavyzdį, kurį galėčiau įsivaizduoti.

K.: Tarsi visi būtumėme dalis visatos traukinio, judančio mūsų gyvenimo begiais. Daugelis Žemėje esančių sielų yra viename automobilyje, judančiame tuo pačiu keliu.

Sielų kelionės

Dr. N.: Ar visos kitos sielos yra kituose automobiliuose?

K.: Taip, tačiau visi važiuoja tuo pačiu keliu.

Dr. N.: Kur yra palydovai, pavyzdžiui, Aidė?

K.: Jie juda pirmyn ir atgal tarp automobilių, tačiau stengiasi laikytis kuo arčiau garvežio.

Dr. N.: Kur yra garvežys?

K.: Kūrėjas? Žinoma, priekyje.

Dr. N.: Ar galite matyti garvežį iš savo automobilio?

K. (juokiasi iš manęs): Ne, tačiau galiu užuosti jo kvapą. Girdžiu garvežio dundėjimą ir variklio burzgimą.

Dr. N.: Būtų puiku, jei visi būtumėme kuo arčiau garvežio.

K.: Galiausiai taip ir bus.

Iš pokalbių su klientais sužinojau, kad sielos su kūrybos jėgomis susipažįsta jau įsitvirtinusios III lygmenyje. Iš pradžių įvaldoma augalų fotosintezė, paskui tyrinėjami organiniai gyvybės aspektai. Klientai pasakoja, kad pradinį kūrybos mokymąsi sudaro medžiaginių ryšių tyrinėjimai. Taip išmokstama savo energiją sujungti su skirtingomis elementų savybėmis. Perėjimas nuo negyvų iki gyvų objektų arba nuo paprasto iki sudėtingo yra ilgas ir lėtas procesas. Mokiniai raginami kurti miniatiūrinį planetinį arealą tiems organizmams, kurie gali prisitaikyti prie tam tikrų aplinkos sąlygų. Su praktika ateina pažanga, tačiau tik pasiekę V lygmenį mano klientai pradeda jausti, kad jau gali prisidėti ir prie kitų gyvų būtybių pažangos. Apie tai daugiau sužinosite skaitydami 23 atvejį, tačiau apskritai mano klientai nenori arba negali kalbėti apie kūrybą.

Atrodo, jog kai kurios sielos turi ypatingų gebėjimų dirbti su savo energija kūrybinių užsiėmimų metu. Visgi mano klientai atkreipia dėmesį į tai, kad gebėjimas kurti konkrečius objektus dar nereiškia, jog siela yra pažengusi ir kituose dvasinės mokymo programos dalykuose. Siela gali mokėti profesionaliai pažaboti kūrybos galias, tačiau ji gali stokoti subtilių vedlio savybių. Galbūt todėl man susidarė įspūdis, kad sielai leidžiama specializuotis vienoje ar keliose srityse.

Vidutinio lygmens siela

Praeitame skyriuje paaiškinau sielų vienatvės privalumus, ir paskutinis atvejis tą tik patvirtino. Dvasinę patirtį nėra lengva perteikti žmonių kalba. 22 atvejo klientas apie Kintamo laiko pasaulį kalba kaip apie trumpalaikio planetinio mokymo priemonę. Kai kuriems transo būsenos esantiems klientams šis beribis proto pasaulis yra pati tikriausia realybė, o visa kita – tik konkrečiais tikslais sukurta iliuzija. Kiti panašaus lygio klientai šią sferą vadina „perkaitos erdve“ arba paprasčiausiai „poilsio vieta“. Sužinojau, kad sielos savo energiją gali nukreipti į gyvus ir negyvus objektus, sukurtus mokymuisi ir malonumui. Vienas klientas pasakojo: „Vos pagalvoju apie tai, ko noriu, ir viskas išsipildo. Žinau, jog man kažkas padeda. Nepriklausomai nuo to, kas esame, turime galimybę prisiminti įvairiopą savo praeties patirtį“.

Pavyzdžiui, sielos gali virsti akmenimis tankio esmei pajusti, medžiais – ramybei užčiuopti, vandeniu – takumui suprasti, drugeliais – laisvei ir grožiui spinduliuoti arba banginiais – galiai ir didybei suprasti. Beje, klientai neigia, kad tokie veiksmai siejasi su buvusiais jų įsikūnijimais Žemėje. Dar sužinojau, kad sielos gali tapti beformės, be jokios medžiagos ar pavidalo, ir visiškai susilieti su tam tikru jausmu, pavyzdžiui, užuojauta, savo jausmingumui sustiprinti.

Kai kurie klientai pasakoja virtę mistiškos prigimties sielomis įskaitant ir tautosakos būtybes: nykštukus, milžinus ir undines. Dar kartais mini asmeninį kontaktą su mitologinėmis būtybėmis. Šie pasakojimai yra tokie gyvi, jog man sunku vertinti juos vien kaip metaforą. Ar senos įvairių tautų pasakos yra vien prietarai, ar kolektyvinės sielų patirties apraiškos? Man atrodo, kad daugybė legendų yra simpatinai sielų prisiminimai, gerokai seniau atnešti į žemę iš kitų vietų.

Pažengusi siela

Retai sutinkami žmonės, turintys seną ir pažengusią sielą. Nors ir neturėjau galimybės sutikti daug mėlynujų V lygmens sielų, tačiau dėl gilaus savo supratimo ir plačios dvasinės sąmonės jos nuolatos skatina dirbti. Verta pripažinti, kad aukštą lygmenį pasiekęs žmogus neieško terapeuto savo gyvenimo problemoms išspręsti. Dažniausiai pasiekusieji V lygmenį veikia Žemėje kaip čia įsikūniję vedliai. Kai daugelis mūsų įveikę esmines problemas kovoja su kasdienėmis, pažengusi siela daugiau domisi tuo, kaip kažką patobulinti spręsdama konkrečias užduotis.

Galime atpažinti jas pasirodžiusias viešumoje, pavyzdžiui, motina Teresė, tačiau dažniau jos dirba savo darbą ramiai ir kukliai. Nenuolaidžiaudamos savo silpnybėms, jos siekia kuo daugiau padėti kitiems žmonėms. Šias sielas ne tiek domina viešieji reikalai, kiek individualių žmogiškų vertybių įtvirtinimas. Nepaisant to, V lygmens sielos yra gana praktiškos, todėl jas galima aptikti ir dirbančias kultūros sferose, kur gali daryti įtaką žmonėms ir įvykiams.

Manęs klausdavo, ar jausmingi, estetiškai ir ypač kairiarankiai žmonės yra pažengusios sielos, nes dažniausiai būtent tokios asmenybės kovoja prieš netobulo pasaulio blogybes. Deja, čia nematau jokio ryšio. Jausmingumas, grožio vertinimas ar nejutiminio suvokimo apraiškos, įskaitant ir aiškiaregystę, nebūtinai yra pažengusios sielos požymiai.

Pažengusios sielos požymiai dažniausiai yra kantrybė gyvenant visuomenėje ir nepaprasti gebėjimai spręsti įvairiausias problemas. Labiau-

siaį į akis krinta ypač gili jų įžvalga. Negalima sakyti, kad gyvenimas nespėdžia joms jokių karminių spąstų, priešingai V lygmens sielų apskritai čia nebūtų. Jų galima aptikti įvairiausiose gyvenimo situacijose ir veiklos srityse, nors dažniausiai jos renkasi pagalbos kitiems profesijas ar kovoja su socialine neteisybe. Pažengusi siela spinduliuoja ramybę, gerumą ir supratingumą. Atsisakiusios egoizmo, jos ignoruoja fizinius savo poreikius ir gyvena nepaprastai kukliai.

V lygmeniui apibūdinti pasirinkau maždaug 35 metų moterį, dirbančią dideliame medicinos centre, kur teikiama pagalba priklausantiems nuo narkotikų. Su ja mane supažindino vienas kolega, prieš tai pasakojęs apie jos gebėjimus padėti narkomanams atgauti pasitikėjimą.

Pirmo susitikimo metu mane apstulbino tos moters ramybė chaotiškoje jos darbo aplinkoje. Ji buvo aukšta ir nepaprastai liekna, su palaidais ryškiai rudais plaukais. Visgi šiltumą ir draugiškumą gaubė neprieinamumo aura. Blizgančios pilkos jos akys regėjo tai, ko nepastebėjo paprasti žmonės. Mums bendraujant jutau, kad jos žvilgsnis veria mane kiaurai.

Mano draugas pasiūlė visiems trims papietauti, nes minėta moteris susidomėjo mano atliekamais sielų pasaulio tyrinėjimais. Ji teigė, kad niekada nebuvo užhipnotizuota, tačiau per meditaciją suprato, kad jau nuėjo ilgą dvasinės raidos kelią. Anot jos, mūsų susitikimas nebuvo atsitiktinumas, todėl nusprendėme patyrinėti dvasines jos žinias. Po kelių savaitių ji atvyko į mano biurą, nors ir ne per daug troško gilintis į praeitų savo gyvenimų chronologiją. Nusprendžiau trumpai apžvelgti paskutinius jos gyvenimus Žemėje ir naudoti juos kaip išeities tašką aukštesniosios sąmonės prisiminimams. Ji greitai pasinėrė į gilų transą ir rado ryšį su vidine savastimi.

Beveik iškart supratau, kad mano klientė dar nuo neatmenamų laikų nuolatos įsikūnydavo Žemėje. Remdamasis ankstyviausiais jos prisiminimais, priėjau prie išvados, kad pirmuosius gyvenimus ji gyveno vos prasidėjus paskutiniam tarpledyniniam periodui, trukusiam prieš 130–70 tūkstančių metų, dar prieš sukaustant Žemę didžiajam ledynmečiui. Atėjus šiltesniam klimatui vidurinio paleolito metu, ši moteris gyveno drėgnose subtropinėse savanose, šalia medžioklės, žvejybos ir augalininkystės plo-

tų. Paskui, maždaug prieš 50 tūkstančių metų, kai kontinentiniai ledynai vėl pakeitė Žemės klimatą, ji gyveno urvuose ir kentė baisų šaltį.

Greitai bėgdamas per tūkstantmečius, pastebėjau, kad sulinkęs jos kūnas pradėjo tiesėti. Toliau keliaujant per laiką, paprašiau jos žvelgti į vandens telkinius ir pasakoti, ką jaučia jos kūnas. Per tūkstančius metų nuožulni jos kakta tapo daug vertikalesnė. Virš akių esančios raukšlės mažėjo, nyko kūno plaukuotumas ir gremėzdiški pirmykščio žmogaus žandikauliai. Iš jos pasakojimų apie daugybę gyvenimų vyro ir moters kūnuose gavau nepaprastai daug vertingos informacijos apie jos gyvenamąsias vietas, ugnies naudojimą, darbo ir medžioklės įrankius, aprangą, maistą ir ritualines genčių apeigas.

Paleontologai apskaičiavo, kad į beždžionę panašus dabartinių žmonių protėvis *Homo erectus* pasirodė maždaug prieš 1,7 milijoną metų. Ar sielos tada jau įsikūnydavo Žemėje, pasirinkusios šių primityvių dvikojų, vadinamų hominidais, kūnus? Kelį aukštesnio lygmens mano klientai tvirtina, kad, anot pažengusių sielų, ieškančių tinkamų kūnų jaunesnėms sieloms, būtinos sąlygos gyvybei Žemėje atsirado daugiau kaip prieš milijoną metų. Man susidarė įspūdis, kad, tų sielų nuomone, pirmųjų hominidų smegenų apimtis ir balso aparatas tapo tinkami sielų raidai ne anksčiau kaip prieš 200 tūkstančių metų.

Senovės *Homo sapiens*, kurį vadiname žmogumi, pasirodė prieš kelis šimtus tūkstančių metų. Per pastaruosius 100 tūkstančių metų jau aptinkami akivaizdūs dvasinės sąmonės ir bendravimo požymiai. Tai laidojimo papročiai ir ritualinis menas, aptinkamas ant išraižytų totemų ir uolų piešiniuose. Nėra jokių antropologinių įrodymų, kad tokios praktikos egzistavo Žemėje dar prieš pasirodant neandertaliečiui. Žmonėmis mus pavertė sielos, o ne atvirkščiai.

Vienas aukštesnio lygmens mano klientas teigė: „Sielos apsigyveno Žemėje ne vienu metu.“ Iš įvairių klientų surinkta informacija leidžia manyti, kad dabar žinomi žemynai kažkada atsiskyrė nuo seniau egzistavusiųjų, kurie nuskendo greičiausia dėl vulkaninės ar magnetinės kilmės kataklizmų. Pavyzdžiui, dabar Atlanto vandenyne esančios Azorų salos neva buvusios nugrimzdusios Atlantidos kalnų viršūnės. Ir iš tikrųjų, ne vienas mano klientas yra kalbėjęs apie vietas Žemėje, kurių negaliu nustatyti remdamasis šių dienų geografija.

Taigi įmanoma, kad sielos gyveno kūnuose, kurie buvo tobulesni už Homo erectus. Pastarasis išnyko maždaug prieš 250 tūkstančių metų, o jo liekanų negalima aptikti dėl dar nežinomų geologinių pokyčių. Visgi tokia hipotezė reiškia, kad fizinė žmonių evoliucija turėjo ne vieną pakilimą ir kritimą, o tai man atrodo sunkiai tikėtina.

Perkėliau klientę į jos gyvenimą Afrikoje maždaug prieš 9 tūkstančius metų, kuris, anot jos pačios, buvo nepaprastai svarbus jos tobulėjimui. Tai buvo paskutinis gyvenimas, kurį ji praleido su savo vedliu Kumara – pažengusia siela, patarinėjusia geranoriškam genties vadui kaip įtakinga jo žmona. Apytiksliai nustaciau, kad tai vyko Etiopijos aukštumose. Žinoma, mano klientė jau pažinojo Kumarą iš daugybės ankstesnių gyvenimų, per paskutines Kumaros inkarnacijas Žemėje. Jų kaip žmonių bendravimas baigėsi tuomet, kai klientė žuvo, gelbėdama Kumarą valtėlėje – savo kūnu pridengusi Kumarą ir buvo perverta ieties.

Kupina meilės Kumara vis dar pasirodo mano klientei kaip didžiulė moteris su raudonmedžio spalvos oda ir žilų plaukų kupeta, kurią vainikuoja iš plunksnų padarytas galvos apdangalas. Ji yra praktiškai nuoga, išskyrus per platų juosmenį perrištą juostą iš gyvūnų kailio. Ant Kumaros kaklo puikuoja blizgantis įvairiausių spalvų akmenų vėrinys, kurį ji retkarčiais pasukioja prie mano klientės ausies, norėdama atkreipti pastarosios dėmesį per sapnus vidury nakties.

Kumara moko pasitelkusi simbolinių ankstesniuose gyvenimuose išmuktų pamokų prisiminimų techniką. Seni problemų sprendimo būdai sujungiami su naujais hipotetiškais pasirinkimais metaforinių vaizdų pavidalu. Tokiu būdu Kumara tikrina savo mokinio žinių aruodą meditacijų ar sapnų metu.

Pažvelgiau į laikrodį. Jau nebeliko laiko antrojo plano informacijai, jei noriu patyrinti šios moters gyvenimo po mirties patirtį. Greitai leidau jai susijungti su aukštesniąja sąmone ir laukiau įdomių dvasinių atradimų. Ji nenuvils manęs.

23 atvejis

Dr. N.: Koks jūsų vardas sielų pasaulyje?

K.: Tesė.

Dr. N.: O jūsų vedlys vis dar vadinamas afrikietišku Kumaros vardu?

K.: Man taip.

Dr. N.: Kaip jūs atrodote sielų pasaulyje?

K.: Kaip spindinti šviesos dalelė.

Dr. N.: Kokios spalvos yra jūsų energija?

K.: Mėlynos dangaus spalvos.

Dr. N.: Aš joje yra kitų spalvų taškelių?

K. (paузė): Šiek tiek aukso spalvos... bet nedaug.

Dr. N.: O ką galite pasakyti apie Kumaros energijos spalvą?

K.: Ji violetinė.

Dr. N.: Kaip šviesa ir spalva siejasi su dvasiniais sielos pasiekimais?

K.: Protinės galios intensyvumas didėja kartu su tamsesnėmis spalvomis.

Dr. N.: Kur yra protingos šviesos energijos šaltinis?

K.: Žinios, dėl kurių tamsesnės šviesos energija išsiplečia iki mūsų, sklinda iš kūrėjo.

Dr. N.: Ar turite omeny Dievą?

K.: Šis žodis netinkamai vartojamas.

Dr. N.: Kaip?

K.: Per daug suasmeninant ir sumažinant pirminio šaltinio reikšmę.

Dr. N.: Ką gi blogo darome sakydami Dievas?

K.: Tokiu būdu šaltinis tampa per daug... žmogiškas, nors visi esame jo dalis.

Dr. N.: Tese, noriu, kad daugiau man papasakotumėte apie šaltinį po mūsų diskusijų apie sielų gyvenimo aspektus ir dvasinę erdvę.

Vėliau dar paklausinėsiu jūsų apie vienybę, o dabar sugrįžkime prie sielų energijos apraiškų. Kodėl sielos dažnai pasirodo kaip dvi juodai švytinčios akių tuštumos ir nerodo žmogiškos savo formos? Man tai atrodo vaiduokliška.

K. (juokiasi ir atrodo daugiau atsipalaidavusi): Štai iš kur kyla legendos apie šmėklas – iš tokių prisiminimų. Mūsų energijos masė nėra vienuolindė. Akys, apie kurias kalbate, simbolizuoja koncentruotą minties galią.

Dr. N.: Gerai, jeigu mitai apie vaiduoklius nėra tokie fantastiški, tos juodos akių įdubos greičiausiai yra rimta energijos apraiška.

K.: Ne tik akys... jos yra langas į senus kūnus... ir ankstesnes fizines formas. Šis juodumas... tai mūsų buvimo įrodymas. Mes bendraujame sugerdami vienas kito energiją.

Dr. N.: Ar užmezgate energijos kontaktą su sielomis, panašiomis į vaiduoklius, kai sugrįžtate į sielų pasaulį?

K.: Taip, o išvaizda yra asmeninis kiekvienos sielos reikalas. Žinoma, aplink visada yra daugybė minčių bangų, susiliejančių su mano energija, tačiau vengiu dažnų kontaktų.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Man nebūtina turėti čia kuo daugiau prisirišimų. Prieš susitikdama su Kumara noriu pabūti viena ir apmąstyti praeitos inkarnacijos klaidas.

Pastaba. Toks teiginys yra tipiškas aukštesnio lygmens sielai, sugrįžusiai į sielų pasaulį (9 atvejis) Vėsi ši siela yra tiek pažengusi, kad jai nebūtina susitikti su savo vedliu, nebent ji pati to panorės.

Dr. N.: Galbūt galime pakalbėti apie senesnes sielas. Ar Kumara dar ketina įsikūnyti Žemėje?

K.: Ne, neketina.

Dr. N.: Ar dar pažįstate panašią Kumara sielų, kurios gyveno Žemėje prieš daugelį tūkstančių metų ir neketina daugiau ten sugrįžti?

K. (apdairiai): Keletą... taip... daugelis anksčiau atvykdavo į Žemę ir paliko ją dar prieš man atvykstant ten.

Dr. N.: Ar kurios nors pasiliko?

K.: Ką tu norite pasakyti?

Dr. N.: Turiu omeny pažengusias sielas, kurios nuolatos sugrįžta į Žemę nežiūrint to, kad gali nuolatos pasilikti sielų pasaulyje.

K.: A, kalbate apie Išminčius.

Dr. N.: Taip, Išminčius – papasakokite apie juos (man tai naujas terminas, tačiau dažnai norėdamas išgauti informacijos, bendraudamas su aukštesnio lygmens sielomis, apsimetu, kad žinau daugiau nei iš tikrųjų).

K. (susizavėjusi): Jie yra tikrieji Žemės sargai... stebintys viską, kas ten vyksta.

Dr. N.: Ar kaip pažengusios sielos, kurios nesiliauja įsikūnyti?

K.: Taip.

Dr. N.: Ar Išminčiai nepavargsta nuo nuolatinio buvimo Žemėje?

K.: Jie patys nusprendžia pasilikti ir padėti žmonėms, nes yra skirti Žemei.

Dr. N.: Kur yra tie išminčiai?

K. (ilgesingai): Jie gyvena paprastą gyvenimą. Pirmą kartą pažinau kai kuriuos iš jų prieš tūkstantį metų. Šiandieną sunku pamatyti juos... jie nemėgsta miestų.

Dr. N.: Ar jų daug?

K.: Ne, jie gyvena mažose bendruomenėse arba tiesiog gamtoje... dykumose arba kalnuose... paprastuose būstuose. Be to, jie daug klajoja...

Dr. N.: Kaip galima juos atpažinti?

K. (atsidūsta): Daugelis žmonių negali atpažinti jų. Anksčiau juos vadindavo tiesos skelbėjais.

Dr. N.: Žinau, jog gali skambėti pragmatiškai, tačiau ar šios senos. ypač pažengusios sielos ne daugiau padėtų žmonijai, jei būtų pasaulio lyderiais, o ne atsiskyrėliais?

K.: O kas sakė, kad jie atsiskyrėliai? Jie labiau mėgsta būti su paprastais žmonėmis, kuriuos ypač gali paveikti įtakingi asmenys.

Dr. N.: Kaip jaučiasi žmogus, sutikęs Žemėje Išminčių?

K.: Ach... paprasčiausiai pajuntama kažkas nepaprasto. Jų suvokimo galia ir patarimai yra tokie išmintingi. Jie gyvena paprastai. Būti juos mažiausiai domina.

Dr. N.: Tese, ar jus domina toks tarnavimas?

K.: Hmm... ne, jei yra šventieji. Nekantriai laukiu, kada galėsiu sustabdyti įsikūnijimus Žemėje.

Dr. N.: Galbūt žodį Išminčius galima pritaikyti ir sieloms, kaip Kumara, ar toms būtybėms, iš kurių ji semiasi žinių?

K. (pauzė): Ne, jie kitokie... jie nepriklauso Išminčiams. Mes vadiname juos Senaisiais.

Pastaba. Šias būtybes vertinu aukščiau VI lygmenis

Dr. N.: Ar daug Senujų dirba su panašiomis į Kumaros sielomis?

K.: Nemanau... palyginti su likusiomis sielomis... tačiau nuolatos jaučiame jų įtaką.

Dr. N.: Kaip pasireiškia šis jausmas?

K. (svajingai): Koncentruotu palaimos jausmu... ir patarimais...

Dr. N.: Ar gali Senieji simbolizuoti patį šaltinį?

K.: Man sunku pasakyti, jie greičiausiai yra arti šaltinio. Senieji simbolizuoja tyriausią mintį... jie formuoja ir išdėsto... medžiagas.

Dr. N.: Ką turite omeny sakydama, kad šios nepaprastai pažengusios sielos yra arti šaltinio?

K. (neaiškiai): Tik tai, kad jie yra arti susiliejimo.

Dr. N.: Ar Kumara kada nors kalbėjo apie šias būtybes, padedančias jai?

K.: Man labai nedaug. Ji stengiasi tapti viena iš jų, kaip ir mes visi.

Dr. N.: Ar ji jau gali lygiuotis su Senaisiais savo žiniomis?

K. (miglotai): Ji... artėja, kaip ir aš artėju jos link. Prie šaltinio judama gana lėtai, nes nesame tobuli.

Kai pažengusi siela prisiima vedlio atsakomybę, jai tenka veikti dviem kryptimis. Ji turi spręsti dar nebaigto savo inkarnacijų (nors ir vis retesnių) ciklo problemas ir tuo pačiu metu padėti kitoms sieloms tarp inkarnacijų. Tesė pasakoja man apie šį savo gyvenimo aspektą.

Dr. N.: Ką veikiate sugrįžusi į sielų pasaulį ir atsisakiusi savanoriškos izoliacijos?

K.: Prisijungiu prie savo grupės.

Dr. N.: Kiek sielų yra jūsų grupėje?

K.: Devynios.

Dr. N. (darydamas per skubotą išvadą): Taigi yra dešimties sielų grupė, įskaitant ir vedlį Kumarą?

K.: Ne, likusias sielas prižiūriu aš.

Dr. N.: Ar tuomet tos devynios būtybės yra jūsų mokomi mokiniai?

K.: Hm... galima ir taip sakyti...

Dr. N.: Ar jie visi yra vienoje grupėje arba vienoje kompanijoje?

K.: Mano kompaniją sudaro dvi skirtingos grupės.

Dr. N.: Nesuprantu.

K.: Tos sielos yra skirtingų lygmenų.

Dr. N.: Ir jūs vis tiek esate devynių sielų vedlys?

K.: Man patinka vadinti save stebėtoja. Trys iš mano kompanijos irgi yra stebėtojai.

Dr. N.: Na, o kas yra kiti šeši?

K. (abejingai): Tie, kurie nėra stebėtojai.

Dr. N.: Tese, paaiškinkite man viską manais terminais. Jei esate vyriausia stebėtoja, tuomet trys jūsų kompanijos nariai turi būti, anot manęs, jaunesnieji vedliai.

K.: Taip, tačiau žodžiai vyresnysis ir jaunesnysis paverčia mus autoritarinio valdymo šaliminkais, o mes nesame tokie!

Dr. N.: Mano tikslas nėra nustatyti jūsų rangą, o tik sužinoti, kas už ką atsakingas. Įsivaizduokite, kad žodis vyresnysis reiškia pažengusį mokytoją. Kumarą pavadinčiau mokytoju-meistru arba galbūt pedagogikos profesionalu.

K. (trūktelėjusi pečiais): Gerai, nes tai nereikia diktatoriaus.

Dr. N.: Ne, nereikia. Tese, dabar pasistenkite pamatyti visų savo grupės narių energijos spalvas. Kaip atrodo šešios sielos, kurios nėra stebėtojai?

K. (šypsosi): Kaip nešvarios sniego gniūžtės!

Dr. N.: Jei jos yra praktiškai baltos, ką tuomet galite pasakyti apie kitas?

K. (pauzė): Na... dvi sielos spindi gelsvai.

Dr. N.: Liko dar viena – devintas grupės narys.

K.: Tai Enris. Jam neblogai sekasi.

Dr. N.: Kokia yra jo energijos spalva?

K.: Jis... darosi melsvas... puikus stebėtojas... greitai jis paliks mane...

Dr. N.: Eikime į kitą jūsų kompanijos galą. Kuriuo nariu labiausiai rūpinatės ir kodėl?

K.: Odženovina. Per daugelį gyvenimų ji susidarė nuomonę, kad meilė ir pasitikėjimas atneša tik skausmą. (susimąščiusi). Ji turi puikių savybių, kurias ir noriu sustiprinti, tačiau toks jos požiūris kelia nemažai keblumų.

Dr. N.: Ar Odženovina tobulėja lėčiau nei kiti?

K. (gindama ją): Nesupraskite klaidingai, aš didžiuojuosi jos pastangomis. Ji nepaprastai jausminga ir sąžininga, ir man tai ypač patinka. Jai paprasčiausia reikia daugiau mano dėmesio.

Dr. N.: Kokias Enriso savybes norėtumėte perkelti ir Odženovinai kaip stebėtoja-mokytoja?

K. (nedvejodama): Gebėjimą prisitaikyti prie pokyčių.

Dr. N.: Noriu žinoti, ar devyni jūsų grupės nariai tobulėja ta pačia kryptimi.

K.: Tai visiškai neįmanoma.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Nes visos sielos skiriasi savo charakteriu ir principingumu.

Dr. N.: Gerai, jei sielų mokymosi tempai dėl charakterio savybių skiriasi, kaip tuomet jie siejasi su protiniais sielos pasirinkto žmogaus kūno gebėjimais?

K.: Niekaip. Aš kalbėjau apie motyvaciją. Įsikūnijusios Žemėje naudojame įvairiausių tipų žmonių protą. Visgi varomoji kiekvienos sielos jėga yra jos vientisumas.

Dr. N.: Ar tai turėjote omeny kalbėdama apie sielų charakterį?

K.: Taip, o troškimo stiprumas yra mūsų charakterio dalis.

Dr. N.: Jei charakteris yra sielos tapatumas, tuomet kokią dalį čia užima troškimas?

K.: Noras tobulėti yra būdingas kiekvienai sielai, tačiau su kiekvienu nauju gyvenimu jis gali keistis.

Dr. N.: Ir kaip su tuo dera vientisumas?

K.: Per stiprų troškimą. Vientisumas yra troškimas būti atviram pačiam sau ir savo ketinimams, leidžiantis galutinai suvokti kelių šaltinio link.

Dr. N.: Jei visa pagrindinė protinga energija yra vienas vienetas, kodėl sielos skiriasi savo charakteriu ir vientisumu?

Sielų kelionės

K.: Nes jas keičia jų patirtis fiziniame pasaulyje ir tai vyksta ne atsitiktinai. Dėl tokių pokyčių bendras visų sielų intelektas yra papildomas naujais atspalviais.

Dr. N.: Ar čia slypi išikūnijimo Žemėje prasmė?

K.: Taip, inkarnacija yra svarbi priemonė. Kai kurios sielos labiau už kitas yra linkusios plėsti savo galimybes, tačiau visi mes galiausiai darysime taip. Gyvenimas įvairiuose kūnuose ir skirtingoje aplinkoje plečia mūsų pačių prigimtį.

Dr. N.: Ar tokia savirealizacija yra gyvenimo šiame pasaulyje tikslas?

K.: Bet kuriame pasaulyje.

Dr. N.: Gerai, jei kiekviena siela rūpinasi savimi, ar tas nepaaiškina, kodėl yra tiek daug egoistiškų žmonių?

K.: Ne, kažką ne taip supratote. Savirealizacija nėra tikslo siekimas savanaudiškomis priemonėmis, o galimybė siekti tikslo bendrai. Tai irgi pabrėžia charakterį bei vientisumą. Tai etiškas elgesys.

Dr. N.: Ar Odženovina yra ne tokia sąžininga, kaip Enrisas?

K. (pauze): Bijau, kad ji pateko į savęs apgaudinėjimo gniaužtus.

Dr. N.: Stebiuosi, kaip jūs galite veiksmingai vadovauti devyniems savo grupės nariams ir vis dar išikūnyti Žemėje tam tikroms pamokoms įsisavinti.

K.: Tai dažniausiai koku nors būdu paveikdavo mano koncentraciją, tačiau dabar jokių prieštaravimų nėra.

Dr. N.: Ar tam tikslui turite atskirti savo sielos energiją?

K.: Taip, šis sielų gebėjimas leidžia išspręsti abi problemas. Buvimas Žemėje irgi leidžia man tiesiogiai padėti savo grupės nariams ir kartu sau.

Dr. N.: Man sunku įsivaizduoti, kad siela gali pasidalyti į kelias dalis.

K.: Jūsų vartojamas žodis nėra visai tikslus. Kiekviena mūsų dalis

Pažengusi siela

---

yra visuma. Tiesiog noriu pasakyti, kad prie to reikia priprasti, jei vienu metu dirbate su keliomis programomis.

Dr. N.: Ar jūsų kaip mokytojos veiksmingumo nesumažina įvairiopa veikla?

K.: Nė kiek.

Dr. N.: Kaip manote, ar pagrindinis jūsų mokymas vyksta Žemėje žmogaus kūne, ar sielų pasaulyje, kur esate laisva būtybe?

K.: Tai dvi skirtingos aplinkos. Mano mokymai priklausomai nuo to gali skirtis, tačiau jie jokių būdu nėra mažiau veiksmingi.

Dr. N.: Tačiau požiūris į grupės narį gali skirtis priklausomai nuo aplinkos?

K.: Taip, gali.

Dr. N.: Ar galima tvirtinti, kad sielų pasaulis yra pagrindinė mokymosi vieta?

K.: Tai vertinimo ir analizavimo centras, tačiau pati siela čia ilsisi.

Dr. N.: Ar gyvendami Žemėje jūsų mokiniai žino, kad esate jų vedlys ir nuolatos būnate šalia jų?

K. (juokiasi): Kai kurie daugiau ar mažiau žino, tačiau visi vienu ar kitu metu jaučia mano įtaką.

Dr. N.: Tese, dabar esate su manimi Žemėje moters kūne. Ar galite tuo pačiu metu bendrauti su savo grupės nariais?

K.: Jau sakiau, kad galiu.

Dr. N.: Mėginu suprasti, ar mokyti savo pavyzdžiu nėra sunku, jei Žemėje lankotės gana retai?

K.: Jei vyksiu ten per dažnai ir dirbsiu su jais tiesiogiai, kaip vienas žmogus su kitu žmogumi, tuomet trukdysiu natūraliai jų raidai.

Dr. N.: Ar tomis pačiomis sąlygomis dirbate kaip mokytoja iš sielų pasaulio?

K.: Taip... tačiau technikos yra skirtingos.

Dr. N.: Protinio kontakto technikos?

K.: Taip.

Dr. N.: Norėčiau daugiau sužinoti apie dvasinių mokytojų gebėjimą bendrauti su savo mokiniais. Ką konkrečiai darote būdami dvasinėje erdvėje, kai norite paguosti ar kitaip pagelbėti kuriam nors iš devynių jūsų grupės narių, esančių Žemėje?

K. (jokio atsakymo).

Dr. N. (įkalbinedamas ją): Ar suprantate, ko klausiu? Kaip įgyvendinate savo idėjas?

K. (galiausiai): Negaliu jums to sakyti.

Pastaba Įtariu, kad čia buvo minčių blokavimas, tačiau negaliu skystis. Iki šiol Tesė ir jos vedlys teikė man visą norimą informaciją. Nusprendžiau trumpam nutraukti sesiją ir tiesiogiai kreiptis į Kumarą.

Dr. N.: Kumara, leiskite pakalbėti su jumis per Tesę. Mano tyrimai skirti tik geriems tikslams. Klausinėdamas jūsų mokinę, noriu pagilinti savo kaip terapeuto žinias ir priartinti žmones prie aukštesnės kūrybinės galios, esančios jų viduje. Mano misija – tai kovoti su mirties baime supažindinant žmones su jų sielų prigimtimi ir dvasiniais jų namais. Ar padėsite man siekti šio tikslo?

K. (Tesė atsako man dar negirdėtu balsu): Mes žinome, kas jūs esate.

Dr. N.: Tuomet ar abi padėsite man?

K.: Pabendrausime su jumis... savo nuožiūra.

Pastaba Negavęs atsakymo į kokį nors klausimą žinosiu, kad peržengiau tam tikras ribas.

Dr. N.: Gerai, Tese, suskaičiavus iki trijų jūs daug patogiaus jausitės ir mes galėsime pakalbėti apie sielų-vedlių darbą. Papasakokite,

Pažengusi siela

---

prašau, kokiū būdu Žemėje esantis grupės narys gali atkreipti jūsų dėmesį. *Vienas, du, trys!* (norėdamas didesnio efekto spragteliu pirštais)

K. (po ilgos pauzės): Visų pirma, jie turi nuraminti savo protą ir atsijungti nuo tiesioginės savo aplinkos.

Dr. N.: Kaip jie tai padaro?

K.: Pasitelkę tylą... susitelkę į savo vidų... į vidinį savo balsą.

Dr. N.: Ar taip galima prisišaukti dvasinę pagalbą?

K.: Taip, bent jau mano. Jie privalo išplėsti vidinę savo sąmonę ir ten įsileisti mane.

Dr. N.: Ar mokiniai privalo sutelkti savo sąmonę į jus, ar į savo problemas?

K.: Jie turi persikelti anapus to, kas juos neramina, ir taip atsiverti man. Tai ypač sunku, jei mokiniai nenusiramina.

Dr. N.: Ar visi devyni grupės nariai turi vienodus sugebėjimus prisišaukti jūsų pagalbą?

K.: Ne, ne visi.

Dr. N.: Ar daugiausia problemų sukelia Odžanovina?

K.: Hmm, ji viena iš tų, kurie...

Dr. N.: Kodėl?

K.: Man yra nesunku priimti signalus. Daug sunkiau esantiesiems Žemėje. Kryptingos minties energija turi nugalėti žmonių emocijas.

Dr. N.: Kaip sielų pasaulyje sugebate atskirti savo grupės narių signalus iš milžiniško kiekio kitų signalų, siunčiamų kitų sielų savo vedliams?

K.: Viskas vyksta akimirksniu. Visi stebėtojai priima tik jiems skirtus signalus, nes žmonės siunčia individualios formos mintis.

Dr. N.: Ar tai yra tam tikras vibracinis kodas minties dalelių lauke?

Sielų kelionės

K. (juokiasi): Manau, kad energijos pobūdį galima apibūdinti ir taip.

Dr. N.: Gerai, tuomet kaip atsakote tam, kuriam reikia jūsų pagalbos?

K. (šaiposi): Pašnabždėdama atsakymą tiesiai jam į ausį!

Dr. N.: (pusiau juokaudamas). Ar taip draugiška siela elgiasi su nerimastingu Žemės protu?

K.: Tai priklauso nuo...

Dr. N.: Nuo ko? Ar mokytojai-sielos yra gana abejingi kasdienėms žmonių problemoms?

K.: Neabejingi, kitaip nebendrautumėme. Mes tikriname kiekvieną situaciją. Žinome, kad gyvenimas yra laikinas. Esame daugiau... objektyvūs, nes be žmogaus kūno mūsų neapkrauna žmogiškos emocijos.

Dr. N.: Visgi ką darote, kai iš tiesų yra reikalinga dvasinė pagalba?

K. (rimtai): Būdami ramiais stebėtojais, atpažįstame... problemos mastą... iš neramos minties srauto. Tuomet labai atsargiai susiliejame su ja ir švelniai paliečiame to žmogaus protą.

Dr. N.: Ar galite plačiau paaiškinti šį procesą?

K. (pauzė): Tai sukuriuotas neramaus žmogaus minčių srautas, dažniau audringas nei tolygus. Iš pradžių man ne viskas gerai pavykdavo, ir vis dar negaliu pasivyti Kumaros gebėjimų. Bendrauti reikia stengtis kuo subtiliau... palaukti geriausio žmogaus imlumo.

Dr. N.: Kaip stebėtojui gali kažkas nepavykti, juk jūsų patirtis skaičiuojama tūkstančiais metų?

K.: Bendraujantieji nėra visi vienodi. Stebėtojai irgi turi įvairiausių sugebėjimų. Jei kurį nors mano grupės narį ištinka krizė – fizinis skausmas, liūdesys, nerimas ar pasipiktinimas, – jie siunčia didelį kiekį negatyvios energijos, kuri perspėja mane, tačiau išsekina siuntėją. Tai iššūkis stebėtojui – kada ir kaip rasti kontaktą. Jei žmogus nori išspręsti problemas kuo greičiau, jis greičiausiai nėra imlus ap-

mąstymams.

Dr. N.: Ar galite pasakyti, kas jums nepavykdavo, kai dar nebuvote patyręs vedlys?

K.: Norėjau pagelbėti kuo greičiau, per daug nemąstydamą apie jau minėtas minties formas. Žmonės gali paprasčiausiai sustingti, ir tuomet neįmanoma susisiekti su jais didelių bėdų atveju. Jie nieko negirdi, nes jų protas yra visiškai sujauktas, dėmesys išsklaidytas, o minties energija pakrikusi.

Dr. N.: Ar visi devyni jūsų grupės nariai jaučia jūsų buvimą savo protuose, kai jiems prireikia pagalbos?

K.: Stebėtojai negali trukdyti. Tai daugiau... subtilus ryšys. Aš skiepiju idėjas, kurias jie gauna kaip įkvėpimą, ir taip mėginu nuraminti juos.

Dr. N.: Dėl ko kyla daugiausia problemų bendraujant su žmonėmis Žemėje?

K.: Dėl baimės.

Dr. N.: Ar galite plačiau tai pakomentuoti?

K.: Turiu būti atsargi, kad neišlepinčiau savo mokinių per daug palengvindama jų gyvenimą... leisdama išsispręsti daugybei sunkumų be tiesioginio jų įsikišimo. Jie netgi daugiau kenčia, jei stebėtojas daro skubotus sprendimus. Kumara yra tokio tipo profesionalė...

Dr. N.: Ar ji yra atsakinga už jus ir jūsų grupę?

K.: Taip, visi esame jos įtakoje.

Dr. N.: Ar kada nors šalia savęs matote kurį nors iš savo draugų? Turiu omeny jūsų lygmens asmenis, su kuriais galite aptarti mokymo metodus.

K.: Ar norite paklausti apie tuos, su kuriais čia užaugau?

Dr. N.: Taip.

K.: Taip... daugiausia tris.

Dr. N.: Ar jie vadovauja savoms grupėms?

Sielų kelionės

K.: Taip.

Dr. N.: Ar šios pažengusios sielos yra atsakingos už panašų kiekį sielų, kaip ir jūsų grupės?

K.: Uh... taip, išskyrus Varą. Jo grupė yra daugiau nei dvigubai didesnė už manąją. Jis puikus mokytojas. Greitai jam bus paskirta dar kita grupė.

Dr. N.: Kiek yra už jus aukštesnių būtybių, su kuriomis jūs ir jūsų draugai tariasi?

K.: Viena. Visi vykstame pas Kumara, pasitarti ir ieškoti tobulėjimo būdų.

Dr. N.: Kiek panašių į jus sielų prižiūri Kumara?

K.: To nežinau...

Dr. N.: Pamėginkite apytikriai suskaičiuoti.

K. (pamaščiusi): Mažiausia penkiasdešimt, gal daugiau.

Kiti klausimai apie dvasinę Kumaros veiklą liko neatsakyti, todėl vėl sugrįžau prie Tesės apmokymo. Jos potyriai, kuriuos jau glaustai išdėdėčiau, veda mus dar toliau, nei praeitame skyriuje aprašyti Nentumo mokymo metodai. Į mokslą linkusiems skaitytojams noriu pabrėžti, kad kai klientas pasakoja man apie kūrybą, jų požiūris nesiremia žemišku mokslu. Turiu dėti ypač daug pastangų, kad remdamasis pateikta informacija sukurčiau kuo geresnę interpretaciją.

Dr. N.: Atrodo, Tese, kad sielų mokymo programos labai skiriasi, todėl norėčiau užduoti dar keletą klausimų apie jūsų mokymo metodus. Ar formuodama gyvybę jūsų energija naudoja šviesos, šilumos ir judėjimo savybes?

K. (neryžtingai): Ach... juk jūs viską žinote...

Dr. N.: Ar negalite nieko pridurti?

K.: Tik tai, kad viskas man yra pažįstama...

Dr. N.: Nenoriu kalbėti apie tai, kas jus trikdo, tačiau būčiau labai

Pažengusi siela

---

dėkingas, jei išsakytumėte savo nuomonę apie tam tikrus biologinius sielų veiklos padarinius.

K. (dvejoja): O... aš nemanau...

Dr. N. (kuo greičiau einu prie reikalo): Ar pastaruoju metu sukūrėte ką nors, kuo galėtumėte didžiuotis Kumara?

K. (be pasipriešinimo): Man ypač gerai sekasi su žuvimis.

Dr. N.: (klausinėju toliau su perdėtu susidomėjimu, kad tik ji nesusitotų). Ar pasitelkusi savo proto energiją galite sukurti visą žuvį?

K. (susierzynusi): Gal tyčiojatės?

Dr. N.: Tuomet nuo ko pradėsite?

K.: Nuo embrionų, žinoma. Galvojau, kad žinote...

Dr. N.: Tiesiog tikrinu. O kada būsite pasiruošusi kurti žinduolius?

K. (jokio atsakymo).

Dr. N.: Tese, jei dar skirtumėte man kelias minutes, pažadėčiau nebūti per daug įkyrus. Ar sutinkate?

K. (pauzė): Pamatysime...

Dr. N.: Gerai, ar galite smulkiau paaiškinti, ką konkrečiai darote su savo energija gyvybei kurti?

K. (nenoriai): Mes duodame nurodymus... organizmams... atsižvelgdami į jų aplinką...

Dr. N.: Ar tai darote viename pasaulyje, ar keliuose?

K.: Daugiau, nei viename (nekonkretizuoja, išskyrus tai, kad tie pasauliai yra panašūs į Žemę).

Dr. N.: Kokioje aplinkoje dirbate dabar?

K.: Vandenyuose.

Dr. N.: Su pagrindine vandens gyvybe, pavyzdžiui, dumbliais ir planktonu?

K.: Iš pradžių dirbau su jais.

Dr. N.: Ar turite omeny prieš pradėdama dirbti su žuvų embrionais?

K.: Taip.

Dr. N.: Ar kurti gyvybės formas sielos pradeda nuo mikroorganizmų?

K.: Taip, nuo mažyčių ląstelių, nors to ir labai sunku išmokti.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Gyvybės ląstelės... mūsų energija negali būti veiksminga, jei nenukreipsime jos... molekulėms keisti.

Dr. N.: Vadinasi, jūs kuriate naujus cheminius junginius sumaišę pagrindinius gyvybinių molekulių elementus su savo energijos tėkme.

K. (linkteli).

Dr. N.: Ar galite paaiškinti detaliau?

K.: Ne, negaliu.

Dr. N.: Leiskite man pabandyti ir įvertinti, o jūs pataisykite mane, jei būsiu neteisis. Kokybiškai gyvybę kuriantį siela turi mokėti perskelti ląsteles ir duoti nurodymus dėl DNR. Jūs tai darote siųsdami energijos daleles į protoplazmą.

K.: Turime mokytis tai daryti – ir viską derinti su saulės energija.

Dr. N.: Kodėl?

K.: Nes kiekviena saulė skirtingai veikia aplink ją besisukančias planetas.

Dr. N.: Tuomet kam daryti tai, ką kiekviena saulė ir taip atliktų su savo energija reikiamoje planetoje?

K.: Mes tiriamo naujas struktūras... kitimą... stebime ir atrenkame, kas yra tinkama. Medžiagas grupuojame taip, kad jos būtų kuo veiksmingesnės įvairiose saulėse.

Dr. N.: Kai planetoje atsiranda gyvybės formos, ar aplinkos sąlygos atrankai ir prisitaikymui yra natūralios, ar viskas vyksta tik dėl protų sielų veiklos?

K. (išsisukinėdama): Paprastai gyvybei tinkama planeta turi ir ją stebinčių sielų, o viskas, ką darome, tikrai yra natūralu.

Dr. N.: Kaip sielos gali stebėti ir daryti įtaką biologinės raidos ypatumams, jeigu jie jau milijonus metų formuojasi iš pirmųjų pasaulio?

K.: Laiką mes skaičiuojame ne Žemės metais. Jį pritaikome prie savo bandymų.

Dr. N.: Ar jūs kuriate ir mūsų visatos saules?

K.: Visą saulę? O ne, tai ne mano jėgoms... tai bendrų pastangų pasekmė. Aš kuriu tik nedidelėmis apimtėmis.

Dr. N.: Ką galite sukurti?

K.: Ach... nedidelius pluoštus ypač koncentruotos materijos... įkai-
tintos.

Dr. N.: Visgi kaip atrodo jau baigtas kurti jūsų darbas?

K.: Kaip nedidelės saulės sistemos.

Dr. N.: Ar miniatiūrinės jūsų saulės ir planetos yra akmenų, pastatų, o gal mėnulio dydžio – apie kokį dydį kalbame?

K. (juokiasi): Mano saulės yra krepšinio kamuolio dydžio, o planetos... kaip stiklo rutuliukai... tai geriausia, ką galiu padaryti.

Dr. N.: Kodėl kuriate tokius mažus objektus?

K.: Praktikai, kad vėliau galėčiau sukurti didesnes saules. Dėl gero spaudimo atomai išsisklaido ir susitraukia, tačiau negaliu sukurti ko nors išties didelio.

Dr. N.: Ką tu norite pasakyti?

K.: Turime mokytis dirbti kartu, o geriausių rezultatų pasieksime tik apjungę savo energiją.

Dr. N.: Gerai, o kas sukelia didelio masto termobranduolinius spro-
gimus, dėl kurių atsiranda visatos ir pati erdve?

K.: Šaltinis... koncentruota Senųjų energija.

Dr. N.: O, vadinasi šaltiniui kažkas padeda.

K.: Manau, kad taip...

Dr. N.: Kodėl jūsų energija siekia kurti visatos materiją ir sudėtingesnę gyvenimą, kai Kumara ir už ją aukštesnės būtybės jau moka tai daryti?

K.: Manoma, kad mes prisijungsime prie jų, kaip ir jie nori sujungti tobulą savo energiją su Senaisiais.

Kūrybos klausimai visada siejosi su Pirmąja priežastimi. Ar tarpžvaigždinės masės sprogimas, pagimdęs mūsų žvaigždes ir planetas, buvo gamtinis atsitiktinumas, ar jį suplanavo protinga galia? Klausydamasis savo klientų, pavyzdžiui, Tesės, klausiu savęs, kodėl sielos mokosi sukelti grandininės energinės materijos reakcijas nedideliu mastu, jei visai neketina kurti didesnių dangaus kūnų. Nesusidūriau su VI ar aukštesnio lygmens klientais, todėl negaliu aprašyti, kaip jie naudoja kūrybos jėgas. Atrodo, kad jei sielos daro pažangą, tai to paties lygmens būtybės gali irgi ištraukti į kūrimą planetų bei protingų gyvybės formų, tinkamų sielų darbui.

Apmąstęs, kodėl ne tokios tobulos sielos apskritai siejasi su kūryba, priėjau prie tokios išvados. Visoms sieloms jų pačių labai suteikiama galimybė dalyvauti kuriant žemesnes protingos gyvybės formas. Remiantis šiuo principu, galima paaiškinti, kodėl sielos įsikūnija fiziniame kūne. Tesė davė užuominą, kad aukščiausiąjį protą, kurį ji vadina šaltiniu, sudaro kūrėjai (Senieji), kurie sujungia savo energiją visatoms kurti. Įvairūs klientai skirtingai išsakė šią mintį pasakodami apie suvienytą daugiau nebeįsikūnijančių sielų galią.

Tokia idėja nėra nauja. Pavyzdžiui, džainistai iš Indijos tiki, kad yra ne vienas dievas. Anot jų, visatos kūrėjai yra tobulos sielos, vadinamos Sidhais. Šios sielos yra galutinai išsilaivinusios iš reinkarnacijų rato. Kiek žemiau jų yra Arhatai, nepaprastai pažengę švietėjai, vis dar įsikūnijantys fiziniame pasaulyje kartu su trimis žemesnėmis sielų pakopomis. Realybė džainistams yra nesukurta ir amžina. Taigi Sidhams nereikia jokio kūrėjo. Daugelis kitų Rytų filosofijos sistemų neigia šią džainizmo dogmą ir pri-

Pažengusi siela

pažišta „pirmininko“ vadovaujamą „vadovų tarybą“. Tokia mintis yra daug priimtinesnė vakarietiškam protui.

Su kai kuriais klientais pavyksta apžvelgti ypač daug temų. Anksčiau Tesė, kalbedama apie kosminį sielų mokymą, užsiminė apie kituose pasauliuose esančią protingą gyvybę. Tai atskleidžia dar vieną sielų gyvenimo aspektą, sunkiai priimtinaį kai kuriems žmonėms. Nedidelis procentas mano klientų, dažniausiai senesnės ir pažengusios sielos, prisimena keistas ir į žmones nepanašias gyvybės formas iš kitų pasaulių. Jų teiginiai apie tokio gyvenimo aplinkybes, fizines detales ar planetos vietą mūsų visatoje dažniausiai būna trumpalaikiai ir migloti. Man nepaprastai įdomu, ar Tesė yra turėjusi tokių potyrių, todėl kelias minutes uždavinėju jai klausimus tik šia tema.

Dr. N.: Kiek anksčiau jūs užsiminėte apie kitus fizinius pasaulius, kuriuose irgi gyvena sielos.

K. (dvejodama): Taip...

Dr. N. (paprastai): Manychiau, kad kai kuriose tų planetų yra protinga gyvybė, galinti būti naudinga sieloms, norinčioms įsikūnyti?

K.: Teisingai, yra daugybė mokyklos aikštelių.

Dr. N.: Ar kada nors kalbėjote su kitomis sielomis apie tokias aikštes?

K. (ilga pauzė): Nesu linkusi apie tai kalbėtis, nes manęs nedomina kitos mokyklos.

Dr. N.: Ar negalite papasakoti, į ką jos panašios?

K.: Kai kurios yra... analitinės mokyklos. Kitos paprastai yra proto pasauliai... subtilios erdvės...

Dr. N.: Kaip atrodytų žemiška mokykla lyginant su sielų pasaulio mokyklomis?

K.: Žemiška mokykla vis dar yra nesaugi. Ten tvyro daugelio pavaldinių pasipiktinimas ir vadovų tarpusavio priešiškusumas. Ten reikia nugalėti tiek daug baimės. Tai konfliktų pasaulis, nes ten yra per didelė žmonių įvairovė. Kituose pasauliuose yra gerokai mažiau

Sielų kelionės

---

gyventojų, be to, daug daugiau harmonijos. Žemės gyventojų skaičius auga daug greičiau, nei protiniai jų gebėjimai.

Dr. N.: Ar tuomet jums ne geriau mokytis kitoje planetoje?

K.: Ne, nepaisant visų žemiškų nesutarimų ir žiaurumų, ten yra ir entuziazmo bei drąsos. Man patinka dirbti kritiškoms situacijomis Akcentuoti tvarką netvarkingoje aplinkoje. Visi žinome, kad Žeme – sudėtinga mokykla.

Dr. N.: Ar žmogaus kūnas yra komplikuoti sielos namai?

K.:... Yra paprastesnių gyvybės formų... mažiau konfliktuojančių su savimi...

Dr. N.: Gerai, o iš kur apie tai sužinojote, jei jūsų siela nėra patyrus kitų gyvybės formų?

Po tokios subtilios įžangos Tesė pradėjo kalbėti apie tai, jog ji yra mažytė skraidanti būtybė svetimoje mirštančio pasaulio aplinkoje, kur yra labai sunku kvėpuoti. Iš jos pasakojimo supratau, kad tos planetos saulė turbūt jau virto nova. Tesės žodžiai trūkčiojantys, pasiekiantys mane kartu su trumpais, greitais įkvėpimais.

Tesė pasakojo, kad gyveno tame pasaulyje drėgnose džiunglėse, kur nakties dangus buvo tiek nusėtas žvaigždėmis, kad tarp jų nebuvo galima įžvelgti jokių tamsių dėmelių. Iš šio pasakojimo susidariau įspūdį, kad jos gyvenama planeta buvo kažkur netoli galaktikos centro, galbūt mūsų šakės. Ji dar sakė, kad laiką tame pasaulyje praleido kaip jauna siela, kur Kumara buvo jos patarėja. Kai tas pasaulis jau nebegalėjo palaikyti gyvybės, jos atvyko į Žemę ir toliau dirbo kartu. Sužinojau, kad protinė Žemės gyvybės evoliucija daug kuo priminė jau jos patirtą evoliuciją. Tos skraidančios būtybės kažko išsigando, tapo izoliuotos ir pavojingos viena kitai. Kaip ir Žemėje, šeimos sąjungos ten buvo ypač svarbios, simbolizuojančios ištikimybę ir atsidavimą. Kai baigiau tokio tipo klausimus, tarp mūsų vėl tęsėsi įdomus dialogas.

Dr. N.: Ar nemanote, kad Žemėje yra ir kitų sielų, fiziškai gyvenusių toje pačioje planetoje?

K. (pauzė, paskui negalėdama susilaikyti): Buvau sutikusi tokią sielą.

Dr. N.: Kokiomis aplinkybėmis?

K. (juokiasi): Visai neseniai viename vakarėlyje sutikau vyrą. Jis atpažino mane, ne fiziškai, bet mintimis. Tai buvo nepaprastas susitikimas. Kai jis priėjo prie manęs ir paėmė mano ranką, aš visiškai sutrikau. Kai jis tarė, kad pažįsta mane, man atrodė, kad jis paprasčiausiai įkyrus.

Dr. N.: Kas nutiko toliau?

K. (švelniai): Aš buvau pritrenkta, nors tai man ir neįprasta. Supratau, kad tarp mūsų kažkas yra. Maniau, kad tai viso labo seksualinis potraukis, tačiau dabar viską suprantu. Tai buvo... Ikakas. (šį vardą ji ištarė gergždžiančiu balsu). Jis papasakojo, kad kažkada buvome kartu tolimoje nuo čia vietoje, ir kad čia yra dar viena pora iš ten...

Dr. N.: Ar jis dar ką nors pasakojo apie juos?

K. (neaiškiai): Ne... nors aš ir noriu žinoti... turiu apie tai žinoti...

Dr. N.: Ar ikakas dar ką nors sakė apie buvusius fizinius jūsų ryšius tame pasaulyje?

K.: Ne. Jis suprato, kad esu sutrikusi. Vis tiek tada nebūčiau supratusi, apie ką jis kalba.

Dr. N.: Kodėl jis žinojo apie tą planetą, o jūs – ne?

K. (suglumusi): Jis... yra gerokai pralenkęs mane... jis pažįsta Kumarą (paskui daugiau sau, nei man). Ir ką jis čia veikia?

Dr. N.: Kodėl nebaigiate pasakoti man apie susitikimą vakarėlyje?

K. (vėl juokdamasi): Maniau, kad jis ieško moters. Padėtis buvo kebloka, nes mane irgi traukė prie jo. Jis pasakė, kad esu labai patraukli, ko paprastai vyrai nesakydavo man. Mintyse vis šmėkštelėdavo, jog esame kažkada susitikę... tarsi sapno fragmentai.

Dr. N.: Kaipgi baigėsi jūsų pokalbis su tuo žmogumi?

K.: Jis pamatė, kad jaučiuosi nepatogiai. Man atrodo, jog jis pagal-

Sielų kelionės

---

vojo, kad geriau daugiau nesusitikti, nes nuo tada jo daugiau nebemačiau. Visgi dažnai jį prisimindavau ir tikiuosi, kad gal kada nors pasimatysime...

Tikiu, kad sielos atranda viena kitą nepaisydamos laiko ir erdvės. Visai neseniai turėjau du klientus, kurie buvo geriausi draugai ir tuo pačiu metu atvyko pas mane norėdami persikelti per laiką. Jie nebuvo giminingos sielos daugelyje praeitų gyvenimų Žemėje, bet gyveno kaip protingų, į žuvis panašių būtybių pora nuostabiame vandens pasaulyje. Abu prisiminė džiaugsmą žaidžiant po vandeniu su stipriomis savo ataugomis ir tai, kaip iškildavo į paviršių „pasišvalgyti“. Nė vienas klientas negalėjo daug pasakyti apie tą planetą ir apie tai, kas atsitiko jūros būtybių rasei. Galbūt jie buvo dalis nepavykusio žemiško bandymo, vykusio daug seniau, nei žemės žinduoliai išsivystė iki daug sieloms žadančių žemiškų būtybių. Man atrodo, kad tai vyko ne Žemėje, nes ir kiti klientai pasakojo apie gyvenimą nežemiškoje vandens aplinkoje. Vienas klientas pasakojo: „Mano vandens pasaulis buvo nepaprastai šiltas ir skaidrus, nes virš mūsų švietė trys saulės. Buvo labai patogu, kad po vandeniu nebuvo jokios tamsos, todėl buvo daug lengviau statytis namus“. Dažnai galvoju, ar mūsų sapnai apie skraidymą, kvėpavimą po vandeniu ir kitus žmogui nebūdingus veiksmus nesisieja su ankstesne mūsų patirtimi visiškai kitoje aplinkoje.

Dar tik pradėjęs tyrinėti sielų gyvenimą, galvojau, kad kitus pasaulius prisimenantys klientai patvirtins, jog viskas vyko mūsų galaktikoje šalia saulės. Visgi tokia prielaida buvo gana naivi. Žemė yra išsklaidytoje Paukščių tako dalyje, teturinčioje vos 8 žvaigždes, kurias nuo saulės skiria 10 šviesmečių. Žinoma, kad mūsų galaktikoje yra daugiau kaip 200 milijardų žvaigždžių, o visatoje yra apie 100 milijardų galaktikų. Skaičius pasaulių, galinčių palaikyti gyvybę, tiesiog stubina. Pagalvokite, kad jei maža dalelytė mūsų galaktikos žvaigždžių procento turėtų aplink save planetų su protinga gyvybe, tinkama sielų inkarnacijai, tuomet tokių planetų būtų milijonai.

Iš savo pokalbių su klientais, norinčiais ir galinčiais pasakoti apie buvusių gyvenimų užduotis, supratau, kad sielos siunčiamos į bet kurį

pasaulį, turintį protingos gyvybės formų. Iš visų šiandieną mums žinomų žvaigždžių tik keturi procentai yra panašūs į mūsų saulę. Visgi tai sieloms praktiškai nieko nereiškia. Jų inkarnacijos nesiriboja žemiško tipo pasauliais ar protingais dvikojais, galinčiais vaikščioti sausuma. Kituose pasauliuose buvusios sielos tvirtina, kad kai kuriems jų jaučia simpatiją ir periodiškai sugrįžta į juos. Konkrečias detales apie gyvenimą kituose pasauliuose galėjo prisiminti vos keli mano klientai. To priežastis gali būti patirties stoka, slopinama atmintis arba aukšto lygmens vedlių blokavimas siekiant išvengti bet kokių nepatogumų dėl prisiminimų apie gyvenimą nežemiškame kūne.

Apie savo potyrius kituose pasauliuose galintys kalbėti klientai tvirtina, kad prieš atvykdamos į žemę sielos išbando ir mažiau už žmogų protingas gyvybės formas (skirtingai nuo Tesės), o patekusios į žmogaus kūną kopija tik aukštyn proto pažangos kopėčiomis. Fiziniai skirtumai gali būti gana dideli, todėl kelionės į kitus pasaulius ne visada būna malonios. Vienas vidutinio lygmens mano klientas pasakojo: „Po daugybės įsikūnijimų žmogaus kūne savo vedliui užsiminiau, kad noriu pailsėti nuo Žemės ir pabūti kitoje aplinkoje, tačiau jis mane perspėjo, kad man toks pokytis gali ir nepatikti, nes esu per daug pripratęs prie žmogaus kūno ir proto savybių“. Visgi mano klientas atkakliai siekė savo ir buvo perkeltas į kitą pasaulį, kurį apibūdino kaip pastelinę erdvę su mažomis apkūnijomis būtybėmis. Tai buvo mąstantys, tačiau niūrūs padarai su mažyčiais, kreišdos baltumo ir niekada nesišypsančiais veidais. Be žmogiško juoko ir kūno lankstumo mano klientas jautėsi nepatogiai ir beveik nepadarė jokios pažangos. Ši užduotis tam asmeniui buvo per sunki, ypač jei prisiminsime, kad humoras ir juokas yra skiriamasis sielų pasaulio požymis.

Jau artėjau prie paskutinės šios sesijos dalies. Turėjau neišvengiamai pritaikyti papildomas hipnozės technikas, nes norėjau, kad Tesė atvertų slapčiausias aukštesniosios savo sąmonės kerteles ir pakalbėtų su manimi apie erdvę-laiką bei šaltinį.

Dr. N.: Tese, jau artėjame prie savo pokalbio pabaigos, todėl norėčiau dar kartą sugrįžti prie šaltinio-kūrėjo. (pauzė). Ar padėsite man?

K.: Taip.

Sielų kelionės

Dr. N.: Jūs minėjote, kad galutinis sielų tikslas yra susitapatinti su aukščiausia kūrybinės energijos versme.

K.:... Taip, kalbėjau apie susiliejimą.

Dr. N.: Sakykite, ar šaltinis turi konkrečią vietą sielų pasaulio erdvėje?

K.: Pats šaltinis yra sielų pasaulis.

Dr. N.: Tuomet kodėl sielos kalba apie judejimą link dvasinio gyvenimo branduolio?

K.: Būdami jaunomis sielomis, visur aplink jaučiame galios buvimą ir visgi suvokiame... kad esame tos galios pakraštyje. Subrendusios pradeda jausti koncentruotą energiją, tačiau tai ne tas pats jausmas.

Dr. N.: Nežiūrint į tai, kad vadinate šią erdvę Senųjų vieta?

K.: Taip, jie yra dalis koncentruotos šaltinio energijos, palaikančios mus.

Dr. N.: Gerai, ar galite apibūdinti kūrėją žmoniškesniais terminais turėdama omenyje, kad tai vienintelis energijos šaltinis?

K.: Man tai yra pati aukščiausia nesavanaudiška būtybė, su kuria visi norime susilieti.

Dr. N.: Jei šaltinis simbolizuoja visą sielų pasaulį, kuo gi ši proto erdvė skiriasi nuo fizinės visatos su žvaigždėmis, planetomis ir gyvomis būtybėmis?

K.: Visatos, kur gimstama ir mirštama, yra sukurtos paties šaltinio labui. Sielų vieta... yra šaltinis.

Dr. N.: Atrodo, jog gyvename visatoje, kuri plečiasi, paskui vėl gali susitraukti ir galiausiai mirti. Kaip sielų pasaulis gali būti amžinas. jei gyvename laiko ribojamoje erdvėje?

K.: Nes čia sielos gyvena neerdvinėje amžinoje aplinkoje... išskyrus tam tikras zonas.

Dr. N.: Papasakokite daugiau apie tas zonas.

K.: Jos yra... tarpusavyje susietos durys... pro kurias patenkame ;

fizinį laiko pasaulį.

Dr. N.: Kaip laiko durys gali egzistuoti neerdvinėje aplinkoje?

K.: Jos yra tarsl slenksčiai tarp skirtingų pasaulių.

Dr. N.: Gerai, jei sielų pasaulis yra neerdvinis, tuomet kas jis apskritai yra?

K.: Tai pastovios realybės būseną, priešinga kintamai erdvinių, materialių ir besikeičiančių pasaulių tikrovei.

Dr. N.: Ar dvasinėje erdvėje gyvenančioms sieloms ką nors reiškia praetis, dabartis ir ateitis?

K.: Tik kaip priemonė fizinių formų iššūkimui suvokti. Gyvenimas čia... yra nekintamas... toms sieloms, kurios neperžengia medžiagos ir laiko pasaulio slenksčio.

Pastaba. Apie tai, kaip sielos naudojasi laiko slenksčiu, bus pasakojama kitame skyriuje.

Dr. N.: Jūs apie visas kalbate daugiskaita. Ar yra ir kitų fizinių visatų, be tos, kurioje gyvena žmonės?

K. (neaiškiai): Yra... įvairių realybių, prisiderinančių prie šaltinio.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad sielos per dvasinio pasaulio tarpdurį gali patekti į skirtingus fizinius pasaulius?

K. (linktelį): Taip, gali... ir taip daro.

Prieš baigdamas sesiją su šia nepaprastai pažengusia siela dar norėčiau pridurti, kad daugelis į gilų transą pasinėrusių žmonių gali matyti ne tik trimatę žemišką erdvę, bet ir kitas nuo laiko nepriklausančias erdves. Esantys sąmonės būsenos mano klientai mato ryšį tarp savo praeties ir dabarties, primenantį jiems sąmoningus potyrius. Daug kas keičiasi susijungus jiems su aukštesniąja sąmone ir sielų pasauliu. Tada jie mato dabartį kaip nedalomą praeties, dabarties ir ateities visumą. Sekundės sielų pasaulyje panašios į Žemės metus. Kai sesija baigiasi, tie klientai dažnai nustemba, koks vientisas yra sielų pasaulio laikas.

Sielų kelionės

Kvantinė mechanika yra jauna fizikos šaka, tirianti bet kokį subatominių judėjimą, remdamasi elektromagnetinės energijos pakopomis, kur visas fizinis pasaulis yra ne kietos prigimties, egzistuojantis vientisame lauke. Peržengus Niutono visuotinės traukos dėsnio ribas, sudedamieji, laikui pavaldūs judesio elementai irgi laikomi priklausomi nuo šviesos bangų dažnio ir kinetinės energijos. Jau minėjau, kad sielos dvasinėje erdvėje jaučia chronologinę laiko tėkmę, tačiau ar tai neprieštaruoja praeities, dabarties ir ateities vienybei? Ne, neprieštaruoja. Mano tyrimai patvirtina, kad laiko tėkmės iliuzija kuriama ir palaikoma sieloms, vykstančioms į fizines erdves ir sugrįžtančioms iš jų (ir pripratusioms prie biologinių pokyčių, pavyzdžiui, senėjimo), tam, kad joms būtų lengviau pastebėti savo pažangą. Taigi visiškai suprantu kvantinės fizikos mokslininkus, spėjančius, kad laikas ne tiek yra absoliuti trijų fazijų realybė, kiek pokyčių išraiška.

Kai mano klientai kalba apie savo kaip sielų kelionę tam tikromis kreivėmis, vis galvoju apie tų astrofizikų erdvės-laiko teorijas, kurie tiki, kad šviesa ir judėjimas yra laiko ir į save sugrįžtančios erdvės sąjunga. Jie tvirtina, kad jei erdvė per daug išlinksta, laikas sustoja. Iš tiesų, klausydamasis savo klientų pasakojimų apie laiko zonas ir vartus į kitų matmenų erdves, dažnai galvoju, kad tokie teiginiai labai panašūs į šiuolaikinės astronomines teorijas apie tai, jog fizinė erdvė yra deformuota arba susivijusi į kosmines kilpas, dėl kurių atsiranda „vartai“ į hipererdvę ir juodąsias skylės, galinčias išlaisvinti iš trimatės mūsų visatos. Manau, kad astrofizikų ir metafizikų teiginiai apie laiką-erdvę persipina vieni su kitais.

Savo klientams užsiminiau, kas jei sielų pasaulis jiems atrodo apvalus ir tarsi išlinksta keliaujant jiems dideliu greičiu, tai gali reikšti, kad šis pasaulis yra ribota ir uždara sfera. Visgi jie atmetė bet kokių erdviųjų ribų idėją ir šalia metaforų išsakė dar gana įdomių teiginių. 23 atvejo klientas sakė, kad pats sielų pasaulis yra kūrybos šaltinis. Kiti šią erdvę vadino Dievo širdimi ar jo kvėpavimu. 22 atvejo klientas sielų pasaulį pavadino audiniu, o kiti – „pirmyn ir atgal banguojančio vientiso drabužio klostėmis“. Kartais klientai pasakoja apie švelniai „raibuliuojantį“ judėjimą šviesos energijos, kurią apibūdina kaip „bangas (ar apskritimus),

Pažengusi siela

---

vilnijančias į sujudinto vandens telkinio paviršiaus kraštus“. Paprastai sielų pasaulio geografija esantiesiems aukštesniosios sąmonės būsenos siejasi su ramia ir lanksčia pusiausvyra, be jokios visuotinės traukos, temperatūros, slėgio, materijos ar laiko, kurie yra skiriamieji chaotiškos fizinės visatos ženklai. Visgi kai mėginu visą sielų pasaulį charakterizuoti kaip tuštumą, užhipnotizuoti mano klientai atmeta šį teiginį.

Nors mano klientai negali aiškiai nusakyti vietos, kur gyvena jų sielos, visi jie atvirai kalba apie tai, jog tas pasaulis jiems yra patį tikriausia realybė. Transo būsenos esantis žmogus nesuvokia sielų pasaulio kaip esančio arti ar toli nuo fizinės mūsų visatos. Nepaisant to, lygindami savo potyrius su gyvenimu Žemėje, jie neįprastu būdu pasakoja, kad sielų pasaulio *materija* yra lengva arba sunki, plona ar stora, didelė ar maža.

Nors absoliuti sielų pasaulio realybė užhipnotizuotiems mano klientams atrodo nekintama, apie kitus fizinius išmatavimus jie to negali pasakyti. Man atrodo, kad kitos visatos yra sukurtos tam, kad būtų sudaryta tinkama aplinka sielų raidai kūnuose tokių būtybių, kokių net negalime įsivaizduoti. Vienas aukšto lygmens klientas pasakojo, kad gyvena įvairiuose pasauliuose ir niekada savo sielos neskaidė į daugiau kaip dvi dalis. Kai kurie jo gyvenimai dėl vietinės planetos sąlygų ir trumpo dominuojančių gyvybės formų gyvenimo matuojant Žemės laiku truko vos kelis mėnesius. Kalbėdamas apie „rojaus planetą“, kur yra visai nedaug žmonių ir kuri primena daug ramesnį bei paprastesnį žemišką variantą, jis pridūrė, kad ji yra visai netoli nuo Žemės. Tuomet aš tariau, kad ją nuo Žemės greičiausia skiria vos keli šviesmečiai, o klientas kantriai paaiškino, kad ta planeta nėra mūsų visatoje, tačiau daug arčiau Žemės, nei daugelis mūsų galaktikos planetų.

Skaitytojui svarbu suprasti, kad kalbėdami apie gyvenimą kituose pasauliuose, žmonės paprastai nejaučia erdvinių mūsų visatos apribojimų. Kai sielos keliauja į kitų galaktikų ar kitų išmatavimų planetas, laiką jos skaičiuoja pagal tai, kiek trunka pasiekti galutinį tikslą nuo tunelio efekto sielų pasaulyje. Dar klientai dažnai atsižvelgia į kosminio regiono dydį ir tų pasaulių padėtį vienas kito atžvilgiu. Išklausęs pasakojimų apie įvairias erdvines realybes, susidariau įspūdį, kad, anot jų, visos šios kosminės srovės suteka į vieną didžiąją sielų pasaulio upę. Jei tik galėčiau atsistoti

nuošaliau ir išskaidyti visus klientų mintyse esančius kintamus pasaulius, atrodytų lyg lupčiau artišoką iki pat jo branduolio.

Jau gana ilgai klausinėjau Tesę, todėl ji atrodo pavargusi. Tik nedaugeliam klientų pavyksta tiek ilgai išbūti šio lygmens dvasinėje erdvėje. Nusprendžiau keliais klausimais apie visos kūrybos kilmę užbaigti sesiją.

Dr. N.: Tese, norėčiau baigti mūsų pokalbį keliais klausimais apie šaltinį. Jūs esate patyrusi siela, taigi koks yra jūsų ryšys su minėtu kūrybos vientisumu?

K. (ilga pauzė): Per judėjimo pojūčius. Iš pradžių sielų energija juda tolyn nuo šaltinio. Paskui visą laiką judame atgal... link galutinio susiliejiimo...

Dr. N.: Šis procesas, anot jūsų, atrodo kaip gyvas, besiplečiantis ir vėl susitraukiantis organizmas.

K.:... Tai į sprogimą panašus išsilaisvinimas... paskui sugrįžimas.. taip, šaltinis pulsuoja.

Dr. N.: Ar jūs judate šio energijos šaltinio centro link?

K.: Iš tiesų nėra jokio centro. Šaltinis yra aplink mus, lyg būtumėme.. plakančios širdies viduje.

Dr. N.: Bet jūs minėjote, kad kaip pažengusi siela judate link ištakų.

K.: Taip, kai mane išstūmė, buvau dar vaikas. Dabar grįžtu atgal, o mano paauglystė nuolatos blėsta...

Dr. N.: Grįžtate į kur?

K.: Tolyn šaltinio viduje.

Dr. N.: Ar negalite apibūdinti šio energijos šaltinio spalvomis ir taip paaikškinti sielų judėjimą bei kūrybos užmojų.

K. (atsidūsta): Lyg visos sielos būtų dalis galingo elektrinio sprogi-mo, kuriančio.. aureolės efektą. Šioje... aureolėje yra besiplečianti tamsiai violetinė šviesa. . šviesėjanti link kraštų. Mums augant mūsų sąmoningumas prasideda nuo spindinčios šviesos kampų...

Pažengusi siela

---

paskui mus vis labiau ima gauti tamsesnė šviesa.

Dr. N.: Man sunku įsivaizduoti visagalį kūrėją kaip šaltą, tamsią šviesą.

K.: Tai dėl to, kad dar nesustiliejau su juo galutinai ir negaliu visko tiksliai nusakyti. Pati tamsi šviesa yra... uždanga, anapus kurios jaučiame stiprią šilumą... kupiną nuostabaus sąmoningumo, esančio mums visur ir... gyvo!

Dr. N.: Kaip jautėtės, kai pirmą kartą suvokėte savo kaip sielos tapatumą atsiradusi šios aureolės pakraštyje?

K.: Buvimas... primena pirmą besiskleidžiančią pavasario gėlę ir ši gelė – tai tu pats. Jai besiskleidžiant pradėdi suvokti ir kitas tame nuostabiame lauke augančias gėles ir tuomet apima... nesuvaldomas džiaugsmas.

Dr. N.: Jei šis sprogstamas, daugiaspalvės energijos šaltinis žlugs, ar visos gėlės visam laikui mirs?

K.: Niekas nežlugs... šaltinis yra beribis. Sielos niekada nemiršta ir mes tai kažkaip suvokiame. Mums jungiantis auganti mūsų išmintis tik stiprina šaltinį.

Dr. N.: Ar dėl to šaltiniui reikalingas šis procesas?

K.: Taip, duoti mums gyvybę, kad galėtumėme pasiekti tobulybės būseną.

Dr. N.: Kodėl šaltiniui, kuris neva jau yra tobulas, reikia kurti kitus protus, kurie nėra tokie tobuli?

K.: Padėti kūrėjui kurti. Vadinas, transformuodami save ir pasiekę aukščiausias realizacijos pakopas, mes prisidedame prie gyvybės formų kūrimo.

Dr. N.: Ar sielos buvo priverstos atsiskirti nuo šaltinio ir vykti į planetas, panašias į Žemę, dėl kokios nors nuodėmės ar netekusios malonės sielų pasaulyje?

K.: Tai visiška nesąmonė. Mes atėjome, kad sužydėtumėme... didin-goje kūrybos įvairovėje.

Dr. N.: Tese, noriu, kad atidžiai manęs išklausytumėte. Jei šaltinis tampa stipresnis ar išmintingesnis padalijęs savo energiją ir sukūręs mažiau tobulą protą, kuris turėtų išsiplėsti, ar tai nereiškia, kad pats šaltinis nėra visiškai tobulas?

K. (paузė): Šaltinis kuria tam, kad realizuotų patį save.

Dr. N.: Čia ir yra mano klausimo esmė. Kaip gali tas, kuris yra tobulas, tapti dar tobulesnis, jei jam nieko netrūksta?

K. (dvejoja): Tai, ką suvokiame kaip... savo šaltinį... yra viskas, ką apskritai galime žinoti ir manome, kad kūrėjas nori išreikšti save per mūsų... gimimą.

Dr. N.: Ar nemanote, kad šaltinis dėl mūsų kaip sielų egzistavimo tampa stipresnis?

K. (ilga paузė): Man atrodo, kad kūrėjo tobulybę... palaiko ir stiprina... tobulybės dalijimasis su mumis ir tai yra maksimalus jo paties išsiplėtimas.

Dr. N.: Taigi šaltinis pradeda nuo to, kad sąmoningai kuria netobulas sielas bei netobulas gyvybės formas toms sieloms ir stebi, kaip vyksta jo paties plėtimasis?

K.: Taip, o mes turime tikėti jo sprendimu ir viltis sugrįžti į gyvybės ištakas. Norėdami įvertinti maistą, turime pabadauti, norėdami suvokti šilumą, turime sušalti, o norėdami suprasti tėvus, turime pabūti vaikais. Transformacija suteikia mums tikslą ir prasmę.

Dr. N.: Ar norite būti sielų kūrėja?

K.:... Dalyvauti pratęsiant patį save... yra mano svajonė.

Dr. N.: Jei mūsų sielos nepatiria fizinio gyvenimo, ar galima kaip nors sužinoti apie tai, ką man dabar pasakojate?

K.: Galime apie tai žinoti, tačiau negalime to galutinai suvokti. Tarsi lyg jūsų sielos energijai būtų liepta fortepijonu pagroti gamą tik su viena nata.

Dr. N.: Ar tikite, kad jei šaltinis nekurtų sielų, kurios yra maitinamos ir auginamos, tai didinga jo energija dėl išraiškos stokos

Pažengusi siela

---

susitrauktų?

K. (atsidūsta): Galbūt tai ir yra jo tikslas.

Šiuo pranašišku Tesės sakiniu užbaigiau sesiją. Pabudusi iš hipnozės Tesė atrodė, lyg būtų sugrįžusi per erdvę ir laiką. Kai ji ramiai atsisėdo ir pradėjo žvalgytis, padėkojau jai už galimybę pabendrauti su tokio aukšto lygmens siela. Ji šypsodamasi atsakė, kad jei būtų žinojusi, kad ją taip atkakliai klausinės, galbūt būtų atsisakiusi dirbti su manimi.

Atsisveikinęs su ja, pagalvojau apie paskutinius jos teigimus, susijusius su gyvybės šaltiniu. Senovės Persijoje sufijai sakydavo, kad jei kūrėjas simbolizuoja neribotą gėrį ir neribotą grožį, tuomet grožio prigimtis – trokšti apsireiškimo.

Gyvenimo pasirinkimas

Ateina laikas, kai siela turi palikti dvasinės erdvės prieglobstį ir vėl keliauti į Žemę. Tai nelengvas sprendimas. Reikia gerai pasiruošti, norint palikti visiškos išminties pasaulį, kur sielos gyvena palaimingoje laisvėje, ir įsikūnyti į fizinių bei protinių poreikių kupiną žmogaus kūną.

Jau matėme, kokios pavargusios sielos sugrįžta į sielų pasaulį. Daugelis jų nė nenori pagalvoti, kad dar kada nors teks sugrįžti į Žemę. Tai ypač ryšku tuomet, kai neįgyvendiname savo tikslų baigiantis gyvenimui. Sugrįžusios į sielų pasaulį, sielos nuogaštuoja dėl to, kad gali tekti nors ir laikinai palikti draugystės bei tarpusavio supratimo pasaulį ir vykti į nežinomybės bei baimės kupiną planetą, kur gyvena agresyvūs ir tarpusavyje konkuruojantys žmonės. Nors ir turėdamos šeimą bei draugų Žemėje, daugelis ten įsikūnijusių sielų jaučiasi vienišos ir beveidės didelėje bejausmės žmonių bendruomenės maseje. Man atrodo, kad mano tyrinėjimai atskleis priešingą tendenciją sielų pasaulyje, kurio skiriamasis bruožas yra ypač šiltas jo gyventojų tarpusavio bendravimas. Dvasinį mūsų tapatumą pažįsta ir gerbia daugybė kitų būtybių, kurių pagalba niekada nesibaigia.

Kai kurioms sieloms ilgiau užtrunka atgauti savo energiją ir įvertinti save kaip sielą sugrįžus į sielų pasaulį, tačiau galiausiai kažkas vėl paskatina sielą įsikūnyti. Nors yra sunku palikti dvasinę savo aplinką, tačiau sielos visai maloniai ar net su nostalgija prisimena fizinius gyvenimo

Sielų kelionės

Žemėje malonumus. Kai užgyja praeito gyvenimo žaizdos ir vėl esame atgavę pusiausvyrą su savimi, jaučiame norą dar kartą išreikšti save fiziniame pasaulyje. Mokymai su savo patarėjais ir bendraminčių grupėmis padeda pasiruošti naujam gyvenimui. Mūsų praeities karma ir mūsų klaidos bei pasiekimai – visa tai yra deramai įvertinta ir tuo remiantis parenkama būsima aplinka. Dabar siela turi įsisavinti visą šią informaciją ir sąmoningai rasti sprendimą remdamasi trimis pagrindiniais principais:

- Ar esu pasiruošęs naujam fiziniam gyvenimui?
- Kokias konkrečias pamokas turiu išmokti, kad tobulėčiau ir pasiečiau aukštesnę raidos lygmenį?
- Kurlink turėčiau eiti ir kuo tapti kitame gyvenime, kad kuo geriau įgyvendinčiau užsibrėžtus tikslus?

Vyresnės sielos įsikūnija rečiau nepriklausomai nuo joms priskirtų planetų populiacijos poreikių. Pasauliui mirus visos būtybės, nebaigusios ten savo reikalų, keliauja į kitą pasaulį, kuriame yra tinkamų jų tikslams gyvybės formų. Inkarnacijos ciklus nemariai sielai daugiau reguliuoja vidiniai jos pačios troškimai, o ne sielas priimančių kūnų poreikiai.

Nepaisant to, Žemei reikia vis daugiau sielų. Šiandieną mūsų planetoje gyvena daugiau kaip 6 milijardai žmonių. Nesutampa demografių skaičiavimai dėl to, kaip žmonių gyvena Žemėje per pastaruosius 200 tūkstančių metų. Vidutiniškai tai apie 50 milijardų. Šis skaičius, kuris man atrodo yra per mažas, visai nerodo skirtingų sielų apsilankymų skaičiaus. Reikia nepamiršti, kad ta pati siela įsikūnija nuolatos ir kad viena siela kartais užima daugiau kaip vieną kūną. Yra tikinčiųjų, kad šiandieną Žemėje gyvenančių žmonių skaičius beveik sutampa su visais laikais čia gyvenusių sielų skaičiumi. Sielų įsikūnijimo dažnis Žemėje nėra tolygus. Šiandieną sielų Žemei reikia labiausiai per visą jos istoriją. I-ajame mūsų eros amžiuje Žemėje gyveno apie 200 milijonų gyventojų. 1800 metais žmonija padidėjo keturgubai, o dar po 170 metų vėl įvyko tas pats. Tikimasi, kad per 1970–2010 metus Žemės žmonių skaičius padidės dvigubai.

Tyrinėdamas kliento sielos įsikūnijimų chronologiją, dažnai pastebiu ilgą, šimtus ar net tūkstančius metų trunkančias pertraukas tarp jų gyvenimų klajoklinėse paleolito kultūrose. Maždaug prieš 7–5 tūkstančius metų, išsivysčius žemdirbystei ir atsiradus naminiams gyvuliams, mano klientai jau įsikūnija Žemėje daug dažniau, nors vis dar tarp gyvenimų pasitaiko 500 metų skirtumai. Atsiradus miestams, amatams ir būtinam maisto kiekiui, sielų įsikūnijimai dažneja kartu su didėjančiu žmonių skaičiumi. 1000–1500 mūsų eros metais vidutiniškai atvyksta į Žemę kartą per du šimtmečius, o po 1700 metų – jau kartą per šimtmetį. Dvidešimtojo amžiaus pradžioje jau yra įprasta per šimtmetį atvykti į Žemę daugiau nei vieną kartą.

Kai kas įrodinėja, kad vis dažnesnių sielų įsikūnijimų Žemėje priežastis yra ta, kadangi prisiminimai apie praeitį stiprėja, kai užhipnotizuoti žmonės priartėja prie dabartinių savo gyvenimų. Kartais toks teiginys gali ir pasitvirtinti, tačiau jei gyvenimas yra svarbus, jis bus aiškiai prisimenamas bet kuriuo metu. Be jokios abejonės, padažnėjusio sielų apsilankymo Žemėje priežastis yra greitai auganti mūsų planetos populiacija. Galbūt gali nutikti ir taip, kad Žemei skirtų sielų nepakaks taip greitai augant gimstamumui.

Paklausti apie laisvų sielų skaičių, klientai atsako, kad daugiau turėčiau nerimauti dėl per didelio gimstamumo pavojaus nei dėl laisvų sielų skaičiaus. Kai kurie mano, kad naujų sielų visada atsiras bet kurios augančios bendruomenės poreikiams patenkinti. Jei mūsų planeta yra tik vienas toks pavyzdys tarp visų mūsų visatos protingų būtybių bendruomenių, tuomet laisvų sielų skaičius iš tiesų turėtų būti milžiniškas.

Jau minėjau, kad sielos pačios renkasi, kada, kur ir į kokį fizinį kūną įsikūnyti. Kai kurios, norėdamos pagreitinti savo raidą, sielų pasaulyje praleidžia mažiau laiko, tuo tarpu kitos labai nenori įsikūnyti. Žinoma, didelę įtaką sieloms turi jų vedliai. Kai po mirties mes su vedliais bendraujame norėdami gauti patarimų dėl savo ateities, taip ir prieš įsikūnijimą mūsų patarėjai padeda įvertinti mūsų pasirėngimą atgimimui. Toliau aprašytas atvejis yra įprastas žemesnio lygmens sielos paveikslas.

24 atvejis

Dr. N.: Kada pirmą kartą suvokėte, kad galite vėl sugrįžti į Žemę?

K.: Mintyse išgirdau švelnų balsą, sakantį: „Jau metas, ar nemanote?“

Dr. N.: Kieno tai buvo balsas?

K.: Mano patarėjo. Kai kurias sielas reikia stumtelėti, kai jų vedliai nusprendžia, kad jos jau yra pasiruošusios naujam gyvenimui.

Dr. N.: Ar jaučiate, kad jau galite vėl sugrįžti į Žemę?

K.: Taip, manau, kad galiu... ruošiausi tam, nors mano mokymai užims dar labai daug laiko iki tikrosios brandos.

Dr. N.: Ar nemanote, kad vis dar sugrįšite į Žemę baigęs savo išikūnijimus?

K. (ilga pauzė): Greičiausiai ne... be Žemės dar yra ir kitų pasaulių.. tačiau su Žemės žmonėmis...

Dr. N.: Ką tuo norite pasakyti?

K.: Žemėje bus mažiau žmonių... ji bus mažiau užkimšta... tai man nesuprantama.

Dr. N.: Kur, anot jūsų, galite tuomet atsidurti?

K.: Man susidarė įspūdis, kad kažkur yra dar viena kolonija – tai man neaišku.

***Pastaba.** Praeitų gyvenimų prisiminimų priešingybė yra žvilgsnis į ateitį, leidžiantis kai kuriems klientams pamatyti būsimų gyvenimų fragmentus Pavyzdžiui, kai kurie klientai tvirtino, kad Žemės gyventojų gerokai sumažės dvidešimt antrojo amžiaus pabaigoje, daugiausia dėl neigiamų dirvožemio ir atmosferos pokyčių. Be to, anot jų, žmonės gyvens keistai atrodančiuose kupolo formos pastatuose. Detalės apie ateitį paprastai yra gana ribotos, ir aš įtarau, kad to priežastis yra įgimta amnezija dėl karminių suvaržymų. Daugiau apie tai rasite kito atvejo dialoge.*

Gyvenimo pasirinkimas

Dr. N.: Grįžkime prie jūsų pasakojimo apie vedlių postūmį palikti sielų pasaulį. Ar norėtumėte, kad jie to nedarytų?

K.: O... norėčiau pasilikti... tačiau patarėjai nenori, kad per ilgai čia užsibūtumėme ir kad tai netaptų rutina.

Dr. N.: Ar galite primygtinai reikalauti pasilikti?

K.: Na... taip... patarėjai neverčia mūsų išvykti, nes yra ypač mandagūs (juokiasi). Tačiau turi savų... skatinimo būdų, kai ateina laikas.

Dr. N.: Ar pažįstate sielą, kuri dėl kokios nors priežasties nenorėtų atgimti Žemėje?

K.: Taip, tai mano draugas Markas. Jis sakė, kad jam daugiau ten nebėra ko veikti. Jis pavargo nuo žemiško gyvenimo ir visai nenori ten grįžti.

Dr. N.: Ar jis nugyveno daug gyvenimų?

K.: Ne, nevisiškai, tačiau jam nelabai sekėsi.

Dr. N.: Ką jam pataria mokytojai? Ar jam buvo leista pasilikti sielų pasaulyje?

K. (susimąstęs): Mes paprastai atgimstame tada, kai nusprendžiama, kad esame tam pasirengę. Mokytojai nieko neverčia daryti prieš mūsų pačių valią. Markui leido suprasti, kad Žemėje jis galėtų padėti jį supantiems žmonėms.

Dr. N.: Kas nutiko su Marku?

K.: Po tam tikro... apmokymo... Markas suprato, kad neteisingai įvertino savo galimybes ir galiausiai sugrįžo į Žemę.

Dr. N.: Apmokymo! Tai man panašu į prievartą.

K. (sutrikęs dėl tokios mano pastabos): Visiškai ne! Markas paprasčiausiai buvo netekęs drąsos ir reikėjo sustiprinti jo pasitikėjimą savimi.

Pastaba. 10 atvejo klientas iš skyriaus apie nukrypusias sielas pasakojo, kaip yra „perdirbamos“ sielos, sugėrusios per daug

Sielų kelionės

---

neigiamos žemiškos energijos. 22 atvejo klientas irgi užsiminė apie poreikį atnaujinti tam tikras pažeistas sielas. Tuo atveju vyko daug didesni pokyčiai nei Marko atveju, kurio siela buvo pavargusi ir jai tereikėjo tik nežymių pakeitimų.

Dr. N.: Jei vedliai neverčia, ar gali siela galutinai atsisakyti įsikūnijimo?

K. (pauzė): Taip... man atrodo, kad galima pasilikti čia ir niekada nebeatgimti, jei jums to ypač nesinori. Visgi mokytojai pasakė Markui, kad be gyvenimo kūne jo mokymasis truks daug ilgiau. Jei bėgate nuo tiesioginių potyrių, tuomet daug prarandate.

Dr. N.: Ką galite pasakyti apie atvirkštinę situaciją, kai siela tiesiog trokšta kuo greičiau sugrįžti į Žemę, sakykime, po pirmalaikės mirties?

K.: Susidūriau ir su tokiu atveju. Tai spontaniška reakcija, kuri laikui bėgant praeina. Mokytojai mėgina parodyti, kad skubėjimas į tą pačią vietą ir atgimimas kūdikio kūne nepakeis buvusios mirties aplinkybių. Būtų kitaip, jei galėtumėme atgimti suaugusiaisias toje pačioje situacijoje. Galiausiai visi supranta, kad turi pailsėti ir viską apmąstyti.

Dr. N.: Gerai, kokia yra galutinė jūsų nuomonė apie atgimimą?

K.: Mane tai žavi. Be fizinio gyvenimo nejausčiau jokie pasitenkinimo.

Dr. N.: Ką darote, kai esate pasirengęs naujam gyvenimui?

K.: Vykstu į specialią vietą.

Kai tik siela nusprendžia vėl įsikūnyti, tuomet reikia pasirinkti naujo gyvenimo vietą. Iš pradžių sielos nusprendžia, kur ir kada vykti į Žemę, ir tik paskui – kuo nori tapti būsimame gyvenime. Kad būtų lengviau skaityti, visą gyvenimo pasirinkimo procesą padalijau į gyvenimo pasirinkimą ir galutinį kūno pasirinkimą.

Laiko, vietos ir pageidaujamo kūno pasirinkimas yra tarpusavyje susiję sprendimai. Iš pradžių mums suteikiama galimybė apžvelgti, kaip

Gyvenimo pasirinkimas

---

galime įsiterpti konkrečioje būsimoje aplinkoje. Tuomet mūsų dėmesys nukreipiamas į tose vietose gyvenančius žmones. Pradžioje mane tokia procedūra glumino, kol supratau, kad didelę įtaką sielai daro kultūrinė terpė ir įvykiai, be to, dalyvavimas juose ne viename praeitame gyvenime.

Pradėjau tikėti, kad sielų pasaulis kaip visuma nėra nekintamas. Visi dvasiniai regionai keliaujančioms sieloms atrodo vienodi nežemiškomis savo savybėmis, tačiau skiriasi savo pritaikymu. Pavyzdžiui, orientacijos erdvė atvykstančioms sieloms skiriasi nuo gyvenimo pasirinkimo erdvės išvykstančioms sieloms. Abiejose vertinamas buvęs žemiškas sielų gyvenimas, tačiau tuo panašumas ir pasibaigia. Sakoma, kad orientavimosi erdvės yra mažos ir jaukios pasitarimų zonos, skirtos nuraminti ką tik atvykusias sielas, tačiau protinė jų būklė gali būti gynybinė. Taip yra todėl, kad sielos jaučiasi, jog daug ką praeitame gyvenime galėjo padaryti geriau. Visada su mumis tiesiogiai bendrauja vedlys.

Kita vertus, patekę į gyvenimo pasirinkimo erdvę, esame kupini vilties ir kilnių ketinimų. Čia sielos faktiškai yra vienos, be jokios vedlio pagalbos. Šią aktyvią ir skatinančią vietą apibūdina kaip daug didesnę už kitas mokomąsias sielų pasaulio vietas. 22 atvejo klientas net vadino ją izoliuota vieta, kur transcendentinė energija transformuoja laiką ir taip sudaro galimybes gauti kosminę informaciją.

Kai kurias dvasines erdves mano klientams yra sunku apibūdinti, o daugiausia jiems patinka pasakoti apie gyvenimo pasirinkimo erdvę, kurios aprašymai būna gana panašūs. Man pasakojo, kad ji primena kino teatrą, leidžiantį sieloms pažvelgti į savo ateitį ir suvaidinti įvairius vaidmenis skirtingoje aplinkoje. Prieš išvykdamos sielos turi pasirinkti vieną scenarijų. Įsivaizduokite, kad prieš tikrą naujo gyvenimo vaidinimą jūs vaidinate generalinėje repeticijoje. Norėdamas apie tai jums papasakoti, parinkau vyriškos lyties klientą, kuris pasakoja, kaip jo sielai padėjo rasti tinkamą sprendimą.

25 atvejis

Dr. N.: Kas vyksta po to, kai galutinai nusprendžiate sugrįžti į Žemę?

Sielų kelionės

K.: Kai su savo mokytoju sutarėme, kad jau tinkamas metas darbams baigti, pasiunčiau savo mintis...

Dr. N.: Tęskite.

K.: Mano pranešimus gavo koordinatoriai.

Dr. N.: Kas jie tokie? Argi jūsų vedlys-mokytojas ne viską sutvarko būsiamam įsikūnijimui?

K.: Nevisiškai. Jis tariasi su koordinatoriais, kurie iš tikrųjų padeda mums peržvelgti gyvenimo galimybes Rate.

Dr. N.: Kas yra Ratas?

K.: Ten privalau vykti Vadiname jį Likimo ratu.

Dr. N.: Ar sielų pasaulyje yra tik viena tokia vieta?

K. (pauzė): Manau, kad jų daugybė, tačiau kitų nematau.

Dr. N.: Gera, suskaičiavus iki trijų keliaukime abu į Ratą. Kai baigsiu skaičiuoti, jūs galėsite prisiminti visas šio potyrio detales. Ar esate pasiruošęs?

K.: Taip.

Dr. N.: *Vienas, du, trys!* Dabar jūsų siela juda link gyvenimo pasirinkimo erdvės. Papasakokite, ką matote.

K. (ilga pauzė): Aš... plaukiu Rato link... jis apskritas... milžiniškas burbulas...

Dr. N.: Skriskite toliau. Ką dar galite papasakoti.

K.: Čia... koncentruotos energijos galia... šviesa tokia stipri. Mane traukia vidun... per piltuvą... truputį tamsu.

Dr. N.: Ar bijote?

K.: Hm... ne, jau esu čia buvęs. Darosi įdomu. Nekantrauju sužinoti, kas ten manęs laukia.

Dr. N.: Gera, jūs sklandote Rato viduje, kokie pirmi jūsų išpuodžiai?

K. (pažemintu balsu): Aš... truputį nuogaštauju... tačiau energija

Gyvenimo pasirinkimas

---

ramina mane. Jaučiu, jog kažkas rūpinasi manimi... glaudžiai mane nesijaučiu vienišas... mano mokytojas yra kažkur šalia

Dr. N.: Tęskite viską detaliai pasakoti. Ką dar matote?

K.: Ratą supa daugybė ekranų, žiūriu į juos.

Dr. N.: Ekranai ant sienų?

K.: Jie patys yra lyg sienos, tačiau nieko nėra tvirto... viskas... elastinga... ekranai vingiuoja aplink mane... juda...

Dr. N.: Papasakokite daugiau apie ekranus.

K.: Jie tušti... daugiau nieko neatspindi... jie tviška kaip stiklo lapai... kaip veidrodžiai.

Dr. N.: Kas vyksta toliau?

K. (nervuotai): Kurį laiką tvyro ramybe – visada taip – paskui tarsi kažkas būtų įjungęs projektorių plačiaekraniam filmui. Ekranai atgyja, pasirodo vaizdai ir spalvos... veiksmas... kupinas šviesos ir garso.

Dr. N.: Pasakokite toliau. Kur yra jūsų siela ekranų atžvilgiu?

K.: Sklandau kažkur tarp jų, stebiu aplink mane esančią gyvenimo panoramą... vietas... žmones... (linksmai)... *Pažįstu* šį miestą!

Dr. N.: Ką matote?

K.: Niujorką.

Dr. N.: Ar prašėte, kad jums parodytų Niujorką?

K.: Mes kalbėjome apie mano grįžimą... (susimąstęs)... Tai bent, jis pasikeitė, čia daugiau pastatų... ir automobilių... triukšminga kaip visuomet.

Dr. N.: Grįšime į Niujorką po kelių minučių, o dabar noriu, kad pasakotumėte man apie tai, ko iš jūsų tikimasi šiame Rate?

K.: Ketinu mintimis valdyti pultą.

Dr. N.: Kas tai?

K.: Prieš ekranus esantis skaitymo įrenginys. Regiu jį kaip daugybę

Sielų kelionės

šviesų ir mygtukų. Lyg būčiau lakūno kabinoje.

Dr. N.: Ar šiuos mechaninius objektus matote sielų pasaulio aplinkoje?

K.: Žinau, jos skambės keistai, tačiau viskas vyksta kiaurai manęs. todėl galiu viską paaiškinti, ką darau.

Dr. N.: Puiku, nesijaudinkite. Tiesiog pasakokite, ką turite daryti su pultu.

K.: Turiu padėti kontroliuotojams keisti ekranų vaizdus valdydamas pultą savo mintimis.

Dr. N.: O, jūs ketinate valdyti pultą taip, lyg dirbtumėte kino teatre?

K. (juokiasi): Ne pultą, o skaitytuvą. Bet kokių atveju tai nėra tikri filmai. Aš stebiu tikrą Niujorko gatvėse vykstantį gyvenimą. Mano protas susijungia su skaitytuvu ir taip valdo stebimų scenų judėjimą.

Dr. N.: Ar šis įrenginys neprimena kompiuterio?

K.: Kažką panašaus... jis veikia kaip sekimo sistema... paverčianti...

Dr. N.: Ką paverčianti?

K.: Mano nurodymus... fiksuoja pultas, kad galėčiau sekti veiksmą.

Dr. N.: Eikite prie pulto ir tapkite operatoriumi. Be to, ir toliau man viską aiškinkite.

K. (pauzė): Jau perėmiau valdymą. Matau... įvairiuose taškuose susijungiančias linijas keičiantis scenoms... keliauju linijomis per laiką ir stebiu ekranuose besikeičiančius vaizdus.

Dr. N.: Ar vaizdai nuolatos juda aplink jus?

K.: Taip, kai noriu scenas sustabdyti, tuomet ant linijų esantys taškai liai nušvinta.

Gyvenimo pasirinkimas

Pastaba. Kelionės linijos yra jau anksčiau girdėtas terminas... apibūdinantis sielos persikėlimus (pvz., 14 atvejais).

Dr. N.: Kodėl visa tai darote?

K.: Aš seku. Sustojimai yra pagrindiniai gyvenimo persilaužimai, apimantys svarbius sprendimus... galimybes... ar įvykius, dėl kurių būtina apsvarstyti alternatyvius pasirinkimus laike.

Dr. N.: Taigi linijos per laike ir erdvėje vykstančius įvykius žymi pasirinkimo kelius?

K.: Taip, sekimą valdo Ratas ir perduoda man.

Dr. N.: Ar jūs sekdami kuriate ir gyvenimo scenas?

K.: O ne! Aš paprasčiausiai linijomis valdau jų judėjimą laike.

Dr. N.: Ką dar galite papasakoti apie linijas?

K.: Energijos linijos yra... keliai su spalvotų šviesų punktais, kurie yra tarsi rodyklės stulpeliai. Jas galu judinti pirmyn, atgal arba sustabdyti.

Dr. N.: Ar jaučiatės, lyg žiūrėtumėte vaizdo kasetę spaudydami paleidimo, greito persukimo, sustabdymo ir sukimo atgal mygtukus?

K. (juokiasi): Puiki idėja.

Dr. N.: Gerai, jūs judate keliu, sekate scenas ir nusprendžiate sustoti. Ką tuomet darote.

K.: Sustabdu sceną ekranoose, kad galėčiau patekti į ją.

Dr. N.: Ką? Ar norite pasakyti, kad pats galite tapti tokiu veiksmo dalyviu?

K.: Taip, dabar galu tiesiogiai įsilieti į veiksmą.

Dr. N.: Kokiu būdu? Ar tampate veikiančiu tos scenos asmeniu, ar jūsų siela sklando virš scenos dalyvių galvų?

K.: Ir taip, ir taip. Galu susilieti su kiekvieno veiksmo dalyvio jausmais arba paprasčiausiai stebėti viską iš bet kurio patogaus taško.

Sielų kelionės

Dr. N.: Kaipgi galite palikti valdymo pultą ir įsiterpti į žemišką sceną vis dar valdydamas veiksmą iš Rato?

K.: Žinau, jog galite ir nesuprasti, tačiau mano dalis lieka prie valdymo punkto, kad galėčiau bet kada vėl pradėti sceną ir ją sustabdyti.

Dr. N.: Manau, kad suprantu. Ar galite padalyti savo energiją?

K.: Taip, ir galiu siųsti mintis atgal į save. Žinoma, man padeda kontroliuotojai, kai pasitraukiu nuo ekranų, vėl sugrįžti į juos.

Dr. N.: Taigi jūs galite keliauti per laiką pirmyn, atgal ir sustabdyti jį peržiūrai?

K.: Taip... būdamas Rate.

Dr. N.: Ar anapus Rato laikas irgi egzistuoja sielų pasaulyje, ar jis juda pirmyn?

K.: Jis yra čia, tačiau vis dar galime matyti jo judėjimą Žemėje.

Dr. N.: Man atrodo, kad Likimo rate esančios sielos laiką naudoja kaip kažkokį įrankį.

K.: Sielos laiką naudoja... subjektyviai. Daiktai ir įvykiai juda aplink... ir laiko erdvėje tampa objektais... tačiau mums laikas yra nekintamas.

Dr. N.: Mano pastebėtas paradoksas su laiko kelionėmis yra tas, kad tai, kas turi įvykti, jau yra įvykę, todėl stebint ateities scenas kituose kūnuose galima sutikti savo paties sielą.

K. (paslaptinai šypsosi): Prieš bet kurį kontaktą iš sielų pasaulio, siela trumpam sustoja, nors tai trunka neilgai. Keliaudami per laiką mes netrikdome gyvenimo ciklą.

Dr. N.: Gerai, jei praeitis, dabartis ir ateitis ne per daug skiriasi jums stebint gyvenimo scenas, kodėl tuomet sustabdote scenas pasirinkimui apsvaistinti, jei jau pažvelgėte į ateitį?

K.: Bijau, kad jūs nesuprasite tikslios prasmės laiko, naudojamo Rato kontroliuotojų. Gyvenimas vis dar yra sąlyginis. Pirmyn judan-

tis laikas yra sukurtas mums patikrinti. Mums nerodo visų galimų baigiamųjų scenos dalių. Kai kurios gyvenimo dalys mums nėra priimanamos.

Dr. N.: Taigi laikas yra naudojamas kaip mokymo katalizatorius gyvenimams apžvelgti, kai negalite matyti visko, kas turi įvykti?

K.: Taip, jis skirtas patikrinti mūsų gebėjimus sprendimams atrasti. Mes savo gebėjimus matuojame remdamiesi įvykių sudėtingumu. Ratas kuria įvairias užduotis, iš kurių galime išsirinkti tinkamiausiąją. Žemėje mėginsime išspręsti jas.

Dr. N.: Ar būdami Rate galite matyti gyvenimą kitose planetose be Žemės?

K.: Aš negaliu, nes esu užprogramuotas sekti laiką Žemėje.

Dr. N.: Jūsų gebėjimas iš ekranų šokinėti per laiką primena kamuolio judėjimą!

K. (vaiposi): O, tai iš tiesų skatina, tačiau negalime bet kur išdykauti, nes kitam gyvenimui turime priimti svarbius sprendimus. Turesiu savo kailiu patirti bet kurių pasirinkimo klaidų padarinius... jei nesugebėsiu tinkamai nugyventi būsimo gyvenimo.

Dr. N.: Vis dar nesuprantu, kaip galite padaryti rimtų sprendimo klaidų, jei jau dabar galite pamatyti dalį planuojamo gyvenimo.

K.: Gyvenimo aplinkos pasirinkimas nėra beribis. Jau minėjau, kad vienu kartu negalima pamatyti visų būsimo gyvenimo scenų. Mokytojai visko nerodo, todėl yra rizika išsirinkti bet kurį siūlomą kūną.

Dr. N.: Kodėl šią vietą vadinate Likimo ratu, jei, anot jūsų, sielų likimas nėra iš anksto nulemtas?

K.: O, likimas yra. Gyvenimo ciklai jau yra nulemti. Paprasčiausiai yra nepaprastai daug neaiškių alternatyvų.

Kai savo klientus perkeliu į gyvenimo pasirinkimo erdvę, jie mato praeities, dabarties ir ateities ciklą – kaip ir Ratas šiuo atveju. Pajutusias, kad palieka dvasinės erdvės dabartį ir kartu lieka Rato viduje, sielos

Sielų kelionės

---

tiriamųjų kelionių metu ant rezonuojančių bangų juda pirmyn ir atgal. Visas laikas joms atrodo kaip iš naujo pasikartojanti realybė, nuolatos susitraukianti ir vėl išsiplėčianti. Lygiagrečios realybės persipina viena su kita, todėl gali būti suvokiamos kaip fizinio gyvenimo galimybės, ypač labiau pažengusių sielų.

Man buvo nesuprantama, kodėl mano klientai, būdami visažinėje dvasinėje aplinkoje, nemato visos savo ateities. Bandydamas tai išsiaiškinti, galiausiai priėjau prie išvados, kad sielų pasaulis yra sukurtas kiekvienos sielos interesams apsaugoti. Daugiausia mano klientai yra vis dar įsikūnijančios jaunesnės sielos. Jos negali matyti visų svarbių ateities įvykių, nes kuo labiau šios sielos tolsta nuo dabartinių galimybių, tuo daugiau yra galimų alternatyvių realybių, aptemdančių jų vaizdinius. Ir nors tą patį galima pasakyti apie tolimos praeities laikus, yra viena išimtis. Praeitais savo pačios gyvenimus sielai yra daug lengviau atpažinti. Taip yra todėl, kad atskira realybė su konkrečia veiksmų eiga jau buvo anksčiau sukurta šiai sielai lavinti, ir tai yra tvirtai įstrigę jos atmintyje.

13 atvejo klientas parodė, kaip mums atimama atmintis atėjus į fizinį pasaulį, kad praeito gyvenimo patirtis nekliudytų atrasti savęs dabartyje. Tas pats tinka ir būsimus gyvenimus tiriančioms sieloms. Nežinodami kodėl, daugelis žmonių tiki, kad jų gyvenimas yra suplanuotas. Žinoma, jie teisūs. Nors atminties netekimas ir užkerta kelią sąmoningai suprasti šį planą, sąmonė turi raktą į dvasinius prisiminimus apie kiekvieną praeitą gyvenimą. Gyvenimo pasirinkimo mechanizmas sieloms yra tarsi laiko mašina, kur jos mato tam tikrus alternatyvius maršrutus pagrindinio kelio link. Šie maršrutai sieloms ne visada atskleidžiami, kažkurį kelių žemėlapi mes vis tiek atsinešame į Žemę. Kartą vienas klientas tarė man: „Kai nebežinau, ką toliau gyvenime veikti, ramiai atsėdau ir galvoju, ką jau esu nuveikęs ir ką norėčiau nuveikti ateityje. Tada iš vidaus ateina atsakymas apie kitą gyvenimo žingsnį.“

Jei visą savo gyvenimą suvokiame kaip „Dievo apsireiškimą“, tai dar nereiškia, kad mūsų buvimas yra sukaustytas dvasinio determinizmo rate, kur privalome paklusti nekintamam likimui. Jei viskas būtų nulemta iš anksto, tuomet mūsų kova būtų netikslinga ir beprasmiška. Iš tikrų nelaimėi, visai nesitikima, kad sėdėsime nieko neveikdami ir paskendę fata-

Gyvenimo pasirinkimas

---

lizme nemėginsime gerinti situacijos konkrečiais neatidėliotinais veiksmais. Visi mes fiziniame pasaulyje gausime galimybę pokyčiams su tam tikra rizika, nors tokios progos dažnai pasitaiko nepatogiu metu. Galime jų ir neišnaudoti, tačiau tada ateis dar sunkesni išbandymai. Reinkarnacijos tikslas yra laisvos valios pritaikymas. Be to būtume tik bejėgės būtybės.

Karminis likimas nereiškia, kad esame paprasčiausiai įtraukiami į įvykių sūkurį, kurio negalime valdyti. Dėl to gauname karminių pamokų ir prisiimame karminę atsakomybę. Mūsų veiksams visada galioja priežasties ir pasekmės dėsnis, todėl šis klientas nenorėjo padaryti klaidų pasirinkęs jam netinkamą gyvenimą. Visgi kad ir kas mums gyvenime beatsitiktų, svarbu suvokti, kad mūsų džiaugsmas ar skausmas nerodo Dievo, mūsų vedlių ar gyvenimo pasirinkimo koordinatorių palaiminimo ar išdavystės. Mūsų likimas priklauso tik nuo mūsų pačių.

Ši atvejo dialogo pabaiga gali apstulbinti skaitytoją tuo, kad muzikiniai jo tikslai kitam gyvenimui yra gana savanaudiški. Žinoma, jo troškimas tapti gerbiamu muzikantu turi tam tikrų asmeninio atlygio elementų, kurie būtų ne tokie akivaizdūs pažengusios sielos atveju. Visgi matysime, kad ši siela nori ir pasitarnauti kitiems žmonėms.

Dr. N.: Noriu daugiau pakalbėti apie jūsų stebimas Niujorko scenas. Ar prieš patekdamas į Ratą buvote ruošiamas gyvenimo pasirinkimui?

K.: Tam tikra prasme, taip. Su mokytoju kalbėjomės apie tai, kad praeitame gyvenime miriau jaunas Niujorke. Noriu vėl sugrįžti į šį energingą miestą ir studijuoti muziką.

Dr. N.: Ar su savo mokytoju kalbėjotės ir apie kitas sielas – jūsų draugus, norinčius įsikūnyti kartu su jumis?

K.: Žinoma, tai viso proceso dalis. Kai kurie iš mūsų savo naują gyvenimą pradeda planuoti nuo to, kokia aplinka yra geriausia visiems suinteresuotiesiems. Aš pranešiau, kad noriu vėl pradėti toje pačioje vietoje, kur buvau nužudytas. Mano mokytojas ir draugai išsakė savo nuomonę.

Sielų kelionės

Pastaba. Šis klientas praeitame gyvenime į Ameriką atvyko iš Rusijos. Jis žuvo nelaimingo atsitikimo metu statant Niujorko traukinių liniją 1898 metais, sulaukęs 22 metų. Tame pačiame mieste jis buvo atgimęs 1937 metais.

Dr. N.: Kokią nuomonę?

K.: Mes kalbėjomės apie mano troškimą tapti klasikinės muzikos pianistu. Praeitame gyvenime grojau akordeonu, na žinote, prisidurdavau grodamas puotose, vestuvėse ir pan.

Dr. N.: Ar ši patirtis paskatino rinktis fortepijoną?

K.: Taip. Pardavinėdamas ledus Niujorko gatvėse, vis praeidavau pro koncertų salę. Mano tikslas buvo kada nors studijuoti muziką ir tapti žinomam dideliame mieste, tačiau vos tik pradėjęs siekti savo tikslo numiriau.

Dr. N.: Ar paskutinį kartą lankydamasis Rate matėte savo kaip jauno žmogaus mirtį Niujorke?

K. (liūdnai): Taip... ir susitokiau su tuo... kaip su neišvengiamybe. Tai buvo geras gyvenimas, tik trumpas. Dabar noriu sugrįžti ir dėdamas visas pastangas tapti garsiu muzikantu.

Dr. N.: Ar galite paprašyti kitos planetos?

K.: Hm... tai įmanoma. Jei turime kokių nors potraukių, jie lyginami su tais, kuriuos galima pasirinkti.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, su galimais kūnais?

K.: Taip, tam tikrose vietose.

Dr. N.: Kai sakėte, kad norite rimtai pradėti muzikuoti, aš supratau, kad tai dar viena grįžimo į Niujorką priežastis.

K.: Šis miestas suteiks man geriausias galimybes įgyvendinti savo troškimą – studijuoti fortepijoną. Aš trokštu gyventi dideliame, kosmopoliškame mieste, kuriame daug muzikos mokyklų.

Dr. N.: O kodėl negalite pasirinkti, pavyzdžiui, Paryžiaus?

K.: Man nebuvo pasiūlytas kūnas Paryžiuje.

Gyvenimo pasirinkimas

Dr. N.: Noriu geriau iširti jūsų pasirinkimo galimybes. Ar pradėję tyrinėti gyvenimo scenas iš Rato iš pradžių žvalgotės į žmones, ar į jų buvimo vietas?

K.: Pradedame nuo vietų.

Dr. N.: Gerai, vadinasi, šiuo metu žvalgotės po Niujorko gatves?

K.: Taip, ir tai nuostabu, nes ne vien stebiu. Aš sklandau ten ir užuodžiu iš restoranų sklindantį maisto kvapą... girdžiu automobilių signalus... sekioju paskui žmones, vaikščiojančius po parduotuves Penktajame prospekte... ir tokiu būdu vel galiu justą vietą.

Dr. N.: Ar šiuo metu prasiskverbėte į gatvėmis vaikščiojančių žmonių mintis?

K.: Ne, dar ne.

Dr. N.: Ką darysite toliau?

K.: Vyksiu į kitus miestus.

Dr. N.: O aš maniau, kad jau nusprendėte atgimti Niujorke?

K.: Taip nesakiau. Dar vyksiu į Los Andželą, Buenos Airės ar Oslą.

Dr. N.: Man suskaičiavus iki penkių jūs peržvelgsite visus miestus, o mes toliau kalbėsime... *vienas... du... trys... keturi... penki!* Papasakokite, ką darote.

K.: Einu į koncertų sales bei muzikos akademijas ir stebiu besimokančius studentus.

Dr. N.: Ar paprasčiausiai stebite tų vietų aplinką sklandydami virš tų studentų?

K.: Ne tik. Prasiskverbiau į kai kurių mintis ir stebiu, kaip jie... suvokia muziką.

Dr. N.: Ar jums reikia būti tam tikroje vietoje, pavyzdžiui, Rate, kad galėtumėte tirti tų žmonių psichikos procesus?

K.: Kalbant apie praeities ir ateities įvykius, taip. O užmegzti kontaktą su šiuo metu Žemėje gyvenančiu žmogumi galima iš bet kur (iš sielų pasaulio).

Dr. N.: Ar galite papasakoti, kaip jūsų siela užmezga kontaktą su kita būtybe?

K. (pauzė): Tai lyg... švelnus teptuko brūkštelėjimas.

***Pastaba** Sieloms, esančioms sielų ir kituose laikinuose pasauliuose, nėra sudėtinga siųsti ir gauti informaciją iš kitų sielų, kaip ir daugelis mūsų jau yra tai patyrę. Visgi tokie laikini ryšiai nutrūksta taip pat greitai, kaip ir užmezgami. Sielos susijungimas su besielu kūdikio kūnu yra sudėtingas procesas, apie tai bus kalbama 29 atvejo dialoge.*

Dr. N.: Kokie metai yra Žemėje, kai tyrinėjate tuos būsimus gyvenimus?

K. (nesiryžta): Tai... 1956 metai, ir daugelis mano objektų yra paaugliai. Aš patikrinsiu juos prieš šiuos metus ir po jų... kiek man tai leis daryti Ratas.

Dr. N.: Taigi Ratas suteikia jums galimybę iš tiesų būti įvairiais žmonėmis, kurie, remiantis reliatyviu Žemės laiku, dar nėra gimę?

K.: Taip, kad suprastumėme, ar siūlomas variantas mums tiks, be to, kad patikrintumėme jų gabumus, tėvus ir panašiai. (ryžtingai). Noriu Niujorko.

Dr. N.: Ar pakankamai atidžiai ištyrėte kitus miestus?

K. (nekantriai): Taip, tačiau nenoriu jų.

Dr. N.: Palaukite minutėlę. O ką daryti, jei jums patiko studentas muzikantas Osle, tačiau jūs norite gyventi Niujorke?

K. (juokiasi): Beje, Los Andžele yra labai perspektyvi mergina, tačiau vis tiek noriu gyventi Niujorke.

Dr. N.: Gerai, eikime pirmyn. Jūsų laikas Rate pamažu senka, todėl papasakokite apie galimą gyvenimo pasirinkimą.

K.: Ketinu vykti į Niujorką ir tapti muzikantu. Vis dar renkuosi iš kelių žmonių, tačiau manau, kad pasirinksiu (nustoja juoktis) kresną

ir nepaprastai talentingą vaiką. Jo kūne nėra praeito mano gyvenimo ištvėrmės, tačiau turtingi jo tėvai nuolatos skatins mane mokytis, mokytis, mokytis.

Dr. N.: Ar pinigai yra svarbu?

K.: Žinau, jog mano žodžiai gali skambėti... godžiai... savanaudiškai, bet praeitame gyvenime visai neturėjau pinigų. Jei noriu perteikti muzikos grožį ir suteikti malonumą sau bei kitiems, turiu tinkamai tam pasiręgti. O tam gali padėti turtingi tėvai, nes priešingu atveju nukrypsiu nuo užsibrėžto tikslo... pažįstu save.

Dr. N.: Jei jums nepatinka nė vienas Rate pasiūlytas variantas, ar galite paprašyti apžvelgti daugiau vietų ir žmonių?

K.: Tai nėra būtina, bent jau man. Man užtektinai pasiūlyta.

Dr. N.: Leiskite man būti paprastesniam. Jei gu gyvenimą jums galima rinktis tik iš Rate pasiūlytų variantų, iš kur jūs žinote, kad koordinatoriai neapgaudinėja jūsų? Galbūt jie užprogramuoja jus konkrečiam pasirinkimui?

K. (pauzė): Nemanau taip, remdamasis visais apsilankymais Rate. Mes niekur nevykstame, jei mūsų protas nesusitaiko su gyvenimu, kurį norime gyventi, ir mes visada turime pačių įvairiausių pasirinkimų, grindžiamų mūsų pačių idėjomis.

Dr. N.: Gerai, kas vyksta po to, kai jūs baigiate gyvenimų apžvalgą Rate?

K.: Kontroluotojai... prasiskverbia į mano mintis ir stebi, ar esu patenkintas tuo, ką man parodė.

Dr. N.: Ar tai visada yra tos pačios būtybės?

K.: Manau, kad taip... kiek galiu prisiminti.

Dr. N.: Ar jie daro nors mažiausią spaudimą jūsų pasirinkimui prieš jums paliekant Ratą?

K.: Nė kiek. Prieš galutinai apsisprendamas išskrendu pasitarti su savo draugais.

Sielų kelionės

---

25 atvejo klientas pasakojo, kad jo gyvenamosios vietos pasirinkimas buvo apribotas 4 miestais. Žinoma, skaičius scenų, kurias siela apžvelgia rinkdamasi naują gyvenimą, kiekvienu atveju skiriasi. Konkretų gyvenimą galima pasirinkti, o tai rodo, kad prieš mums atvykstant daugybė būtybių aktyviai kūrė gyvenimo scenas mūsų labui. Skaičius profesionalių sielų, padedančių kitoms sieloms gyvenimo pasirinkimo erdvėje, niekada neatrodo per didelis. Jos mano klientams dažnai pasirodo kaip neišskios vizijos, nors daugelis tiki, kad šiame procese dar aktyviai dalyvauja Vyresniųjų taryba ir asmeniniai vedliai.

Mano klientai prisimena, kad daug seniau, kai Žemėje gyveno gerkai mažiau žmonių, jie gimdavo nedidelėse žmonių bendruomenėse. Laikei bėgant atsirado kaimai, paskui didesni senovės civilizacijos centrai, o mano klientai vis sugrįždavo į tas pačias vietas. Vėliau šią tendenciją kiek sutrikdė naujų žemių kolonizatorių kelionės, ypač per pastaruosius 400 metų. Šiame gyventojų pertekliaus amžiuje vis daugiau sielų renkasi tas vietas, kur gyveno anksčiau.

Ar tokia tendencija rodo, kad sielos į tą pačią šalį nori sugrįžti dėl savo prisirišimo prie konkrečios tautos ar rasės? Ne, sielos nesirenka gyvenimo dėl etninių ar nacionalistinių polinkių, nes visa tai yra žmoniškas separatizmas, kurio moko dar vaikystėje. Be patogumo rinktis pažįstamą kultūrą, kuris neturi nieko bendro su rasės pasirinkimo tendencijomis, dar egzistuoja ir sielų potraukis dykumoms, kalnams ar jūroms. Be to, jos gali būti linkusios gyventi kaime arba mieste.

Ar sielas tos pačios geografinės vietos traukia todėl, kad jos nori gyventi su ta pačia šeima, su kuria gyveno praeitame gyvenime? Remiantis kai kurių kultūrų tradicijomis, pavyzdžiui, Amerikos indėnų, sielos renkasi tą pačią kraujo liniją. Tikimasi, kad mirštantis žmogus sugrįš kaip dar negimęs jo paties anūkas. Savo praktikoje sutikau nedaug sielų, pasirinkusių tą pačią genetinę liniją, nes tai varžytų sielų raidą ir kitas galimybes.

Retkarčiais girdžiu pasakojimų apie sielas, sugrįžtančias į praeito gyvenimo savo giminės šeimą neįprastomis karminėmis aplinkybėmis. Pavyzdžiui, jei brolis ir sesuo yra labai prisirišę vienas prie kito ir vienas iš jų miršta jaunas, tai mirusiojo siela nori įsikūnyti į likusiojo gyvo bro-

lio ar sesers vaiko kūną ir tokiu būdu atkurti nutrauktą ryšį bei užbaigti nebaigtus darbus.

Tyrinėdamas sielų gyvenimą, pastebėjau, kad ką tik po gimimo mirusių vaikų sielos dažnai sugrįžta pas tuos pačius tėvus kaip kitas jų vaikas. Tokius planus iš anksto kuria tragiškuose šeimos įvykiuose dalyvaujančios sielos. Tai dažniausiai būna susiję su karminių problemų labirintu. Ne per seniausiai dirbau su klientu, kuris praeitame gyvenime mirė dėl gimdymo traumos vos išvydęs šį pasaulį. Jo paklausiau: „Kokia buvo jūsų gyvenimo pabaigos priežastis, jei mirėte vos sulaukęs kelių dienų?“ Jis atsakė: „Tai buvo pamoka mano tėvams, o ne man, todėl nusprendžiau sugrįžti pas juos ir užpildyti jų gyvenimą nauju džiaugsmu.“ Kai sielos trumpam sugrįžta pagelbėti kam nors, o ne spręsti savų problemų, nes neturi tam laiko, tokį sugrįžimą kai kas vadina „užpildančiuoju gyvenimu“. Šiuo atveju tėvai, gyvendami kartu kažkuriame praeitame gyvenime pikta elgėsi su savo vaiku, dėl ko jis galiausiai mirė. Ir nors praeitame mano kliento gyvenime jie buvo vienas kitą mylinti pora, jie aiškiai turėjo išgyventi skausmą netekus vaiko, kurio taip troško. Tokia skaudi patirtis leido tėvų sieloms giliau susimąstyti dėl nutraukto kraujo ryšio. Apie tai daugiau sužinosite skaitydami 27 atvejo dialogą.

Sielos ne visada mato būsimą savo mirtį fiziniame pasaulyje. Jei pasirenkamas gyvenimas su priešlaikine mirtimi, paprastai jis matomas jau gyvenimo pasirinkimo erdvėje. Sužinojau, kad sielos *savo noru* pasirenka kūną, kurį palauš mirtina liga, jis bus nužudytas arba žus kartu su kitais kokios nors katastrofos metu. Su tokiais tragiškais įvykiais susijusios sielos nėra aukos, atsidūrusios netinkamoje vietoje ir netinkamu metu dėl Dievo užgaidų. Kiekviena siela turi savų priežasčių dalyvauti savo išsirinktuose įvykiuose. Vienas klientas pasakojo, kad praeitas jo gyvenimas buvo suplanuotas iš anksto, kad baigtųsi jam sulaukus septynerių metų Amerikos indėno berniuko kūne. Jis sakė: „Ieškojau greitos paklunumo pamokos, todėl visiškai pakako šio gyvenimo, kuriame miriau iš bado kaip panekintas ir niekam nereikalingas vaikas.“

Kitas ir daug vaizdingesnis pavyzdys sielos, savo noru pasirinkusios baisų išbandymą, buvo viena mano klientė, praeitame savo gyvenime pasirinkusi žydės kūną (kartu su kitomis trimis jos grupės sielomis), kurį

Sielų kelionės

1941 metais iš Miuncheno nugabeno į Dachau koncentracijos stovyklą. Visi buvo sugrūsti į vienodus barakus (irgi iš anksto suplanuotus), kur mano klientė mirė 1943 metais, sulaukusi 18 metų, guosdama ir bandydama padėti ten uždarytiems vaikams. Ji puikiai atliko savo misiją.

Nors renkantis naują gyvenimą iš pradžių kreipiamas dėmesys į įvykius, rasę, kultūrą ir geografinę vietą, visgi tai nėra svarbiausi kito gyvenimo pasirinkimo rodikliai. Nepaisant šių veiksnių, siela įsikūnija konkrečiame kūne iš anksto žinodama, ko galės išmokyti naudodamasi to kūno protu. Kitame skyriuje mėginsiu aptarti, kodėl sielos renkasi savo kūną dėl įvairių biologinių ir psichologinių priežasčių.

Naujo kūno pasirinkimas

Gyvenimo pasirinkimo erdvėje mūsų sielos apžvelgia daugiau nei vieną kūną. Palikusios šią erdvę, sielos jau linksta link vieno joms pasiūlyto varianto. Dvasiniai mūsų patarėjai, prieš priimdamą galutinį sprendimą, suteikia mums daug galimybių apmąstyti viską, ką matėme ateityje. Šis skyrius skirtas tokiems sprendimams aptarti.

Mūsų svarstymai apie būsimą kūną prasideda dar prieš patenkant į gyvenimo pasirinkimo erdvę. Sielos taip elgiasi norėdamos tinkamai pasiruošti konkrečių žmonių įvairiose kultūrinėse Žemės terpėse apžvalgai. Man atrodo, kad už apžvalgos erdvę atsakingos sielos dėl mūsų minčių jau iš anksto žino, ką mums rodyti. Reikia ypač atsakingai rinktis mums tarnausiantį kūną. Jau minėjau, kad vedliai ir grupės nariai irgi dalyvauja pasirinkimo bei vertinimo procese – prieš mums aplankant gyvenimo pasirinkimo erdvę ir po to.

Klausydamasis klientų pasakojimų apie pasiruošimą naujo fizinio kūno atrankai, nuolatos prisimenu apie dvasinės erdvės laiko takumą. Mūsų mokytojai gyvenimo pasirinkimo erdvėje naudoja reliatyvų būsimą laiką, leidžiantį sieloms įvertinti, kiek vienas ar kitas kūnas bus joms naudingas nebaigtoms pamokoms išmokti. Būsimo gyvenimo planai skiriasi savo sudėtingumu, kurį kiekviena siela pasirenka pati. Jei praeitame gyvenime mums viskas gana lengvai pavykdavo ir mes nepadarėme beveik jokios pažangos, mūsų siela gali norėti pasirinkti tokį kūną, kurį kankins širdies skausmai ar galbūt net tragedija. Gana dažnai matau, kad kažkas,

Sielų kelionės

---

pragyvenęs ramų gyvenimą, vėliau renkas neramumus ir įvairiausias kitas problemas, kad per daug neuždelstų įgyvendinti užsibrėžtų tikslų.

Siela-protas gali klysti, nes dirba kartu su biologiniu žmogaus protu. Nepaisant sielos lygmens, visi žmonės daro klaidų ir per savo gyvenimą turi kažką pataisyti. Tai tinka bet kokiam pasirinktam kūnui.

Prieš pasakodamas apie daug sudėtingesnius protinius sielos sprendimus susijungti su žmogaus kūdikio smegenimis veiksnius, pradėsiu nuo fizinės kūno pasirinkimo puses. Nežiūrint to, kad mūsų sielos iš anksto žino, kaip jos atrodys, valstybinės JAV apklausos duomenys rodo, kad 90 procentų vyrų ir moterų nera patenkinti savo kūnu. Taip pasireškia sąmoningos amnezijos galia. Didelę dalį nepasitenkinimo kuria visuomenė, aukštindama idealią išvaizdą. Visgi ir tai yra sielos pamokos plano dalis.

Kiek kartų pažvelgėme į veidrodį ir tarėme: „Ar tai iš tiesų aš? Kodėl taip atrodau? Ar esu tame kūne, kuriame ir turėčiau būti?“ Tokie klausimai yra ypač skaudūs tuomet, kai mūsų kūnas neleidžia mums daryti to, ką galėtumėme daryti šiame gyvenime. Turėjau daugybę klientų, kurie atvyko pas mane įsitikinę, kad jų kūnas trukdo jiems gyventi pilnavertį gyvenimą.

Daugybė žmonių su fiziniais trūkumais galvoja, kad jei ne genetinė klaida ar nelaimingas atsitikimas, sudarkęs jų kūną, jų gyvenimas būtų daug prasmingesnis. Visgi nors ir kaip tai gali negailestingai skambėti, daugelis mano klientų teigė, kad tik nedaugelis nelaimingų atsitikimų, žalojančių kūną, nutinka prieš pačių sielų valią. Kūną sielos renkasi motyvuotai. Gyvenimas sužalotame kūne nebūtinai reiškia karminę skolą, kurią turime sumokėti dėl to, kad praeitame gyvenime nuskriaudėme kitą žmogų. Kaip rodo kitas atvejis, sužalotą kūną siela galėjo pasirinkti norėdama sunkia patirtimi gauti tikrai kokybišką pamoką.

Ar sunku ką tik sužeistam žmogui, mėginančiam iškęsti fizinę negalią, pasakyti, kad jis turi galimybę daug greičiau progresuoti, nei turintieji sveiką kūną ir protą. Toks supratimas turi ateiti savižinos proceso metu. Mano klientų pasakojimai dar kartą mane įtikino, kad pastangos, būtinos kūno trūkumams nugalėti, nebūtinai pagreitina pažangą. Tie, kuriuos visuomene laiko nepilnaverčiais, kenčia nuo dar viską apsunkinančios dis-

Naujo kūno pasirinkimas

---

kriminacijos. Nugaleję fizines kliūtis, tampame stipresni ir geriau pasirengę sunkiems išmėginimams.

Mūsų kūnai yra svarbi mūsų pačių pasirinkto išbandymo dalis. Kūno pasirinkimo laisvė yra grindžiama daug daugiau psichologiniais veiksniais nei genais, kurių apie 100 tūkstančių paveldime iš tėvų. Visgi 26 atveju noriu parodyti, kodėl sielos konkrečius kūnus renkasi daugiausia dėl fizinių priežasčių, netūrėdamos rimtesnių psichologinių motyvų. Šis atvejis dar rodo, kaip siela renkasi kūną, visiškai nepanašų į praeito gyvenimo pasirinkimą. Paskui pakalbėsiu ir apie kitas kūno pasirinkimo priežastis.

26 atvejo kliente buvo aukšta, puikių proporcijų moteris, kuriai ypač patiko sportuoti, nors ją visą gyvenimą kamavo pasikartojantis kojų skausmas. Per pirmą pokalbį supratau, kad buką skausmą ji jautė abiejose kojose, kažkur ties šlaunikaulių viduriu. Per daugelį metų ji apsilankė pas daugelį medikų, kurie nerado jokios skausmo priežasties. Aišku, kad moteris buvo pakankamai išvargusi ir norėjo bet kokiais būdais atrasti skausmo priežastį.

Kai sužinojau, kad, anot daktarų, jos diskomforto priežastis buvo psichosomatinė, pradėjau įtarti, kad skausmo priežasties reikėtų paieškoti praeitame jos gyvenime. Prieš pradėdamas ieškoti problemos šaltinio, nusprendžiau peržvelgti kelis praeitus savo klientės gyvenimus ir išsiaiškinti jos kūnų pasirinkimo priežastis. Kai paprašiau jos papasakoti apie gyvenimą, kurio metu jautėsi laimingiausia su savo kūnu, ji pradėjo pasakoti apie vikingą Letą, gyvenusį maždaug 800 metais prieš mūsų erą. Ji teigė, kad Letas buvo „vaikiškos prigimties“, dažnai keliaudavęs Baltijos jūra į vakarų Rusiją.

Letas dėvėdavo ilgą, kailiu pamuštą apsiaustą, minkštas, prie kūno formos prisitaikančias gyvūnų odos kelnes, virvutėmis surišamus batus ir metalu apgaubtą kepurę. Jis nešiodavosi kirvį ir sunkų, plačių ašmenų kalaviją, kurį nesunkiai valdydavo kovose. Mano klientę sudomino minityse atsiradęs vaizdas, kad ji vėl yra šio didingo ir galingo kario kūne, kurio „nešvarios rausvai šviesių plaukų sruogos dengė raumeningus jo pečius“. Daugiau kaip šešių pėdų aukščio jis buvo tų laikų gigantas, galėjęs pasigirti milžiniška galia, didele krūtine ir stipriomis galūnėmis.

Letas buvo nepaprastai išsvermingas, su kitais skandinavais dažnai plaukdavo į tolimas keliones upėmis, eidavo pėsčiomis per tankius, neliestus miškus, o pakeliui plėšdavo pasitaikančias gyvenvietes. Jį nužudė vieno tokio apiplėšimo metu.

26 atvejis

Dr. N.: Kas buvo svarbiausia gyvenant kūne žmogaus, kurį ką tik pavadinate vikingu Letu?

K.: Noras parodyti tą didingą kūną ir primityvios fizinės galios jausmas. Per visus savo gyvenimus Žemėje niekada neturėjau į Letą panašaus kūno. Buvau bebaimė, nes mano kūnas net sužeistas ne-reagavo į skausmą. Visais atžvilgiais jis buvo nepriekaištingas. Aš niekada nesirgdavau.

Dr. N.: Ar kada nors Letas dėl ko nors nerimavo? Ar tame gyvenime buvote dėl ko nors emociškai susijaudinusi?

K. (juoko protrūkis): Gal juokaujate? Niekados! Visada gyvenau tik ta diena. Didžiausi rūpesčiai buvo kovų, grobimų, maisto, gėrimų ir sekso trūkumas. Visi jausmai buvo sutelkti į fizinius pomėgius Koks kūnas!

Dr. N.: Gerai, panagrinkime jūsų sprendimą rinktis tokį galingą Leto kūną. Kai sielų pasaulyje priėmėte tokį sprendimą, ar didesnę dėmesį kreipėte į gerą genetinę žaliavą, ar tą daryti jums patarė jūsų vedlys?

K.: Patarėjai to nedaro.

Dr. N.: Tuomet paaiškinkite, kodėl pasirinkote šį kūną

K.: Norėjau turėti vieną geriausių tuometinių fizinių Žemės tipų, ir man buvo pasiūlytas Leto kūnas.

Dr. N.: Ar turėjote tik vieną pasirinkimą?

K.: Ne, rinkausi iš dviejų tuo metu gyvenusių žmonių.

Dr. N.: O jei jums nebūtų patikęs nė vienas tada siūlytas kūnas?

K. (susimąščiusi): Kiti pasirinkimai visada sutampa su tuo, ką nori patirti būsimame gyvenime.

Dr. N.: Ar nemanote, kad patarėjai iš anksto žino, kuris kūnas jums tinka geriausiai, ar renkamasi paskubomis, kaip paklius?

K.: Čia nieko nedarome nerūpestingai. Patarėjai viską sutvarko.

Dr. N.: Man įdomu, ar patarėjai gali kada nors suklysti? Ar jie gali netyčia dvi sielas priskirti vienam kūdikiui arba palikti kūdikį be sielos?

K. (juokiasi): Mes nesame surinkimo konvejerėje. Jau sakiau, kad jie žino, ką daro. Jie nedaro jokių klaidų.

Dr. N.: Tikiu jums. Visgi man ypač smalsu, ar dviejų kūnų pakako jūsų tyrimams gyvenimo pasirinkimo erdvėje?

K.: Mums nereikia daug variantų gyvenimui išsirinkti, nes patarėjai jau žino mūsų troškimus. Dar nemačiusi tų dviejų kūnų aš jau žinojau, kokio dydžio, formos ir lyties kūno noriu.

Dr. N.: O ko atsisakėte dėl Leto kūno?

K. (pauzė): Tai buvo Romos kareivis... irgi stipraus kūno, kokio troškau tais laikais.

Dr. N.: O kodėl nepasirinkote Italijos kareivio?

K.: Nenorėjau... kad mane valdytų valstybė (klientė purto galvą)... tai labai varžo...

Dr. N.: Kiek atsimenu, devintajame amžiuje didelę dalį Europos valdė šventoji Romos imperija.

K.: Tai buvo didelė našta kareiviui. O būdama vikingu neturėjau niekam atsiskaityti. Buvau laisva. Galėjau bet kur keliauti su savo grobikų būriu ir manęs niekas nevaldė.

Dr. N.: Ar viena pasirinkimo sąlygų buvo laisvė?

K.: Būtent. Judėjimo laisvė... kovos šėlsmas... savo galios ir nevaržomos laisvės pritaikymas. Gyvenimas jūrose bei miškuose buvo sveikas ir pastovus. Žinau, jog toks gyvenimas dar buvo žiaurus,

Sielų kelionės

---

tačiau tuomet buvo žvėriškas metas. Nebuvau nei geresnė, nei blogesnė už kitus.

Dr. N.: Ar dar buvo kokių nors pasirinkimo sąlygų, pavyzdžiui, individualybė?

K.: Niekas manęs nejaudino labiau už galimybę maksimaliai fiziškai išreikšti save.

Dr. N.: Ar turėjote žmoną, vaikų?

K. (trūktelėjo pečiais): Per daug varžanti perspektyva. Aš nuolatos judėjau. Turėjau daug moterų, vienos noriai bendraudavo su manimi, kitos – ne, tačiau šie malonumai padėjo man išreikšti fizinę savo galią. Nenorėjau niekaip būti suvaržytas.

Dr. N.: Taigi Leto kūną pasirinkote dėl galimybės išreikšti save fiziškai?

K.: Taip, norėjau iki galo pajusti visus kūniškus malonumus, nieko daugiau.

Pajutau, kad mano klientė jau buvo pasiruošusi spręsti dabartinę savo problemą. Perkėlęs ją iš aukštesniosios sąmonės į sąmonės būseną, paprašiau jos keliauti tiesiai į tą gyvenimą, kuris yra susijęs su kojos skausmu.

Beveik iškart moteris persikėlė į visai neseną savo gyvenimą ir tapo šešerių metų mergaite Ešli, 1871 metais gyvenančia Naujojoje Anglijoje. Ešli kartą važiavo pilnai prikrautu, arklių traukiamu vežimu, staiga atidarė dureles ir iškrito. Ji atsidūrė ant akmenimis grįstos gatvės, o priekiniai sunkiai prikrauto vežimo ratai pervaziavo jos kojas toje pačioje vietoje, virš abiejų kelių, ir perlaužė kojų kaulus. Pasakodama apie kritimą, mano klientė vėl pajuto stiprų skausmą kojose.

Nežiūrint vietinių medikų pastangų ir ilgo medinių įtvarų naudojimo, Ešli kojų kaulai nepagijo. Ji niekada daugiau negalėjo vaikščioti ar stovėti, o dėl prastos kraujo apytakos kojos dažnai pabrinkdavo visą likusį, nors ir trumpą jos gyvenimą. Ešli mirė 1912 metais, būdama produktyvi rašytoja ir vaikų su negalia mokytoja. Kai pasakojimas apie Ešli gyvenimą baigėsi, vėl sugražinau savo klientę į sielų pasaulį.

Dr. N.: Kodėl pasirinkusi fiziškai stipraus vyro kūną laukėte visą tūkstantį metų, kol tapote suluošinta moterimi?

K.: Žinoma, tuo metu turėjau laiko apmąstyti, kas esu. Pasirinkau suluošintą kūną norėdama sustiprinti proto koncentraciją.

Dr. N.: Ar tam reikėjo pasirinkti sužalotą kūną?

K.: Taip, negalėdama vaikščioti, daugiau skaičiau ir mokiausi. Tobulinau savo protą... ir klausiausi jo. Išmokau geriau bendrauti ir tobuliau rašyti, nes manęs niekas neblaškė. Visada guledavau lovoje.

Dr. N.: Ar kuri nors jūsų sielos savybė buvo vienodai matoma Ešli ir Leto kūne?

K.: Ta mano dalis, kuri troško ūmaus gyvenimo.

Dr. N.: Noriu, kad sugrįžtumėte į tą akimirką, kai rinkotės Ešli kūną. Papasakokite, kaip apsisvojote ties šiuo konkrečiu pažeistu kūnu?

K.: Pasirinkau šeimą apgyvendintoje ir klestinčioje Amerikos dalyje. Norėjau gyventi ten, kur yra daug bibliotekų ir kur būčiau prižiūrima mylinčių tėvų. Taip galėjau daug laiko skirti savo erudicijai. Nuolatos rašydavau daugybei nelaimingų žmonių ir pamažu tapau nebloga mokytoja.

Dr. N.: Kuo atsilyginote tai mylinčiai šeimai, kuri jus augino Ešli kūne?

K.: Viskas visada vyksta dviem kryptimis – nauda ir atsakomybė. Pasirinkau tą šeimą, nes jai reikėjo pasidalinti savo meile su kažkuo, kas būtų visiškai nuo jų priklausomas visą gyvenimą. Mes buvome labai artimi, nes prieš man gimstant tėvai jautesi ypač vieniši. Vėliau atsiradau aš – vienintelis jų vaikas. Jie norėjo dukters, kuri neištekėtų ir vėl nepaliktų jų vienu.

Dr. N.: Ar tai buvo kompromisas?

K.: Neabejotinai.

Dr. N.: Grįžkime į gyvenimo pasirinkimo erdvę, kai pirmą kartą pamatėte Ešli gyvenimą. Ar jau tuomet matėte visas nelaimingo atsitikimo su vežimu detales?

Sielų kelionės

K.: Žinoma, tačiau tai nebuvo nelaimingas atsitikimas. Viskas buvo suplanuota iš anksto.

Dr. N.: Kas buvo atsakingas už jūsų kritimą Žemėje? Ar tai buvo jūsų siela-protas, ar biologinis Ešli protas?

K.: Mes dirbome kartu. Ji norėjo pažaisti su vežimo durų rankena ir... aš tuo pasinaudojau...

Dr. N.: Papasakokite, ką mąstė jūsų siela gyvenimo pasirinkimo erdvėje, kai pamatėte, kaip Ešli krenta ir susižaloja?

K.: Galvojau, kuo šis pažeistas kūnas galėtų būti naudingas. Turėjau ir kitų pasirinkimų su pažeistais kūnais, tačiau pasirinkau šį, nes nenorėjau per daug judėti.

Dr. N.: Noriu toliau panagrinėti priežastingumo problemą. Ar Ešli bet kokiu atveju būtų kritusi nuo vežimo, net jei turėtų kitą sielą?

K. (gindamas): Mes puikiai tikome viena kitai...

Dr. N.: Tai ne atsakymas į mano klausimą.

K. (ilga pauzė): Yra galių, kurių aš kaip siela visiškai nepažįstu. Kai pirmą kartą pamačiau Ešli... galėjau žvelgti į ją be savos sielos... sveiką... vyresnę... su kitomis gyvenimo galimybėmis...

Dr. N.: Dabar jau kažką sužinojau. Ar norite pasakyti, kad jei Ešli būtų pradėjusi gyventi su kita siela, nebūtų nukritusi nuo vežimo?

K.: Taip... tai dar viena galimybė... viena iš daugelio... ji galėjo patirti ne tokią sunkią traumą ir vaikščioti bent jau su ramentais.

Dr. N.: Gerai, ar matėte fiziškai sveiką Ešli, laimingai gyvenančią su jūsų siela?

K.: Mačiau... pagyvenusią moterį... su normaliomis kojomis... nelaimingą su savo vyru... nusivylimas nedėkingu gyvenimu... susisieloję tėvai... tačiau viskas paprasčiau. (tvirtesniu balsu)... Ne! Toks scenarijus nebūtų tikęs nė vienai iš mūsų – buvau jai geriausia siela.

Dr. N.: Ar buvote pagrindinė kritimo priežastis, kai pasirinkote tapti Ešli siela?

Naujo kūno pasirinkimas

K.: Tai... buvome abi... tą akimirką buvome lyg viena būtybė... ji buvo išdykusi, šokinėjo vežime ir žaidė su durų rankena, kai jos motina pasakė, kad liautųsi. Tuomet... buvau pasiruošusi, ji irgi...

Dr. N.: Kiek statiškas buvo jūsų likimas? Ar buvo kokia nors galimybė išvengti šio atsitikimo su vežimu, kai tapote Ešli siela?

K. (pauzė): Galiu pasakyti, kad prieš kritimą pamačiau lyg žaibo blyksnį. Galėjau atsitraukti ir neiškristi. Vidinis mano balsas tarė: „... Tai galimybė, nelauk daugiau, krisk, būtent to tu norėjai – tai pats geriausias pasirinkimas“.

Dr. N.: Ar ta akimirka buvo svarbi?

K.: Aš nenorėjau, kad šioje situacijoje Ešli būtų vyresnė.

Dr. N.: Tačiau skausmas ir kančia, kuriuos teko iškęsti šiam vaikui...?

K.: Tai buvo siaubinga. Pirmų penkių savaitių agonija buvo neįtikėtina. Vos nenumiriau, tačiau viską ištvėrusi daug ko išmokau ir dabar matau, kaip man padėjo prisiminimas apie Leto gebėjimą įveikti skausmą.

Dr. N.: Ar vidinė jūsų savastis dėl ko nors apgailestavo, kai skausmas buvo nepakeliamas?

K.: Kai prarasdavau sąmonę ir vėl atsipeikėdavau sunkiausių akimirkų metu, mano protas vis stiprėjo. Stengdamasi nekreipti dėmesio į sužalotą savo kūną, pradėjau vis geriau kontroliuoti skausmą... gulėdama lovoje... ir stebėdama daktarų bejėgiškumą. Gebėjimai, kuriuos įgijau mėgindama valdyti skausmą, vėliau ypač pravertė sutelkti dėmesį į mokslus, be to, įvairiausiais subtiliais būdais man padėdavo mano patarėjas.

Dr. N.: Taigi daug pasiekėte dėl to, kad negalėjote vaikščioti?

K.: Taip, tapau klausytoja ir mąstytoja. Susirašinėjau su daugybe žmonių ir išmokau rašyti su įkvėpimu. Išmokau mokyti jaunesnius už save ir jaučiau, jog man padeda aukštesnioji galia.

Dr. N.: Ar jūsų patarėjas didžiavosi jūsų pasiekimais po to, kai sugrįžote į sielų pasaulį?

K.: Nepaprastai, nors ir sakė, kad man šiek tiek per daug nuolaidžiavo ir lepino (juokiasi), tačiau tai buvo puikus kompromisas.

Dr. N.: Kaip jūsų patirtis stipriame Leto kūne ir sužalotame Ešli kūne padeda jums šiandieną? O gal ji niekaip nepasireiškia?

K.: Kiekvieną dieną gaunu daug naudos dėl to, kad suprantu kūno ir proto bendradarbiavimo svarbą mokantis įvairiausias pamokas.

Kai mano klientė dar kartą pergyveno tą nelaimingą atsitikimą gatvėje, pritaikiau jautrumą mažinančius metodus. Mūsų sesijos pabaigoje visiškai užblokavau jos atmintį, susijusią su kojos skausmu. Vėliau ši moteris man pranešė, kad daugiau nebejautė skausmo kojose ir nuolatos žaisdavo tenisą.

Du paskutiniai šio atvejo klientės gyvenimai buvo skirti fiziniam sielos pasirinkimui dviejose skirtingose aplinkose aptarti. Saviraiškos galimybių sielos ieško tobulindamos įvairias savo charakterio savybes. Nepriklausomai nuo to, kokie fiziniai ar protiniai įrankiai naudojami gyvenant įvairiuose kūnuose, visada triumfuoja karmos dėsnis. Jei siela renkas vieną kraštutinumą, tai vėliau jai teks rinktis priešingą kraštutinumą, kuris viską subalansuos. Fiziniai Leto ir Ešli gyvenimai yra karminio atlyginimo pavyzdys. Hinduistai tiki, kad turtingas žmogus vėliau ar anksčiau taps elgeta, kad jo siela turėtų galimybę tobulėti visokeriopai.

Nugalėdama įvairius sunkumus, mūsų siela stiprėja. Visgi nereikia klaidingai suprasti žodžio galia. Mano klientai teigia, kad tikrųjų gyvenimo pamokų išmokstama pripažinus, jog esame žmogiškos būtybės. Netgi tapę aukomis, gauname nemažai naudos, nes tokiu būdu išmokstame drąsiai į akis žvelgti nelaimėms ir prievartai, stiprinančioms mūsų pažangą Žemėje. Kartais viena svarbiausių pamokų būna gebėjimas atsisakyti praeties.

Nors sielos labai atidžiai žvelgia į fizines būsimos savo žemiško kūno savybes įvairioje kultūrinėje aplinkoje, daug daugiau dėmesio jos kreipia į žmogaus gyvenimo psichologiją. Šis sprendimas yra svarbiausia viso pasirinkimo proceso dalis. Prieš patekdama į gyvenimo pasirinkimo erdvę, siela stengiasi apsvarstyti paveldimumo ir aplinkos veiksnius, lemiančius biologinio gyvenimo funkcijas. Girdėjau, kad dvasinė sielos

energija šiek tiek daro įtakos tam, ar jos pasirinkto kūno šeimnininkas bus ekstravertas ar intravertas, racionalus ar nusiteikęs idealistiškai, emocingas ar analitiškas. Dėl tokios įvairovės siela turi iš anksto pagalvoti apie kūną, kuris geriausiai jai pasitarnaus būsimame gyvenime.

Iš savo tyrinėjimų supratau, kad sielų mintis apie galimą jų elgesį būsimame gyvenime žino vedliai ir tie meistrai, kurie yra atsakingi už gyvenimo pasirinkimo erdvės veikimą. Man atrodo, kad vienos sielos daug rimčiau už kitas žiūri į galimybę viską apmąstyti iš anksto. Visgi siela gyvenimo pasirinkimo erdvėje gali mąstyti tik apie tai, kaip jai tiks vienas ar kitas pasiūlytas kūnas. Sieloms atvykus į gyvenimo pasirinkimo erdvę, spelionės baigiasi. Dabar savo dvasinį tapatumą jos turi susieti su mirtinga būtybe. Kito mano atvejo pagrindinė tema – dėl kokių psichologinių priežasčių viena siela gali susiliesti su dviem žmogiškomis būtybėmis, kurias skiria tūkstančiai metų?

27 atvejo klientas yra verslininkas iš Teksaso, vadovaujantis stambiai ir sėkmingai veikiančiai drabužių siuvimo įmonei. Atostogaudamas Kalifornijoje, Stivas paklausė draugo patarimo ir atvyko pas mane. Paklauskęs apie jo gyvenimą, pastebėjau, kad jis yra labai įsitempęs ir nepaprastai budrus. Jo pirštai žaidė su raktų pakabuku, o akys neramiai žvalgėsi aplink. Paklausiau, galbūt jis bijo hipnozės, o jis atsakė: „Ne, labiau bijau to, ką jūs galite atrasti.“

Šis klientas papasakojo, kad jo darbuotojai yra labai reiklūs ir neištikimi. Daugybė įmonės darbuotojų skundų tapo nepakenčiamu. Jis nusprendė padidinti discipliną ir tokius darbuotojus mesti iš darbo. Sužinojau, kad jis du kartus išsiskyrė ir buvo mėgėjas išgerti. Jis sakė, kad neseniai mėgino imtis gydymosi programos, tačiau viską metė, nes „jie man buvo per daug kritiški“.

Mums bendraujant toliau, Stivas paaiškino, kad jo motina dingo palikusį jį ant Teksaso bažnyčios laiptų nepraėjus nė savaitei nuo jo gimimo. Po kelių nelaimingų vienvėsių metų našlaičių prieglaudoje jį įvaikino pagyvenusiu žmonių pora. Jis pridūrė, kad tie žmonės buvo griežtos drausmės šalininkai ir atrodė, kad jie visą laiką nepalankiai žiūri į Stivą. Palikęs tuos namus, paauglys Stivas ne kartą nusizengė įstatymui, o kartą net bandė nusizudyti

Pastebėjau, kad šis klientas yra per daug kategoriškas ir nepasitikin-tis valdžios organais. Jo pykčio šaknys siejosi su vienatvės ir jos atsisaky-mo problemomis. Stivas jautė, kad tarsi praranda gyvenimo kontrolę ir nori atrasti kažką, padėsiantį susisiekti su savo savastimi. Aš pasiūliau trumpam patyrinėti jo pasąmonę, jei jis prižadės vėliau savo mieste apsi-lankyti pas terapeutą ilgalaikiam gydymui.

Skaitydami mūsų dialogą, pajusite, kaip Stivo siela mėgina išlaikyti savo tapatumą ir tuo pačiu metu reaguoja į fizinį savo gyvenimą žmogaus kūne. Tokių asociacijų intensyvumas auga, kai užhipnotizuoti mano klien-tai pradeda diskutuoti apie kūno pasirinkimo akstinus. Šį atvejį aprašiau todėl, nes norėjau parodyti ypač sunkią kliūtį savo tapatumui atrasti – vaikystės traumą. Sielos, gyvenančios kūne, kuriame jau anksti pasireiškia asmenybės sutrikimai, sąmoningai pasirenka sudėtingą gyvenimą. Prieš perkeldamas savo klientą į sielų pasaulį, kad sužinočiau, kodėl jo siela pasirinko tokį gyvenimą, būtinai turėjau atgaivinti ankstyvus jo vaikystės prisiminimus. Trumpą akimirką, pradedančią mūsų dialogą, šis klientas vėl pamatys savo motiną. Tai viena skaudžiausių mano išgirstų scenų.

27 atvejis

Dr. N.: Dabar esate vienos savaitės kūdikis, o jūsų motina mato jus paskutinį kartą. Visiškai nesvarbu, kad esate kūdikis, nes vidinis brandus jūsų protas žino viską, kas vyksta. Papasakokite viską, ką matote ir jaučiate.

K. (klientas pradeda purtytis): Aš... esu pintinėje... įsuktas į nublu-kusią mėlyną antklodę... mane deda ant kažkokių laiptų... šalta...

Dr. N.: Kur yra tie laiptai?

K.:... Priešais bažnyčią... Teksase.

Dr. N.: Kas deda jus ant bažnyčios laiptų?

K. (purtydamasis stiprėja): Mano motina... pasilenkia prie manęs.. atsisveikina... (pradeda verkti).

Dr. N.: Kaip manote, dėl ko motina paliko jus?

K.: Ji... buvo jauna... nesusituokusi su mano tėvu... o jis jau buvo

vedęs. Ji... verkia... jaučiu, kaip ant mano veido krinta jos ašaros.

Dr. N.: Pažvelkite į ją. Ką dar matote?

K. (dusdamas): Gražiai krintantys juodi plaukai... nuostabūs... ištiesiu ranką ir paliečiu jos lūpas... ji bučiuoja mane... minkštai, švelniai... ji nepaprastai kenčia palikdama mane čia.

Dr. N.: Ar ji ką nors sako prieš palikdama jus?

K. (klientas vos gali kalbėti): „Turiu palikti tave tavo paties labui. Neturiu pinigų rūpintis tavimi. Mano tėvai mums nepadės. Myliu tave. Visada tave mylėsiu ir nešiosiuosi savo širdyje.“

Dr. N.: Kas nutiko paskui?

K.: Ji... paėmė už sunkaus durų plaktuko... su išgraviruotu gyvūnu... ir pabeldė į duris... pasigirdo artėjantys žingsniai... jos jau nebėra.

Dr. N.: Ką vidinė jūsų savastis sako apie tai, ką matėte?

K. (apimtas nepaprasto jaudulio): O... ji visgi norėjo manęs... nenorėjo palikti manęs... *ji mylėjo mane!*

Dr. N. (uždedu savo ranką ant kliento kaktos ir taikau psichologinę įtaigą, kuri baigiasi tokiais patarimais): Stivai, šiuos sąmoningus prisiminimus galėsite atkurti savo sąmonėje. Visą likusį gyvenimą galėsite mintyse regėti savo motinos atvaizdą. Dabar žinote, kad ji tikrai jus mylėjo ir kad jos energija vis dar yra su jumis. Ar aišku?

K.: Taip... aišku.

Dr. N.: Dabar keliaukime per laiką pirmyn, o jūs papasakokite, ką jaučiate savo globėjams.

K.: Visada manimi nepatenkinti... priverstė mane dėl visko jausti kaltę... nuolatos kontroliuoja ir vertina mane... (kliento veidas sudrėko nuo ašarų ir prakaito)... nežinau, ko jie iš manęs nori... esu ne savame kailyje. .

Dr. N. (pakeliam balsą): Pasakykite, kodėl taip jaučiatės.

K.: Apsimetinėju... (užtyla).

Dr. N.: *Tęskite!*

Sielų kelionės

K.: Nevaldau savęs, kaip norėtusi... esu nuolatos supykęs... blogai elgiuosi su žmonėmis... esu beviltiškas...

Pastaba. Po kelių papildomų įtaigos pratimų perkelsiu klientą iš sąsmonės į aukštesniąją sąmonę ir atgal.

Dr. N.: Viskas gerai, Stivai, dabar sugrįžkite į tuos laikus, kai dar nebuvote gimęs šiam gyvenimui. Sakykite, ar kuriame nors gyvenime gyvenote kartu su biologinės savo motinos siela?

K. (ilga pauzė): Taip... gyvenau.

Dr. N.: Ar kuriame nors gyvenime su šia siela esate patyręs fizinį ar emocinį skausmą?

K. (kliento rankos tvirtai sugriebia kėdės atramą): *Ach, velniai griebtu, žinoma, tai ji!*

Dr. N.: Pamėginkite nusiraminti ir niekur neskubėkite. Noriu, kad man suskaičiavus iki trijų persikeltumėte į mintyse regimą gyvenimą, į lemiamą jūsų santykių su šia siela akimirką. Vienas, du, trys!

K. (giliai atsidūsta): O... tai tas pats žmogus... tik kitame kūne... tada ji irgi buvo mano motina...

Dr. N.: Visą dėmesį sutelkite į Žemėje vykstančią sceną. Ar ten diena, ar naktis?

K. (pauzė): Dienos šviesa. Kaitri saulė ir smėlis...

Dr. N.: Pasakokite, kas vyksta smėlyje po kaitria saule.

K. (mikčiodamas): Stoviu prieš savo šventyklą... prieš didžiulę žmonių minią... už manęs yra mano sargybiniai.

Dr. N.: Kuo jūs vardu?

K.: Harumas.

Dr. N.: Ką dėvite, Harumai?

K.: Ilgą baltą mantiją ir sandalus. Rankoje laikau lazdą su auksinėmis gyvatėmis, simbolizuojančiomis mano galią.

Naujo kūno pasirinkimas

Dr. N.: Ką valdote, Harumai?

K. (išdėdžiai): Esu vyriausiasis dvasininkas.

Pastaba. Iš papildomų klausimų supratau, kad tuomet mano klientas buvo genties vadas Arabijos pusiasalyje šalia Raudonosios jūros maždaug 2000 metų prieš mūsų erą. Tuomet ši vieta buvo žinoma kaip Šebos karalystė. Dar sužinojau, kad šventykla buvo apvalios formos, pastatyta iš molinių plytų bei akmenų ir skirta mėnulio dievui.

Dr. N.: Ką veikiate priešais šventyklą?

K.: Stoviu ant laiptų ir teisiu moterį. Ji – mano motina. Ji klūpi prieš mane ir mane ji žvelgia gailesčio ir baimės kupinomis akimis.

Dr. N.: Kaip jos akyse vienu metu gali atsispindėti gailestis ir baimė?

K.: Gailestį jos akyse išduoda mane sudeginęs valdžios troškimas... nes per daug kontroliuoju kasdieninį savo žmonių gyvenimą. Yra ir baimė, dėl to, ką dabar darau. Tai trikdo mane, tačiau negaliu to parodyti.

Dr. N.: Kodėl jūsų motina klūpi prieš jus ant šventyklos laiptų?

K.: Ji įsilaužė į sandėlį, pavogė maisto ir išdalijo jį žmonėms. Tuo metu daugelis badavo, tačiau tik aš vienintelis galėjau duoti įsakymą maisto dalijimui. Maistą reikia seikėti ypač atidžiai.

Dr. N.: Ar ji nusižengė maisto normavimo taisyklėms? Argi tai nebuvo išgyvenimo klausimas?

K. (atžariai): Yra ir kita problema – nepakludama man, ji paniekinano mano valdžią. Maisto normavimą naudoju kaip... savo žmonių valdymo priemonę. Norėjau, kad visi būtų ištikimi man.

Dr. N.: Ką ketinate daryti su savo motina?

K. (įsitikinęs): Mano motina pažeidė įstatymą. Galiu išgelbėti ją, tačiau ją reikia nubausti kaip pavyzdį. Nusprendžiau, kad ji turi mirti.

Dr. N.: Kaip jaučiatės norėdamas nužudyti savo paties motiną, Harumai?

K.: Turiu tą padaryti. Ji visada buvo man krislas akyje – dėl savo padėties kurstydamas neramumus tarp mano žmonių. Jai esant čia, nebegaliu daugiau ramiai vadovauti. Netgi dabar ji nepaklūsta. Nuteriau ją mirti, o savo įsaką patvirtinau suduodamas savo lazda į akmeninius laiptus.

Dr. N.: Ar vėliau gailėjotės, kad pasmerkėte motiną mirčiai?

K. (įtemptu balsu): Aš... neturiu galvoti apie tai, jei noriu išsaugoti savo valdžią.

Šią akimirką Stivas dar kartą išgyveno du emociškai skausmingus įvykius, įskaitant ir motinos bei sūnaus atsiskyrimą. Nors jis atrado karminį ryšį, tačiau labai svarbu, kad jo kaip palikto kūdikio padėtis nebūtų vertinama vien kaip pelnytas atpildas. Norėdami pradėti gydymą, turime eiti dar toliau.

Kita mūsų sesijos dalis yra skirta Stivo sielos tapatumui sugrąžinti. Tam tikslui perkėliau jį į sielų pasaulį. Kiekvienu atveju mėginu perkelti klientą į tinkamiausią dvasinę zoną. 13 atvejo klientą perkėliau į orientavimosi erdvę, o šiuo atveju sugrįžome į tą metą, kai klientas buvo ką tik grįžęs iš gyvenimo pasirinkimo erdvės. Noriu, kad šioje aplinkoje Stivas atrastų priežastis, kodėl pasirinko dabartinį kūną, ir sužinotų kitų sielų jo gyvenime vaidmenį.

Dr. N.: Kokiu vardu jus vadina sielų pasaulyje?

K.: Sumusas.

Dr. N.: Gerai, Sumusai, vėl esame sielų pasaulyje, todėl noriu, kad prisimintumėte tas akimirkas, kai peržvelgėte Stivo gyvenimą. Apie ką tuomet galvojote?

K.: Toks apmaudo kupinas vyras... jis taip pyksta ant savo motinos, palikusios jį ant laiptelių prie durų... ir tie praktiški žmonės, tapiantys jo tėvais... nežinau, ar kada norėsiu šio kūno!

Naujo kūno pasirinkimas

Dr. N.: Suprantu, tačiau kodėl mums kelioms minutėms neatidėjus šio sprendimo ir nepažiūrėjus, kaip plėtojasi kiti įvykiai. Sakykite, ką veikiate palikęs gyvenimo pasirinkimo erdvę?

K.: Kartais noriu tiesiog pabūti su savimi. Dažniausiai trokštu sužinoti savo draugų nuomonę apie mano stebimus gyvenimus, ypač apie dabartinį variantą.

Dr. N.: Ar be šio kūno turejote ir kitų pasirinkimų?

K. (purto galvą): Tai vienintelis, kurį privalau pasirinkti... sudėtingas sprendimas.

Dr. N.: Sakykite, Sumusai, ar būdamas draugiškų sielų tarpe kalbate su jomis apie galimybę bendrauti tarpusavyje kitame gyvenime?

K.: Taip, labai dažnai. Šie artimi mano draugai tikrai pasirodys būsimame mano gyvenime, kaip ir aš atsirasiu tarp jų. Žinoma, kai kurie gali ir nepasirodyti, tačiau tai nesvarbu. Mes visi bendrai kalbame apie būsimus savo gyvenimus. Noriu iki smulkmenų išklausti jų nuomonę. Mes visi puikiai pažįstame vienas kitą, savo trūkumus ir privalumus, buvusius pasisekimus bei nesėkmes ir tai, ko reikėtų vengti...

Dr. N.: Ar prieš vykdami į gyvenimo pasirinkimo erdvę su savo draugais kalbatės apie tai, kuo jums derėtų būti kitame gyvenime?

K.: O taip, aplinkiniu keliu. Nieko konkretaus. Dabar, kai jau pamačiau Stivą ir jo santykius su kitais žmonėmis, yra apie ką pakalbėti. Turiu pasitarti su Džoru.

Dr. N.: Ar tai jūsų vedlys?

K.: Taip, jis daug klausėsi mano minčių apie tai, kuo norėčiau būti kitame gyvenime.

Dr. N.: Gerai, Sumusai, jūs ką tik iš gyvenimo pasirinkimo erdvės sugrįžote į pirminę sielų grupę. Ką darote iš pat pradžių?

K.: Pasakoju apie tą vyruką Stivą, kuris yra labai nelaimingas... be motinos... kokie žmonės supa jį... jų planus... toks variantas turi tiktai mums visiems.

Sielų kelionės

Dr. N.: Ar turite omeny tas sielas, kurios turi pasirinkti konkretų kūną?

K.: Taip, mums reikia viską įtvirtinti.

Dr. N.: Ar šiuo metu sielos dar svarsto savo pasirinkimą, ar jau viskas nutarta – kokį kūną jos turės palikusios gyvenimo pasirinkimo erdvę?

K.: Niekas nėra verčiamas ką nors daryti. Mes žinome, ką reikia daryti. Džoras... ir kiti padeda mums ką nors pataisyti... jie užtvirtina bendrą pasirinkimą... (klientas surimtėja).

Dr. N.: Ar dėl kažko nerimaujate, Sumusai?

K. (nulūdęs): Ach... mano draugai palieka mane... atvyksta kiti...

Dr. N.: Jei gerai suprantu, dabar prasidės kažkokie aptarimai su kitomis sielomis. Pamėginkite nusiraminti. Po mano komandos jūs pasakosite man viską, kas vyksta. Ar supratote?

K. (nervingai): Taip.

Dr. N.: *Pradėkime!* Kiek būtybių matote aplink save?

K.: Matau... keturias... artėjančias link manęs... Džoras yra vienas iš jų.

Dr. N.: Kas yra pirmas?

K. (klientas sugriebia mano ranką): Tai... Eonė... ji vėl nori tapti... mano motina.

Dr. N.: Ar tai ta pati siela, buvusį Harumo ir Stivo motina?

K.: Taip, tai ji... nenoriu ..

Dr. N.: Kas nutiko?

K.: Eone sako man, kad jau metas mums... išspręsti savas problemas... ir būsime netvarkingame gyvenime vėl tapti motina ir sūnumi.

Dr. N.: Tačiau, Sumusai, argi visa tai jums nebuvo žinoma kai buvote gyvenimo pasirinkimo erdvėje ir matėte, kaip Stivo motina palieka savo vaiką prie bažnyčios?

K.: Mačiau žmones... galimybes... tai viso labo buvo tik abstraktus pasirinkimas... tai dar nebuvo aš. Man atrodo, kad reikia kažko įtikinamesnio, nes Eonė čia pasirodė ne atsitiktinai.

Dr. N.: Aš supratau, kad nė viena naujai atvykusį siela dar nepriklauso jūsų grupei.

K. (atsidūsta): Ne, nepriklauso.

Dr. N.: Kodėl jūs ir Eonė laukėte 4 tūkstančius metų, kol galų gale aptarėte, kaip kompensuoti žiaurų jūsų elgesį jos atžvilgiu Arabijoje?

K.: Žemiški metai čia nieko nereiškia, viskas atrodo lyg nutikę vos vakar. Tiesiog nebuvo pasirėngęs atlyginti žalą, kurią jai padariau būdamas Harumu. Ji sako, kad dabar susiklostė puikios galimybės tai padaryti.

Dr. N.: Jei jūsų siela susijungs su Stivo iš Teksaso kūnu, ar Eonė suvoks tai kaip karminį atlygį už jai padarytą žalą?

K. (pauzė): Mano gyvenimas Stivo kūne nėra suplanuotas kaip baismė.

Dr. N.: Džiaugiuosi, kad taip nėra. Tačiau, kokią pamoką turite išmokti?

K.: Turiu pajusti, ką reiškia būti paliktam artimo žmogaus... sąmoningą atsiskyrimą...

Dr. N.: Sąmoningą motinos ir sūnaus atsiskyrimą?

K.: Taip... įvertinti, ką reiškia būti atmetam.

Dr. N.: Sumusai, leiskite Eonei palikti jus ir tegu prie jūsų prisijungia kitos būtybės.

K. (apimtas sielvarto): Eonė skrenda link... Džoro... kažkas artėja... *Velniat griebty, tai Talus ir Kališa* (klientas pasimuisto kėdėje ir ištiesęs rankas mėgina apsisaugoti nuo dviejų jo mintyse esančių sielų).

Dr. N.: Kas jie tokie?

K. (greitakalbe): Talus ir Kališa pasisiūlė būti... mano globėjais. Jie daug dirba kartu.

Dr. N.: O kas per problema?

K.: Tiesiog nenoriu juos vėl taip greit matyti!

Dr. N.: Nusiraminkite dėl manęs, Sumusai. Ar anksčiau dirbote su šiomis sielomis?

K. (vis dar kažką sau murmėdamas): Taip, taip, tačiau man taip *sun-ku* būti su jomis, ypač su Kališa. Viskas vyksta per greitai. Vokietijoje jie buvo mano žmonos giminės.

Pastaba Truputį nutolome nuo bendros temos ir Sumusas trumpai papasakojo apie savo gyvenimą Europoje, kur buvo aukšto rango armijos karininkas, nepaisęs savo šeimos ir nuolatos niekinamas įtakingų žmonos tėvų.

Dr. N.: Ar norite pasakyti, kad Talus ir Kališa nesugebėjo susidoroti su jiems paskirta užduotimi – būti jūsų globėjais Teksase?

K. (purto galvą): Ne, jie žino, ką daro. Tiesiog Kališa *visados* elgiasi kaip arklių prajodinėtoja. Ji renkasi kritiškus, reiklius ir šaltus žmones...

Dr. N.: Ar ji nuolatos taip elgiasi būdama žmogaus kūne?

K.: Na, bent jau su manimi. Kališa nėra ta siela, kuri lengvai bendrauja su kitais. Ji yra nepriklausoma ir labai ryžtinga.

Dr. N.: O ką galite pasakyti apie Talų kaip apie savo globėją?

K.: Griežtas... leidžiantis Kališai vadovauti... gali būti nepaprastai savarankiškas... emociškai užduras... šį kartą išties ketinu paklausti su jais.

Dr. N.: Gerai, tačiau ar jie jus ko nors išmokys?

K.: Taip, žinau, kad jie to nori, bet aš vis dar dėl to ginčijuosi. Prieina Džoras ir Eonė.

Dr. N.: Ką toliau sakote šiame pasitarime?

K.: Noriu, kad mano globėja taptų Eonė. Jie visi juokiasi iš manęs. Džoras netiki mano paaiškinimais. Jis žino, kad esu ypač artimas Eonei.

Dr. N.: Ar jie šaiposį iš jūsų, Sumusai?

K.: O ne, čia to nebūna. Talus ir Kališa klausia, kodėl nenoriu savo klaidų ištaisyti su jais.

Dr. N.: Man susidarė įspūdis, kad, anot jūsų, šios sielos susivienijo prieš jus ir spaudžia jus pasirinkti Teksaso kūdikio kūną.

K.: Ne visai taip. Mes diskutuojame apie mano būgštavimus dėl paties gyvenimo.

Dr. N.: Tačiau aš maniau, kad jūs nemėgstate Talaus ir Kališos?

K.: Jie pažįsta mane... man reikia griežtų žmonių, priešingu atveju pats pradedu vadovauti. Visi čia esantieji mato, jog esu linkęs pataikauti sau. Jie įtikino mane, kad lengvas gyvenimas be jų bus panašus į vaikščiojimą vandens paviršiumi. Abu jie yra nepaprastai disciplinuoti.

Dr. N.: Atrodo, kad jau beveik nusprendėte vykti su jais į Teksasą.

K. (susimąstęs): Taip... jie ketina iš manęs kaip vaiko ypač daug reikalauti... sarkastiška Kališa... į pedantizmą linkęs Talus... prarasta Eonė... manęs laukia nelengva užduotis.

Dr. N.: Kaip Talui ir Kališai sekasi vaidinti jūsų tėvų vaidmenį?

K.: Kališa ir Talus yra visiškai kitokios... sąrangos nei aš. Visai nenoriu įsipainioti į jų reikalus. Reikia kažkaip spręsti jų nelankstumo ir išpuikimo problemą.

Dr. N.: Ar jums esant Žemėje jūsų siela-protas visada žino, kodėl teigiamą ar neigiamą įtaką jums darantys žmonės yra tokie svarbūs jūsų gyvenime?

K.: Taip, tačiau tai nereiškia, kad Žemėje gyvenantis žmogus supranta, ką žino jo siela (šypsosi)... Būtent tai turėtumėme išmokti būdami Žemėje.

Dr. N.: Ar tai tas, ką darome dabar?

Sielų kelionės

K.: Taip... aš truputį išsisukinėju nuo jūsų pagalbos, bet viskas gerai, galiu pasinaudoti ir ja.

Sunku patikėti, kad daugeliui mūsų yra taip sunku įprastu protu suvokti, kas mes esame kaip sielos. Visgi esu įsitikinęs, jog skaitytojas žino, kad net aukštesniosios sąmonės būsenos gebame stebėti save šiek tiek kritiškai. Svarbiausia mano hipnoterapijos dalis – tai padėti klientams rasti ryšį su vidine savo savastimi suvienijus visus proto aspektus.

Noriu, kad Stivas, susitapatinęs su savo siela, giliau pažvelgtų į savo elgesio priežastis. Tolesnis mūsų pokalbis atskleis, kodėl Sumusas pasirinko Stivo kūną. Dvasiniai pasitarimai su Džoru, Eone, Talumi ir Kalša baigėsi, o aš perkėliau Sumusą į ramią sielų pasaulio vietelę.

Dr. N.: Sakykite, Sumusai, ar didelė jūsų kaip sielos dalis pasireiškia jūsų pasirinktuose kūnuose?

K.: Labai didelė, tačiau visi kūnai yra kažkuo skirtingi. (juokiasi)... Juk žinote, kad ne visada sielai pavyksta susijungti su tinkamu kūnu. Kai kuriuos buvusius savo kūnus prisimenu daug meliau nei kitus.

Dr. N.: Ar jūsų siela valdo žmogaus protą, ar atvirkščiai?

K.: Į šį klausimą sunku atsakyti, nes yra subtilybių skirtumų tarp kiekvieno proto, kuris daro įtaką tam... kaip su tuo kūnu elgiamės. Žmonių pasaulis be mūsų būtų gana tuščias... su žemiškais kūnais elgiamės kuo pagarbiau

Dr. N.: Kaip manote, kokie žmonės būtų be sielų?

K.: O, valdomi jausmų ir emocijų...

Dr. N.: Taigi jūs tikite, kad žmogaus protas skatina jus reaguoti skirtingai.

K.: Na, būti tuo, kuo esu... vienus kūnus galima išnaudoti geriau nei kitus. Ne visada jaučiuosi prisirišęs prie žmogaus, tačiau kai kurie fiziniai jausmai būna sunkiai nugalimi ir aš... nesu toks ryžtingas.

Dr. N.: Ar gana didelio Stivo įmūšio priežastis yra centrinė jo kūno nervų sistema?

K.: Taip, mes daug ką paveldime...

Dr. N.: Tačiau jau prieš pasirinkdamas šį kūną žinojote, kad Stivas bus būtent toks.

K.: (pasibjaurejęs). Teisingai, tai įprastas atvejis, kaip galiu pabloginti ir taip blogą situaciją. Galiu interpretuoti tik tada, kai visos proto audros yra nurimusios, nors pats dažniausiai noriu būti audringas.

Dr. N.: Ką turite omeny, sakydamas interpretuoti?

K.: Interpretuoti idėjas... suprasti Stivo atsako į sąmyšį priežastis.

Dr. N.: Kalbant atvirai, Sumusai, atrodo tarsi Stivo kūne gyvenantis pašalietis.

K.: Atsiprašau, kad jums susidarė toks įspūdis. Mes negalime valdyti žmogaus proto... savo buvimu mėginame... pakylėti jį ir suprasti... pasaulio prasmę bei būti atviri dorovei... sudaryti sąlygas tikram suvokimui...

Dr. N.: Viskas puiku, tačiau žmonių kūnus naudojate savo pačių tobulėjimui, ar ne?

K.: Žinoma, tai... susiliejimas... savo energiją atiduodame ir imame.

Dr. N.: Ar savo energiją jūs pritaikote pasirinktam kūnui?

K.: Tiksliau sakant, išnaudoju įvairias išraiškos galimybes priklausomai nuo emocinių kiekvieno kūno poreikių.

Dr. N.: Būkime konkretesni, Sumusai. Kas šiuo metu vyksta tarp jūsų ir Stivo proto Žemėje?

K.: Aš... jaučiuosi... nugrimzdęs... kartais mano energija pervargsta ir darosi nejautri tokiam dideliame negatyvumo kiekiui.

Dr. N.: Kalbant apie Harumą, Stivą ir kitus jūsų pasirinktus kūnus, ar jie visi turi kokių nors bendrų, jums priimtinių bruožų?

K.: (ilga pauzė). Esu bendrauti linkusi būtybė. Ieškau žmonių, kurie su kitais bendrauja... energingai ar net agresyviai.

Dr. N.: Žodis agresija man reiškia priešišumą, o ne užsispyrimą ar kategoriškumą. Ar tą norėjote pasakyti?

K. (pauzė): Na, man patinka žmonės, darantys įtaką kitiems... energingai, iš visų jėgų.

Dr. N.: Ar jums kaip sielai patinka valdyti kitus žmones?

K.: Nevartočiau žodžio valdyti. Vengiu tų žmonių, kurie pasyviai bendrauja su pažįstamais.

Dr. N.: Sumusai, ar jūsų paties kas nors nevaldo, kai mėginate vadovauti kitoms sieloms fiziniame gyvenime?

K. (jokio atsakymo).

Dr. N.: O ką pasakytų Džoras apie jūsų santykius su žmonėmis?

K.: Hm... kad mėgstu valdžią kaip priemonę daryti įtaką veiksams žmonių, kurie priima sprendimus. Ir kad trokštu vadovauti politinėms bei socialinėms žmonių grupėms.

Dr. N.: Taigi jums nepatiktų būti ramaus ir kuklaus žmogaus kūne?

K.: Visiškai nepatiktų.

Dr. N. (padidinu spaudimą): Sumusai, juk tiesa, kad jums patiko Harumo hareme Arabijoje mėgautis savo valdžia ir kad būdamas Stivo kūne jautėte malonumą blogai elgdamasis su savo darbuotojais Teksase?

K. (garsiai): Ne, tai netiesa! Viskas greitai susijaukia, kai mėgini vadovauti žmonėms. Tai žemiška aplinka, viską iškreipianti. Tai ne mano kaltė.

Dr. N.: Ar gali būti, kad Harumo ir Stivo radikalaus elgesio priežastis yra jūsų siela?

K. (sunkiai): Elgiausi ne per geriausiai ir tai žinau...

Dr. N.: Sumusai, juk žinote, kad nelaikau jūsų prasta siela. Visgi gal jus nesunku suvilioti žmonių valdžios pinksėmis, todėl dabar jaučiate tam tikrų prieštaravimų su visuomene.

K. (sutrikęs): Kalbate kaip Džoras!

Naujo kūno pasirinkimas

Dr. N.: Neketinu perimti jo funkcijų, Sumusai. Galbūt Džoras padeda mums abiem suprasti, kas vyksta jūsų viduje.

K.: Galbūt.

Mums su Stivu pavyko rasti prasmingą ryšį su jo siela. Į savo klientą kreipiuosi lyg į du žmones ir tuo pačiu metu mėginu stiprinti jo sąmonės ir pasąmonės ryšį. Pritaikęs papildomų psichoterapijos priemonių suartinti šioms dviems jėgoms, užbaigiau sesiją serija paskutinių klausimų. Labai svarbu neleisti jo protui klaidžioti ar išskaidyti jo prisiminimus. Norėdamas paskatinti ir pagreitinti savo kliento atsakymus, uždaviau konfrontuojančių ir greitai besikeičiančių klausimų.

Dr. N.: Sumusai, sakykite, kodėl iš pradžių priėmėte Stivo kūną?

K.: Norėdamas... pažaboti savo aistrą valdyti kitus... ir norą nuolatos būti priešakyje...

Dr. N.: Ar jūsų siela prieštarauja Stivo pasirinktai gyvenimo kryčiai?

K.: Man nepatinka ta jo asmenybės dalis, kuri kovoja dėl vadovo padėties ir tuo pačiu metu mėgina pabėgti nuo savęs naikindama save.

Dr. N.: Ar tokią padėtį suvokiate kaip prieštaravimą, kodėl ji apskritai egzistuoja?

K.:... vaikystė... liūdesys... (sustoja).

Dr. N.: Su kuo dabar kalbuosi? Sumusai, kodėl bijote tapti aktyvesnis ir padėti sau kaip Stivui nugalėti apmaudą dėl to, kad jus paliko Eone, ir išsilaisvinti nuo pykčio dėl nemalonios vaikystės gyvenant su Talumi ir Kališa?

K.:... Jau esu suaugęs... ir vadovauju kitiems... ir daugiau nebeleisiu kitiems skriausti manęs.

Dr. N.: Sumusai, jei jūs ir Stivas dabar kalbatės su manimi kaip viena būtybė, noriu žinoti, kodėl jūsų gyvenimo stilius yra toks pražūtingas.

K. (ilga pauzė): Nes mano silpnybę... sudaro galios išnaudojimas savisaugai.

Dr. N.: Jei būdamas suaugęs mažiau kontroliuotumėte kitus žmones, ar gyvenimas virstų tokiau, kaip su jumis elgėsi jūsų vaikystėje?

K. (piktai): *Taip!*

Dr. N.: O ką veikiate kaip siela, kai esate patenkintas pasirinktu kūnu?

K.: Aš... atsijungiu...

Dr. N.: Matau, Sumusai, o kaip tai padaryti?

K.: Nebūnant... per daug aktyviu.

Dr. N.: Ar dėl to, kad jus baugina emocinis kūno chaosas?

K.: Na... užsidarau savo kiaute.

Dr. N.: Taigi jūs nepaisote pagrindinės pamokos, dėl kurios atvyko-
te į Žemę.

K.: Taip.

Dr. N.: Stivai, jūsų globejai buvo šiurkštūs su jumis, ar ne taip?

K.: Taip.

Dr. N.: Ar dabar suprantate, kodėl?

K. (pauzė): Kad pajusčiau, ką reiškia nuolatos būti teisiamam.

Dr. N.: O dar?

K.: Kad išmokčiau... tai nugalėti... ir sumti save į rankas. (karčiai)...
Nežinau...

Dr. N.: Man atrodo, kad žinote, Stivai. Papasakokite apie pažeistą
savo asmenybės dalį, kurią mato aplinkiniai žmonės.

K. (vis delsdamas): Vaidinu, kad man viskas gerai, mėginu užslėpti
savo jausmus girtaudamas ir blogai elgdamasis su žmonėmis.

Dr. N.: Ar nenorite sustabdyti šios veidmainystės ir pradėti rimtai
dirbti?

K.: Taip, noriu.

Dr. N.: Sakykite, kuo iš tiesų norėtumėte būti.

K. (pro ašaras): Aš... mes nenorime būti priešiški žmonems... tačiau nenorime rizikuoti ir tapti niekuo... be jokios pagarbos ar pripažinimo.

Dr. N.: Taigi laikotės nuošaliai?

K. (nusiraminęs): Taip, gyvenimas toks skaudus.

Dr. N.: Ar manote, kad tai atsitiktinumas?

K.: Ne, nemanau.

Dr. N.: Stivai ir Sumusai, kartokite paskui mane: „Aš ketinu grąžinti skausmą Eonei, Talui ir Kalšai, kurį jie suteikė man mano paties labui, ir atrasti savyje tokią asmenybę, kokia *iš tiesų* norėčiau būti“. (klientas šią frazę pakartoja tris kartus).

Dr. N.: Stivai, kaip ketinate atsiskleisti ateityje ir prisiimti atsakomybę už savo tobulėjimą?

K. (po kelių nesėkmingų bandymų kalbėti): Ketinu išmokti būti doru ir sąžiningu.

Dr. N.: Ir tikėti, kad nesate visuomenės auka?

K.: Taip.

Pokalbį su Stivu baigiau sustiprinęs jo suvokimą apie tai, kas jis iš tiesų yra ir kokie jo tikslai čia, Žemėje. Norėjau padėti jam išsilaisvinti kaip tikrai vertingai asmenybei, gebančiai prisidėti prie visuomenės gerovės. Mes kalbėjomės apie jo meilę ir baimę prieš pasirinkimą, be to, apie būtinybę kuo dažniau bendrauti su savimi. Jaučiau, kad jau padėjome pamatus tolesniam jo darbui su savo apmaudu ir artimumo stoka. Priminiau Stivui apie velesnių konsultacijų būtinybę. Maždaug po metų jis parašė man, kad jau sveiksta ir kad savyje atrado prarastą vaiką. Stivas suprato, kad jo praeities klaidos nebuvo nesėkmė, o tik tobulėjimo priemone.

27 atvejis parodė, jog sudėtingos, mūsų pačių prisiimtą užduotį prasideda jau vaikystėje. Štai kodėl sielai nepaprastai svarbu pasirinkti tinkamą šeimą. Daug kam labai sunku patikėti, kad kiekvienas mūsų prieš

ateidamas į šį pasaulį savo noru sutinka tapti konkrečių tėvų vaiku. Nors daugelis žmonių iš savo tėvų patiria meilę ir švelnius jausmus, kai kurie turi ir neišspręstų bei skausmingų prisiminimų apie savo artimuosius, kurie turėjo apsaugoti mus, tačiau to nepadarė. Tuomet augame galvodami apie save kaip apie auką biologinių tėvų ir kitų šeimos narių, kuriuos paveldime be jokio pasirinkimo. Deja, tokia prielaida yra klaidinga.

Kai man klientai pasakoja, kiek jie kentėjo nuo savo šeimos narių, pirmas mano klausimas jų sąmonei paprastai būna toks: „Ko truktų šiandieniniam jūsų suvokimui, jei nebūtumėte tapę to žmogaus vaiku?“. Galbūt atsakymui rasti ir prireiks truputį laiko, tačiau jis jau glūdi mumyse. Yra dvasinių priežasčių, kodėl esame auginami tam tikrų žmonių ir kodėl mus supa konkretūs suaugę asmenys.

Pažinti save dvasiškai – tai suvokti, kodėl šiam gyvenimui pasirinkome savo tėvų, brolių ir seserų, sutuoktinių ir artimų draugų sielas. Iš kitų žmonių gautam skausmui ar pasitenkinimui paprastai egzistuoja konkreti karminė priežastis. Nepamirškime, kad be pamokų, kurias turime išmokti, dar čia atvykome suvaidinti ir tam tikrą vaidmenį kitų dramoje.

Yra žmonių, kurie gyvena šurpioje aplinkoje ir dėl to mano, kad sielų pasaulis nėra dieviško gailesčio erdvė. Visgi tai yra maksimali užuojauta, kai dvasiškai vienas su kitu susiję žmonės dėl išankstinio susitarimo atvyksta į Žemę ir susijungia meilės-neapykantos saitais. Nugalėję tokių santykių trūkumus, mes greičiausiai daugiau nebekartosime tam tikrų įžūlių klaidų būsimuose gyvenimuose. Išlaikę sunkius žemiškus išbandymus, kiekvieną kartą pakylame į aukštesnį suvokimo lygmenį, stiprinantį mūsų kaip sielų tapatumą.

Traso būsenos esantiems žmonėms gali būti sunku atskirti savo sielą nuo žmogaus ego. Jei žmogaus struktūra nėra per daug sudėtinga, pranokstanti 5 jausmus ir pagrindinį poreikį išgyventi, tuomet siela yra tikrasis mūsų aš. Tai reiškia, pavyzdžiui, kad žmogus negali vienu metu būti pavydus ir turėti nepavydžią sielą.

Visgi mano tyrinėjimai rodo, kad egzistuoja subtilių skirtumų tarp sielos tapatumo ir to, kaip ji pasireiškia savo pasirinktame kūne. 27 atvejais parodė Harumo ir Stivo panašumus bei skirtumus. Ištikima mūsų siela yra valdantysis žmogaus temperamento elementas, tačiau skirtinguose kūnuose galima išreikšti save skirtingai.

Naujo kūno pasirinkimas

Mano klientų sielos akivaizdžiai pasirenka kūnus, kurių žmoniškos savybės vienu ar kitu būdu dera su jų charakterio bruožais, ir tokiu būdu užsitikrina specifines raidos galimybes. Viename gyvenime per daug apdairi, silpnos energijos siela gali pasirinkti ramų, nereiklų kūną. Kitame gyvenime ta pati siela gali būti skatinama labiau rizikuoti, todėl renkasi veiklą, kurios pobūdis prieštarauja jos polinkiams, ir susijungia su lengvai sujaudinamu, agresyviu žemišku kūnu.

Sielos dėl žmogaus smegenų ląstelių simbiozės ir protingos energijos gali ir siųsti, ir gauti dovanas minčių pavidalu. Amžinosios sąmonės sukurti gilūs jausmai persipina su žmogiškomis emocijomis vienos asmenybės, kuri yra tokia, kokia ir turėtų būti. Mums nereikia keistis to, kuo esame, tik transformuoti negatyvią reakciją į mus supančius įvykius. Azijos budistai sako, kad nušvitimas – tai gebėjimas matyti tikrąjį sielos ego, atsispindintį santykiuose žmogaus ego ir veikiančią per jį visą gyvenimą.

Skyriuose apie pradedančias, vidutines ir pažengusias sielas pateikiu pavyzdžių apie sielų brandą. Manau, kad per savo pasirinktus kūnus jos iš tiesų rodo savo ego ir daro stiprią įtaką tiems kūnams. Visgi reikšti skubotas išvadas apie sielos brandą remiantis vien elgesio savybėmis yra gana pavojinga. Pagal išankstinį sielų planą, tam tikra jų energijos dalis kai kuriuose gyvenimuose gali būti nenaudojama. Kartais pažengusi siela sąmoningai išsirenka neigiamus bruožus konkrečiai užduočiai konkrečiame kūne atlikti.

Jau matėme, kaip siela renkasi asmenį, su kuriuo nori bendrauti būsimame gyvenime. Tai nereikia, kad jį visiškai valdo pasirinktą kūną. Kraštutiniais atvejais su savimi kovodama palūžusi asmenybė gali suformuoti šaltus santykius su ją supančia realybe. Jaučiu, kad tai ženklas, jog siela ne visada sugeba valdyti ir subalansuoti žmogaus protą. Jau minėjau, kad sielas gali nuslopinti nestabilių žmonių emocijos, todėl mirties metu jos užsiteršia. Jei fizinis mūsų kūnas kelia per daug rūpesčių arba per didelį dėmesį skiriame emocijoms, sielą gali pakirsti išorinė jos savastis.

Daugybė didžiųjų mąstytojų tikėjo, kad siela niekada galutinai nesusitapatins su žmogaus kūnu ir kad žmonės turi du intelektus. Aš manau, kad žmonių idėjos ir vaizduotė kyla iš pačios sielos, kuri yra žmogaus smegenų katalizatorius. Niekas nežino, kiek galėtumėme protauti be sielos, tačiau jaučiu, kad sielų prisirišimas prie žmonių suteikia mums įžvalgą ir

Sielų kelionės

---

abstrakčios minties galimybę. Manau, kad siela žmonėms siūlo kokybišką realybę, priklausomą nuo paveldimumo ir aplinkos sąlygų.

Jei tiesa, kad kiekvieno žmogaus protas turi biologinėmis savybėmis pasižymintį šeiminingą, įskaitant primityvų protą ir išradingumo gebėjimą, atskirtus nuo sielos, tuomet kūno pasirinkimas išties yra svarbus klausimas. Ar sielos renkasi tuos kūnus, kurių intelekto ribos atitinka jų pačių raidą? Pavyzdžiui, ar pažengusios sielos susitapatina su aukšto intelekto žmonėmis? Tyrinėdamas scholastinius ir akademinius savo klientų pasiekimus, nei pažengusių, nei pradinio lygmens sielų atveju tokių tendencijų nepastebėjau.

Filosofas Kantas rašė, kad žmogaus protas viso labo yra sąmonės funkcija, o ne tikrųjų žinių šaltinis. Atradau, kad nepriklausomai nuo pasirinkto kūno, sielos savo tapatumą išreiškia per žmogaus protą. Žmogus gali būti nepaprastai protingas, tačiau negebantis prisitaikyti prie naujų situacijų ir nelabai besidomintis pasauliu. Man tai yra pradedančios sielos požymis. Jei matau žmogų ramaus elgesio, kurio interesai ir gebėjimai yra harmoningi bei tikslingi ir nukreipti žmonijos pažangai skatinti, tuomet įtariu, kad turiu reikalo su pažengusia siela. Šios sielos asmeninių tiesų ieško anapus ego reikalavimų.

Gali atrodyti sudėtinga, kad kiekviename naujame gyvenime ir naujame kūne siela turi vėl atrasti savąjį aš. Visgi mūsų padėčiai neabejingi dvasiniai mokytojai kartais pasiunčia mums mažytį šviesos spindulėlį. Kalbant apie susitikimą su giminingomis sielomis Žemėje ir prisiminimą tam tikrų gyvenimų, matytų gyvenimo pasirinkimo erdvėje, tam egzistuoja išradinga treniruotė, taikoma sieloms iškart prieš naują gyvenimą. Kitame skyriuje apie tai pakalbėsiu daugiau.

Pasiruošimas naujam kūnui

Kai sielos baigia pasitarimus su savo vedliais ir kitomis sielomis apie daugybę fizinių bei psichologinių naujo kūno bei naujo gyvenimo ypatybių, sprendimas inkarnacijai yra priimtas. Būtų logiška manyti, kad tada sielos nedelsdamos vyksta į Žemę, tačiau taip nenutinka nepraėjus dar vienam svarbiam pasiruošimo etapui.

Dabar esu įsitikinęs, kad sugrįžusios iš gyvenimo pasirinkimo erdvės sielos turi ne tik išsirinkti geriausią iš jai pasiūlytų būsimų gyvenimo variantų, bet ir suderinti savo sprendimą su kitais artėjančios dramos veikėjais. Gyvenimą pavertę didžiuliu spektakliu, vaidinsime jame pagrindinių aktorių vaidmenį. Bet kuri mūsų vaidmens dalis veikia kitus, antrinius personažus (antriniai, nes jie nėra „aš“). Jie gali pakeisti mūsų vaidmenį ir atvirkščiai, nes besivystantis scenarijus gali keistis (laisvos valios pasekmė). Sielos, kurios būsimame mūsų gyvenime vaidins svarbiausius vaidmenis, yra pagrindiniai mūsų dramos personažai. Tačiau kaip juos atpažinti?

Kaip atrasti gimingas sielas ir svarbius žmones savo gyvenimui – vienas svarbiausių klausimų, kuriuos užduoda pas mane atvykę klientai. Galiausiai susisiekę su aukštesniąja sąmone, beveik visi jie patys atsako į šį klausimą, nes susitikimas su šiomis sielomis buvo neatskiriama pasiruošimo palikti sielų pasaulį dalis. Erdve, į kurią atvyksta sielos minėtam tikslui, vadinama atpažinimo erdve. Man pasakojo, kad veikla toje vietoje primena susigrūdimą laukiant paskutinio egzamino. Dėl to

Sielų kelionės

---

daugelis mano klientų naudoja terminą „paruošiamoji klasė“, norėdami apibūdinti dvasinį sielų pastiprinimą prieš joms vėl vykstant į Žemę. Kito atvejo klientas daugiau papasakos apie šią patirtį.

Norint aiškiai suprasti, kas slepiasi anapus veiklos atpažinimo erdvėje, reikėtų apibrėžti žodį gimininga siela. Daugeliui mūsų artimiausia ir brangiausia siela yra mūsų sutuoktinis. Visgi, kaip matėme ankstesniuose knygos dialoguose, esminį vaidmenį mūsų gyvenime gali vaidinti ir kiti šeimos nariai ar artimi draugai. Laikas, kurį jos su mumis praleidžia Žemėje, gali būti ilgas ar trumpas, tačiau svarbiausia – tai jų poveikis mums.

Rizikuodamas pernelyg supaprastinti sudėtingą problemą, mūsų santykius suskirsčiau į kelias bendras kategorijas. Pirma, yra meilės santykiai, tokie gilūs, kad abu partneriai visiškai nemato, kaip vienas galėtų gyventi be kito. Tai protinis ir fizinis potraukis, kuris yra toks stiprus, kad nė vienas partneris nė kiek neabejoja, kad yra sutverti vienas kitam.

Antra, yra draugyste ir tarpusavio pagarba grindžiami santykiai. Galiausiai yra santykių, grindžiamų daugiau ar mažiau atsitiktine pažintimi ir praturtinančia mūsų gyvenimą naujais prasmingais elementais. Taipgi gimininga siela gali prisiiinti bet kokią formą, o šių kategorijų žmonių susitikimas – tai ne rusiškosios ruletės žaidimas.

Giminingos sielos yra mums skirti draugai, sau ir mums padedantys siekti bendrų tikslų, kuriuos daug lengviau įgyvendinti remiant vienam kitą įvairiose situacijose. Giminingų sielų atpažinimas susijęs su aukštesniąja mūsų sąmone. Tai nuostabus ir paslaptingas potyris, tiek fiziškai, tiek ir psichiškai.

Pažintis su būtybėmis, su kuriomis bendravome sielų pasaulyje, gali būti harmoninga ar erzinti, nepriklausomai nuo to, kokį fizinį pavidalą jos pasirenka. Bendraudami su kitais žmonėmis, turime išmokti priimti asmenį tokį, koks jis yra, ir nesitikėti, kad mūsų laimė yra visiškai priklausoma nuo ko nors kito. Kai kurie klientai atvykdavo pas mane manydami, kad jie dar nesutiko giminingos sielos, nes jų šeimyniniuose ir kituose santykiuose yra tiek daug sąmyšio ir širdgėlos. Jie nesupranta, kad karminiai ryšiai formuoja mums sudėtingą aplinką, o skausmingi potyriai yra apgalvoti gyvenimo išbandymai, dažnai būnantys ypač sudėtingi.

Pasiruošimas naujam kūnui

Bet kokiomis aplinkybėmis žmonių santykiai yra svarbiausia mūsų gyvenimo dalis. Ar tai atsitiktinumas, nejutiminis suvokimas, apgaulioji atmintis ar sinchroniškumas, kai susikerta reikiamas laikas bei tinkama vieta ir jūs pirmą kartą sutinkate žmogų, įprasminantį visą jūsų gyvenimą? Gal mintyse blykstelėjo kažkas pažįstamo, glūdintis jūsų sąmonės gelmėse? Paprašyčiau skaitytojo išanalizuoti tokius blykstelėjimus ir mėginti prisiminti savitus pirmus susitikimus su žmonėmis. Gal tai buvo mokykloje? Gal tas nepažįstamasis gyveno jūsų kaimynystėje? Gal sutikote tą žmogų darbo arba atostogų metu? O gal kas nors jus supažindino, ar tai buvo atsitiktinis susitikimas? Ką jautėte tuo metu?

Apskritai man nepatinka kištis į individualius jūsų prisiminimus apie spontaniškas pažintis, tačiau žodžiai atsitiktinumas ar akstinas netinka lemiamoms pažintims apibūdinti. Tai paverčia juos ne tokiais romantiškais. Iš savo klientų išgirdau daugybę nuoširdžių pasakojimų apie giminingas sielas, kurios keliavo per laiką ir erdvę, kad atrastų kitas fizines būtybes konkrečiame Žemės taške ir konkrečiu metu. Neabejoju, kad mūsų sąmonės amnezija gali sudaryti įvairiausių kliūčių svarbių žmonių sutikimui, todėl galime nueiti neteisingu keliu ir pražiopsoti reikšmingą pažintį. Visgi atsitiktinumas čia irgi turi savą prasmę.

Žemiau pateiktame dialoge klausinėju kliento apie veiklą sielų pasaulyje vos prieš jo atgimimą šiam gyvenimui.

28 atvejis

Dr. N.: Ar jau arti tas metas, kai paliksite sielų pasaulį kitam gyvenimui?

K.: Taip... jau esu pasiruošęs.

Dr. N.: Ar jūsų siela, palikusi gyvenimo pasirinkimo erdvę, jau priėmė galutinį sprendimą, kuo taps ir kokius žmones sutiks Žemėje?

K.: Taip, viskas bus taip, kaip nuspręsta.

Dr. N.: O jeigu apsigalvotumėte dėl laiko ar konkretaus kūno? Ar galite pakeisti sprendimą?

Sielų kelionės

K. (atsidūsta): Taip, jau esu taip pasielgęs – visi esame taip pasielgę – bent jau tie, kuriuos pažįstu. Visą laiką labai įdomu mąstyti apie sugrįžimą į Žemę.

Dr. N.: O jei atsisakytumėte vykti į Žemę visai prieš numatytą inkarnaciją?

K.: Viskas nėra jau taip. . griežta ir nepajudinama. Prieš priimdamas galutinį sprendimą, visada su savo patarėju ir draugais apžvelgiu įvairiausias galimybes ir išsakau savo požiūrį į būsimą gyvenimą. Patarėjai žino, kada meginame vilkinti procesą, tačiau aš jau nusprendžiau.

Dr. N.: Gerai, džiaugiuosi tuo. Dabar sakykite, ar dar kas nors jums svarbaus nutinka sielų pasaulyje, kai jau galutinai nusprendžiate grįžti į Žemę?

K.: Turiu vykti į atpažinimo erdvę.

Dr. N.: Kaip apibūdintumėte tą vietą?

K.: Tai pažintinis susitikimas... su savo draugias... kad atpažinčiau juos vėliau.

Dr. N.: Kai spragtelsiu pirštais, jūs iškart persikelsite į atpažinimo erdvę. Ar esate *pasiruošęs*?

K.: Taip, esu.

Dr. N. (spragteliu pirštais): Papasakokite, ką veikiate.

K.: Aš... skrendu... kartu su kitais... pasiklausyti kalbančiojo.

Dr. N.: Norėčiau vykti kartu su jumis, tačiau turėsite pabūti mano akimis, ar sutinkate?

K.: Žinoma, tačiau reikia paskubėti.

Dr. N.: Kaip jums atrodo ši vieta?

K.: Hmm... apvali auditorija su paaukštiniu viduryje. Būtent čia yra kalbėtojai.

Dr. N.: Ar mes įskrisime ir atsisėsime ant kėdžių?

K. (purto galvą): O kam mums kėdės?

Pasiruošimas naujam kūnui

Dr. N.: Paprasčiausiai domiuosi. Kiek sielų yra šalia jūsų?

K.: O... dešimt ar penkiolika... tai žmonės, kurie bus artimi man būsimame mano gyvenime.

Dr. N.: Ar tai visos jūsų matomos sielos?

K.: Ne, juk jūs klausėte, kiek sielų yra šalia manęs. Yra ir kitų.. toliau, grupelėmis... irgi atvykusios pasiklausyti kalbėtojo.

Dr. N.: Ar visos šalia jūsų esančios sielos yra iš jūsų grupės?

K.: Kai kurios.

Dr. N.: Ar šis susibūrimas yra panašus į tą prie vartų, kur jus pasitiko keletas sielų iškart po paskutinio jūsų gyvenimo?

K.: O ne, tas susitikimas buvo daug ramesnis... tik su savo šeima.

Dr. N.: Kodėl grįžimas namo buvo daug ramesnis už dabartinį susibūrimą?

K.: Vis dar buvau apsvaigęs dėl prarasto savo kūno. Čia yra daug pokalbių ir bruzdėjimo... laukimo... mūsų energija iš tiesų pakylėta. Klausykite, turime judėti greičiau, turiu pasiklausyti, ką kalba oratoriai.

Dr. N.: Ar šie kalbėtojai yra jūsų vedliai-patarėjai?

K.: Ne, tai sufleriai.

Dr. N.: Ar tai sielos, kurios koncentruojasi būtent į tokią veiklą?

K.: Taip, jos duoda mums ženklų, siūlo originalių idėjų.

Dr. N.: Gerai, judėkime link oratoriaus, o jūs pasakokite, kas vyks ta.

K.: Prie pakylos susiburiame ratu. Kalbėtojas centre juda pirmyn ir atgal, rodo pirštu į kiekvieną iš mūsų ir sako, kad turime atkreipti dėmesį. Turiu paklusti!

Dr. N. (pažeminęs balsą): Suprantu ir nenorėčiau, kad ką nors praleistumėte, bet prašau paaiškinti, ką turite omeny sakydamas ženklai.

K.: Šis kalbėtojas paskirtas mums tam, kad žinotumėme, ko ieškoti būsimame gyvenime. Ženkla! perduodami mums mintimis, kad virtę žmonėmis galėtumėme prisiminti juos.

Dr. N.: Kokie tai ženklai?

K.: Tai lyg vėliavėlės gyvenimo kelyje.

Dr. N.: Ar galite apibūdinti juos konkrečiau?

K.: Kelio ženklai skatina mus pasirinkti naują gyvenimo kryptį tada, kai turi nutikti kažkas svarbaus... ir tuomet privalome pasinaudoti ženklais vienas kito atpažinimu

Dr. N.: Ar tokie atpažinimo užsiėmimai vyksta prieš kiekvieną naują gyvenimą?

K.: Žinoma. Reikia įsiminti įvairiausias smulkmenas...

Dr. N.: Tačiau argi jūs jau neapžvelgėte būsimo gyvenimo smulkmėnų gyvenimo pasirinkimo erdvėje?

K.: Tai tiesa, tačiau ne visas menkiausias detales. Be to, tada dar nežinojau visų žmonių, kurie bendraus su manimi. Šie užsiėmimai yra paskutinė apžvalga... suartinanti mus visus.

Dr. N.: Visus tuos, kurie turės įtaką vienas kito gyvenimui?

K.: Teisingai, tai iš esmės paruošiamoji klasė, nes iš pradžių mes Žemėje neatpažinsime vienas kito.

Dr. N.: Ar čia matote svarbiausią giminingą sielą?

K. (susijaudinęs): ... ji čia... yra ir kitų žmonių, su kuriais turbūt turėsiu bendrauti Žemėje... arba jie kaip nors susiras mane... jiems irgi reikia savų ženklų.

Dr. N.: Tai štai kodėl čia susirinko sielos iš įvairių grupių. Jos visos vaidina svarbų vaidmenį viena kitos gyvenime.

K. (nekantraudamas): Taip, bet dėl jūsų klausinėjimo negirdžiu, kas vyksta... ššš!

Dr. N. (vėl pažeminęs balsą): Viskas gerai, suskaičiavęs iki trijų sustabdysiu šiuos užsiėmimus kelioms minutėms, todėl nieko ne-

praleisite (ramiai). *Vienas, du, trys*. Dabar kalbėtojas ilsisi, todėl galite paaiškinti man daugiau apie vėliavėles ir ženklus. Gerai?

K.: Gerai...

Dr. N.: Šiuos ženklus noriu vadinti atminties skatuliais. Ar norite pasakyti, kad kiekvienas iš čia esančiųjų gaus tik jam būdingų skatulių jūsų atžvilgiu?

K.: Dėl to čia ir susirinkome. Mano gyvenime bus akimirku, kai šie žmonės pasirodys man. Privalau mėginti... prisiminti... kai kuriuos jų veiksmus... jų išvaizdą... judesius... kalbą.

Dr. N.: Ir kiekvienas jų savaip skatins jūsų atmintį?

K.: Taip, nors kai ko galiu ir nesuprasti. Tikėjimas, kad tie ženklai įjungs mūsų atmintį ir pasakys: „Kaip nuostabu, tu vėl čia.“ O sau... galime pasakyti: „Metas pereiti į kitą pakopą.“ Vėliavėlės gali pasirodyti kaip menkiausios smulkmenos, tačiau iš tiesų yra mūsų gyvenimo lūžio taškai.

Dr. N.: O jei žmonės nepastebės šių kelio ženklų ar vėliavėlių, nes nesugebės prisiminti, ką jiems sakė oratorius? Arba jei ignoruosite savo pasirinkimą ir pasuksite kitu keliu?

K. (pauzė): Turime ir kitų pasirinkimų, nors jie gal ir nėra tokie geri. Galite būti užsispyręs, tačiau... (sustoja).

Dr. N.: Tačiau kas?

K. (ryžtingai): Po šių pamokų paprastai neužmirštame svarbių ženklų.

Dr. N.: Kodėl jūsų vedliai nepateikia jums atsakymų, reikalingų Žemėje? Kam reikalingas visas šis kvailiojimas su ženklais kažkam prisiminti?

K.: Būtent dėl tos pačios priežasties vykstame į Žemę nežinodami visko iš anksto. Mūsų sielos galia auga dėl naujų atradimų. Kartais pamokas įsisaviname gana greitai... nors dažniausiai būna atvirkščiai. Įdomiausia gyvenimo kelio dalis yra jo posūkiai, todėl geriau neignoruoti pasąmonėje paslėptų vėliavėlių.

Dr. N.: Gerai, suskaičiuosiu nuo dešimt iki vieno, ir tada jūsų pamokos vėl prasidės, todėl galėsite klausytis ir įsidėmėti kalbėtojo siūlomus ženklus. Nekalbėsiu tol, kol jūs nepakelsite savo dešinės rankos smiliaus. Tai bus man ženklas, kad užsiėmimai baigėsi ir galite aptarti su manimi jums duotus ženklus. Ar esate *pasiruošęs*?

K.: Taip.

Pastaba Suskaičiuoju nuo dešimt iki vieno ir kelias minutes laukiu, kol mano klientas pakelia pirštą. Tai paprastas pavyzdys to, jog lyginti laiką tarp Žemės ir sielų pasaulio yra beprasmiška.

Dr. N.: Ilgai neužtrukote?

K.: Užtrukome Oratorius daug ką turėjo mums pasakyti.

Dr. N.: Manau, kad dabar jau gerai įsiminėte atpažinimo ženklus?

K.: Manau, kad taip.

Dr. N.: Gerai, tuomet apibūdinkite paskutinį ženklą, duotą jums baigiantis užsiėmimams.

K. (pauzė). Sidabrinis papuošalas... pamatysiu jį sulaukęs septynerių metų... ant moters, esančios mano gatvėje, kaklo... ji visada dėvės jį

Dr. N.: Kaipgi šis sidabrinis papuošalas suaktyvins jūsų atmintį?

K. (abstrakčiai): Jis sublizgės saulėje... ir patrauks mano dėmesį... privalau prisiminti...

Dr. N. (įsakmiu balsu): Jūs galite sujungti sielų pasaulio ir žemišką patirtį (savo ranką uždėdu ant kliento kaktos). Kodėl tos moters siela yra jums tokia svarbi?

K.: Sutinku ją besivažinėdamas dviračiu mūsų gatvėje. Ji šypsosi... sidabrinis papuošalas blizga... paklausiu apie jį... susidraugaujame.

Dr. N.: O paskui?

K. (ilgesingai): Pažinosiu ją trumpam, nes paskui išsikraustysime į

Pasiruošimas naujam kūnui

---

kita vietą, tačiau to pakaks. Ji skaitys man, pasakos apie gyvenimą ir išmokys mane... gerbti žmones...

Dr. N.: Ar jums suaugus, ženklais galės būti patys žmonės arba parodyti jums ženklus ir tokiu būdu padėti rasti reikiamą ryšį?

K.: Žinoma, jie gali reikiamu metu organizuoti susitikimą.

Dr. N.: Ar jau pažįstate daugelį tų sielų, kurios žemiškame jūsų gyvenime taps svarbiais jums žmonėmis?

K.: Taip, o jei ko ir nepažįstu, sutiksiu juos per užsisiemimus.

Dr. N.: Spėju, kad kai kurios sielos gali įsipainioti ir į meilės ryšius, ar ne?

K. (juokiasi): O, tai piršliai, jie tą gali, tačiau susitikimai dažniausiai organizuojami draugystei užmegzti... žmonėms suartinti ir padėti jūsų veiklai...

Dr. N.: Tuomet šioje auditorijoje ir kitur esančios sielos jūsų gyvenime gali vaidinti skirtingą vaidmenį?

K. (entuziastingai): Taip, ketinu susitikti su vaikinu, kuris bus mano beisbolo komandoje. Kitas taps mano ūkininkavimo partneriu, o vėliau sutiksiu savo bičiulį iš aštuonmetės mokyklos laikų.

Dr. N.: O jei versle, meilėje ar dar kitur sutikssite ne tą asmenį? Ar tai reiškia, kad nepastebėjote jums skirto ženklo?

K.: Hmm... galbūt tai nebus visai neteisingas žingsnis... tai galėtų būti gera pradžia naujai gyvenimo kryptčiai pradėti.

Dr. N.: Gerai, dabar papasakokite, kokį atpažinimo ženklą turite įsiminti geriausiai?

K.: Melindos juoką.

Dr. N.: Kas yra Melinda?

K.: Būsima mano žmona.

Dr. N.: Ką turite prisiminti iš Melindos juoko?

K.: Mums susitikus jos juokas turi... skambėti kaip mažyčiai varpeliai... kurantai... negaliu tiksliai to apibūdinti. Paskui jos kvėpalų

Sielų kelionės

---

aromas pirmo šokio metu... pažįstamas kvapas... jos akys.

Dr. N.: Taigi jūs gavote ne vieną ženklą giminingai sielai atpažinti?

K.: Taip, esu gana bukas, todėl mano patarėjai nusprendė, kad man pravers ir daugiau ženklų. Nenoriu apsirikti sutikęs reikiamą žmogų.

Dr. N.: O pagal ką jį atkreips į jus dėmesį?

K. (vaiposi): Mane pažins iš didelių mano ausų... iš lipimo jai ant kojų šokant... tai, ką pajusime pirmą kartą prisilietę vienas prie kito.

Yra senas posakis, kad akys yra mūsų sielos langai. Jokia kita fizinė savybė nedaro tokios milžiniškos įtakos Žemėje susitikus giminingoms sieloms. Kalbant apie kitus fizinius pojūčius, ankstesniuose skyriuose jau minėjau, kad sielos geba prisiminti garsą ir kvapą. Visus penkis fizinius pojūčius galima pritaikyti dvasiniams signalams priimti ir atpažinti.

28 atvejo klientas pradėjo reikšti tam tikrą nepasitenkinimą, kad atitraukiu jį nuo dalyvavimo atpažinimo užsėmimuose. Sustiprinau vizualinį jo bendravimą ir leidau sklaidyti prie centrinės pakylės auditorijoje. (kiti klientai tai vadina kitaip). Daviau klientui laiko visiems patarimams gauti ir pabendrauti su savo draugais, paskui atitolinau jį nuo atpažinimo erdvės.

Savo praktikoje niekada neskubinu klientų ką nors daryti dvasinėje erdvėje, nes tai trukdo koncentracijos ir prisiminimų intensyvumui. Kai nutolome nuo kitų sielų, paklausiau savo kliento apie giminingą jam sielą – Melindą. Sužinojau, kad šioms dviem sieloms ypač sekėsi vaidinti vyro ir žmonos vaidmenį, nors retkarčiais jie pasirenka ir kitokį bendravimo būdą. Abi jos norėjo būti užtikrintos, kad būsimame žemiškame gyvenime būtinai susitiks. Aš nusprendžiau iki galo viską išsiaiškinti.

Dr. N.: Kai jūs ir Melinda dar jauni atvykote į Žemę, ar gyvenote šalia vienas kito?

K.: Ne, aš gyvenau Ajovoje, o ji – Kalifornijoje... (susimąstęs). Ajovoje susipažinau su Kler.

Pasiruošimas naujam kūnui

Dr. N.: Ar jautėte romantiškų jausmų Kler?

K.: Taip, vos nevedžiau jos. Buvome nepaprastai artimi – tačiau vedybos būtų buvusį didžiulė klaida. Kler ir aš nebuvo skirti vienas kitam, tačiau daug bendravome aukštojoje mokykloje, kur kartu mokėmės.

Dr. N.: Ir jūs palikote savo gimtąjį miestą bei išvykote į Kaliforniją?

K.: Taip... Kler nenorėjo, kad vykčiau, tačiau mano tėvai troško palikti ūkį ir išvažiuoti į vakarus. Man patiko Ajova, todėl nebuvo lengva palikti šias vietas ir Kler, kuri vis dar besimokė aukštojoje mokykloje.

Dr. N.: Ar gavote kokių nors ženklų, padėjusių apsispręsti ir vykti kartu su tėvais?

K. (atsidūsta): Tai mano sesuo pamojo man raudona vėliavėle. Ji mane įtikino, kad mieste turėsiu daugiau galimybių, kur mano tėvai ir ketino vykti.

Dr. N.: Ar matote savo seserį sielų pasaulyje?

K.: O taip, ji yra mano grupėje.

Dr. N.: Ar Kler yra jums gimininga siela?

K. (pauzė): Daugiau draugė... tiesiog draugė.

Dr. N.: Ar jums buvo sunku palikti Kler?

K.: Žinoma... bet jai buvo dar sunkiau. Aukštojoje mokykloje traukėme vienas kitą seksualiai. Akla meilė neturėjo didelų perspektyvų... Žemėje yra ypač sunku suprasti, kaip reikia *elgtis* su kitais žmonėmis... seksas yra stiprios žabangos... būtumėme nusibodę vienas kitam.

Dr. N.: Ar fizinis potraukis Melindai skyrėsi nuo potraukio Kler?

K. (pauzė): Kai pirmą kartą pamačiau Melindą šokiuose, mane pakrėpė jos kūnas... ir man pasirodė, kad aš irgi jai patikau... tačiau abu pajutome dar kažką...

Sielų kelionės

Dr. N.: Noriu apie tai išsiaiškinti iki galo. Ar jūs ir Melinda sąmoningai sielų pasaulyje pasirinkote vyro ir moters kūnus, kad viliotumėte vienas kitą Žemėje?

K. (linkteli galva): Tam tikra prasme... tačiau mus vienas kitą traukė dėl užslėptos informacijos, kad taip turi *nutikti*.

Dr. N.: Ką pajutote, kai turėjo prasidėti šokiai?

K.: Viską matau, lyg tai būtų įvykę visai neseniai. Tą vakarą man ir Melindai padėjo mūsų patarėjas. Tada visai netikėtai užsimaniau eiti į šokius. Man nepatinka šokti, nes esu nevikrus. Tada mieste dar nieko nepažinojau ir jaučiausi nejaukiai, bet man buvo vadovaujama.

Dr. N.: Ar jūs kartu su Melinda aptarėte šokių sceną užsiėmimų sielų pasaulyje metu?

K.: Taip, tada viską aptarėme, todėl kai pirmą kartą pamačiau ją šokiuose, ženklai suveikė. Pasielgiau labai neįprastai... nuviliojau ją nuo vyro, su kuriuo ji šoko. Kai pirmą kartą prie jos prisiliečiau, mano kojos tapo tarsi guminės.

Dr. N.: O ką jūs abu pajutote tą akimirką?

K.: Tarsi būtumėme patekę į kitą pasaulį... atrodė, jog esame seniai pažįstami... absoliutus žinojimas, kad prasideda kažkas svarbaus... aukščiausios galios ranka... mūsų susitikimo reikšmė... mūsų širdys plakė ypač stipriai... buvome tarsi apgaubti kerų.

Dr. N.: Tuomet kodėl anksčiau jūsų gyvenime pasirodė Kler?

K.: Kad paragintų mane pasilikti ūkyje... vienas iš klaidingų kelių, kuriuos turėjau praeiti... dar viena gyvenimo rūšis. Kai išvykau, Kler rado savo žmogų.

Dr. N.: Jei jūs ir Kler būtumėte pasirinkę šį išbandymą ir nepastebėję jūsų sesers užuominos, ar tas gyvenimas būtų buvęs visiška katastrofa?

K.: Ne, tačiau jis nebūtų buvęs toks prasmingas. Iš anksto pasirenkame vieną gyvenimo variantą, tačiau visada yra alternatyvų ir iš jų irgi mokomės.

Pasiruošimas naujam kūnui

Dr. N.: Ar savo gyvenime darote klaidų, pasirenkate ne tą kelią, turint omeny reikiamus pokyčius, persikėlimą į kitą miestą ar svarbaus žmogaus sutikimą, dėl to, kad gyvenimo pasirinkimo ar atpažinimo erdveje matyti ženklai nelabai stipriai įsitvirtino jūsų atmintyje?

K. (ilga pauzė): Visi ženklai čia, tačiau kartais nekreipiu dėmesio į savo... polinkius. Kartais savo gyvenime kažką keičiu dėl to, kad labai daug mąstau ir analizuoju. Arba dėl tų pačių priežasčių nedarau nieko.

Dr. N.: Ar jūs galite veikti kitaip, nei buvo sumanyta sielų pasaulyje?

K.: Taip, tačiau suplanuotas variantas irgi gali nesuveikti... turime teisę nepastebėti raudonų vėliavėlių.

Dr. N.: Man patiko mūsų pokalbis apie atpažinimo erdvę ir dar norėčiau užduoti paskutinį klausimą – ar minėti dvasinės pamokos dar kuo nors prisideda prie būsimo jūsų gyvenimo?

K. (užsisvajojęs): Taip, kartais gyvenime būnu sumišęs ir nežinau, ką pasirinkti... tiesiog mėginu įsivaizduoti, kur galėčiau eiti, ir lyginti su tuo, kur esu dabar... ir dažnai atsakymas ateina.

Padėti klientams atpažinti jų gyvenimui svarbius žmones yra žavi mano darbo dalis. Tikiu, kad atėjusieji pas mane dėl bendravimo problemų čia reikiamu metu pasirodo neatsitiktinai. Ar aš per daug kišuosi į dvasinio atpažinimo ritualą padėdamas savo klientams prisiminti svarbius ženklus? Nemanau, dėl dviejų pagrindinių priežasčių. Tai, ko jiems neverta žinoti, jie nesužinos net užhipnotizuoti, be to, didelė dalis mano klientų tik laukia pagrindinių savo gyvenimo tiesų patvirtinimo.

Apie atpažinimo ženklus galiu kalbėti ir remdamasis asmenine savo patirtimi, kai buvau palaimintas trijų ypatingų užuominų, padėjusių man atrasti savo žmoną. Dar paauglystėje vartydamas žurnalą „Look“, pastebėjau kalėdinę rankinių firmos „Hamilton“ laikrodžių reklamą, kuriuos reklamavo nuostabi, baltai apsirengusi juodaplaukė moteris. Po nuotrauka buvo parašyta Pegei, nes ji laikė rankinį laikrodį kaip dovaną nuo

įsivaizduojamo vyro. Mane užplūdo kažkoks keistas jausmas ir niekaip negalėjau pamiršti to vardo bei veido. Dvidešimt pirmojo gimtadienio proga iš mylimos tetos gavau to paties modelio laikrodį.

Po kelių metų mokydamasis magistratūroje Fenikse vieną šeštadienį skalbiau baltus savo skalbinius. Staiga mano prote suaktyvėjo pirmas skatulys žinutės pavidalu – Metas sutikti baltai apsirengusią moterį. Mėginau atsikratyti tos minties, tačiau veidas iš žurnalo neleido galvoti apie nieką daugiau. Sustojau, pažvelgiau į man dovanotą laikrodį ir išgirdau komandą Eik. Pradėjau galvoti, kas dėvi baltus drabužius, ir paskui lyg apsėstas nuėjau į didžiausią miesto ligoninę bei paklausiau priimamajame, ar čia dirba tokia ir tokia seselė.

Man pasakė, kad tokia seselė čia dirba, ir ji kaip tik baigia savo pamainą. Pamatęs ją, buvau priblokštas dėl to, kaip jos išvaizda atitiko mano mintyse nešiotą atvaizdą. Mūsų susitikimas buvo keblus ir nepatogus, tačiau vėliau atsisėdome vestibulyje ir kaip seni ilgai nesimatę draugai keturias valandas be perstojo kalbėjomės. Tai iš dalies buvo tiesa. Ir tik po vestuvių papasakojau savo žmonai, kodėl tuomet atėjau į ligoninę ir apie ženklus jai atpažinti. Nenorėjau, kad ji pagalvotų, jos esu išprotėjęs. Tada sužinojau, kad po pirmo mūsų susitikimo ji pribloškė savo draugus tarusi: „Ką tik sutikau savo žmogų, mes susituoksime.“

Kalbant apie prasmingus susitikimus, patarčiau per daug nefilosofuoti dėl esamų įvykių. Geriausiai sprendimus lemia tai, ką vadiname instinktu. Pasikliaukite pozityviais savo jausmais. Jei gyvenime lemta nutikti kažkam svarbiam, tai nutiks.

Vienas iš paskutinių reikalavimų sieloms prieš atgimimą yra antrą kartą apsilankyti Vyresniųjų taryboje. Nors kai kurie mano klientai taryboje apsilanko tik kartą tarp žemiškų gyvenimų, daugelis sielų vyksta ten iškart po mirties ir iškart prieš atgimimą. Sielų pasaulis – tai erdvė, persmelkta tvarkos ir Vyresniųjų vadovavimo, norinčių sustiprinti sielos tikslus būsimam gyvenimui. Kartais mano klientai pasakoja, kad po tokio susitikimo dar sugrįžta į savo grupę atsisveikinti, tuo tarpu kiti iškart vyksta į Žemę. Pastarąjį variantą pasirinko klientas, kuris savo išvykimą apibūdino taip.

Pasiruošimas naujam kūnui

„Mano vedlys Marga palydėjo mane iki mielos, baltos erdvės, kuri priminė debesimis užpildytą aptvarą. Kaip ir visada, manęs laukia trijų būtybių taryba. Atrodo, kad viduryje esantis Vyresnysis yra pats svarbiausias. Visų jų veidai apvalūs, iškilūs skruostikauliai, jokių plaukų ir kitų mums įprastų bruožų. Man jie atrodo belyčiai arba greičiau iš vyriškos lyties dažnai virstantys moteriška ir atvirksčiai. Jaučiuosi ramiai. Atmosfera gana formali, tačiau gana draugiška. Kiekvienas paeilui ir ypač mandagiai manęs ko nors klausia. Vyresnieji viską žino apie visus mano gyvenimus, bet nieko nenurodo. Jie nori, kad pats mėginčiau įvertinti savo motyvus ir pasiryžimą dirbti naujame kūne. Tikiu, kad jie daug prisidėjo prie būsimo mano kūno pasirinkimo, nes jaučiu, kad yra patyrę gyvenimo pasirinkimo strategai. Taryba nori, kad gerčiau savo pasirinkimą. Jie pabrėžia atkaklumo ir užsispyrimo ištikus nelaimėi privalumus. Aš dažnai per lengvai pasiduodu pykčiui, todėl jie man apie tai primena ir apžvelgia mano praities veiksmus bei reakcijas į žmones ir įvykius. Vyresnieji ir Marga įkvepia mane, suteikia vilties ir skatina labiau pasitikėti savimi sunkiomis situacijomis bei stengtis paimti viską į savo rankas. Galiausiai, noredami paskutinį kartą sutvirtinti mano pasitikėjimą, jie prieš man išvykstant pakelia savo rankas ir mano protui pasiunčia teigiamos energijos“.

Per abu susitikimus su taryba, kuri man pasirodė gana savotiška, pastebėjau, kad tos pačios grupės sielos nebūtinai bendrauja su ta pačia taryba. Kurį laiką galvojau, kad čia turi būti kažkoks tarpusavio ryšys, nes visi tos pačios grupės nariai turi tą patį vedlį. Vis dėlto klydau. Net vyresnuosius vedlius mano klientai laiko keliomis pakopomis žemesnius už visagales būtybes, formuojančias tarybą. Jie panašūs į Senuosius, apie kuriuos 11 skyriuje pasakojo Tesė, tačiau turintys konkretnių įsipareigojimų gyvenimą besirenkančioms sieloms. Jei vedlys tam tikrais atvejais gali būti patikimu sielos draugu, tai su vyresniuoju panašių santykių nebūna. Laikui bėgant pradėjau suprasti, kad vyresniųjų valdžia, priešingai vedliams, galioja įvairių grupių sieloms.

Akivaizdu, kad visi sielų grupės nariai gerbia minėtų procedūrų privatumą. Savo vyresniųjų tarybą visi jie suvokia kaip nepaprastai pa-

Sielų kelionės

---

maldžią. Vyresniuosis gaubia ryški šviesa, o visa aplinka spinduliuoja dieviškumo aurą. Vienas klientas pasakojo: „Mes patenkame pas šias aukšto lygmens būtybes, gyvenančias ypač dvasingoje erdvėje, kurios patvirtina mūsų jausmus apie kūrybos šaltinį“.

Atgimimas

Jau matėme, kad sielos sprendimas konkrečiu metu ir konkrečioje vietoje atgimti Žemėje siejasi su tikslingu planavimu. Kai savo klientų sąmonę priartinu prie jų išvykimo iš sielų pasaulio akimirkos, daugelis jų pasimeria į savistabą, nors kiti dar mėgsta geraširdiškai pajuokauti su savo draugais. Tokia reakcija į būsimą gyvenimą daugiau priklauso nuo individualios sielos, o ne nuo gyvenimo sielų pasaulyje pradedant paskutinės inkarnacijos mirtimi.

Atgimimas yra gili patirtis. Įsikūnijimui Žemėje pasirengusios sielos yra tarsi kovose užgrūdinti veteranai, pasiruošę būsimam mūšiui. Tai paskutinė galimybė sieloms pasimėgauti žinojimu, kas jos iš tiesų yra prieš priimdamos naują kūną. Paskutinis knygoje aprašytas atvejis – tai detalus pokalbis su moterimi apie naujausią jos kelionę iš sielų pasaulio į Žemę.

29 atvejis

Dr. N.: Ar jau atėjo metas jums atgimti naujam gyvenimui?

K.: Taip, jau atėjo.

Dr. N.: Apie ką daugiausiai galvojate prieš sugrįždama į Žemę?

K.: Apie galimybę gyventi dvidešimtajame amžiuje. Tai jaudinantis įvairiausių pokyčių metas.

Dr. N.: Ar iš anksto pamatėte visą savo būsimą gyvenimą, ar tik jo dalis?

Sielų kelionės

K.: Taip... man teko jį matyti... (klientė atrodo suglumusi).

Dr. N.: Ar dar norėtumėte ką nors papasakoti apie būsimą savo inkarnaciją?

K.: Paskutinį kartą kalbuosi su Pomaru (klientės vedlys) apie visas būsimo gyvenimo alternatyvas.

Dr. N.: Ar tai paskutinis pokalbis su Pomaru?

K.: Taip, manau, kad taip.

Dr. N.: Gal galite papasakoti man apie nenumatytus būsimo gyvenimo atvejus?

K. (šaižiu ir gana plonu balsu): Manau... jau turiu juos...

Dr. N.: Kaip sekėsi atpažinimo pamokose? Manau, kad paruošiamasis jūsų etapas baigėsi.

K. (vis dar suglumusi): Taip... susitikau su kitais savo projekto dalyviais.

Dr. N.: Ar gerai įsidėmėjote ženklus, pagal kuriuos atpažinsite reikiamas sielas reikiamu metu?

K. (nerviškai juokiasi): O... signalai... susitarimai su kitomis būtybėmis... taip, viskas padaryta.

Dr. N.: Sakykite, ką jaučiate šią akimirką nemėgindama analizuoti ar cenzūruoti savo įspūdžių.

K.: Aš... paprasčiausiai... ruošiuisi... svarbiam šuoliui į naują gyvenimą... truputį baiminuosi... tačiau dar esu ir labai susijaudinusi...

Dr. N.: Galbūt bijote ar norite žinoti, ar apskritai reikia vykti į Žemę?

K. (daug linksmiau po ilgesnės pauzės): Šiek tiek... nerimauju... dėl to, kas manęs laukia... kad palieku čia savo namus... tačiau esu laiminga dėl būsimų galimybių.

Dr. N.: Taigi prieš palikdama sielų pasaulį jaučiatės įvairiopai?

K.: Daugelis taip jaučiasi, kai ateina laikas išvykti. Prieš kai ku-

Atgimimas

---

riuos gyvenimus aš iš naujo viską patikrinu... tačiau Pomaras žino, kada galiu nukrypti nuo grafiko – juk žinote, kad čia nieko negalima nuslėpti.

Dr. N.: Gerai, tarkime, kad jau tuoj susiliesite su nauju kūnu. Man suskaičiavus iki trijų, jūsų sprendimas persikelti į konkretų laiką yra tvirtas ir jūs esate pasirengusi palikti sielų pasaulį. *Vienas, du, trys!* Sakykite, kas vyksta dabar.

K.: Su visais atsisveikinu. Tai... dažnai būna sunku (ryžtingai atmeta galvą atgal). Bet kokių atveju, visi linki man kuo geriausias kloties ir aš tolstu nuo jų... skrendu viena. Nėra jokio skubėjimo... Pomaras leidžia man susikaupti. Kai esu visiškai pasirengusi, jis ateina palydėti manęs... padrąsinti... nuraminti... jis žino, kada esu pasiruošusi.

Dr. N.: Man atrodo, kad dabar esate linksmesnė ir daug šviesiau regite būsimą atgimimą.

K.: Taip, jaučiu įkvėpimą ir matau naujas viltis... naujas kūnas... viskas priešakyje...

Dabar paruošiau savo klientę palikti sielų pasaulį į vykti į dabartinį gyvenimą. Visą darau kuo kruopščiau, kaip ir pirmą kartą perkeldamas ją į sielų pasaulį, taikydamas įprastas kelionės per laiką technikas. Iš pradžių sustiprinau apsauginę energijos skydą, paskui pritaikiau kitas papildomas technikas, kad jos siela rastų pusiausvyrą su vaiko kūnu Žemėje.

Dr. N.: Viskas gerai, prieš palikdama sielų pasaulį esate kartu su Pomaru. Noriu, kad įsiklausytumėte į save ir paaiškintumėte man, kas vyksta paskui. Pradėkime!

K. (pauzė): Mes... pradedame judėti... vis greičiau. Paskui pajuntu... kad Pomaras atsiskiria nuo manęs... lieku viena.

Dr. N.: Ką matote ir jaučiate?

K.: Ach, aš...

Dr. N.: Nesijaudinkite! Esate viena ir judate vis greičiau. O paskui?

K. (tyliai): ... tolyn... judu įstrižai... pro baltas pagalves... judu vis tolyn...

Dr. N.: *Tęskite!* Judėkite ir pasakokite.

K.: Skrendu pro... šilkinio audinio klostes... lygias... esu savame kelyje... vis greičiau ir greičiau...

Dr. N.: *Nesustokite!* Pasakokite toliau.

K.: Viskas miglota... leidžiuosi žemyn... link ilgo tamsaus vamzdžio... jaučiu tuštumą... tamsą... paskui... šiluma!

Dr. N.: Kur esate?

K. (pauzė): Man atrodo, jog esu savo motinos pilve.

Dr. N.: Kuo esate?

K. (kikena): Esu kūdikyje – esu kūdikis.

Daugelio mano klientų vaizduojama tuštuma nėra motinos gimdos kaklelis. Ji panaši į tunelį, kurį sielos praeina po fizinės savo mirties, greičiausiai tuo pačiu maršrutu. Skaitytojui gali būti įdomu, kodėl taip rūpinuosi sielos atgimimu fiziniame pasaulyje, kai sesijos metu ne vieną klientą perkėliau į daugybę praeitų jo gyvenimų. Tam yra dvi priežastys. Pirmą, praeito gyvenimo prisiminimas nesisieja su gimimu. Savo klientus, dažniausiai suaugusius, tiesiai iš sielų pasaulio perkeliu į kitą gyvenimą. Antra, jei gražinu klientus į dabartinį kūną ir liepiu jiems prisiminti gimimo potyrius, tuomet noriu pašalinti bet kokius nemalonius jausmus, kuriuos jie galėtų jausti po prabudimo.

Prieš pasakodamas toliau, norėčiau dar pakalbėti apie sielas ir kūdikius. Visi klientai teigia, kad perėjimas iš sielų pasaulio į kūdikio protą santykinai yra daug greitesnis nei grįžimas atgal. Kokia gi šio skirtumo priežastis? Po fizinės mirties mūsų sielos keliauja per laiko tunelį ir toliau praeina sielų pasaulio vartus. Jau matėme, jog tokiu atveju viskas vyksta daug lėčiau nei sugrįžimas į Žemę, kad neseniai išsilaisvinusi siela turėtų pakankamai laiko aklimatizuotis. Visgi į kūdikio kūną sielos patenka iš visažinės erdvės, todėl gali daug greičiau prisitaikyti prie esamos aplinkos nei fizinio gyvenimo pabaigoje. Be to, būdami motinos pilve turime papildomo laiko prisitaikymui.

Atgimimas

Nepaisant to, motinos pilve praleistas laikas dar nereiškia, kad esame visiškai pasiruošę nemalonaus gimimo priepuoliui, ryškioms ligoninės šviesoms, turime staiga įkvėpti oro ir pirmą kartą esame paimami ant rankų. Mano klientai teigia, kad jei gimimą jiems tektų palyginti su mirtimi, fizinis gimimo šokas yra daug didesnis.

Kažkuriuo momentu prieš gimimą siela atsargiai susijungia su jautriais, besivystančiais kūdikio smegenimis. Kai siela galutinai nusprendžia priimti to kūdikio kūną, pastarasis negali savo valia priimti ar atmesti sielos. Pirmo susijungimo akimirką sielai prasideda chronologinis laikas. Priklausomai nuo konkrečios sielos polinkių susijungimas gali įvykti tiek nėštumo pradžioje, tiek ir jo pabaigoje. Turėjau klientų, kurių sielos susijungimą vilkino iki paskutinės minutes, tačiau tai nėra įprasta. Mano tyrimai rodo, kas net anksti su kūdikiu susijungusios sielos gali daug judėti anapus motinos gimdos jos nėštumo metu.

Iškart po gimimo sielos ir kūno sąjunga galutinai virsta vieninga sąjunga. Nemažai siela virsta augančio žmogaus ego suvokimo pamatu. Ji siūlo dvasinę stiprybę, kuri yra ne kas kita, kaip begalinės sąmonės palikimas. Nors minėjau, kad sielas gimdymas gali šiek tiek traumuoti, jos niekada nėra visiškai įkalintos kūno žabanguose. Be išėjimo iš kūno mirties metu sielos dar gali palikti laikiną savo buveinę miego, gilios meditacijos metu ar dėl narkozės per operaciją. Daug ilgiau siela palieka kūną sunkaus smegenų sužalojimo ir komos atveju.

29 atvejo klientė toliau pasakoja apie sielos susijungimo su nauju kūnu stebuklą. Toks protingos energijos ir materijos ryšys užbaigs visą ciklą, pradedant 1 atvejo kliento apibūdinta mirties scena.

Dr. N.: Gera, džiaugiuosi, kad į naują kūną atvykote sveika ir laiminga. Sakykite, kiek dabar laiko kūdikiui?

K.: Nuo pastojimo jau praėjo penki mėnesiai.

Dr. N.: Ar ir su kitais kūnais susijungdavote panašiu metu?

K.: Į savo gyvenimus... atvykdavau įvairiai... priklausomai nuo kūdikio, motinos ir būsimo savo gyvenimo.

Dr. N.: Ar jaustumėte skausmą, jei dėl tam tikrų priežasčių kūdikis

gimtų neišnešiotas ar būtų padarytas abortas?

K.: Mes iš anksto žinome, ar tai nutiks. Neišnešiotas kūdikis mums nėra staigmena. Mes galime būti šalia ir paguosti kūdikį.

Dr. N.: O jei kūdikis apskritai negimsta, ar jūsų kaip sielos įsipareigojimai tam vaikui panaikinami?

K.: Ne, nes tokiu atveju ir nebūčiau gavusi jokių rimtų įsipareigojimų.

Dr. N.: Ar gali būti, kad aborto metu nužudyti kūdikiai niekada neturėjo sielų?

K.: Tai priklauso nuo jų išsivystymo laipsnio. Labai anksti mirusiam žmogui mūsų paprastai neprireikia.

***Pastaba** Apie šią problemą buvo daug diskutuojama tiek praityje, tiek ir dabar Tryliktoje amžiuje krikščionių bažnyčia surašė nurodymus dėl abortais sužalotų sielų. Šv. Tomas Akviniėtis ir kiti viduramžių teologai sutartinai nusprendė, kad siela su kūnu susijungia praėjus 40 dienų nuo pastojimo.*

Dr. N.: Ar ką nors žinote, kaip kitos sielos elgiasi su normaliai gimusiu vaiku?

K. (atsainiai): Kai kurios sklendo daugiau ir iki gimimo daug kartų palieka kūną bei vėl į jį sugrįžta, nes joms nuobodu.

Dr. N.: O ką paprastai darote jūs?

K.: Manau, kad šiuo atveju užimu tarpinę padėtį. Paprastai kūne nepraleidžiu daug laiko, nes iš tiesų tai gali nepaprastai įkyrėti.

Dr. N.: Gerai, panagrėnkime konkrečiai jūsų situaciją būsimos motinos pilve ir leiskite prabėgti kuriam laikui. Ką veikiate, kai nesate su dar negimusiu kūdikiu?

K. (juokiasi pasimėgaudama): Norite žinoti tiesą? Tai papasakosiu. Aš žaidžiu! Tai puiki proga palikti kūną ir be reikalo dykinėti... kai kūdikis yra ne toks aktyvus. Pokštauju su savo draugais, esančiais

panašioje padėtyje. Mes skraidome aplink Žemę ir lankome vienas kitą... keliaujame į įdomias vietas... kur kartu gyvenome praeituose gyvenimuose.

Dr. N.: Ar jūs ir kitos sielos, ilgesniam laikui palikusios negimusio vaiko kūną, nemanote, kad taip išsisukinėjate nuo jums pavestų užduočių Žemėje?

K. (gindamas): Na na, nusiraminkite! O kas sakė apie ilgesnį laiką? Niekada taip nedarau! Be to, pagrindinės mūsų užduotys dar neprasidėjo.

Dr. N.: Kokioje astralinėje Žemės erdvėje klajojate, kai trumpam paliekate kūdikio kūną?

K.: Esame žemiškoje erdvėje... ir stengiamės per daug neišsiblaškyti. Dažniausiai kvailiojame šalia kūdikio. Negalvokite, kad nieko neveikiame su negimusiaisiais kūdikiais.

Dr. N.: O...?

K. (tęsia): Daug dirbu su naujuoju protu, nors jis dar nėra galutinai tam pasirengęs.

Dr. N.: Kodėl mums daugiau apie tai nepakalbėjus? Ką daro siela susijungusi su nauju kūnu visam žemiškam gyvenimui?

K. (giliai įkvėpia): Kai susijungiu su kūdikio kūnu, mano protą būtina suderinti su kūdikio smegenimis. Turime vienas kitą vertinti kaip partneriai.

Dr. N.: Tą sako ir kiti mano klientai, tačiau ar jūs ir kūdikis jaučiate trauką vienas kitam šią akimirką?

K.: Na... esu tiek kūdikio prote, tiek ir atskirai nuo jo. Iš pradžių viską darau kuo lėčiau.

Dr. N.: Gerai, prašau paaiškinkite, ką darote su kūdikio protu?

K.: Kūdikio smegenys yra nepaprastai jautrios, todėl skubėti negalima. Pradedu atsargiai tyrinėti... ieškau bendrybių... skirtumų... kiekvienas protas skirtingas.

Dr. N.: Ar tarp jūsų nekyla jokių konfliktų?

Sielų kelionės

K. (švelniai): Ach... iš pradžių jaučiu lengvą pasipriešinimą... jam nepatinka, kai tyrinėju jo kanalus... tai įprasta... kol galutinai susipažįstame (trumpam liaujasi pasakojus, paskui pradeda tyliai kikenti). Smūgiuoju į pačią save!

Dr. N.: Kada kūdikis tampa imlus jūsų sielos galiai?

K.: Mane glumina jūsų žodis galia. Mes niekada su kūdikiu nieko nedarome per prievartą. Viską atlieku kuo subtiliau ir kruopščiau

Dr. N.: Kiek prireikia gyvenimų, kad išmoktumete tirti žmogaus smegenis?

K.: Kurį laiką.. naujoms sieloms padedama tyrinėti.

Dr. N.: Jūs simbolizujete energiją, taigį ar turiate elektrines smegenų jungtis, pavyzdžiui, nervinius siūstuvus, nervines ląsteles ir panašiai?

K. (pauzė): kažkas panašaus... nieko negriaunu... kai tyrinėju kūdikio smegenų struktūrą.

Dr. N.: Ar kalbate apie mintis reguliuojančią proto schemą?

K.: Kalbu apie tai, kaip tas asmuo perduoda signalus. Tai gebėjimai. Nėra dviejų vienodų vaikų.

Dr. N.: Būkite man visiškai atvira. Ar jūsų siela neužvaldo šio proto ir savavališkai nepajungia jo?

K.: Jūs nesuprantate. Tai susiliejimas. Prieš mano atvykimą vyravo tuštuma, kurią užpildau ir paverčiu kūdikį pilnaverte būtybe.

Dr. N.: Ar jūs dovanojate intelektą?

K.: Mes tik išplečiame tai, kas jau yra.

Dr. N.: Ar galite konkrečiau paaiškinti, ką jūsų siela duoda žmogaus kūnui?

K.: Mes suteikiame... suvokimo galimybę... ir pripažinimą tiesos, kurią regi protas.

Dr. N.: Ar esate tikra, kad kūdikis iš pradžių negalvoja apie jus kaip apie svetimšalę?

Atgimimas

K.: Ne, štai kodėl susiliegame su neišsivysčiusiu protu. Jis suvokia mane kaip draugą... dvynį... kuris ketina tapti jo dalimi. Jis tarsi laukia mano atėjimo.

Dr. N.: Galbūt kūdikį jūsų atėjimui paruošia aukštesnė jėga?

K.: Nežinau, gali būti.

Dr. N.: Ar susijungimas pasibaigia dar prieš gimimą?

K.: Nevisiškai, tačiau kūdikiui gimus pradedame turtinti vienas kitą.

Dr. N.: Taigi galutiniam susijungimui reikia laiko?

K.: Žinoma, kol prisitaikysime vienas prie kito. Ir, kaip jau minėjau, retkarčiais palieku dar negimusį kūdikį.

Dr. N.: O ką galite pasakyti apie tas sielas, kurios susijungia su kūdikiu likus kelioms akimirkoms prieš jo gimimą?

K.: Hm! Tai jų stilius, ne mano. Savo darbą tokios sielos turi pradėti jau vaikiškoje lovelėje.

Dr. N.: Nuo kada jūsų siela jau nebepalieka vaiko kūno?

K.: Kai jam sueina 5–6 metai. Paprastai susijungimas baigiasi, kai vaikas pradeda eiti į mokyklą. Jaunesnius vaikus dar galima kartais palikti be priežiūros.

Dr. N.: Argi jūsų pareiga nera nuolatos būti su kūnu?

K.: Jei su kūnu kas nors nutinka fizine prasme, grįžtu atgal žaibo greitumu.

Dr. N.: Kaip gi apie tai sužinote, jei dykinėjate su kitomis sielomis?

K.: Kiekvienas protas siunčia tam tikras bangas, kurios kiekvienu atveju skiriasi, kaip ir pirštų atspaudai. Jei vaiką ištiko nelaimė, iškart apie tai sužinome.

Dr. N.: Taigi ankstyvoje raidos stadijoje jums paskirtą kūną stebite nuolatos?

K. (su pasididžiavimu): O taip, ir atidžiai seku vaiko tėvus. Šalia kūdikio jie gali pradėti kivrčytis dėl menkniekio ir taip paskleisti

Sielų kelionės

---

nerimą keliančias vibracijas.

Dr. N.: Ką darote tokiu atveju?

K.: Mėginu kiek galima labiau nuraminti vaiką. Be to, mėginu per vaiką raminti ir tėvus.

Dr. N.: Pateikite kokį nors pavyzdį, kaip galite susisiekti su savo tėvais.

K.: Pavyzdžiui, prajuokinu vaiką ir priverčiu jį abiem rankomis liesti jų veidus. Dėl tokio kūdikių elgesio tėvai juos nepaprastai pamilsta.

Dr. N.: Ar galite kontroliuoti vaiko motoriškumą?

K.: Aš... save. Galiu šiek tiek paveikti tą smegenų dalį, kuri valdo judesius. Kartais galiu pakutenti vaiką... darau viską, kas didina man paskirtos šeimos harmoniją.

Dr. N.: Sakykite, koks jausmas esant motinos gimdoje.

K.: Jaučiu šiltą ir jaukią meilę. Daugiausia ten vyrauja meilė... kartais įtampa. Bet kokiu atveju tą laiką išnaudoju mąstymui ir planavimui, ką veiksiu po gimimo. Prisimenu praeitus savo gyvenimus ir prarastas galimybes. Tai įkvepia mane.

Dr. N.: Argi jūsų prisiminimų apie praeitus gyvenimus fiziniuose bei sielų pasauliuose dar neužblokavo amnezija?

K.: Tai prasideda po gimimo.

Dr. N.: Ar ką tik gimęs kūdikis turi kokių nors sąmoningų minčių apie tai, kas yra jo siela ir kodėl ji prisijungė prie jo?

K. (pauzė): Vaiko protas dar tiek neišsivystęs, tad jam sunku suvokti tokią informaciją. Jis turi tik panašaus žinojimo nuotrupas, kurios pradžioje ramina, o paskui pranyksta. Mūsų pokalbio metu ši informacija yra saugoma mano viduje, taip ir turi būti.

Dr. N.: Ar ką tik gimęs kūdikis gali trumpam prisiminti buvusius savo gyvenimus?

K.: Taip... mes svajojame... žaidžiame... kuriame pasakojimus... tariamus draugus, kurie iš tiesų egzistuoja... tačiau pamažu viskas

Atgimimas

---

pranyksta. Pirmąsiais gyvenimo metais vaikai žino daug daugiau nei gali pasirodyti suaugusiesiems.

Dr. N.: Gera, jau metas jums gimti šiame pasaulyje. Sakykite, ką šiuo metu veikiate.

K.: Klausausi muzikos.

Dr. N.: Kokios muzikos?

K.: Girdžiu, kad mano tėvas klausosi muzikos, labai ramios, padedančios jam susikaupti. Truputį nerimauju dėl jo...

Dr. N.: Kodėl?

K. (kikena): Jis labai nori berniuko, tačiau pakeisiu jo nuomonę!

Dr. N.: Taigi dabar jums labai produktyvus metas?

K. (ryžtingai): Taip, daug galvoju apie artėjančią akimirką, kai tapsiu žmogumi ir pirmą kartą įkvėpsiu Žemės oro. Dabar turiu paskutinę galimybę ramiai apmąstyti būsimą savo gyvenimą. Kai gimsiu, prasidės tikras maratonas.

Pabaiga

Sioje knygoje esanti informacija apie sielų gyvenimą po fizinės mirties yra man geriausias paaiškinimas, kodėl esame čia. Kai tik ilgalaikės gyvenimo prasmės paieškos paruošė mane šiai akimir-
kai, hipnozės būsenos esantis klientas galiausiai atvėrė duris į amžiną pasaulį.

Seniausias mano draugas yra katalikų kunigas. Dar vaikystėje vaikš-
čiodami Los Andželo kalvomis ir paplūdimiais, daug diskutuodavome, tačiau dvasiniai mūsų įsitikinimai gerokai skyrėsi. Kartą jis tarė man: „Manau, jog išties esi nepaprastai drąsus būdamas ateistu ir tikėdamas, kad anapus šio pasaulio nieko daugiau nebėra“. Visgi nei tada, nei po daugelio metų taip nebuvo. Kai sulaukiau penkerių, tėvai dažnai mane atiduodavo į karines internatines mokyklas. Praradimo ir vienatvės jausmas kartais būdavo toks stiprus, kad visai nesinorėjo tikėti jokia manyje slypinčia vidine galia. Dabar suprantu, kad jėgos man būdavo perduoda-
mos subtiliais būdais, kurių tada dar negalėjau suprasti. Aš ir mano drau-
gas vis dar skirtingai suvokiame dvasingumą, tačiau abu esame įsitikinę, kad visatos tvarka ir tikslas sklinda iš aukštesnės sąmonės.

Pažvelgęs atgal, suprantu, kad visai neatsitiktinai pas mane pradėjo plūsti klientai ir hipnozės būsenos – tiesos tarpininkas, kuriuo tikiu – ėmė pasakoti man apie vedlius, dangiškus vartus, sielų grupes ir pačią kūrybą sielų pasaulyje. Net dabar kartais jaučiuosi kaip įsibrovėlis į kitų žmonių pasąmonę, pasakojančių apie sielų pasaulį ir savo vietą jame, tačiau jų žinios atskleidė man naują gyvenimo prasmę. Vis dar galutinai nesup-

rantu, kodėl man lemta perteikti dvasines žinias, kuomet kitas asmuo, ne toks ciniškas ir mažiau abejojantis, viską galėtų atlikti daug geriau. Iš tiesų, tikrieji žinių perteikėjai ir būsima viltis yra čia aprašytų atvejų pasakotojai, o ne komentatoriai.

Už visas žinias apie tai, kas esame ir iš kur atėjome, turiu dėkoti tiems, kurie atėjo pas mane prašydamą pagalbą. Jie išmokė mane, kad pagrindinė mūsų misija Žemėje – tai išgyventi protiškaai atkirstam nuo tikrųjų savo namų. Gyvendama žmogaus kūne siela iš esmės yra viena. Santykinę sielos izoliaciją Žemėje dar sustiprina sąmoningos mintys, kad anapus šio gyvenimo nieko nėra. Mūsų abejonės gundo mus paguodos ieškoti vien fiziniame pasaulyje. Mokslininkų atradimai, kad Žemė viso labo yra tik smiltelė begalinės galaktikos jūros kranto linijoje, stiprina mūsų nereikšmingumą.

Kodėl jokia kita Žemės būtybė nesirūpina pomirtiniu gyvenimu? Ar tai paprasčiausiai dėl to, kad bujojantis mūsų egoizmas nenori mąstyti apie gyvenimo laikinumą, o gal todėl, kad esame susiję su aukštesniąja galia? Kai kurie žmonės įrodinėja, kad mintys apie pomirtinį gyvenimą yra savo troškimų laikymas realybe. Aš ir pats taip galvodavau. Visgi yra logiška teigti, kad nebuvome sukurti atsitiktinai vien tam, kad išmoktume išlikti, ir kad veikiame visatos sistemoje, kuri vadovauja fizinei mūsų transformacijai. Tikiu, kad būtent mūsų sielų balsas pasako mums apie nemirtingą mūsų būtybės dalį.

Visi mano klientų pasakojimai apie pomirtinį gyvenimą neturi jokio mokslinio pagrindo, galinčio įrodyti juos. Manau, kad tie skaitytojai, kuriems šioje knygoje esanti medžiaga gali pasirodyti per daug šokiruojanti, irgi kai ko pasimokys. Jei jiems užsifiksuos vien mintis, kad galime turėti amžiną ir pareškų vertą savo asmenybės dalį, savo tikslą būsiu pasiekęs.

Vienas svarbiausių klausimų tiems, kurie tiki aukštesnėmis už save galiomis, yra taip išsikerojusio Žemėje blogio priežastis. Nelaimės ateina kaip pamokomasis pavyzdys. Kai paklausu savo klientų, kaip gerasis Dievas galėjo sukurti kančią, mano nuostabai atsakymai būna gana įvairūs. Jie teigia, kad mūsų sielos gimė iš kūrėjo, kuris tyčia paslepia nuo mūsų visiška ramybę, kad daug ryžtingiau jos siektumėme.

Pabaiga

Iš klaidų mokomės. Dieviškų savybių nebuvimas atskleidžia giliausius mūsų prigimties trūkumus. Tai, kas nėra gėris, tikrina mus, priešingu atveju neturėtume nei jokio akstino tobulinti aplinką bei pasaulį, nei būdo savo pažangai patikrinti. Kai savo klientų paklausiu apie besikaitaliojančias aukščiausios galios gėrio ir pykčio savybes, kai kurie jų teigia, kad kūrėjas dėl mums nežinomų priežasčių atskleidžia tik nedidelę dalį savo savybių. Pavyzdžiui, jei blogį lygintume su teisingumu, o gailėstingumą su dieviškumu, ir jei Dievas leistų mums pažinti vien gailėstingumą, nebūtų jokio teisingumo.

Knygoje yra nagrinėjama tvarka ir išmintis, atsirandančios iš įvairiausių dvasinės energijos lygmenų. Anot mano klientų, ypač pažengusių, įmanoma, kad aukščiausia mūsų visatos galia nėra pasiekusi visiškos tobulybės būvio. Vadinas, visiškas neklaidingumas sietinas su dar aukštesne galia.

Remdamasis savo tyrimų rezultatais pradėjau tikėti, kad sąmoningai gyvename netobulame pasaulyje. Žemė yra tik viena iš daugybės pasaulių, kuriuose gyvena protingos būtybės ir kurie turi savą trūkumų rinkinį, kurį reikia harmonizuoti. Toliau plėtodami šią mintį galime teigti, kad gyvename tik vienoje iš daugybės erdviųjų visatų, turinčių sau atskirą kūrėją, valdantį pagal savo tobulumo lygmenį, panašiai į šioje knygoje aprašytus sielų lygmenis. Dieviškajai būtybei iš šio panteono gali būti leidžiama savo pasaulį valdyti taip, kaip Ji to panorės.

Jei sielos, vykstančios gyventi į daugybę mūsų visatos planetų, yra palikuonys kažkokios tėviškos aukštesnės sielos, kuri dėl mūsų kovų darosi vis išmintingesnė, tuomet argi negalime turėti dar dieviškesnio senelio, kuris ir yra tikrasis Dievas? Mintis, kad artimiausias mums dievas tobulėja taip, kaip ir mes, nė kiek nesumenkina visos tobulybės šaltinio, pagimdžiusio mūsų Dievą. Man atrodo, aukščiausias ir tobulas Dievas nepraras savo galių ar gebėjimo valdyti visą kūriniją, jei sudarys galimybę tobulėti mažiau už save tobuliems savo palikuonims. Tokiems žemesnio lygmens dievams gali būti leidžiama kurti netobulus savo pačių pasaulius kaip tobulėjimo priemonę, kad galiausiai galėtų susilieti su Aukščiausiuoju.

Sielų kelionės

Čia paminėti dieviškojo apsireiškimo aspektai šioje visatoje turėtų likti galutine mūsų realybe. Dažnai Dievas mums neatrodo pats geriausias, nes mokymo tikslams naudoja skausmą, tačiau tokią situaciją privalome suvokti kaip geriausią iš to, ką turime, ir savo buvimo čia priežastis vertinti kaip dievišką dovaną. Žinoma, šią idėją sunku pripažinti tiems, kurie kenčia fiziškai, pavyzdžiui, dėl mirtinos ligos. Gyvenimo skausmas yra ypač klastingas, nes gali užblokuoti gydančią mūsų sielų galią, ypač jei savo gyvenimo įvykių nevertiname kaip iš anksto nulemtą išbandymą. Karmos dėsniai lemia, kad kiekvienas mums skirtas išbandymas nebūtų per sunkus.

Kartą budistų mokytojas iš Šiaurės Tailando kalnuose esančio vienuolyno priminė man paprastą tiesą. Jis tarė: „Gyvenimas yra saviraiškos priemonė, suteikianti mums tai, ko ieškome tik tada, kai klausomės savo širdies balso.“ Aukščiausia tokios išraiškos pasekmė yra gerumo apraiškos. Mūsų siela gali toli nukeliauti nuo ilgalaikių savo namų, tačiau nesame vien turistai. Esame atsakingi už savo ir kitų aukštesniosios sąmonės raidą. Taigi mūsų kelionė yra kolektyvinė.

Esame dieviškos, tačiau netobulos būtybės, gyvenančius dviejuose pasauliuose – materialiaame ir dvasiniame. Mums lemta nuolatos per laiką ir erdvę judėti pirmyn bei atgal tarp šių dviejų erdvių ir tuo metu tobulėti bei įgyti vis naujų žinių. Pasitelkę kantrybę ir ryžtą, turime tikėti šia schema. Daugelyje kūnų gyvendama siela ne viską iki galo suvokia, tačiau tikroji mūsų savastis niekada neprarandama, nes visada esame susiję su dviem pasauliais.

Turbūt maloniausia mano darbo dalis, kuomet savo klientams atveriu vartus į sielų pasaulį, yra tokių žinių padariniai jiems. Didžiausia nauda žinojimo, kad turime meilės kupinus mūsų laukiančius namus, yra imlumas mūsų viduje glūdinčiai aukštesnei dvasinei galiai. Suvokimas, kad priklausome kitai erdvei, dovanoja mums ramybę ir vidinę harmoniją ne tik kaip prieglaudą nuo žemiškų bėdų, bet ir kaip priemonę susitapatinti su visatos protu. Vieną dieną visi užbaigsime šią ilgą kelionę ir pasieksime galutinį nušvitimą, kur viskas įmanoma.

Knygos ta pačia tema:

